

2022

IANUARIE | NR. 90

ȘCOALA , MEHEDINȚIULUI

*METODE DE PREDARE A
LIMBILOR STRĂINE,
ADAPTATE MIJLOACELOR
MODERNE DE ÎNVĂȚARE*

- SIMPOZION JUDEȚEAN
19 ianuarie 2022

CASA CORPULUI DIDACTIC MEHEDINȚI

ISSN 2810 – 2193

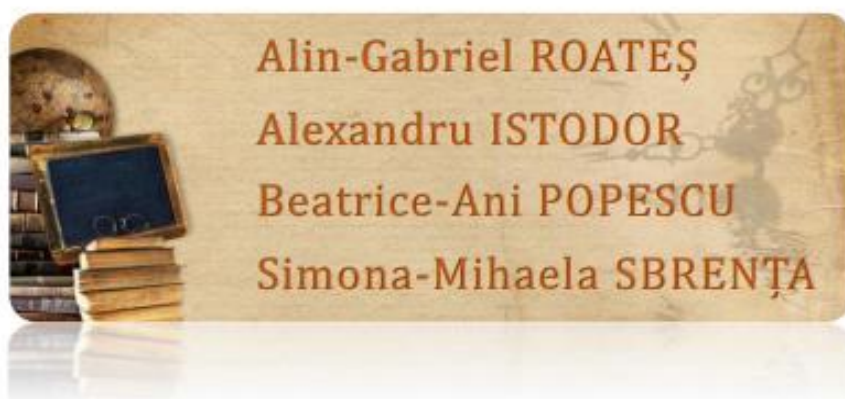
ISSN-L 2392 – 7526

CASA CORPULUI DIDACTIC MEHEDINȚI

IANUARIE | NR. 90

ȘCOALA , MEHEDINȚIULUI

2022

Editor:

Informatician C. C. D. Mehedinți – Alexandru ISTODOR

Editura *Școala Mehedințiului*:

Casa Corpului Didactic Mehedinți

Drobeta Turnu Severin, str. Calomfirescu, nr. 94

TEL./FAX 0252 321 537

E-mail: contact@ccdmehedinti.ro

ccdmehedinti@gmail.com

www.ccdmehedinti.ro ; <https://ccdmh.ro/>

Notă: RĂSPUNDEREA PENTRU CONȚINUTUL
MATERIALELOR REVINE ÎN EXCLUSIVITATE AUTORILOR!

ISSN 2810 – 2193
ISSN-L 2392 – 7526

CUPRINS

UTILIZAREA TIC ÎN PREDAREA LIMBILOR MODERNE **13**

RAMONA ALBĂLI
LICEUL TEHNOLOGIC MOTRU, JUDEȚUL GORJ

IMPORTANȚA ÎNVĂȚĂRII LIMBILOR STRĂINE **16**

JANINA-AURELIA ANDRIȚA
CENTRUL ȘCOLAR PENTRU EDUCAȚIE INCLUZIVĂ „CONSTANTIN PUFAN”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIŢI

METODE DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE ADAPTATE MIJLOACELOR MODERNE DE ÎNVĂȚARE - PORTOFOLIUL **19**

CRISTINA ANESCU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „PETRU DUMITRIU”,
ORȘOVA, JUDEȚUL MEHEDIŢI

EVALUAREA ELEVILOR FOLOSIND FIȘE DE LUCRU INTERACTIVE CU *LIVEWORKSHEETS* **21**

ANA-MARIA APOSTOLIE
ȘCOALA GIMNAZIALĂ GĂGEȘTI,
BOLOTEȘTI, JUDEȚUL VRANCEA

METODE TRADIȚIONALE ȘI MODERNE ÎN PREDAREA LIMBII FRANCEZE **26**

GABRIELA-MIRELA BARNA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 7,
REȘIȚA, JUDEȚUL CARAȘ-SEVERIN

METODE DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE, ADAPTATE MIJLOACELOR MODERNE DE ÎNVĂȚARE **30**

ALINA-MARIANA BENGHIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „PETRU DUMITRIU”,
ORȘOVA, JUDEȚUL MEHEDIŢI

ÎNVĂȚAREA LIMBII ENGLEZE CU AJUTORUL APLICATIILOR EDUCATIOANALE **33**

MONICA-ALINA BORTEȘ
COLEGIUL NAȚIONAL „AVRAM IANCU”,
CÂMPENI, JUDEȚUL ALBA

**ASPECTS THEORIQUES DU CONCEPT DE CRÉATIVITE EN TANT
QUE DIMENSION ESSENTIELLE DE L'ÉDUCATION MODERNE** **36**

MIHAELA-DENISA BUICĂ
LICEUL TEHNOLOGIC „DECEBAL”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIŢI

**PREDAREA LIMBII ENGLEZE PRIN ACTIVITĂȚI CREATIVE
ADAPTATE MIJLOACELOR MODERNE DE ÎNVĂȚARE** **40**

CRISTINA-PAULA CĂLINESCU
LICEUL TEHNOLOGIC „CONSTANTIN BRÂNCUȘI”,
PITEȘTI, JUDEȚUL ARGEȘ

PREDAREA ÎN SISTEM ONLINE **43**

ADELA CĂRĂBA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ ȘIMIAN, JUDEȚUL MEHEDIŢI

ADAPTAREA METODELOR DE PREDARE A LIMBII ENGLEZE PENTRU STUDIUL ONLINE **47**

ADELA-EUGENIA CĂTĂNESCU
LICEUL TEHNOLOGIC „DOMNUL TUDOR”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIŢI

**METODE DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE ÎNTR-O ȘCOALĂ MODERNĂ. METODE MODERNE
DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE DE N. D. GALSKOVA. PREGĂTIREA VORBIRII** **49**

ILEANA-RODICA CERCEGA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN NEGREANU”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIŢI

METODE DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE ÎN DIDACTICA MODERNĂ **52**

ȘTEFANIA CHIOVEANU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI EMINESCU”,
PITEȘTI, JUDEȚUL ARGEȘ

EDUCAȚIA ADULȚILOR **54**

ALINA-OANA CIOFLAN
LICEUL TEORETIC „GHEORGHE IONESCU ȘIȘEȘTI”,
JUDEȚUL MEHEDIŢI

METODE INTERACTIVE UTILIZATE ÎN CADRUL LIMBILOR STRĂINE **57**

ELI-DORINA COACĂ
CENTRUL JUDEȚEAN DE RESURSE ȘI ASISTENȚĂ EDUCAȚIONALĂ MEHEDIŢI

METODE MODERNE DE ÎNVĂȚARE A LIMBILOR STRĂINE **59**

GEORGETA-ROXANA CREANGĂ
CENTRUL ȘCOLAR PENTRU EDUCAȚIE INCLUSIVĂ „CONSTANTIN PUFAN”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIȚI

METODA COMUNICATIVĂ ÎN PREDAREA LIMBII ENGLEZE **61**

CRISTINA-ALINA CRIȘAN
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 3,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIȚI

E-LEARNING-UL CA METODĂ MODERNĂ DE PREDARE A LIMBII ENGLEZE **64**

FELICIA ALEXANDRINA CRIȘAN
LICEUL TEHNOLOGIC „DECEBAL”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIȚI

**FORMAREA ȘI DEZVOLTAREA APTITUDINILOR COPIILOR CAPABILI DE
PERFORMANȚE MUZICALE** **66**

NICOLETA-ANDREEA CROITORU
LICEUL DE ARTE „I. ȘT. PAULIAN”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIȚI

**EDUCAȚIA MUZICALĂ NONFORMALĂ ÎN CONSTITUIREA PRIMULUI PAS CĂTRE
CULTIVAREA GUSTULUI PENTRU FRUMOSUL ARTISTIC** **68**

VALENTIN-ADRIAN CROITORU
PALATUL COPIILOR, DROBETA TURNU SEVERIN,
JUDEȚUL MEHEDIȚI

UTILIZAREA CALCULATORULUI ÎN PREDAREA LIMBILOR STRĂINE **71**

AURELIA-FLORENTINA DICU
CENTRUL ȘCOLAR PENTRU EDUCAȚIE INCLUZIVĂ „CONSTANTIN PUFAN”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIȚI

NOILE TENDINȚE ÎN METODICA PREDĂRII LIMBILOR STRĂINE **74**

GEORGE DICU
INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN MEHEDIȚI

LEARNING VOCABULARY USING QUIZLET **78**

ELENA-SIMONA DOBRINCU
COLEGIUL TEHNIC „AL. I. CUZA”,
SUCEAVA, JUDEȚUL SUCEAVA

PRACTICI EDUCATIONALE PRIVIND ÎNVĂȚAREA LIMBILOR STRĂINE ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE **80**

CAMELIA DRĂGHICI
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN NEGREANU”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIȚI

**METODA COMUNICATIVĂ ÎN PREDAREA LIMBILOR STRĂINE.
TEHNICI ȘI STRATEGII DE IMPLEMENTARE A METODEI COMUNICATIVE** **83**

SIMONA-MIRELA DUMBRAVĂ
LICEUL TEHNOLOGIC „DIERNA”,
ORȘOVA, JUDEȚUL MEHEDIȚI

CUNOAȘTEREA LIMBII ENGLEZE **85**

VASILE DUMBRAVĂ
COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC „ȘTEFAN ODOBLEJA”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIȚI

PREDAREA ONLINE DE LA PROVOCARE LA OPORTUNITATE **87**

GABRIELA CODRUȚA DUMITRESCU
LICEUL TEHNOLOGIC „DOMNUL TUDOR”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIȚI

FLIPPED CLASSROOM **89**

PAUL-DANIEL DUMITRU
LICEUL TEORETIC „PETRE PANDREA”,
BALȘ, JUDEȚUL OLT

**ÎNVĂȚAREA LIMBILOR STRĂINE PRIN UTILIZAREA
NOILOR TEHNOLOGII PENTRU FORMARE** **93**

IULIA-MIHAELA FĂINIȘI
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN NEGREANU”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIȚI

UTILIZAREA CALCULATORULUI CA METODA DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE **96**

ANDA RAMONA FRIMU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „THEODOR COSTESCU”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIȚI

PREDAREA LIMBILOR STRĂINE CU AJUTORUL INTERNETULUI **100**

ANA-MARIA GAVRIL
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 1,
ORȘOVA, JUDEȚUL MEHEDIȚI

**PREDAREA LIMBII ENGLEZE CU AJUTORUL APLICAȚIILOR DIGITALE
„WORDWALL” ȘI „EDUCAPLAY”** **102**

DIANA-ELIZA GHERLEA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1,
ROȘIA, JUDEȚUL BIHOR

**METODE DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE, ADAPTATE
MIJLOACELOR MODERNE DE ÎNVĂȚARE** **104**

JULIETA-DORIANA GOLEA,
ȘCOALA GIMNAZIALĂ VÂNJULEȚ, JUDEȚUL MEHEDIŢI

METODE INOVATIVE DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE **106**

NICOLETA-LAVINIA GRANCEA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN NEGREANU”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIŢI

PREDAREA ȘI ÎNVĂȚAREA VOCABULARULUI PRIN METODE INTERACTIVE **108**

ANA-MARIA GRECU
COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC „ȘTEFAN ODOBLEJA”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIŢI

METODE DE PREDARE MODERNE **111**

ȘTEFANIA GRECU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN NEGREANU”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIŢI

METODE MODERNE DE ÎNVĂȚARE ÎN CICLUL PRIMAR **113**

CLAUDIA HANȚESCU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ ȘIMIAN, JUDEȚUL MEHEDIŢI

PERFEȚIONAREA CADRELOR DIDACTICE - PREMISA INOVĂRII EDUCAȚIEI ÎN ROMÂNIA **117**

MARIANA-MIRELA IORDAICHE
COLEGIUL TEHNIC „DECEBAL”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIŢI

**METODE DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE, ADAPTATE
MIJLOACELOR MODERNE DE ÎNVĂȚARE. METODA PROIECTUL** **120**

DANIELA ISPAS
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „REGELE MIHAI I”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIŢI

FACTORII DETERMINANȚI AI ÎNVĂȚĂRII LIMBILOR STRĂINE 123

ADRIANA-NARCISA LABANOV
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN NEGREANU”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIȚI

BENEFICIILE STUDIERII UNEI LIMBI STRĂINE DE TIMPURIU 126

ELENA-LILIANA LUCA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN NEGREANU”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIȚI

**METODE DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE, ADAPTATE
MIJLOACELOR MODERNE DE ÎNVĂȚARE 128**

CARMEN MANEA-SCRECIU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 6,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIȚI

METODE INTERACTIVE ÎN PREDAREA VOCABULARULUI 132

DELIA-MAGDALENA MANOLE
COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC „CAROL I”,
CÂMPULUNG, JUDEȚUL ARGEȘ

METODE DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE 136

NARCISA-LILIANA MINEA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN NEGREANU”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIȚI

METODE CLASICE ȘI MODERNE ÎN PREDAREA LIMBII FRANCEZE 140

ADRIANA NĂNUȚI
COLEGIUL NAȚIONAL „GHEORGHE ȚIȚEICA”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIȚI

DEMERSUL DIDACTIC SPECIFIC FORMĂRII NOȚIUNILOR DE LIMBĂ ÎN ȘCOALA SPECIALĂ 143

SIMONA NEACȘU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN NEGREANU”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIȚI

METODA CLIL (CONTENT AND LANGUAGE INTEGRATED LEARNING) – O METODĂ MODERNĂ 146

ANA-NICOLETA NICOLA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI VITEAZU”,
STREHAIA, JUDEȚUL MEHEDIȚI

POWERPOINT ÎN HAINE NOI **149**

NADINA-CARMEN NICOLICI
LICEUL TEHNOLOGIC „LORIN SĂLĂGEAN”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEŢUL MEHEDIŢI

**METODE DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE, ADAPTATE MIJLOACELOR
MODERNE DE ÎNVĂŢARE. METODA DE PREDARE COMUNICATIVĂ** **153**

EDITH-NICOLETA NICOLICI
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „REGELE MIHAI I”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEŢUL MEHEDIŢI

STRATEGII DIDACTICE MODERNE ÎN ÎNVĂŢĂMÂNTUL ROMÂNESC **156**

CONSTANTIN NOIMAIER
ȘCOALA GIMNAZIALĂ ȘIMIAN,
JUDEŢUL MEHEDIŢI

LIMBA ENGLEZĂ LA VÂRSTE MICI **159**

ALINA-MIHAELA OPRIȚA-MÂNDRUȚ
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN NEGREANU”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEŢUL MEHEDIŢI

JOCUL - METODA INTERACTIVĂ DE PREDARE-ÎNVĂŢARE A UNEI LIMBI MODERNE **161**

CLAUDIA-DANIELA PALOȘ
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN NEGREANU”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEŢUL MEHEDIŢI

IMPORTANȚA METODELOR ALTERNATIVE ÎN PREDAREA LIMBILOR MODERNE **163**

BIANCA-FLORIANA PASCU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI EMINESCU”,
PITEȘTI, JUDEŢUL ARGEȘ

METODE MODERNE DE PREDARE - CLUBUL DE LECTURĂ **167**

VIRGINIA PELE-TRĂILOIU
LICEUL TEORETIC „TRAIAN LALESCU”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEŢUL MEHEDIŢI

**METODE DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE, ADAPTATE
MIJLOACELOR MODERNE DE ÎNVĂŢARE** **171**

DORINA-RAMONA PEREANU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ CĂZĂNEȘTI,
JUDEŢUL MEHEDIŢI

ÎNVĂȚAREA LIMBILOR STRĂINE PRIN UTILIZAREA NOILOR TEHNOLOGII PENTRU FORMARE **175**

GICA PETRESCU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN NEGREANU”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIȚI

USING DIGITAL GAMES IN THE LANGUAGE CLASSROOM **178**

ANCA PITIC
COLEGIUL NAȚIONAL „GHEORGHE ȚIȚEICA”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIȚI

ÎNVĂȚAREA UNEI LIMBI STRĂINE LA VÂRSTA PREȘCOLARĂ **180**

LOREDANA POPA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „DIMITRIE GRECESCU”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIȚI

EVALUAREA ȘCOLARĂ – FUNCȚII ȘI FORME **182**

STUDENT ALEXANDRA-IOANA POPESCU
U.V.T.- F.E.A.A. – MANAGEMENT

**LA COMPREHENSION DE L'ÉCRIT DANS L'ENSEIGNEMENT/ APPRENTISSAGE
DUFLE OBJECTIFS D'ENSEIGNEMENT DE LA COMPREHENSION** **185**

IONELA-ADRIANA-GERMINIA POPESCU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ DOBROSLOVENI, JUDEȚUL OLT

REALITĂȚI ȘI INTERPRETĂRI - CONSILIEREA ÎN CARIERĂ **188**

LEPĂDAT-MARIAN POPESCU
COLEGIUL NAȚIONAL ECONOMIC „THEODOR COSTESCU”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIȚI

ORIENTATIONS AMONG MODERN SECOND-LANGUAGE METHODS AND APPROACHES **191**

ALIN-GABRIEL ROATEȘ
CASA CORPULUI DIDACTIC MEHEDIȚI

L'IMPORTANCE DU CORPUS DANS L'APPRENTISSAGE D'UNE LANGUE ÉTRANGÈRE **193**

SIMONA-MARIA SERAFIN
COLEGIUL NAȚIONAL „GHEORGHE ȚIȚEICA”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIȚI

METODA CLASICĂ VS. METODA COMUNICATIVĂ DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE – AVANTAJE ȘI DEZAVANTAJE. METODA CLASICĂ ȘI METODA COMUNICATIVĂ DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE **196**

DELIA SFETCU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 6,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIȚI

METODA COMUNICATIVĂ (COMMUNICATIVE LANGUAGE TEACHING) - O METODĂ DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE, ADAPTATĂ MIJLOACELOR MODERNE DE ÎNVĂȚARE **199**

MARIANA-DENISA SPĂȚAR
COLEGIUL TEHNIC „ALEXANDRU PAPIU ILARIAN”,
ZALĂU, JUDEȚUL SĂLAJ

LES ACTIVITES LUDIQUES EN CLASSE DE LANGUE **201**

ADELA STOICA
LICEUL TEHNOLOGIC „IORDACHE GOLESCU”,
GĂEȘTI, JUDEȚUL DÂMBOVIȚA

LIMBA ENGLEZĂ - ÎNTRE DULCE ȘI AMAR **204**

TATIANA-ELENA STOICA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ MORUNGLAV, JUDEȚUL OLT

METODE DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE LA VÂRSTELE MICI **207**

CRISTINA-MANUELA ȘTICA
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 1,
ORȘOVA, JUDEȚUL MEHEDIȚI

METODE DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE LA VÂRSTELE MICI **209**

IONELIA-EUGENIA ȚÎNȚARU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN NEGREANU”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIȚI

METODE MODERNE DE ÎNVĂȚARE A LIMBILOR STRĂINE **211**

CORNELIA-RAMONA UDREA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN NEGREANU”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIȚI

METODE DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE, ADAPTATE MIJLOACELOR MODERNE DE ÎNVĂȚARE **213**

RĂDUCU-SEBASTIAN UDROIU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „TAKE IONESCU”,
TIMIȘOARA, JUDEȚUL TIMIȘ

INTERNETUL - MIJLOC MODERN DE PREDARE A LIMBII FRANCEZE **217**

ADRIANA-ROXANA URUCU
LICEUL TEHNOLOGIC „DOMNUL TUDOR”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEŢUL MEHEDIŢI

ABORDARE INOVATIVĂ ÎN PREDAREA UNEI LIMBI MODERNE **220**

ELENA VINTILESCU
COLEGIUL NAŢIONAL „GHEORGHE ŢIŢEICA”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEŢUL MEHEDIŢI

METODE TRADIŢIONALE ŞI MODERNE ÎN PREDAREA LIMBII FRANCEZE **222**

IONELIA-DANIELA VULPE
ȘCOALA GIMNAZIALĂ BROȘTENI,
JUDEŢUL MEHEDIŢI

UTILIZAREA TIC ÎN PREDAREA LIMBILOR MODERNE

RAMONA ALBĂLI
LICEUL TEHNOLOGIC MOTRU, JUDEȚUL GORJ

În contextul situației actuale, în care sistemul educațional din România a trebuit să se adapteze într-un ritm foarte rapid în ceea ce privește învățământul online, se remarcă o necesitate a schimbării în didactica tuturor disciplinelor, inclusiv în didactica limbilor moderne, accentul punându-se pe strategiile și metodele de predare-învățare folosite. Cadrele didactice, indiferent de specialitate, trebuie să se perfecționeze periodic și să utilizeze la clasă tehnici și metode de predare moderne pentru ca orele de curs să fie cât mai atractive pentru elevi.

Integrarea TIC în procesul de predare-învățare a devenit o necesitate pentru toate disciplinele, contribuind la învățarea activă centrată pe elev, abordarea diferențiată a învățării, facilitarea unui tip de învățare contextuală, dezvoltarea creativității și gândirii critice, iar dezvoltarea exponențială a Internetului a determinat diversificarea ofertei educaționale, apărând noi tipuri de cursuri, aplicații și platforme online care vin atât în sprijinul profesorilor cât și al elevilor.

Tehnologia informației și a comunicațiilor în activitatea didactică permite participarea activă a elevului, formarea și dezvoltarea unor deprinderi precum căutarea, selectarea și prelucrarea informației, stimularea inteligenței, dezvoltarea perspicacității și a creativității, consolidarea și sistematizarea cunoștințelor dobândite, stimularea învățării și a motivației, formarea capacității de autoevaluare, de conștientizare a eventualelor greșeli sau dificultăți și depășirea acestora prin repetiții, lucru suplimentar, îndrumare, susținerea efortului de învățare în ritmuri proprii, adaptarea la toate stilurile de învățare, încurajarea studiului individual.

TIC poate sprijini profesorii în a face învățarea limbilor moderne rapid, mai ușor, mai atractiv și mai interesant. Limbile moderne reprezintă una din disciplinele cele mai avantajate de utilizarea TIC în activitatea didactică deoarece competențele generale și specifice limbilor moderne interacționează în foarte mare măsură cu competențele cheie TIC, rezultând activități didactice moderne, atractive și foarte interesante pentru elevi. Aceștia apreciază lecțiile în care sunt folosite resurse informatice, sunt lecții moderne și mult mai dinamice decât lecțiile tradiționale.

Introducerea TIC în cadrul lecțiilor de limbi moderne poate fi realizată pe mai multe paliere: comunicare interpersonală, documentare, elaborare de documente, programe și proiecte școlare, auto-formare.

Comunicarea interpersonală, realizată cu ajutorul poștei electronice (email) și a comunicării directe (chat), reunește aplicațiile pedagogice care favorizează schimburile interpersonale între tineri și îi determină să cunoască și să respecte asemănările și deosebirile culturale, politice și lingvistice din diferite colțuri ale lumii. În acest sens, se pot forma clase virtuale, prin care studenții au posibilitatea să își verifice aptitudinile de comunicare într-o limbă străină. Cele mai folosite instrumente software pentru comunicare interpersonală sunt *Windows Mail, Facebook, Skype, Windows Live, Outlook Express*, platformele colaborative (forumuri de discuții, bloguri, yahoogroups, gmailgroups, Wikispaces, etc.).

Documentarea este o activitate care presupune culegerea și studierea informațiilor pe o anumită temă, sursele de informare fiind foarte variate. În funcție de tematica lecției, profesorul poate oferi în mod clar un subiect care să atragă interesul studenților și expune mai multe tipuri de documente (PDF, articole de presă, eseuri etc.). Studenții pot lucra individual sau în grup și au ca sarcină de lucru culegerea documentelor, analizarea și interpretarea documentelor culese precum și redactarea unei lucrări scrise (rezumat, sinteză, eseu etc.) în limba străină. Pot fi folosite ca surse online de informare și documentare: <http://google.com>, <http://yahoo.com>, <http://www.educationworld.com>, etc.

În ceea ce privește elaborarea de documente, în care se combină text cu imagini, tabele, grafice, diagrame, materiale audio sau video, se pot folosi în activitățile didactice următoarele instrumente software: programele *Microsoft Word, Excel, PowerPoint, Prezi, Publisher, Adobe Digital Publishing*, editoare online pentru publicații digitale (web-based) *Google Docs, ThinkFree, Zoho*, aplicații grafice și multimedia (*Photoshop, Photopaint, Movie Maker, Media Cope, aviary.com*).

Utilizarea TIC în cadrul orelor de limbi moderne reprezintă un beneficiu enorm, atât pentru elevi cât și pentru profesori. Un cadru didactic bine pregătit și interesat de evoluția personală, dar și de cea a procesului de predare-învățare-evaluare, va căuta întotdeauna să facă orele de curs cât mai dinamice și interesante pentru ca elevii să înțeleagă și să învețe cu plăcere. Acest lucru presupune însă formarea și perfecționarea profesorului în domeniul practicilor multimedia, responsabilitate în selectarea resurselor, precum și disponibilitate în a-și asuma noi roluri.

Printre avantajele utilizării noilor tehnologii de formare putem menționa actualitatea (materiale de calitate, autentice și de actualitate), flexibilitatea, autonomia elevilor în sensul că aceștia au posibilitatea să își organizeze singuri propriul ritm de învățare, abordarea diferențiată, facilitarea unui tip de învățare contextuală.

Complexitatea este semnalată de asemenea ca aspect pozitiv deoarece în programele multimedia de limbi moderne sunt integrate imagini, secvențe video, grafice, animații, înregistrări audio, etc. Lecțiile sunt mult mai atractive prin combinarea elementelor audio-vizuale cu textele facilitând trecerea rapidă de la un tip de exercițiu la altul, fără a fi necesară schimbarea metodei de învățare. De exemplu, lecțiile de vocabular sunt mult mai clare atunci când se utilizează materiale Power Point. Elevii pot asocia cuvântul cu imaginea și în acest mod se activează memoria vizuală, copiii putând să facă legături cu alte cunoștințe dobândite anterior și să înțeleagă mult mai ușor mesajul transmis.

De asemenea specificul interactiv este des întâlnit în aceste metode de învățare. Programele multimedia sunt interesante și motivante prin colorit, animație și efecte speciale. De asemenea elementele vizuale și cele sonore, fragmentele de film folosite la orele de curs, personajele animate, conferă atractivitate programelor multimedia și paginilor web dar sunt în același timp foarte utile ajutându-i pe elevi să își perfecționeze pronunția și să își dezvolte aptitudinile de comunicare într-o limbă străină. Pentru lecțiile de cultură și civilizație, TIC poate fi considerat indispensabil. Nu îi putem învăța pe elevi despre tradiții, obiceiuri sau obiective turistice dacă nu le prezentăm imagini, filme, videoclipuri, care să îi transpună în situația reală și care să îi facă să înțeleagă exact mesajul

În ceea ce privește transmiterea informației către educabili, se observă o necesitate a schimbării în didactica tuturor disciplinelor accentul punându-se pe strategiile și metodele de predare-învățare folosite.

Se recomandă combinarea metodelor tradiționale de predare-învățare cu cele moderne și nu o respingere a acestora, dar și adaptarea metodelor tradiționale la contextul actual. Cheia unei lecții reușite constă în colaborarea și înțelegerea profesorului cu elevii, în implicarea efectivă a acestora, strategia și metodele folosite de profesor fiind esențiale.

În școlile din România se practică în proporție mai mare modelul tradițional față de cel modern, ținându-se spre implementarea celui din urmă, dar fără anularea primului, realizarea unei simbioze structurale între cele două.

În concluzie, utilizarea TIC în cadrul orelor de limbi moderne are un impact pozitiv și este cel puțin necesară, dacă ne dorim ca munca profesorului să fie materializată în rezultate foarte bune din partea elevilor. Internetul, ca factor al globalizării, constituie o reflectare digitală a societății prezente. Actualmente elevii pot accesa cu ușurință diferite metode online de învățare a limbilor moderne, au posibilități de comunicare scrisă și orală în limbi moderne cu semenii lor. Internetul permite elevilor să intre în contact cu limba străină autentică, face ca lumea exterioară să intre în clasă, este un declanșator al diferitelor activități didactice. Posibilitatea de a învăța autonom, prin consultarea adreselor web, a enciclopediilor multimedia sau a altor surse electronice de informare constituie un factor motivațional, iar prin evaluarea cu ajutorul calculatorului feedbackul este rapid și eficient, elevul devine responsabil de propria evaluare, implicând-se activ în acest proces.

Prin urmare, Internetul în orele de limbi moderne reprezintă un factor motivant atât pentru elevi cât și pentru profesori, integrarea TIC în lecțiile de limbă modernă confirmând plăcerea de a predă.

BIBLIOGRAFIE / SITOGRAFIE

Ionescu, M., Radu I., *Didactica modernă*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001.

Oprea, Crenguța-Lăcrămioara, *Strategii didactice interactive*, Editura Didactică și Pedagogică, 2009.

Păcurari, O. (coord.), *Strategii didactice inovative*, Editura Sigma, București, 2003.

*** Revista „iTeach”.

www.elearning.ro.

www.ecomunitate.ro , Aplicarea TIC în școală.

www.edu.ro.

www.edufle.org.

IMPORTANȚA ÎNVĂȚĂRII LIMBILOR STRĂINE

JANINA-AURELIA ANDRIȚA
CENTRUL ȘCOLAR PENTRU EDUCAȚIE INCLUZIVĂ
„CONSTANTIN PUFAN”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDINȚI

„ rice limbă este o înfățișare a spiritului omenesc, cu cât mai multe limbi

învață cineva, cu atât mai multe laturi cunoaște mintea sa, și, prin urmare, cu atât mai multilateral devine el însuși.” (Mihail Boiagi în *Gramatica*)

Se afirmă adesea că o persoană care cunoaște mai multe limbi străine este mai „bogată” decât celelalte. În zilele noastre, învățarea limbilor străine trebuie să fie văzută în strânsă legătură cu fenomenul complex al mondializării. Putem spune că a cunoaște limbile moderne reprezintă garanția reușitei în lumea întreagă. La nivel european, plurilingvismul facilitează comunicarea și colaborarea între națiuni, promovarea culturilor europene și, bineînțeles, elaborarea și realizarea proiectelor cu scopuri comune. Europa devine, prin excelență, un veritabil mozaic al popoarelor și al limbilor.

Astăzi, este esențial să învățăm una sau mai multe limbi străine pentru a cunoaște alte culturi, alte civilizații, alte literaturi și pentru a privi lumea într-un mod diferit. Învățarea limbilor nu este numai un studiu ca oricare altul, ci este o extraordinară conexiune cu lumea care ne înconjoară și în fața căreia suntem, uneori, indiferenți. Așadar, nu ar trebui să spunem că o limbă este mai mult sau mai puțin importantă decât altele, ci din contră, am putea constata vizavi de o limbă, că aceasta este mai mult sau mai puțin cunoscută sau folosită decât altele. Învățarea limbilor devine o necesitate în contextul european actual, iar misiunea profesorilor din această tagmă este fără îndoială, aceea de a încuraja elevii să învețe alte limbi de la vârste destul de fragede și să-i facă conștienți de importanta unui poliglot în lumea întreagă. Învățând limbile străine, tinerii europeni vor reuși mai ușor să se deschidă mai mult către alte culturi, să își consolideze mobilitatea, mai ales pe plan profesional, către țările străine, să sporească competitivitatea în economia mondializată. Cu alte cuvinte, acești tineri vor reuși mai bine să se integreze în sânul comunității europene care va rămâne întotdeauna multilingvă, să trăiască acolo, să acționeze, să combată xenofobia, rasismul și intoleranța.

Limbile Uniunii Europene sunt limbile folosite de populația din statele membre ale Uniunii Europene. Există 23 de limbi oficiale, plus o serie de alte limbi vorbite pe teritoriul Uniunii. UE își încurajează toți cetățenii să vorbească mai multe limbi, în mod special, încurajează ca cetățenii săi să vorbească, în afară de limba maternă, alte două limbi. Există, în acest sens, chiar o serie de programe de finanțare a învățării de limbi și de promovare a diversității lingvistice.

Comunicarea în limbi străine este una dintre cele opt competențe-cheie definite de Cadrul de referință european. Ea constă în abilitatea de a înțelege mesajele vorbite, de a iniția, susține și încheia conversații și de a citi, înțelege și redacta texte adecvate nevoilor individuale ale unei persoane. O atitudine pozitivă presupune aprecierea diversității culturale, precum și interesul și curiozitatea față de limbile străine și comunicarea interculturală.

Predarea și învățarea limbilor străine este esențială pentru libertatea de a se deplasa, de a munci și de a studia oriunde în Europa a cetățenilor europeni. Acest demers are ca scop stimularea creării de locuri de muncă și a creșterii economice, contribuind la o receptare reciprocă a altor țări și culturi. De asemenea, este esențial să ne asigurăm că deficiențele lingvistice nu reprezintă o barieră în calea participării la societate. Comisia Europeană are rolul de a-și coordona eforturile cu autoritățile naționale, pentru a putea urmări obiectivele cadrelor strategice pentru limbi străine, beneficiind de sprijinul activităților Erasmus+.

Merită remarcat și numărul tot mai mare de copii europeni a căror limbă maternă diferă de limba de instrucție din școală. Raportul „Predarea și învățarea limbilor în clase multilingve” (2015) evidențiază o serie de strategii de învățare a limbilor în medii multiculturale încununate de succes, dublate de o analiză a literaturii de specialitate pe această temă.

Toate limbile UE sunt și limbi de lucru. Documentele pe care un stat membru sau o persoană aflată sub jurisdicția unui stat membru le trimite instituțiilor UE pot fi adresate în oricare din limbile oficiale. Răspunsul trebuie formulat în aceeași limbă. Regulamentele și alte informații generale trebuie exprimate în cele 23 de limbi oficiale. Jurnalul Oficial al Uniunii Europene este și el publicat în cele 23 de limbi oficiale.

După o scurtă argumentare a importanței studiului limbilor străine în general, prefer să mă opresc asupra limbii lui Voltaire pentru a prezenta pe scurt motivele pentru care este necesar să cunoaștem limba franceză și rolul major al profesorului în procesul de învățare a acesteia.

În primul rând, limba franceză este o limbă vorbită în lumea întreagă. Se știe foarte bine că în zilele noastre, există mai mult de 200 de milioane de persoane care vorbesc franceza în cinci continente. După engleză, franceza este limba străină cel mai mult învățată și este a noua limba cel mai mult vorbită în lume. În același timp, ea poate fi învățată în toate țările lumii.

De asemenea, limba franceză are un rol major în găsirea unui loc de muncă. Trebuie să recunoaștem că nu este suficient pentru o persoană să vorbească decât o singură limbă străină. De exemplu, un elev care vorbește mai multe limbi va avea mai multe șanse pe piața muncii, fie în țară sa, fie pe plan internațional: a învăța o altă limbă înseamnă practic, a dobândi o bogăție suplimentară și a te deschide către noi orizonturi, personale și profesionale.

Pe lângă o limbă de cultură, franceza este considerată limba internațională a gastronomiei, a modei, a teatrului, a artelor vizuale, a dansului și a arhitecturii.

Limba franceză este o limbă clară, precisă, poate să traducă cele mai profunde nuanțe ale gândirii și ale sensibilității umane. Ea reprezintă cea de-a treia limbă folosită pe Internet, după engleza și germana și în fața spaniolei. În plus, ea una din cele două limbi oficiale din majoritatea instituțiilor importante, cum ar fi: Organizația Națiunilor Unite, Uniunea Europeană, Consiliul European, UNESCO, Crucea Roșie, etc.

Îndreptându-ne puțin către elev, este necesar să menționez că pentru a putea utiliza o limbă străină ca mijloc de comunicare, elevul trebuie să ajungă la generalizare, la concretizarea faptelor de limbă, la a deține reguli pentru acțiuni verbale, pentru crearea enunțurilor noi. Profesorul ar trebui să renunțe la rigiditate, să-și adapteze mesajul și stilul la vocabularul și structurile mentale ale elevului, cu scopul de a construi și dezvolta structurile mentale ale acestuia. Rolul de profesor și cel de elev se intersectează atunci când se stabilește ca obiectiv central, însușirea unei limbi străine. În căutarea propriei identități, cei doi sunt egali.

Un tip esențial de comunicare între profesor și elev este comunicarea directă, care demistifică rolul profesorului atotputernic, prin cunoștințele sale, în fața celui care vrea să învețe, micșorat uneori de ignoranța sa. Profesorul care dorește formarea competențelor de comunicare orală, nu e doar cel care împărtășește cunoștințele, ci și cel care își pune întreaga competență lingvistică, culturală, pedagogică în serviciul elevului, al celui care dorește să învețe, fiind astfel organizator al învățării, expertul la care elevul apelează, animatorul clasei, persoana-resursă, acela care ajută să fie descoperite și sistematizate cunoștințele, cel care creează situații problemă, cel care creează climatul afectiv de totală certitudine, cel care are capacitatea de a empatiza cu cel ce se afla în fața sa, în postura de începător.

Conchid această scurtă expunere prin a preciza că limba franceza va rămâne o limbă străină valoroasă și utilă pentru care profesorul nu trebuie să înceteze să îi promoveze bogăția, să îi transmită elevului întreaga frumusețe și valoare a ei, încurajându-l permanent în procesul de predare - învățare și implicându-se constant în vederea creșterii nivelului de motivație a elevilor, pentru învățarea limbii franceze.

BIBLIOGRAFIE

- Ghid metodologic-aria curriculară, Limbă și Comunicare*, Editura Aramis, 2002.
Charmian O'Neil, *Les enfants et l'enseignements des langues étrangères*, Edition Hatier – Didier, Paris, 1993.
Neacșu I., *Metode și tehnici de învățare eficientă*, București, Editura Militară, 1990.
Le français dans le monde, numéro spécial 1999, Ed. Clé International.
<http://www.asociatia-profesorilor.ro/>.

METODE DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE ADAPTATE MIJLOACELOR MODERNE DE ÎNVĂȚARE - PORTOFOLIUL

CRISTINA ANESCU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „PETRU DUMITRIU”,
ORȘOVA, JUDEȚUL MEHEDINȚI

Învățarea reprezintă una dintre etapele importante ale activității didactice, de

calitatea ei depinzând calitatea întregului proces didactic. Modul de realizare al acestui proces, rezultatele obținute și modul în care sunt acestea sunt prezentate elevilor, concluziile formulate și modul adecvat de folosire al acestora, sunt determinante în abordarea ulterioară a demersului didactic.

Trecerea de la învățământul tradițional la învățământul modern este, din perspectiva practicilor de evaluare, un proces inovator care presupune promovarea unor atitudini pozitive față de schimbare, o continuă inovare, o preluarea ceea ce este valoros în tradiția învățământului național. În cadrul reformei educaționale actuale a învățământului românesc, metodele și tehnicile de evaluare eficiente a elevilor prin utilizarea metodelor complementare determină relevanța sporită a metodelor interactive. Metodele moderne de învățare completează informațiile evaluative pe care le dobândește cadrul didactic prin metodele tradiționale privind învățarea de către elevi.

Învățarea trebuie realizată în permanență, integrată în toate etapele procesului didactic, elevii cunoscând în permanență ce se așteaptă de la ei, ce au reușit să realizeze, cât au reușit să realizeze, ce pot face pentru a-și îmbunătăți activitatea și rezultatele. Pentru elevi, evaluarea trebuie să fie stimulativă, să-i motiveze, și nu să reprezinte un factor de stres, un „test” la care trebuie să ia o notă, fără să înțeleagă foarte clar ce reprezintă această notă. Ei trebuie să fie preocupați de obținerea unor rezultate bune nu doar pentru a obține un loc bun în ierarhia elevilor clasei sau școlii, ci și pentru că aceste rezultate bune reprezintă un pas înainte în pregătirea și formarea lor. Pentru profesori, evaluarea nu trebuie să reprezinte o modalitate de pedepsire a elevilor, prin acordarea unor note mici, ci un mijloc prin care elevii să fie motivați, stimulați să-și îmbunătățească și depășească rezultatele.

Învățarea modernă nu mai este centrată pe produsele învățării de către elevi, ci pe procesele pe care aceasta le presupune. În prezent, se constată o schimbare de concepție în ceea ce privește evaluarea și tendința de a evalua activitatea elevului în permanență, în toată

complexitatea ei; există tot mai mult tendința de evaluare a activității elevilor folosind instrumente de evaluare complementare sau alternative, mult mai agreate de către elevi.

Una din aceste metode alternative de învățare este portofoliul. Acest instrument de evaluare apare definit în DEX ca fiind „un dosar”, o mapă în care se păstrează acte, hârtii de valoare. Portofoliul reprezintă o colecție de informații, pe care școlarul le obține prin investigații individuale sau în grup, prin cercetarea unor materiale diferite. Acesta reprezintă și o modalitate de evaluare pe o perioadă mai îndelungată de timp, care reflectă evoluția elevului pe mai multe planuri. Portofoliul este, așadar, o selecție realizată de către elev împreună cu cadrul didactic a celor mai reprezentative produse ale activității sale într-o anumită perioadă de timp, incluzând aspecte esențiale cognitive, afective și psihomotorii ale dezvoltării elevului. Reprezintă un mijloc prin care se valorifică munca individuală a elevului și devine un factor determinant al personalității.

Un portofoliu poate cuprinde: lucrările realizate de elev individual sau în grup, eseuri, articole, referate, imagini, fotografii care justifică activitatea desfășurată, experimente, lucrări de laborator, comentarii, afirmații, reflecții. Alcătuirea portofoliului este o oportunitate pentru elev de a se autoevalua, de a-și descoperi valoarea competențelor și eventualele greșeli. Această metodă alternativă de evaluare motivează participarea elevilor pentru îndeplinirea sarcinilor de lucru, creează ocazia fiecărui elev să lucreze în ritm propriu, stimulează participarea activă la activitățile propuse, dezvoltând capacitățile de autoevaluare. Prin metoda autoevaluării elevii își asumă responsabilitatea asupra parcursului de învățare. Portofoliul se aplică eficient pe grupuri mici de elevi, determinând o apreciere atât cantitativă, cât și o apreciere calitativă a activității acestora, deoarece se adaptează specificului clasei, diferitelor discipline de studiu, fiind foarte flexibil.

Dintre avantajele folosirii portofoliului ca metodă alternativă de evaluare aș enumera: stimulează exprimarea opiniilor elevilor, participarea activă, dezvoltă motivația pentru participarea la diferite situații de învățare, stresul care însoțește evaluarea tradițională fiind eliminat, implică elevul în propria evaluare. Dezavantajul portofoliului este că acesta necesită un timp îndelungat pentru evaluare și nu poate fi apreciat după un barem strict pentru că exprimă originalitatea și creativitatea elevilor.

Portofoliul este o mapă deschisă la care elevul are acces permanent pentru a-l completa, actualiza și consulta în vederea autoinstruirii, un element de evaluare curentă, furnizând cadrului didactic informații esențiale despre performanța, evoluția, achizițiile elevului pe o perioadă mai lungă de timp. Portofoliul reprezintă un pact între elev și profesorul care trebuie să-l ajute pe elev să se autoevalueze, care discută cu elevul despre ce trebuie să știe și ce trebuie să facă acesta de-a lungul procesului de învățare.

Consider că utilizarea portofoliului ca metodă alternativă de evaluare este utilă, fiindcă stimulează crearea unei relații de colaborare, de încredere și respect reciproc între cadre didactice / elevi și între elevi, facilitând un climat de învățare plăcut, relaxant și prin materialele pe care le conține poate fi reprezentativ pentru a crea imaginea unei școli în rândul viitorilor elevi, prezentând imagini din diferitele activități desfășurate în școală.

BIBLIOGRAFIE

Stoian Aida, *Evaluarea competențelor elevilor - Ghid metodologic de evaluare educațională*, Editura Universitară, București, 2015.

<https://iteach.ro/experiencedidactice/portofoliul-modalitate-alternativa-de-evaluare-a-elevului>.

EVALUAREA ELEVILOR FOLOSIND FIȘE DE LUCRU INTERACTIVE CU *LIVEWORKSHEETS*

ANA-MARIA APOSTOLIE
ȘCOALA GIMNAZIALĂ GĂGEȘTI,
BOLOTEȘTI, JUDEȚUL VRANCEA

Profesorii de limbi străine sunt mereu în căutare de rețete (metode), care să

satisfacă și cele mai rafinate cerințe, altfel spus, să implice în procesul comunicativ chiar și pe cel mai introvertit student. Or, dezvoltarea competențelor comunicative este scopul primordial al studierii limbilor străine. Chiar dacă didactica modernă abundă în metode de predare-învățare, aceasta nu înseamnă că metodele de la sine vor contribui la realizarea acestui scop. Acest arsenal bogat de metode ne provoacă să căutăm, să experimentăm, ca în cele din urmă să alegem acele metode, care ne aduc cele mai mari beneficii în procesul de învățare. Profesorul decide ce metode va folosi în cadrul lecției pentru ca fiecare student să fie activ, deschis spre comunicare, motivat să se autoformeze, dornic să-și expună părerea asupra subiectului, pregătit să intervină cu idei și opinii, ori de câte ori se ivește ocazia.

Lecții interactive, conversații pe teme utile din domeniul profesional, dezbateri, libertate în alegerea temelor pentru dezbateri, în selectarea secvențelor video și a filmelor pentru discuții ulterioare, stimularea dorinței de exprimare, susținere în procesul de depășire a barierelor psihologice și a fricii de a greși – acestea sunt cele mai apreciate metode. În lucrarea de față voi prezenta o formă de exercițiu de depășire a fricii de a greși, folosind în evaluarea formativă și sumativă a elevilor fișele de lucru interactive create cu ajutorul platformei Liveworksheets.

Platforma Liveworksheets este utilizată pentru a construi activități de învățare, foi/cărți de lucru, care se pot efectua online interactiv pentru evaluare, cu feedback imediat. Aveți posibilitatea să vă înregistrați elevii prin crearea de conturi și să le verificați temele în timp real. Elevii pot rezolva/completa fișele de lucru online și pot trimite răspunsurile profesorului. Acest lucru este bun pentru elevi (este motivant), poate fi și distractiv, este bun și pentru profesor (economisește timp) și pentru mediu (economisește hârtie).

Fișele vă permit să transformați foile de lucru tradiționale editabile sau non-editabile (.doc, .pdf, .jpg, etc.) în exerciții interactive online cu autocorecție, pe care le numim „foi de lucru interactive”. Se pot utiliza foi de lucru live pentru a crea propriile fișe de lucru interactive sau puteți utiliza pe cele împărtășite de alți profesori. Foile de lucru interactive

profită din plin de noile tehnologii aplicate educației: pot include sunete, videoclipuri, exerciții de *drag and drop*, unire cu săgeți, alegere multiplă și chiar exerciții de vorbire, pe care elevii trebuie să le facă folosind microfonul. Puteți crea până la 10 caiete interactive (cu 120 de pagini fiecare) și să înregistrați până la 100 de elevi. Puteți împărtăși foile de lucru interactive cu restul cadrelor didactice (nelimitat), dar de asemenea puteți păstra fișele de lucru private, dar există o limită de 30 de foi de lucru private.

Pentru crearea instrumentelor pe platforma Liveworksheets este nevoie de cont pe platformă care se poate obține accesând linkul: <https://www.liveworksheets.com/> și urmând pașii de înregistrare / creare de cont. Deschideți cu click formularul din partea dreaptă sus a bordului platformei, introduceți numele de utilizator pe care îl doriți și completați câmpurile formularului. Activați contului din emailul cu care v-ați înregistrat, după care vă autentificați cu datele contului înregistrat.

În meniu sunt prezentate mai multe opțiuni: Acasă, Despre acest site, Fișe de lucru interactive, Realizați foi de lucru interactive (Tutorial, Tutorial video, Începe), Realizați caiete de lucru interactive (Tutorial video), Ajutor. Home conține fișe interactive: Latest contributions / Most popular yesterday / Most popular this week/ Following; pe acestea le pot folosi elevii interactive. About this site vă prezintă un ghid cu pașii de utilizare a platformei. Interactive worksheets oferă Fișe de lucru interactive, unde aveți posibilitatea să selectați limba în care doriți să lucrați resursele existente, fiindu-vă oferită biblioteca cu toate resursele încărcate de alți autori. Make interactive worksheets: aici aveți posibilitatea să creați foi de lucru interactive, cu contul cu care v-ați înregistrat pe platformă. Make interactive workbooks: aici aveți posibilitatea să creați caiete de lucru.

Click pe Interactive worksheets și se deschid instrumente / fișe create de diverși autori. Fără cont pe platformă se pot utiliza instrumentele interactive / fișele / foile de lucru create de alți profesori, disponibile în multe limbi străine la multe discipline. Pentru a crea o foaie de lucru, selectăm Make interactive worksheets. Aici trebuie să încărcăm un fișier de pe computer în format .pdf, .jpg sau .png cu limita de 5MB. Fișierului în format pdf. este încărcat atunci când apare titlul fișierului; click pe upload pentru încărcarea lui.

Încărcarea fișierului facilitează crearea căsuțelor pentru răspunsuri făcând click pe prima casetă de la stânga la dreapta, cea cu creion și glisând mouse-ul. Pentru a putea selecta tipul întrebărilor/itemilor corespunzătorii resursei încărcate, se accesează prin click butonul semnul întrebării care ne deschide o listă, care conține un ghid de utilizare a opțiunii selectate cu toate opțiunile pe care le putem utiliza pentru crearea resursei noastre.

În casele desenate se scrie comanda / codul precizat de itemul pe care îl alegem în realizarea resursei, așa cum am programat-o atunci când am conceput-o; se urmează instrucțiunile itemului selectat. Când caseta devine violet după scrierea comenzii se poate copia, muta, redimensiona.

Pentru realizarea unui test la clasa a III-a am utilizat mai multe opțiuni: <https://www.liveworksheets.com/2-zj268491zb>

 Bifarea răspunsului corect:

1. Look, read and choose: 15p

<p>0 guitar/doll</p>	<p>1 ball/helicopter</p>	<p>2 robot/car</p>
<p>3 teddy bear/roller-skates</p>	<p>4 bus/camera</p>	<p>5 bike/lorry</p>

✚ Potrivirea cu săgeți:

4. Read and match: 12p

<p>0 Who's this?</p> <p>1 How old is she?</p> <p>2 What's that?</p> <p>3 Thank you, Bill!</p> <p>4 What are these?</p>	<p>They're bikes.</p> <p>It's a vase.</p> <p>You're welcome.</p> <p>This is my mum.</p> <p>She's fifteen.</p>
--	---

✚ Ascultarea unui fișier audio și potrivirea cu săgeți:

5. Who are the presents from? Listen and draw lines: 12p

Mary   Tim   Lucy   Pat

A blue arrow points from the name 'Mary' to the bicycle.

✚ Completarea spațiului liber cu text (răspunsul corect este introdus înainte de partajarea fișei de lucru/ testului pentru a putea utiliza corectarea automată):

2. Look, read and write: these or those: 15p

0. **These** are rings.

1. are flowers.

2. are helicopters.

3. are presents.

4. are chairs.

5. are boxes.

✚ Dacă foaia de lucru include o întrebare cu răspuns deschis, puteți introduce o casetă text goală pentru răspuns, dar în acest caz, corectarea automată nu va funcționa.

5. Write a text about you and your family in 3-5 lines (30-50 words). 10p

---

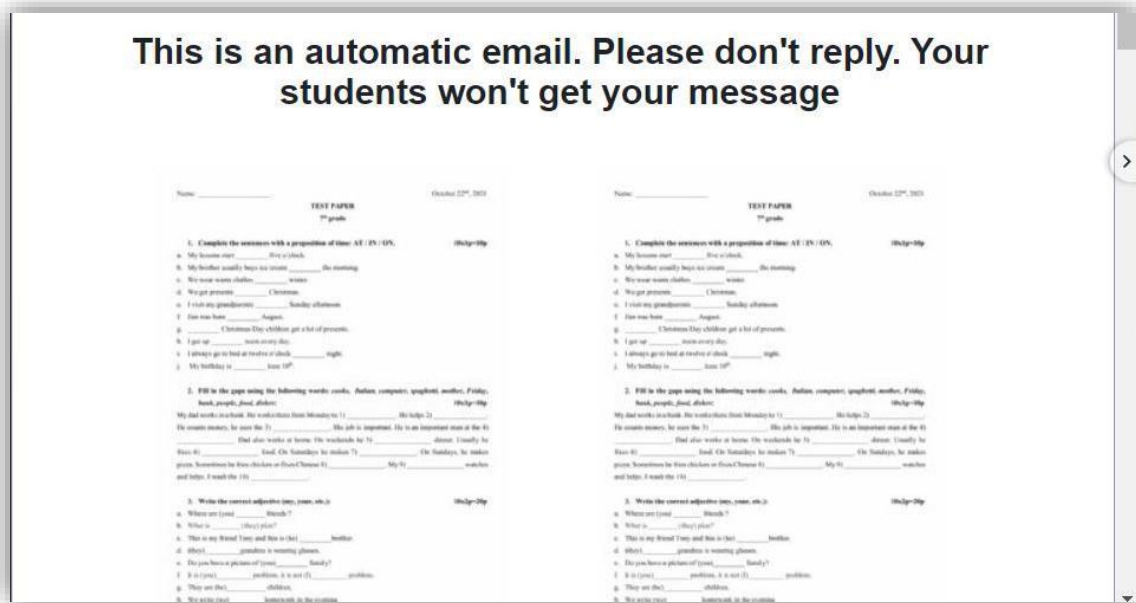

Dacă am terminat de procesat fișa interactivă, îi facem o previzualizare cu click pe a doua casetă, sus, cea cu lupă; puteți să editați grafica, fontul și aspectul cu click dreapta pe căsuță. Dacă vă place rezultatul și doriți să salvați fișa de lucru, faceți click pe butonul de salvare; trebuie să introduceți un titlu, numele de utilizator și parola și veți obține imediat și linkul către noua fișă de lucru interactivă. Puteți să o modificați și mai târziu.

Elevii vor completa fișa de lucru și la final vor apăsa pe FINISH!. Se va deschide o nouă fereastră. Pot alege să vadă imediat rezultatul sau să trimită fișa profesorului. Pentru a primi notificare în momentul în care elevii rezolvă exercițiile, eu aleg să primesc pe email răspunsurile. Astfel rămân în biblioteca personală fără ca elevii să aibă conturi făcute. Mai trebuie să îți scrie numele, clasa și materia (opțional). La final apasă pe SEND.

Astfel profesorul primește un email automat cu rezolvările:

După o nouă corectare a testului reiese și nota finală (platforma nu corectează automat exercițiile cu răspunsuri scurte și nu știe să accepte și răspunsuri parțial corecte). Elevii văd ce au greșit în timpul testului și care erau răspunsurile corecte, dar nu sunt la fel de afectați ca în cazul unui test corectat cu un pix de culoare roșie.

METODE TRADIȚIONALE ȘI MODERNE ÎN PREDAREA LIMBII FRANCEZE

GABRIELA-MIRELA BARNA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 7,
REȘIȚA, JUDEȚUL CARAȘ-SEVERIN

În contextul actual, se remarcă o necesitate a schimbării în didactica tuturor

disciplinelor, inclusiv în didactica limbii franceze, accentul punându-se pe strategiile și metodele de predare-învățare folosite.

Procesul educațional trebuie să fie unul creativ, interdisciplinar, complex, să-i stimuleze pe elevi în vederea asimilării informațiilor, cadrul didactic realizând un scenariu cât mai interesant al zilei. La completarea scenariului ne pot fi de un real folos vizitele, plimbările, întâlnirile cu specialiștii. Prin metoda predării integrate, elevii pot să participe, să se implice mai mult, efectiv sau afectiv, prin antrenarea unor surse cât mai variate, prin prezentarea conținuturilor cu ajutorul experiențelor diverse, al învățării prin descoperire.

Pentru a face cât mai plăcută ora de limba franceză, este recomandabil a se folosi mai mult *metodele informative - participative* (conversația, dialogul, demonstrația) și *formative - participative* (învățarea prin joc, prin cercetarea individuală, prin descoperire). Cântecelul, jocurile, dramatizările, cuvintele încrucișate, șaradele, rebusurile sunt foarte apreciate de elevi. Potrivit orientării tradiționale, rolul elevului constă în a urmări prelegerea sau explicațiile profesorului, de a reține și a reproduce ideile auzite, de a accepta în mod pasiv ideile transmise și de a lucra izolat. La polul opus, orientarea modernă atribuie alte roluri elevului. Acesta trebuie să-și exprime puncte de vedere proprii, să realizeze schimburi de idei cu ceilalți, să argumenteze, să-și pună și să pună întrebări cu scopul de a înțelege, să coopereze cu alți elevi în vederea rezolvării problemelor și a sarcinii de lucru.

Utilizarea *documentelor publicitare (imagini și texte)* în cadrul orelor de limba franceză nu este o descoperire recentă. Articolele de presă oferă elevilor o moștenire culturală importantă și atrăgătoare datorită multiplelor posibilități de exploatare lingvistică. Având ca scop promovarea unui produs sau a unui serviciu, textul sau imaginea publicitară pun în valoare și tehnica retorică și argumentativă.

Situația de la clasă oferă puține ocazii de conversație autentică. Există un cadru rigid, unde profesorii insistă pentru ca elevii să producă fraze complete, ceea ce nu este decât o modalitate de exprimare artificială. Dovadă stau răspunsurile ce au deseori o intonație urcată, ceea ce cere o reacție evaluativă din partea unui profesor. Analizând concret, la nivelul

elevului debutant al limbii franceze, se învață un nivel al limbii curente, îndepărtat de rigorile stilistice ale francezei literare. Exploatarea lingvistică și comunicativă a presei scrise în cadrul orelor, mai ales la nivelul mediu și avansat, suscită un mare interes și se poate bucura de rezultate bune.

Publicitatea și reportajele prezintă numeroase avantaje precum: obișnuiesc elevii cu elemente de civilizație franceză contemporană și cu elemente specifice ale documentelor autentice non literare, îmbogățesc vocabularul elevilor cu expresii și inversiuni uzuale, familiarizează elevii cu diferite registre ale limbii.

Cântecele, documentele audiovizuale, articolele de presă, fotografiile, documentele multimedia, documentele de pe internet și alte tipuri de materiale, fac ca lumea exterioară să pătrundă în sala de clasă. Este de dorit ca documentele sau materialele folosite să fie recente iar treptat profesorul le va înlocui cu materiale de ultimă generație.

Cântecele pot fi utilizate ca exercițiu de ascultare și de înțelegere orală. Ele permit șansa elevilor de a vorbi/ a asculta o limbă franceză autentică, variată și cizează capacitățile elevilor de a înțelege limba franceză. Obișnuit doar cu vocea/ dicția profesorului de limba franceză, elevul riscă să fie incapabil de a înțelege ceea ce comunică un alt vorbitor. Pentru a obișnui aparatul auditiv de a înțelege o limbă străină, este necesar ca elevul să audă diferite tipuri de accente, ritmuri, intonații, debite. Astfel, prin intermediul muzicii, profesorul invită la ora de limba franceză o întreagă gamă de voci și modalități de a vorbi autentic limba franceză. Este o diversitate ce reflectă realitatea lumii în cadrul căreia se comunică în limba franceză. Se formează astfel capacitatea receptivă a elevilor chiar dacă inițial au impresia de a nu înțelege nimic.

În funcție de obiectivele propuse, profesorul de limba franceză poate utiliza *materialele audio* în orice secvență a orei: la început pentru a crea o atmosferă agreabilă, ca element declanșator introducând o temă sau un element de civilizație; ca punct de plecare a unei secvențe didactice (act de limbaj, pentru o prezentare, un eseu, punct de plecare pentru o dezbatere), ca și un reper pentru o structură deja achiziționată: fonetic, lexical, morfo-sintactic sau ca suport pentru fixarea unei structuri achiziționate (sistemizare).

Cheia unei ore reușite constă în colaborarea și înțelegerea profesorului cu elevii, în participarea efectivă a acestora, strategia și metodele folosite de profesor fiind esențiale. Astfel, se recomandă o „împietire” a metodelor tradiționale de predare-învățare cu cele noi și nu o respingere totală a acestora, cât și o adaptare a metodelor tradiționale la contextul actual.

Prelegerea, metodă didactică tradițională, poate fi modernizată și îmbunătățită prin preocuparea profesorului de a stimula interesul elevului prin introducerea unor povești sau a unor glume, a unor imagini captivante în legătură directă cu ceea ce urmează a fi prezentat, sau prin lansarea unor întrebări incitante ce determină participarea elevilor.

Brainstorming-ul (sau „*asaltul de idei*”), metodă ce constă în formularea a cât mai multor idei legate de o temă dată, reprezintă o activitate ce presupune o serie de avantaje:

- toți elevii participă în mod activ,
- își dezvoltă capacitatea de a trăi anumite situații, de a le analiza și de a lua decizii privind alegerea unor soluții optime,
- își exprimă personalitatea,
- se eliberează de anumite prejudecăți,
- își exersează creativitatea, se dezvoltă relațiile interpersonale, prin valorizarea ideilor fiecăruia, se creează o atmosferă propice lucrului.

Brainstorming-ul presupune parcurgerea mai multor etape și a unui timp mai mare de realizare(ore sau zile). Profesorul trebuie să încurajeze exprimarea ideilor, să nu permită inhibarea intervențiilor elevilor, să stimuleze explozia de idei, să motiveze învățarea elevilor începând o lecție nouă cu un brainstorming.

„Știu / vreau să știu/ am învățat” este o metodă activ- participativă, ce implică lucrul frontal cu elevii sau pe grupuri mici, constând în a solicita elevilor să prezinte ceea ce știu deja despre o temă dată și de a formula întrebări la care se așteaptă răspuns din lecție.

R.A.I. (răspunde, aruncă, întrebă) este o metodă activ- participativă folosită pentru fixarea cunoștințelor deja predate. Are avantajul de a-i apropia pe elevi unul de altul prin comunicarea directă între ei, clasa devenind mai unită, predominând o stare de prietenie și de armonie.

Jurnalul cu dublă intrare este o metodă modernă de predare- învățare prin cooperare ce stabilește o legătură strânsă între text și propria curiozitate și experiență a elevilor. Elevii vor lucra pe foi împărțite în două, trăgând pe mijloc o linie verticală.

Ciorchinele este o metodă de brainstorming neliniară care stimulează găsirea conexiunilor dintre idei și care presupune mai multe etape: 1. se alege o temă/ un cuvânt ce urmează a fi cercetat și se scrie în mijlocul tablei sau a unei fișe de lucru, 2. se cere elevilor să scrie toate ideile care le vin în minte în legătură cu tema sau cuvântul respectiv, trăgând linii între acestea și cuvântul dat, 3. activitatea se oprește atunci când se epuizează toate ideile sau când s-a terminat perioada de timp acordată. Elevii pot fi împărțiți în grupuri mici sau în perechi, fiecare grup având cretă de o anumită culoare, fiind astfel în competiție (care grupă a scris cele mai multe și mai bune idei- tabla va arăta la sfârșit ca un curcubeu). La sfârșitul lecției, ideile pot fi reorganizate în funcție de anumite criterii stabilite de elevi sau de profesor, reorganizându-se astfel ciorchinele.

Cubul este o metodă ce presupune explorarea unei teme, a unui subiect, a unei situații din mai multe perspective. Metoda cubului presupune mai multe etape:

1. realizarea unui cub pe ale cărui fețe sunt scrise cuvintele: „Describe”, „compara”, „analizează”, „asociază”, „aplică”, „argumentează”;
2. se anunță tema, subiectul despre care se discută;
3. se împarte clasa în 6 grupe, fiecare grupă examinând tema dintr-un anumit unghi:
  - a. descrie: culorile, formele, mărimile etc.;
  - b. compară: ce este asemănător, ce diferă?;
  - c. analizează: din ce este făcut, din ce se compune;
  - d. asociază: la ce te îndeamnă să te gândești?;
  - e. aplică: ce poți face cu ...?, la ce poate fi folosit?;
  - f. argumentează: ești pro sau contra, de ce?.

Se notează ideile și se afișează forma finală pe tablă sau pe foi afișate pe pereții clasei.

Bulgărele de zăpadă este o metodă ce presupune reducerea numărului de elemente ale unei situații pentru concentrarea asupra celor esențiale. Presupune mai multe etape:

1. se împart elevii în grupe de 7-8;
2. se anunță tema;
3. fiecare elev notează pe o foaie ideea sa în legătură cu tema și o pune pe masă;
4. fiecare elev citește toate ideile și le ierarhizează, reținându-le pe primele doua-trei;
5. se reunește tot grupul cu cele două idei de la fiecare elev și se repetă operațiunea astfel încât, în final, vor fi reținute doar ideile esențiale referitoare la tema respectivă.

Discuția, metodă ce constă într-un schimb organizat de informații și de idei în jurul unei teme, cu scopul examinării și clarificării în comun a unor noțiuni și idei, este fundamentală pentru învățarea interactivă. Discuția conduce la crearea unei atmosfere destinate în clasă, facilitează intercomunicarea, optimizează relațiile dintre profesor și elevi, favorizează realizarea unui climat democratic la nivelul clasei, dezvoltă abilitățile de ascultare activă și de respectare a regulilor de dialog. Profesorul trebuie să încurajeze elevii să-și exprime corect și clar ideile, să vegheze asupra respectării regulilor de dialog, să reamintească și să rezume ideile principale.

„*Caută litera*” („*Lettre à chercher*”) este o activitate ludică care constă în adăugarea unei aceeași vocale la un cuvânt dat pentru a forma un nou cuvânt. Elevii pot fi împărțiți pe grupe, cuvintele sunt scrise pe tablă. Grupa cu cele mai multe cuvinte găsite câștigă.

BIBLIOGRAFIE

- Dragomir, Mariana, *Puncte de vedere privind predarea- învățarea limbii franceze ca limbă străină*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001.
- Păcurari, O. (coord.), *Strategii didactice inovative*, Editura Sigma, București, 2003.
- Păcurari, O. (coord.), *Învățarea activă. Ghid pentru formatori*, MEC-CNPP, 2001.
- Roman, Dorina, *La didactique du français langue étrangère*, Editura Umbria, Baia Mare, 1994.
- www.edufle.org.

METODE DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE, ADAPTATE MIJLOACELOR MODERNE DE ÎNVĂȚARE

ALINA-MARIANA BENGHIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „PETRU DUMITRIU”,
ORȘOVA, JUDEȚUL MEHEDIŢI

Dezvoltarea în anii '60 și '70 a secolului al XX-lea a științelor legate de

metodologie - lingvistică, psihologie, didactică generală, apariția psiholingvisticii, psihologia socială și teoria activității au dat naștere unei personalități comunicative, orientate spre activitate, metodă orientată, care se numește de obicei abordarea comunicativă sau metoda comunicativă.

Accentul acestei metode este formarea competenței comunicative, crearea unei motivații comunicative a procesului educațional, ținând cont de caracteristicile de personalitate ale elevului. Leont'ev A.A., Shubin E.P., Kitaygorodskaya G.A., Passov E.I. s-au angajat în dezvoltarea metodelor comunicative. și alți oameni de știință.

În studiile teoretice, comunicativitatea este definită ca asimilarea procesului de învățare la procesul de comunicare reală, adică învățarea bazată pe comunicare. *Metoda comunicativă* este bazată pe faptul că procesul de învățare este un model al procesului de comunicare.

Prevederi conceptuale ale metodei comunicative conform E.I. Passov sunt următoarele:

1. O limbă străină, spre deosebire de alte discipline școlare, este atât un scop cât și un mijloc de predare.
2. Limba este un mijloc de comunicare, identificare, socializare și introducere a unui individ în valorile culturale ale țării limbii țintă.
3. Stăpânirea unei limbi străine diferă de stăpânirea modului nativ de stăpânire; densitatea informațiilor în comunicare; includerea limbajului în activitățile de comunicare; un set de funcții implementate.

Învățarea comunicării limbi străine este de natură activă, deoarece comunicarea vorbirii se realizează prin activitatea vorbirii, care, la rândul său, servește la rezolvarea problemelor activității umane productive în condiții interacțiune socială... Participanții la comunicare încearcă să rezolve probleme reale și imaginate ale activităților comune folosind o limbă străină.

Cu această abordare, se creează condiții pozitive pentru dezvoltarea activă și liberă a personalității în activitate. În termeni generali, aceste condiții sunt reduse la următoarele: elevii au posibilitatea de a-și exprima liber gândurile și sentimentele în procesul de comunicare; fiecare participant la comunicare rămâne centrul atenției celorlalți; exprimarea de sine a unei persoane devine mai importantă decât demonstrarea cunoștințelor lingvistice; participanții la comunicare se simt în siguranță împotriva criticilor pentru greșeli; utilizarea materialului lingvistic este supusă sarcinii unui concept de vorbire individual; materialul lingvistic corespunde abilităților de vorbire a vorbitorului; relațiile sunt construite pe lipsa de valoare, lipsa de critici și „empatie” (empatie și înțelegerea experiențelor altora).

Tranziția treptată către învățarea orientată spre comunicare a însemnat că paradigma predării limbilor străine s-a schimbat. Principala schimbare a fost aceea că nu numai limbajul și capacitățile sale expresive, ci și comportamentul vorbitorului în condiții de comunicare verbală.

Comportamentul vorbitorului în contextul comunicării verbale este înțeles astăzi, în primul rând, ca o implementare activă și activă a cunoștințelor lingvistice, psihologice și socioculturale necesare pentru ca elevii să comunice eficient într-o limbă străină. Aceste cunoștințe includ stăpânirea limbajului ca discurs, adică ca o modalitate de a extinde gândurile în text. O astfel de cunoaștere implică stăpânirea metodelor de gândire a vorbirii și construirea de texte orale și scrise de diferite genuri. Această cunoaștere presupune luarea în considerare a caracteristicilor psihologice individuale ale participanților la comunicare și a experienței lor socioculturale. În cele din urmă, cunoștințele sunt concepute pentru a forma toleranța elevilor față de diversitatea culturală și orientarea către „întreaga lume”, în care „engleza globală” servește ca limbă de comunicare.

Abordarea sistemului comunicativ-activitate în forma sa modernă este o sinteză a metodelor și tehnicilor dovedite pentru crearea unui cadru general pentru predarea limbilor străine. Abordarea sistem comunicativ-activitate implică implementarea unei astfel de metode de învățare, în care, pe baza tuturor componentelor care interacționează, se realizează o stăpânire ordonată, sistematizată și interdependentă a unei limbi străine în condițiile activității de vorbire modelate în clasă, care este o parte integrantă și integrantă a activității generale (extralingvistice).

Metoda comunicativă este axată pe competența lingvistică ca sistem de interacțiune practică a mai multor competențe, inclusiv lingvistice, vorbitoare, comunicative, socio-culturale, compensatorii și educaționale. Competența lingvistică ca specialitate include și competențe lingvistice, metalingvistice și interculturale. Fiecare competență corespunde unui grup de abilități, deși în realitate toate abilitățile formate sunt predominant integrate. Conform obiectivelor învățării, abilitățile sunt grupate după cum urmează:

- 1) abilități de însușire a aspectelor limbii studiate (fonetică, gramatică, vocabular);
- 2) capacitatea de a stăpâni tipurile de activitate de vorbire - vorbire, ascultare, citire, scriere;
- 3) capacitatea de a implementa în predarea principalelor funcții ale limbajului (comunicativ, expresiv și cognitiv);
- 4) abilități comunicative, perceptiv și interactive de utilizare a limbajului în diferite sfere de comunicare;
- 5) capacitatea de a implementa principalele aspecte funcționale ale comunicării (comunicativ, perceptiv, interactiv);
- 6) abilități reflexive, inclusiv abilități de autoevaluare, autocontrol și autocorecție;
- 7) abilități educaționale, inclusiv abilități de natură cercetare și metodologică.

Grupurile de competențe numite caracterizează cunoștințele practice complete și cuprinzătoare ale unei limbi străine.

Abordarea sistemului comunicativ-activitate prevede următoarele etape substanțiale-componente ale învățării:

- 1) instruire lingvistică;
- 2) pregătire specializată în vorbire;
- 3) instruire comunicativă și funcțională în situații de utilizare a limbii străine studiate;
- 4) practica utilizării unei limbi străine în funcții comunicative, expresive și cognitive.

Toate predarea unei limbi străine și în cadrul acestei abordări este construită într-o succesiune de șapte blocuri:

- 1) introducerea materialului de vorbire în limbi străine;
- 2) formarea deprinderilor aflate în posesia lor;
- 3) activarea utilizării materialului dobândit în activitatea de vorbire în cursul formării abilităților corespunzătoare de vorbire și comunicare corespunzătoare;
- 4) formarea experienței principale de însușire a limbii străine studiate în procesul de exersare a vorbirii și comunicării în limbi străine;
- 5) autoevaluarea și testarea competenței în limbi străine;
- 6) corectarea învățării și autocorectarea stăpânirii unei limbi străine;
- 7) formarea bazelor și a zonei de dezvoltare proximală pentru însușirea acesteia.

Toate aceste blocuri utilizează un sistem comun de exerciții și tehnici metodologice, diferențiate în complexe funcționale în conformitate cu grupe specifice de abilități. Fiecare formă de educație și etapa de însușire a unei limbi străine corespund unei anumite liste de abilități de vorbire, comunicare și interculturale.

BIBLIOGRAFIE

Buchilo N. F., Isaev I. A., *Istoria și filozofia științei*, M., Prospect, 2012.

Galskova N. D., *Corelarea didacticii, linguodidacticii și metodelor de predare a limbilor străine // Metode de predare a limbilor străine: tradiții și modernitate*, M., „Titlu”, 2010.

<https://psyforums.ru/ro/devizy-i-nazvaniya/metody-obucheniya-inostrannym-yazykam-v-sovremennoi-shkole.html>.

ÎNVĂȚAREA LIMBII ENGLEZE CU AJUTORUL APLICAȚIILOR EDUCAȚIONALE

MONICA-ALINA BORTEȘ
COLEGIUL NAȚIONAL „AVRAM IANCU”,
CÂMPENI, JUDEȚUL ALBA

Într-o lume a globalizării, învățarea unei limbi de circulație internațională

precum engleza reprezintă cheia ce deschide uși către numeroase oportunități de studiu și profesionale pentru tineri, în întreaga lume.

În acest context, utilizarea celor mai eficiente unelte precum aplicațiile pentru mobil de engleză, reprezintă o alegere inteligentă pentru exersarea cunoștințelor dobândite la cursurile de limba engleză.

Învățarea limbilor străine pe bază de calculator a progresat astfel de la secvența inițială „date introduse-verificare-răspuns” (input-control-feedback) către domeniul organizării comunicării, texte, mijloace audio sau video. Puțini oameni își dau seama de faptul că un aparat pentru discuri video digitale (DVD-player) este în realitate un computer. Aparatura casnică de viitor va integra, fuzionând în aceeași unitate, aparatul video, televizorul, aparatul audio, telefonul, elemente de calcul grafic, textul și rețeaua internet, după cum se poate observa pe mijloacele de comunicare mobile.

Avantaje pe care acestea ți le oferă

Sunt dinamice și ușor de folosit, ajută utilizatorii să exerseze cu ușurință limba engleză, oricând și oriunde, prin simpla lor instalare pe telefonul mobil. Includ diverse tipuri de activități captivante de învățare și de exersare precum jocurile. Acestea fac ca procesul de perfecționare a limbii engleze să fie unul distractiv. Prin utilizarea lor, tinerii beneficiază de un mediu de învățare suplimentar și flexibil, adaptat nevoilor lor. Acesta vine perfect în completarea mediului de învățare oficial de la cursuri.

Cele mai bune aplicații de învățat engleză au fost dezvoltate pornind de la nevoile tinerilor pasionați de limbi străine. Astfel, experiența lor de învățare este una plăcută și eficientă. Permit exersarea cunoștințelor de gramatică și a diverselor expresii din vocabularul limbii engleze. În plus, sporesc curajul tinerilor de a se exprima în limba engleză, în diverse contexte. Pot deveni o unealta eficientă de responsabilizare atunci când vrei să exersezi, în mod regulat, ceea ce înveți la cursurile de engleză.

Unele aplicații de engleză încurajează socializarea, dezbaterile și împărtășirea opiniilor despre diverse subiecte de interes comun în limba engleză. Există atât variante gratuite de aplicații de engleză, cât și opțiuni ce presupun costuri decente de instalare pe telefonul mobil, pentru utilizare rapidă.

Cele mai moderne aplicații pot fi personalizate, permit stocarea datelor personale sau a diverselor materiale de studiu necesare, pe care le poți accesa oricând ai nevoie. Cele mai recente aplicații permit sincronizarea, fiind conectate la Internet, pentru a înregistra progresul tău. În plus, le poți folosi chiar și de pe alte dispozitive electronice, atunci când este necesar. Îți permit să exersezi limba engleză în propriul tău ritm și fără limitări de timp.

Exemple de aplicații de învățat limba engleză

Dintre toate aplicațiile existente, sunt câteva exemple de aplicații care merită să fie descărcate pe telefonul tău mobil și folosite în aceste contexte.

Cele mai populare trei aplicații de engleză pe care le poți folosi cu încredere acasă, în drum spre școală sau în vacanță, sunt următoarele:

1. **DUOLINGO**. Aceasta este una dintre cele mai frecvent utilizate aplicații de engleză din lume. Duolingo este folosită în special atunci când vrei să înveți expresii noi, întrucât te încurajează să exersezi integrarea acestora în fraze diferite.

Este indicat să setezi limba maternă atunci când o folosești, pentru a avea în permanență la dispoziție traducerea noilor expresii din engleză în română. Poți afla în permanență nivelul tău de cunoaștere cu ajutorul acestei aplicații. În plus, poți descoperi informații relevante în engleză, din diverse domenii de interes pentru tine. Te poți baza pe diverse activități interactive și jocuri pe care Duolingo îți le pune la dispoziție pentru a exersa limba engleză.

2. **HELLO TALK**. Aceasta este aplicația ideală de engleză pe care o poți folosi după cursuri dacă ceea ce ți-ai propus este să interacționezi cu vorbitori nativi, pentru a-ți perfecționa abilitățile de comunicare în limba engleză. Vei avea ocazia să asculți cum se pronunță corect diverse expresii.

Vei putea comunica direct cu diverși interlocutori nativi, atât în scris, cât și prin intermediul mesajelor audio sau video. Conversațiile on-line. Discuțiile pe calculator pot reprezenta o experiență fructuoasă pentru cel ce învață o limbă străină. Utilizatorul se poate întâlni prin intermediul rețelei electronice cu alți studenți dornici să învețe o limbă străină și poate comunica cu aceștia prin intermediul textului sau pe cale verbală. Este ușor de instalat un server (tip chat), dar este greu de găsit utilizatori și are un sentiment de însingurare cel care este singur într-o cameră de comunicație verbală. Principalele probleme legate de acest tip de comunicare sunt lipsa conținutului și dificultățile de organizare și aranjare a comunicării verbale în cazul limbilor de circulație restrânsă. Totuși, atunci când conversațiile on-line se combină cu sarcini didactice și grupuri adecvate de studenți, selectate pe criterii de vârstă, interese comune, ele pot conduce la o comunicare reală, iar când sunt însoțite de activități ce urmează sarcinilor îndeplinite, la învățarea limbii.

3. **MEMRISE**. Dacă vrei să îți îmbogățești vocabularul, aceasta aplicație de engleză te poate ajuta să exersezi diverse expresii acasă, în manieră creativă și distractivă. Te va ajuta să îți amintești ce înseamnă diverse cuvinte și îți va dezvălui modul în care diverși utilizatori exersează engleza. Îți va pune la dispoziție diverse materiale utile pentru procesul de învățare. Vei avea acces la numeroase cartonașe cu expresii sau cuvinte în limba engleză, pentru a nu rămâne niciodată în pană de idei atunci când vrei să exersezi acasă.

În concluzie aplicațiile de engleză reprezintă unelte utile, care pot deveni parte integrantă a procesului de învățare pentru tineri. Știm că elevii adoră tehnologia, motiv pentru care le sunt recomandate în scopul exersării limbă engleze în timpul liber, cât mai frecvent.

BIBLIOGRAFIE / SITOGRAFIE

[https://www.educationalappstore.com/best-apps/5-best-apps-for-english-language-learners.](https://www.educationalappstore.com/best-apps/5-best-apps-for-english-language-learners)

[https://www.alllanguageresources.com/apps-learning-english/.](https://www.alllanguageresources.com/apps-learning-english/)

[https://play.google.com/store/apps/details?id=uk.co.bbc.learningenglish&hl=en_US&gl=US.](https://play.google.com/store/apps/details?id=uk.co.bbc.learningenglish&hl=en_US&gl=US)

<https://www.shakespeare-school.ro/blog-5-aplicatii-de-exersat-limba-engleza-dupa-curs/>
[https://ro.duolingo.com/.](https://ro.duolingo.com/)

[https://www.memrise.com/.](https://www.memrise.com/)

[https://www.hellotalk.com/.](https://www.hellotalk.com/)

[https://oxfordhousebcn.com/en/8-of-the-best-apps-for-learning-english/.](https://oxfordhousebcn.com/en/8-of-the-best-apps-for-learning-english/)

ASPECTS THEORIQUES DU CONCEPT DE CRÉATIVITE EN TANT QUE DIMENSION ESSENTIELLE DE L'ÉDUCATION MODERNE

MIHAELA-DENISA BUICĂ
LICEUL TEHNOLOGIC „DECEBAL”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDINȚI

Si

l'on part de la définition proposées par le Dictionnaire Larousse à la créativité (pouvoir créateur capacité d'invention, de création) et on se limite à celle-ci, on risque de limiter le champ notionnel. A. Taylor précise d'avoir rencontré plus de 100 définitions différentes en ce qui concerne la notion de créativité. On entend la créativité en tant qu'attitude et n'importe pas si l'on élabore un produit créatif ou non. Donald W. Mackinnon considère que l'attribut créatif implique trois conditions:

- inclut une réponse nouvelle;
- la réponse puisse être adaptée à la réalité;
- impliquer un "insight" original.

Il définit aussi la créativité comme "la disposition de faire ou de reconnaître des innovations de grande valeur.

CREATIVITE, CREATION, INTELLIGENCE

CRÉATIVITÉ ET CRÉATION

On constate donc que le concept de créativité n'est pas clairement défini malgré les essais des spécialistes (psychologues, pédagogues, sociologues, psychiatres, philosophes). Les traits de personnalité associée à la capacité créative sont: la capacité de penser abstraitement, la flexibilité de la pensée, une intelligence supérieure, un esprit d'observation très fin, réceptivité, curiosité confiance en soi-même. Il y a des spécialistes qui disent que les individus créatifs sont non-conformistes. D'autres parlent de l'autocontrôle des impulsions de ceux-ci de maîtrise de soi, d'autres invoquent l'impulsivité, le manque d'équilibre. Chaque personne créatrice vient avec son spécifique, en tenant compte de sa dotation de son expérience, du niveau de la créativité, du domaine de manifestation. En se rapportant à la personnalité, la créativité acquiert le sens de potentiel créatif de somme de facteurs psychologiques des futures performances créatrices.

A. L. Taylor découvre 5 niveaux de la créativité:

1. la créativité expressive - ayant comme caractéristiques la spontanéité la liberté, la naïveté (stimulées par des desseins libres et des contes imaginatifs).
2. la créativité productive (la mise en fonction des talents et des aptitudes).
3. la créativité inventive (la découverte des nouvelles relations).
4. la créativité innovatrice (la transformation radicale des principes de création).
5. la créativité émergente (le niveau le plus élaboré)

Les études ont découvert les facteurs intellectuels de la créativité (en nombre de 8):

1. la sensibilité (envers les problèmes, les attitudes, les besoins et les sentiments des autres);
2. la fluidité de la pensée;
3. la flexibilité;
4. l'originalité ('aptitude de redéfinir, de restructurer);
5. la capacité analytique;
6. l'aptitude de synthétisation;
7. l'organisation cohérente.

Wallas distingue 4 étapes essentielles dans l'acte de la créativité

✚ LA PREPARATION

✚ L'INCUBATION

✚ L'ILLUMINATION

✚ LA VERIFICATION

LA PREPARATION – est la première étape et elle est obligatoire. Tout acte de création suppose une préparation consciente, intense et de longue durée. Cette préparation est générale et spécifique. La préparation générale est la préparation de spécialité. La préparation spécifique suit le problème qu'on a à résoudre. Donc, on lit, on discute, on se documente.

L'INCUBATION- peut être de longue ou de courte durée. Le problème semble oublié, mais, à un moment donné, on trouve la solution à l'improviste. Caractéristique pour la période d'incubation est le permanent retour au problème et la tension comme état de recherche.

L'ILLUMINATION- est équivalente à l'inspiration et à l'intuition. Le processus de création arrive au point culminant. L'idée créatrice apparaît tout à coup, le matériel s'organise, tout s'éclaircit.

LA VÉRIFICATION- est l'étape finale du processus de création du le matériel s'organise et il est élaboré. On vérifie si la solution trouvée est correcte.

Dans le processus de création est impliquée la pensée convergente, mais aussi la pensée divergente le rôle conducteur revient à la pensée divergente, créative.

Pour le développement de la créativité des élèves, il existe trois directions d'action qui sont progressives comme efficacité et simultanées

- I. Rester un peu neutre en ce qui concerne le P.C.G. des élèves (ne pas leur étouffer les manifestations et le développement).
- II. Intervenir consciemment et activement pour éviter les blocages objectifs et subjectifs des élèves.
- III. Développer de manière organisée le P.C.G. de chaque enfants pour permettre son évolution jusqu'aux limites supérieures possibles.

On ne peut pas enseigner une langue étrangère en dehors de tout savoir culturel. Le problème de l'acquisition d'une langue implique obligatoirement l'acquisition de sa culture. Le rôle du professeur est d'assurer à la classe de langue la compréhension des mécanismes qui entraînent l'appartenance à toute culture.

Il est important d'exploiter à fond la spécificité des documents extraits de la presse, lesquels ne sauraient eux seuls fonder une méthode d'approche de la civilisation française, mais constituent l'appoint stimulant, en ce qu'ils sont pris dans la réalité même dont ils apportent dans la classe le caractère problématique.

Comme le réel, ils sont à déchiffrer, contradictoires entre eux, ils provoquent à la discussion, suscitent l'attitude critique fragmentaires, ils incitent à chercher ailleurs d'autres éléments qui complètent peu à peu, certaines perspectives du paysage toujours à découvrir d'un voyage imaginaire à travers la FRANCE d'aujourd'hui.

La maîtrise des méthodes et des procédés d'enseigner (apprendre des langues étrangères peut avoir des résultats efficaces seulement si on y ajoute de très bonnes connaissances professionnelles très proches des connaissances d'un natif de la langue étrangère enseignée.

Tout en tenant compte du processus de formation continue de la personnalité humaine, on doit considérer la créativité scolaire comme potentialité, commune des facteurs et des capacités prédictives pour les futures performances, en remarquant aussi la différence qui existe entre l'acte créateur d'un adulte et le produit scolaire.

L'acte créateur en ce qui concerne les langues étrangères est similaire au processus de résoudre des problèmes arithmétiques, parce qu'on a comme base une loi qui génère tout.

Le professeur doit guider l'activité de la classe pour éduquer la pensée indépendante, la créativité, en déterminant l'élève à exprimer son opinion. Etre créatif et indépendant c'est vouloir dire quelque chose, raconter approuver, désapprouver, c'est réussir sans utiliser, pour ainsi dire le mot qu'on l'enseigne.

Ainsi la créativité acquiert un autre sens:

- a) comprendre = se débrouiller seul;
- b) énoncer communiquer = faire de ce qu'on sait, le plus possible.

L'élève doit comprendre l'information, maîtriser des techniques pour voter.

Dans la littérature de spécialité on pose le problème du caractère conscient ou inconscient de l'apprentissage d'une langue étrangère. Le principe du caractère conscient est réduit d'apprendre théoriquement une langue cible et moins à la maîtrise du parler. Il y a quand-même, une grande différence entre saisir les aspects d'une langue étrangère à l'aide de la langue maternelle et la compréhension consciente et correcte du parler en langue étrangère. Le professeur doit agir pour faire les élèves comprendre et utiliser sans traduire la langue étrangère.

Dans sa démarche, le professeur doit avoir le choix et donc les exercices proposés seront des exemples empruntés aux meilleurs auteurs. Des remarques très simples pourront donner aux élèves le goût de la tournure correcte et des nuances, et les engager à porter plus de respect à leur langue maternelle et à la langue étrangère qu'ils essaient d'apprendre. Par des méthodes actives et vivantes (sollicitant toujours la participation des élèves), par la conception et la variété des exercices (déplacement, substitution, expansion), par l'esprit même de la doctrine fonctionnelle (sensibilisation à l'articulation de la phrase), le professeur doit s'acharner à démontrer à ses sujets que l'enseignement du français peut être un jeu, un dialogue, un débat et pas forcément une suite de leçons ennuyeuses.

Par ailleurs, pour les guider dans leur pratique, le professeur doit faire appel à son fichier pédagogique qui lui offrira des orientations méthodologiques précises ayant la valeur de véritables « fiches de préparation ». Ainsi, le texte d'étude servira de base à la découverte

et des faits lexicaux faisant l'objet de la leçon, leçon conduite dans l'esprit des disciplines d'observation.

En ce qui concerne le manuel il ne s'agit ni d'un dépôt, ni d'une archive de langue, mail d'un instrument malléable, facile à utiliser en tenant compte des conditions où se développe l'activité. Ce qui est important c'est que le manuel doit présenter le but du contenu enseigné, le processus de formation de la compétence de communication, les méthodes et les procédés, les moyens. Le manuel doit s'adapter aux conditions réelles d'enseignement. Le manuel peut stimuler la motivation de l'étude.

Si on a comme agent du processus d'enseignement le professeur, sa créativité peut se montrer premièrement dans le domaine de la méthodologie.

Si l'on a comme agent l'élève, sa créativité se manifeste dans la production des phrases, dans des textes la langue étrangère, dans la capacité de communiquer avec le professeur.

Mais les deux agents sont limités à la capacité d'inventer dans leur objet, un système linguistique qui doit être enseigné par l'un et appris par l'autre.

BIBLIOGRAFIE

- Aragon, Mariana, *Observer la langue avec la B. D.*, série Pratiques I, Paris, 1997.
Boiron, Michel, *Apprendre et enseigner avec TV 5*, Paris, 1999.
Bourdet, Jean-Louis, *Penser la classe de langue autrement*, LFDM nr. 274.
Draghicescu, Janeta, *Pour les manuels alternatifs – Methode orange* (dans B.I.P. – Bulletin d'information Pédagogique).

PREDAREA LIMBII ENGLEZE PRIN ACTIVITĂȚI CREATIVE ADAPTATE MIJLOACELOR MODERNE DE ÎNVĂȚARE

CRISTINA-PAULA CĂLINESCU
LICEUL TEHNOLOGIC „CONSTANTIN BRÂNCUȘI”,
PITEȘTI, JUDEȚUL ARGEȘ

De mult sunt apuse timpurile în care creativitatea era asociată doar

artiștilor (pictori, sculptori, dansatori, actori, etc.) sau inventatorilor. Acum, cu greu mai găsim o activitate despre care să putem afirma fără urmă de îndoială că nu presupune nimic creativ. De fapt, omul este prin definiție un creator, iar spiritul său creativ se manifestă pretutindeni și oricând. În activitatea noastră zilnică, fiecare dintre noi are „sclipiri” creative, poate chiar fără să ne dăm seama.

Totuși, o categorie „privilegiată”, înzestrată poate cu cea mai mare doză de creativitate o reprezintă copiii. Ei sunt cei care, datorită imaginației lor fără limite, devin autorii celor mai interesante, originale și îndrăznețe idei, jocuri, asocieri. Da, cum altfel să-și exprime ei mai bine creativitatea dacă nu prin joc? Tocmai din acest motiv, este esențial să găsim o cale prin care să „importăm” jocul din cadrul activităților de timp liber în cadrul formal și uneori destul de monoton și rigid al activităților școlare.

Într-adevăr, elevii au nevoie să acumuleze cunoștințe și să dobândească aptitudini, dar ei au la fel de multă nevoie să-și dea frâu liber imaginației și creativității. De aceea, este foarte important să le oferim posibilitatea să transpună informațiile însușite în activități care să-i motiveze și să le provoace spiritul creativ.

Un exemplu în acest sens ar putea fi reprezentat de ora de limba engleză. Învățarea acestei limbi străine presupune parcurgerea și însușirea a numeroase teme legate de gramatică, pronunție, vocabular, citire, scriere, care adesea pot deveni obositoare și monotone și pot înăbuși entuziasmul și spontaneitatea elevilor. Dacă însă aceste activități îmbracă forma unor jocuri sau activități creative, învățarea devine mai ușoară, mai plăcută și chiar mai eficientă.

Iară câteva exemple de jocuri și activități ce pot fi folosite în cadrul orelor de limba engleză, atât ca o cale de exersare și consolidare a cunoștințelor, cât și ca o modalitate de dezvoltare a creativității și imaginației elevilor.

A. Activități orale:

1. Jocurile de rol (role-plays)

Prin intermediul acestui joc, elevii pot intra în pielea unor personaje care trebuie să găsească diverse căi pentru a soluționa în mod original situațiile-problemă cu care se confruntă. De exemplu, ei pot deveni clienții nemulțumiți de servirea dintr-un restaurant, polițistul și șoferul care a depășit viteza, profesorul și elevul care nu și-a făcut tema, vânzătorul și clientul pretențios, jurnalistul și starul de cinema, etc. Acest tip de activități îi încurajează pe elevi să-și dea frâu liber creativității și imaginației.

2. Ajungerea la un consens (reaching a consensus)

În perechi sau grupe, elevii trebuie să dezbată și să ajungă la o decizie unanimă în privința unei situații oarecum problematice. De exemplu, ei trebuie să aleagă dintr-o listă lungă de atribute, pe cele mai potrivite care ar caracteriza un prieten bun, sau să aleagă doar zece lucruri pe care să le ia cu ei într-o excursie la New York. Această activitate implică un grad ridicat de originalitate în motivarea luării unor decizii, multă cooperare și interacțiune.

3. Dezbateri (debates)

În grupe, elevii abordează teme controversate, aducând argumente solide în sprijinul părerilor personale. Astfel de teme pot face referire la introducerea uniformelor în școli, interzicerea fumatului în locurile publice, drepturile animalelor, clonare, violența de la televizor, dependența de calculator, etc. Astfel, elevilor li se dă posibilitatea să-și expună opiniile, încurajați fiind să folosească limba engleză.

4. Zece lucruri (10 things)

Acest joc pune accent pe ideile fiecărui elev în parte. Astfel, elevii sunt rugați să noteze sub forma unei liste zece lucruri... care le plac/... pe care le urăsc/... care îi sperie, etc. Apoi, în perechi, elevii își vor explica unul altuia motivele pentru care au făcut alegerile respective. Ei au în acest fel șansa să-și exprime punctele de vedere și să se cunoască mai bine unii pe alții.

5. O călătorie în timp (time travelling)

Elevilor li se propune să facă un salt imaginar în timp, în trecut sau viitor. Ei pot să elaboreze o scurtă compunere pe această temă, însă varianta lor preferată este cea orală, spontană, întrucât elevii „spectatori” îi pot adresa călătorului întrebări legate de ceea ce vede, aude, simte în jurul lui. Nivelul de creativitate, originalitate și spontaneitate este extrem de ridicat în cadrul unei astfel de activități, iar copiii o consideră extrem de amuzantă.

6. Balonul cu aer (the hot-aer balloon)

Fiecare elev își alege un personaj pe care îl va interpreta în cadrul jocului. Li se spune că ei se află în coșul unui balon cu aer care pierde altitudine și că, pe rând, trebuie să sară în gol pentru a salva viețile celorlalți. Votul elevilor decide care personaj trebuie să sară și care rămâne în coș. În final va supraviețui doar acela care a adus cele mai convingătoare argumente în favoarea sa.

7. Ce poți face cu...? (what can you do with...?)

Acest joc le cere elevilor să se gândească și să enumere cât mai multe utilizări neobișnuite pentru diverse obiecte din viața de zi cu zi. Exemplu: ce poți face cu o felie de pâine?, ce poți face cu un cui?, ce poți face cu o agrafă de birou? Elevii își pun spiritul creativ în mișcare și găsesc numeroase utilizări inedite ale unor obiecte comune.

8. Ce s-ar întâmpla dacă...? (what if...?)

La acest joc simplu sub formă de întrebare, elevii vin de fiecare dată cu răspunsuri surprinzătoare și originale. Întrebarea poate continua astfel: Ce s-ar întâmpla dacă toți oamenii s-ar îmbrăca la fel? Ce s-ar întâmpla dacă toate plantele ar avea culoarea roșie? Ce s-ar întâmpla dacă toate animalele ar vorbi? Exemplele pot continua la nesfârșit, la fel ca și răspunsurile originale ale elevilor.

B. Activități scrise

1. Reclama/Broșura (The add/brochure)

În grupuri, elevii trebuie să redacteze reclama TV pentru un produs nou și revoluționar pe piață. Proiectul final va abunda în produse trăsnete, colaje nemaipomenite și sloganuri originale. Același tip de activitate se poate pune în practică pentru redactarea unei broșuri turistice.

2. Basmul (The fairytale)

Elevii sunt grupați câte trei sau patru. Profesorul le spune că ei vor fi autorii unui basm cu început dat (de exemplu: „Era odată o fetiță sărmană care locuia împreună cu mama ei bolnavă într-o căsuță sărăcăcioasă de la marginea unei păduri”). Pe rând, fiecare elev din fiecare grupă are dreptul să scrie câte o singură propoziție, până când povestea ajunge la final. Variantele vor fi uimitoare: produsul unui veritabil proces creativ.

3. Jurnalul (Dear diary)

Această activitate presupune ținerea unui jurnal mai neobișnuit. Elevii pot pretinde că sunt diverse personalități: un explorator, un astronaut, o prințesă, o vedetă de cinema. Ei pot consemna evenimentele majore care le marchează viața și-și pot împărtăși creațiile cu ceilalți colegi.

4. Poemul numelui (The name poem)

Elevii își scriu prenumele pe verticală, se gândesc la anumite însușiri care-I caracterizează și care încep cu fiecare literă din componența prenumelui. Un astfel de poem poate arăta astfel:

- mysterious enough;
- adorably cute;
- really friendly;
- interesting and kind;
- always respectful.

Acestea sunt doar câteva exemple de activități care implică o mare doză de creativitate, originalitate și spontaneitate. Și, nu întâmplător, ele sunt extrem de îndrăgite de elevi deoarece prin intermediul lor, ei își pot exprima ideile, opiniile și talentul. Astfel, învățarea încetează din a fi un simplu exercițiu de memorare și redare, ea îmbracă forma unei activități interesante, la care fiecare elev își dorește nespus de mult să ia parte.

BIBLIOGRAFIE

- Amabile, T., *Creativitatea ca mod de viață* (Ghid pentru profesori și părinți), Editura Științifică și Tehnică, București 1997.
- Harmer, J., *The Practice of English Language Teaching*, Longman, New York, 1991.
- Stoica, A., *Creativitatea elevilor – Posibilități de cunoaștere și educare*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1983.

PREDAREA ÎN SISTEM ONLINE

ADELA CĂRĂBA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ ȘIMIAN, JUDEȚUL MEHEDINȚI

Activitatea didactică prin intermediul tehnologiei și al internetului este o formă de organizare a procesului didactic ce implică înlocuirea orelor de predare-învățare-evaluare, care presupun prezența fizică a elevilor în sala de curs, cu activități de studiu individual și activități didactice în sistem on-line. Este organizată de către cadrele didactice, acestea asigurând continuitatea procesului didactic prin intermediul tehnologiei și al internetului.

Un ansamblu de mijloace educaționale digitale și de comunicare asigură desfășurarea procesului educațional prin activități specifice, precum:

- *platforme digitale educaționale* sau destinate creării și partajării resurselor educaționale deschise (RED);
- *aplicații* destinate comunicării prin intermediul tehnologiei și al internetului specifice dispozitivelor: desktop, laptop, tabletă, telefon, cu ajutorul cărora se poate comunica în sistem de videoconferință;
- *resurse informaționale digitale* - se referă la resurse educaționale deschise de tip lecție, test, tutorial etc. disponibile pe platforme digitale educaționale, precum și alte resurse de tip text, imagine, modele ce pot fi folosite în procesul educațional.

Formele de comunicare prin intermediul tehnologiei și al internetului pot fi:

- *sincronă*: desfășurată într-un mediu virtual de învățare, cu participarea simultană a elevilor, a cadrelor didactice, eventual și a părinților/reprezentanților legali;
- *asincronă*: desfășurată într-un mediu virtual de învățare, în cadrul căreia elevii și cadrele didactice nu sunt conectați simultan;
- *mixtă*: desfășurată atât sincron, cât și asincron.

Organizarea procesului de învățare în mediul on-line presupune o pregătire specială, nu numai din perspectiva adaptării și gestionării conținutului, a asigurării mijloacelor necesare procesului de instruire, a flexibilității metodologiei de predare, ci, mai ales, din perspectiva pregătirii resursei umane (profesori și elevi) pentru o astfel de experiență didactică.

În alegerea *instrumentelor digitale*, profesorii trebuie să urmărească valențele pedagogice ale acestora, gradul de interacțiune, de comunicare și colaborare, dezvoltarea competențelor. Utilizarea tehnologiei de către profesori e necesară pentru derularea activităților on-line, salvându-se timp și energie, captându-se ușor atenția școlărilor, fiind și un mediu de învățare mult mai confortabil, dar care necesită suportul adulților (al părinților, în cazul învățării de acasă).

Cadrele didactice au accesat de la mijloace de comunicare informaționale precum *Whatsapp*, *Facebook*, *Messenger*, *e-mail* la platforme educaționale variate de la varianta „free” - *Google Meet*, *Zoom*, până la platforme educaționale recomandate instituțional, precum *Suita Google for Education* sau *Google Classroom*.

Pentru a crea un mediu de învățare cât mai aproape de o clasă reală, avem nevoie de trei tipuri de resurse:

1. Platformă de interacțiune în timp real, cu video și text: *Zoom și Google Meet*.
2. Aplicații sau platforme de colaborare on-line, care facilitează schimbul de documente, teste sau teme pentru acasă, între profesori și elevi și înregistrează o evidență a acestora, care permite și feedback din partea profesorului. Se recomandă *G Suite for Education (Google Workspace)* cu serviciul *Google Classroom*.
3. Resurse (prezentări, lecții, fișe, imagini, clipuri) și aplicații de învățare create de profesor sau deja existente (*Quizizz*, *Wordwall*, *Padlet*, *Twinkl* sau *Digitaliada*).

Avantaje create de instruirea on-line:

- nu se mai consumă timp și bani pentru drumul spre școală, copiii nu mai fac efort fizic îndelungat și riscant (mai ales în cazul unor copii din mediul rural, din comunități mici, unde se merge la mare distanță la școală, adesea pe jos), nu se mai face naveta nici măcar în interiorul localităților;
- se evită condițiile de secol XIX din unele școli (grup sanitar afară, săli de clasă neîncălzite);
- se evită bullyingul, o problemă tot mai intensă în școli și licee;
- copiii se obișnuiesc mai bine cu tehnologia, descoperă programe utile, totul este mai interactiv (anterior, copiii de vârste mai mici erau obișnuiți mai degrabă cu jocurile pe smartphone și pe tabletă, mai puțin cu programele, browsingul și chiar utilizarea laptopului sau a computerului desktop);
- se pune mai puțin accent pe teorie și mai mult pe practică;
- dacă se folosesc resurse adecvate, totul se poate face mai simplu, completând de exemplu în programe care permit chiar evaluarea instant;
- copiii sunt mai odihniți, pot avea acces la resursele educaționale după un program mai flexibil;
- se evită aglomerația din școli, învățarea în schimburi – o problemă în unele școli urbane în special;
- programele și alte resurse digitale interactive, avizate de sistemul educațional pot uniformiza modul de predare;
- părinții au acces complet la modul în care acționează copilul, la modul de predare și la teme, pot fi la curent cu adevărat cu situația școlară a copilului;
- copiii nu mai pot lipsi de la ore dacă sunt supravegheați acasă de un adult (însă dacă acest lucru nu se întâmplă, pot lipsi dând vina tocmai pe tehnologie – „mi s-a întrerupt conexiunea”);
- copiii nu mai pot inventa scuze de tip „mi-am uitat tema acasă”, căci lucrând de acasă au toate caietele, cărțile și materialele auxiliare alături de ei;
- se pot utiliza simplu variantele de manuale digitale, nu mai este nevoie de manualele în format fizic (adesea aflate într-o stare avansată de degradare, fiind utilizate de mai multe generații de copii).

Dezavantajele create de instruirea on-line:

- lipsa accesului la tehnologie pune mari probleme (deficit de dispozitive, dar și conexiuni suficient de bune, mai ales în contextul aglomerării rețelelor);
- lipsa spațiilor potrivite pentru învățat online în unele locuințe mici, mai ales unde sunt mai mulți copii în familie și în special în mediul rural, în familii foarte sărace;
- lipsa concentrării la lecții online, în condițiile în care copiii nu sunt supravegheați permanent de profesor, iar la lecțiile live pot opri camera sau / și microfonul de pe dispozitivul pe care îl folosesc;
- mai multă presiune pe elev, care trebuie să depună de fapt mai mult efort decât era obișnuit la școală, unde primea totul pasiv: copilul este obligat adesea să studieze și să descopere singur, ceea ce pentru mulți elevi este extrem de dificil;
- presiune pe părinți în special în cazul claselor Pregătitoare-IV, care trebuie să-și ajute copiii și la partea de tehnologie (dacă se pricep!), și la partea efectivă de realizat teme (din nou, dacă se pricep, iar majoritatea nu!);
- se interacționează mai greu între copil și profesor, mai ales dacă elevul are dificultăți în a înțelege ceva;
- copiii interacționează mai puțin între ei, distanțarea socială afectează relațiile lor sociale și aptitudinile de socializare; copiii comunica mai greu și sunt și mai dependenți de tehnologie și de mediul online, o problemă majoră a vremurilor actuale.

Modalități de evaluare online:

Testele on line sunt cele mai cunoscute. Avantajul lor cel mai mare e că permit evaluarea imediată, prin urmare atât profesorul cât și elevul vor primi imediat rezultatele. Majoritatea testelor permit adăugarea de itemi cu mai multe răspunsuri posibile din care unul singur corect, sau mai multe răspunsuri din care mai multe sunt corecte, sau itemi al căror răspuns poate fi scris de la tastatură un răspuns scurt, care apoi este comparat cu opțiunile corecte stabilite de profesor. Bineînțeles că sunt și alte tipuri de itemi , dar pentru elevii de vârstă școlară mică așa este cel mai ușor. Pentru a duce la performanță, aceste teste trebuie aplicate cât mai des, deci trebuie să fie mai scurte. Testele ar trebui să conțină și feed back, sau acesta trebuie transmis în întâlnirile cu elevii.

A doua modalitate este *eseul de 1 minut*. Ideea de bază este că acesta solicită un răspuns scurt la una sau mai multe întrebări. El poate fi folosit la clasele mici pentru o evaluare fulger. Forța acestei metode constă în faptul că se pot face observații de învățare.

A treia modalitate de evaluare on-line este *e-portofoliu*, care parcurge realizările elevilor pe o perioadă mai scurtă de timp. Este important să transmitem lista de cerințe și să explicăm elevilor rostul portofoliului . Conține rezolvări de sarcini realizate de elevi, nu fișe transmise de noi.

Instrumentele web 2.0 permit elevilor crearea de conținut colaborativ. Elevii pot publica pe un blog comun, își pot comenta unii altora postările , sau pot construi panouri și reviste virtuale.

BIBLIOGRAFIE

- Ceobanu, C., Cucos, C., Istrate, O., Pânișoară I.-O., *Educația digitală*, Polirom ,2020.
- Cerghit, Ioan, *Sisteme de instruire alternative și complementare*, Editura Polirom, 2008.
- Ștanciu, Mihai, *Didactica postmodernă*, Editura Universității Suceava, 2003.
- Învățarea online-avantaje și dezavantaje, www.dascalidedicati.ro/invatarea-online-avantaje-si-dezavantaje.
- <https://www.profesorinromania.ro/metode-si-tehnici-de-evaluare-on-line>.
- <https://predauviitor.ro/topic/4-2-modele-de-invatare-in-online-3>.

ADAPTAREA METODELOR DE PREDARE A LIMBII ENGLEZE PENTRU STUDIUL ONLINE

ADELA-EUGENIA CĂTĂNESCU
LICEUL TEHNOLOGIC „DOMNUL TUDOR”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDINȚI

---

redarea limbii engleze cu ajutorul mijloacelor moderne de învățare a

devenit o necesitate în zilele noastre și este un subiect care ar trebui să fie examinat și dezbătut mai atent pentru că reprezintă o provocare pentru mulți dintre noi. Foarte mulți profesori nu au fost cu adevărat pregătiți pentru orele online și asta nu pentru că nu ar fi avut cunoștințe de utilizare a acestuia, (deși este clar că au existat profesori în această situație) ci datorită faptului că predarea exclusiv online presupune adaptarea materialelor și conținuturilor pentru a face posibil un proces eficient de predare învățare evaluare, dobândirea de noi competențe digitale, găsirea și folosirea unor platforme, site-uri educaționale, identificarea unor modalități de relaționare și conectare emoțională, etc.

Știm cu toții că situațiile de predare-învățare sunt unele complexe datorită unicității bagajului de cunoștințe, emoții, dorințe, pe care fiecare persoană le aduce cu ea. Felul în care este perceput mesajul pe care tu, profesorul, îl transmiți este deci diferit datorită unicității elevului ca individ, a cunoștințelor pe care el le-a acumulat deja, a experienței anterioare și stării emoționale, a mediului în care se desfășoară, învățarea, a colegilor care participă la lecție.

Este adevărat că, până relativ recent, accentul era pus pe aplicarea de tehnici și modalități variate de predare și pe acumularea de cunoștințe prin memorare de cele mai multe ori. În contextul actual, însă, când profilul elevului modern este mult schimbat față de cel de acum douăzeci de ani de exemplu, iar predarea trebuie adaptată situației pandemice, este cred eu tot mai actuală problema atitudinii negative față de studiu, a lipsei de încredere în forțele proprii, manifestată de elevi, precum și a incapacității profesorului, în ciuda efortului considerabil depus, de a produce efectul dorit-implicarea elevului în activitatea de învățare.

Soluția pentru această problemă ar fi realizarea procesului de predare învățare într-o manieră interactivă, care să conducă la o comunicare reală între cei implicați, în care elevii sunt cei care-și exprimă liber sentimentele, acționează și învață conștient. Alături de componenta organizatorică, cea relațională, precum și componenta emoțională, trebuie luate în considerare atunci când vorbim despre calitatea și eficiența actului educațional, pentru că ele sunt elementele care conduc spre constituirea unor relații bazate pe încredere, pe negociere, conducând spre o atmosferă de lucru. Pentru a putea realiza asta, în contextul în

care ecranul calculatorului este cel prin intermediul căruia putem să comunicăm cu elevii noștri, este nevoie de un efort susținut, continuu pentru a sintetiza, pentru a face totul mai interesant, mai atractiv, pentru a găsi noi metode și materiale care să permită implicarea reală, colaborarea, depășirea limitărilor și a obstacolelor.

Profesorul este în acest sens un creator datorită adaptării tehnicii de lucru la specificul fiecărui colectiv și al fiecărui elev, în sensul anticipării, adaptării și proiectării de noi modele, obiective, metode, structuri, platforme, aplicații. În acest sens profesorii de limbi moderne au fost niște deschizători de drumuri datorită metodele inovatoare, participative, folosite în cadrul orelor de limbă. Astfel, spre exemplu, jocurile de rol și dezbaterile încearcă să scoată în evidență creativitatea elevilor, să-i facă să comunice în limba modernă în situații similare celor întâlnite în lumea reală.

În contextul pandemic al predării online, realizarea sau descoperirea și folosirea unor materiale și modalități de implicare comunicativă a elevilor au reprezentat o parte importantă a efortului nostru. Foarte mulți colegi ai mei au fost permanent implicați în activități de formare pentru a putea să-și îmbunătățească cunoștințele și să aplice noi tehnici, să folosească instrumente și platforme sau site-uri și aplicații variate, într-un efort de a veni în întâmpinarea dorințelor și preferințelor tinerilor. Am descoperit astfel că putem face pozele să vorbească într-un mod amuzant pe www.blabberize.com, să creem postturi virtuale pentru diferite sarcini cu ajutorul site-ului www.padlet.com sau prezentări reușite folosind prezii (o alternativă pentru PowerPoint).

Crearea unei atmosfere destinsă, pozitive, poziționarea accentului pe componenta umană de relaționare (respect, empatie, onestitate) pe stabilirea unor relații de comunicare reală, eficientă, sunt elementele cheie pentru stabilirea unei relații de corespondență, de egalitate, între predare și învățare. Studiul online a necesitat dăruire și creativitate, perseverență și hotărâre din partea dascălilor pentru a crea această atmosferă de colaborare și comunicare într-un context social dominat de teamă, restricții, boală. Obstacolele care trebuia să fie depășite au fost de asemenea variate, de la lipsa mijloacelor de comunicare și a unei conexiuni stabile la internet, la atitudinea negativă față de studiu și imposibilitatea adaptării conținuturilor pentru un act educațional care să țină cont de dorințele elevilor.

În concluzie, adaptarea metodelor de predare pentru studiul online este un proces necesar, complex care implică perfecționarea continuă a cadrelor didactice și receptivitatea lor la informațiile și tehnicile oferite de noile platforme și site-uri dar și conștientizarea faptului că profesorul trebuie să fie preocupat de realizarea unor ore moderne, interactive, într-o atmosferă de lucru pozitivă, care să corespundă nevoilor și intereselor tinerilor.

BIBLIOGRAFIE

- Cucoș C., *Pedagogie*, Editura Polirom, 2002, București.
www.blabberize.com,
www.padlet.com,
www.prezi.com.

METODE DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE ÎNTR-O ȘCOALĂ MODERNĂ. METODE MODERNE DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE DE N. D. GALSKOVA. PREGĂTIREA VORBIRII

ILEANA-RODICA CERCEGA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN NEGREANU”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDINȚI

studiile teoretice, comunicativitatea este definită ca asimilarea procesului de învățare la procesul de comunicare reală, adică învățarea bazată pe comunicare. Metoda comunicativă bazat pe faptul că procesul de învățare este un model al procesului de comunicare.

Prevederi conceptuale ale metodei comunicative conform E. I. Passov sunt următoarele:

1. O limbă străină, spre deosebire de alte discipline școlare, este atât un scop cât și un mijloc de predare.
2. Limba este un mijloc de comunicare, identificare, socializare și introducere a unui individ în valorile culturale ale țării limbii țintă.
3. Stăpânirea unei limbi străine diferă de stăpânirea modului nativ de stăpânire; densitatea informațiilor în comunicare; includerea limbajului în activitățile de comunicare; un set de funcții implementate.

Învățarea comunicării limbi străine este de natură activă, deoarece comunicarea vorbirii se realizează prin activitatea vorbirii, care, la rândul său, servește la rezolvarea problemelor activității umane productive în condiții interacțiune socială. Participanții la comunicare încearcă să rezolve probleme reale și imaginate ale activităților comune folosind o limbă străină.

Cu această abordare, se creează condiții pozitive pentru dezvoltarea activă și liberă a personalității în activitate. În termeni generali, aceste condiții sunt reduse la următoarele: elevii au posibilitatea de a-și exprima liber gândurile și sentimentele în procesul de comunicare; fiecare participant la comunicare rămâne centrul atenției celorlalți; exprimarea de

sine a unei persoane devine mai importantă decât demonstrarea cunoștințelor lingvistice; participanții la comunicare se simt în siguranță împotriva criticilor pentru greșeli; utilizarea materialului lingvistic este supusă sarcinii unui concept de vorbire individual; materialul lingvistic corespunde abilităților de vorbire a vorbitorului; relațiile sunt construite pe lipsa de valoare, lipsa de critici și „empatie” (empatie și înțelegerea experiențelor altora).

Tranziția treptată către învățarea orientată spre comunicare a însemnat că paradigma predării limbilor străine s-a schimbat. Principala schimbare a fost aceea că nu numai limbajul și capacitățile sale expresive, ci și comportamentul vorbitorului în condiții de comunicare verbală.

Comportamentul vorbitorului în contextul comunicării verbale este înțeles astăzi, în primul rând, ca o implementare activă și activă a cunoștințelor lingvistice, psihologice și socioculturale necesare pentru ca elevii să comunice eficient într-o limbă străină. Aceste cunoștințe includ stăpânirea limbajului ca discurs, adică ca o modalitate de a extinde gândurile în text. O astfel de cunoaștere implică stăpânirea metodelor de gândire a vorbirii și construirea de texte orale și scrise de diferite genuri. Această cunoaștere presupune luarea în considerare a caracteristicilor psihologice individuale ale participanților la comunicare și a experienței lor socioculturale. În cele din urmă, cunoștințele sunt concepute pentru a forma toleranța elevilor față de diversitatea culturală și orientarea către „întreaga lume”, în care „engleza globală” servește ca limbă de comunicare.

Abordarea sistemului comunicativ-activitate în forma sa modernă este o sinteză a metodelor și tehnicilor dovedite pentru crearea unui cadru general pentru predarea limbilor străine. Abordarea sistem comunicativ-activitate implică implementarea unei astfel de metode de învățare, în care, pe baza tuturor componentelor care interacționează, se realizează o stăpânire ordonată, sistematizată și interdependentă a unei limbi străine în condițiile activității de vorbire modelate în clasă, care este o parte integrantă și integrantă a activității generale (extralingvistice).

Metoda comunicativă este axată pe competența lingvistică ca sistem de interacțiune practică a mai multor competențe, inclusiv lingvistice, vorbitoare, comunicative, socio-culturale, compensatorii și educaționale. Competența lingvistică ca specialitate include și competențe lingvistice, metalingvistice și interculturale. Fiecare competență corespunde unui grup de abilități, deși în realitate toate abilitățile formate sunt predominant integrate.

Conform obiectivelor învățării, abilitățile sunt grupate după cum urmează: 1) abilități de însușire a aspectelor limbii studiate (fonetică, gramatică, vocabular); 2) capacitatea de a stăpâni tipurile de activitate de vorbire - vorbire, ascultare, citire, scriere; 3) capacitatea de a implementa în predarea principalelor funcții ale limbajului (comunicativ, expresiv și cognitiv); 4) abilități comunicative, perceptiv și interactive de utilizare a limbajului în diferite sfere de comunicare; 5) capacitatea de a implementa principalele aspecte funcționale ale comunicării (comunicativ, perceptiv, interactiv); 6) abilități reflexive, inclusiv abilități de autoevaluare, autocontrol și autocorecție; 7) abilități educaționale, inclusiv abilități de natură cercetare și metodologică. Grupurile de competențe numite caracterizează cunoștințele practice complete și cuprinzătoare ale unei limbi străine.

Abordarea sistemului comunicativ-activitate prevede următoarele etape substanțiale-componente ale învățării: instruire lingvistică, pregătire specializată în vorbire, instruire comunicativă și funcțională în situații de utilizare a limbii străine studiate, practica utilizării unei limbi străine în funcții comunicative, expresive și cognitive.

Toate predarea unei limbi străine și în cadrul acestei abordări este construită într-o succesiune de șapte blocuri: 1) introducerea materialului de vorbire în limbi străine; 2) formarea deprinderilor aflate în posesia lor; 3) activarea utilizării materialului dobândit în activitatea de vorbire în cursul formării abilităților corespunzătoare de vorbire și comunicare

corespunzătoare; 4) formarea experienței principale de însușire a limbii străine studiate în procesul de exersare a vorbirii și comunicării în limbi străine; 5) autoevaluarea și testarea competenței în limbi străine; 6) corectarea învățării și autocorectarea stăpânirii unei limbi străine; 7) formarea bazelor și a zonei de dezvoltare proximală pentru însușirea acesteia.

Toate aceste blocuri utilizează un sistem comun de exerciții și tehnici metodologice, diferențiate în complexe funcționale în conformitate cu grupe specifice de abilități. Fiecare formă de educație și etapa de însușire a unei limbi străine corespund unei anumite liste de abilități de vorbire, comunicare și intercultural.

Principiile de bază ale predării conținutului utilizând metoda de predare comunicativă au fost formulate de E. I. Passov.

BIBLIOGRAFIE

- Adriana Vizental, *Metodica predării Limbii Engleze*, Editura Polirom, Iași, 2008.
- APR Howatt, *A History of English Language Teaching*, Oxford University Press, Oxford, 1984.
- Ana Stoica, *Creativitatea elevilor – Posibilități de cunoaștere și educare*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1983.
- Andrew Wright, David Betteridge and Michael Buckby, *Games for Language Learning*, Cambridge University Press, 1983.
- Chastain, K., *Developing Second – Language Skills. Theory and Practice*, Orlando Florida, Harcourt Brace Jovanovich Publishers, 1988.
- Constantin, Cucuș, *Pedagogie*, Polirom, Iași, 1996.

METODE DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE ÎN DIDACTICA MODERNĂ

ȘTEFANIA CHIOVEANU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI EMINESCU”,
PITEȘTI, JUDEȚUL ARGHEȘ

În contextul actual se impune o schimbare în didactica oricărei discipline, inclusiv limba franceză, accentul punându-se pe metodele de predare-învățare folosite.

Metodele sunt instrumente importante în didactica predării limbii franceze. Sunt numeroase și de aceea cadrul didactic trebuie să aleagă metodele cele mai potrivite pentru grupul de elevi, care să conducă spre dezvoltarea competențelor urmărite. Orice metodă poate fi potrivită pentru dezvoltarea competențelor elevilor la un moment dat, atât timp cât utilizarea acesteia duce la realizarea scopului propus.

Calea cea mai sigură este prin folosirea preponderentă a metodelor activ-participative care sunt centrate pe elev, încurajând participarea acestora, inițiativa, implicarea, creativitatea, caracteristici ce conduc la dezvoltarea competențelor.

În procesul de predare-învățare se folosește o gamă variată de metode, alese de către profesor în funcție de scopul urmărit, de conținutul pe care îl va preda și în funcție de punctul său de vedere asupra eficacității metodelor utilizate.

Didactica modernă vizează ca elevul să achiziționeze un ansamblu de competențe de tip funcțional. Astăzi elevii lucrează în echipă, comunică tot timpul cu colegii și profesorul, au șansa dialogului efectiv.

Se pune accentul pe un învățământ centrat pe elev și pe performanțele sale. În ora de limbă franceză elevul învață să comunice, el va dobândi o competență comunicativă, va ști să-și exprime un punct de vedere personal, imaginația sa creativă va fi încurajată.

Conversația este o metodă foarte utilizată în ora de limbă franceză, oferind posibilitatea elevilor de a-și folosi constant cunoștințele. Este o metodă care poate fi abordată la orice nivel de învățare și care facilitează interacțiunea elevilor, între ei sau cu profesorul. Cu ajutorul conversației elevii sunt puși în situații reale și își formează abilitatea de a folosi structurile învățate în contexte variate. Această metodă stimulează gândirea elevilor și le oferă vaste posibilități de exprimare.

Brainstormingul este o metodă care ajută la exprimarea spontană a ideilor și care soliciță imaginația. Este folosită mai ales în cadrul lecțiilor de exprimare orală și presupune o muncă în echipă. Prin intermediul acestei metode elevii participă în mod activ, își exprimă puncte de vedere personale, își manifestă creativitatea, sunt motivați să își exprime ideile. De asemenea sunt învățați să lucreze eficient în echipă.

Dramatizarea este o metodă ce presupune interpretarea de către elevi a unui text, fie respectând forma originală, fie introducând elemente de improvizație. Poate fi folosită pentru orice nivel. Ea facilitează interacțiunea între elevi și îi pregătește pentru situații reale. Elevii au posibilitatea de a folosi cuvintele învățate în structuri diferite.

Cântecul este o metodă ideală care stimulează și dezvoltă gustul pentru învățare. El trezește curiozitatea elevilor, le atrage atenția pentru că crește dorința de a cunoaște sensul cuvintelor. Audiția și repetarea unui cântec ajută la îmbogățirea vocabularului, prin achiziționarea unor elemente noi, variate. Cântecul poate fi exploatat în funcție de competențele urmărite, de tema abordată, de nivelul elevilor. Este folosit în lecțiile de predare a cunoștințelor, de înțelegere orală sau de consolidare de cunoștințe.

Utilizarea *jocului*, a activităților ludice în ora de limba străină vizează în mod esențial învățământul centrat pe elev.

Jocul favorizează exprimarea, creativitatea, ameliorează abilitățile de înțelegere și exprimare orală și scrisă, mobilizează competențele de înțelegere și exprimare și presupune folosirea regulilor de gramatică, a unui vocabular tematic, dezvoltă spiritul de echipă, atenția, asigură participarea activă a elevului crescând interesul pentru studiu.

Prin joc elevii au o atitudine activă, devin mai interesați, învață mai bine și reușesc să facă progrese, climatul clasei devine mai favorabil învățării, relațiile dintre colegi și relațiile cu profesorul se ameliorează.

Jocul mobilizează competențele elevilor de înțelegere și exprimare, le solicită cunoștințele de gramatică, vocabular și creativitatea.

Jocul didactic este o strategie de învățare propice și agreabilă pentru elevi cu ajutorul căruia profesorul își poate cunoaște mai bine elevii.

Prin aceste metode moderne comunicative elevul va fi motivat, va avea satisfacția că se poate exprima, va fi obișnuit să reacționeze, implicat în ceea ce face și ceea ce spune.

În didactica modernă profesorul facilitează învățarea, ajută elevii să înțeleagă și să explice puncte de vedere, este partenerul lor în învățare. În școala modernă învățarea are loc preponderent prin formarea de competențe și abilități și se realizează prin cooperare.

BIBLIOGRAFIE

- Roman, Dorina, *didactique du français langue étrangère*, Editura Umbria, Baia Mare, 1994.
- Dragomir, Mariana, *Puncte de vedere privind predarea- învățarea limbii franceze ca limbă străină*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001.
- Traian, Nica, Cătălin, Ilie, *Tradition et modernité dans la didactique du français, langue étrangère*, Editura Celina, Oradea, 1995.

EDUCAȚIA ADULȚILOR

ALINA-OANA CIOFLAN
LICEUL TEORETIC „GHEORGHE IONESCU ȘIȘEȘTI”,
JUDEȚUL MEHEDINȚI

T

ermenul de „educația adulților” este de dată relativ recentă, deși din punct de

vedere istoric, încă din 1919, în Marea Britanie se înființează Comitetul pentru Educația Adulților. Într-un fel, ASTRA, ca asociație pentru cultura poporului român, înființată cu mult înainte, poate fi considerată o instituție de educație a adulților. În limbajul curent al științelor educației acest termen a intrat mai ales după 1960, când se amplifică mult instituțiile de profil, precum și cercetările despre o astfel de problematică. Se vorbește tot mai des despre învățământul pentru adulți, despre perfecționare, reciclare și chiar despre universități pentru vârsta a treia. Treptat, conceptul de „educația adulților” cunoaște modificări majore pe care le parcurge și în prezent.

Secole de-a rândul a stăruit credința ca educația omului este cea care se realizează în prima perioadă a vieții omului, adică în copilărie. De altfel se considera că ar exista trei mari secvențe ale vieții omului: *copilăria*, caracterizată prin activitatea de educație; *maturitatea*, când predomina munca; *bătrânețea*, ce se credea a fi o pregătire pentru părăsirea acestei lumi. Treptat, munca industrială schimbă puternic întregul conținut al vieții omului, educația fiind nevoită să se prelungească peste vârsta copilăriei. Chiar dezvoltarea puternică a învățământului universitar la sfârșitul secolului trecut și începutului secolului al XX-lea, arată că era necesară continuarea instruirii și educației în perioada adultă.

Definirea educației azi se face în mai multe moduri: „transformare a conștiinței psihologice a individului” (J. Piaget); „a finaliza și promova schimbări în organizarea comportamentală a omului” (P. A. Osterrieth); „a schimba sensul experienței umane” (A. Quillet); „modificarea valorii pozitive în comportarea rațională umană” (I. Cerghit); „proces de asimilare și practicare a informațiilor, valorilor și acțiunilor specifice omului” (N. Vintanu) etc.

În fapt, educația este construcția și reconstrucția continuă a unui model interior de cunoaștere, apreciere și acțiune în raport cu lumea în care trăim. Ea este totodată un proces de umanizare prin care indivizii dobândesc noi calități umane cu ajutorul cărora pot stabili un echilibru relativ stabil cu mediul social, cultural, profesional, natural etc.

Cauzele educației adulților derivă din marile dezechilibre ce s-au produs în a doua jumătate a secolului al XX-lea, mai ales între om și lume. Introducând schimbarea ca mijloc de adaptare, omul se vede nevoit să se schimbe și el. Astfel între ceea ce gândește, apreciază și face practic și rezultatele acestora se instituie grave dereglări, grave conflicte. Depășirea nu se poate face decât modificându-se propria cunoaștere, sistemul judecăților de apreciere și capacitățile de acțiune.

Din punctul nostru de vedere, educația este forma de adaptare esențială a omului la lume și a lumii la om. Adaptarea se face însă printr-un model interior tridimensional de cunoaștere, de apreciere, de acțiune. Întreaga noastră activitate de la naștere până la 18-20 de ani constă în construcția unui astfel de model interior al lumii, cu ajutorul căruia gândim, acționăm, apreciem. Cum acest model este al unui timp dat, schimbarea cunoașterii, a valorilor și a modurilor de acțiune din jur ne obligă la revizuirea lui aproximativ din 15 în 15 ani. Educația adulților credem că ar consta tocmai în acele schimbări majore din modelul interior al lumii noastre, sub presiunea evoluției evenimentelor din afara și din lăuntrul nostru.

Termenul de andragogie se referă la tehnologiile și metodele utilizate în învățarea la vârsta adultă. Prin raportare la copii și adolescenți, adulții au nevoi și caracteristici specifice în învățare. Malcolm Knowles, unul dintre teoreticienii în domeniul educației adulților prezintă patru asumții asupra modului în care adulții învață. Astfel, adulții sunt caracterizați în procesul de învățare prin:

- trecerea de la dependență la autodirecționare în învățare;
- utilizarea experiențelor personale anterioare pentru fundamentarea învățării;
- disponibilitatea pentru învățare în condițiile în care trebuie să își asume noi roluri (ex. avansarea pe un nou post);
- dorința de a rezolva probleme și a aplica imediat cunoștințele asimilate.

Astfel, pentru facilitarea învățării adulților se recomandă:

- realizarea unui climat de cooperare în învățare;
- crearea de mecanisme pentru planificarea colaborativă a învățării;
- identificarea punctuală a nevoilor de învățare ale grupului și a intereselor participanților;
- formularea obiectivelor de învățare în funcție de nevoile și interesele identificate;
- construirea unei secvențe adecvate de activități în vederea atingerii obiectivelor de învățare;
- punerea în practică a activităților prin selectare metodelor, materialelor și a resurselor potrivite în lucrul cu adulții;
- evaluarea calității și a aplicabilității experiențelor de învățare pentru grupul de adulți cu care se lucrează.

Urmăriți respectarea următoarelor principii în elaborare programelor de învățare pentru adulți:

1. Aspectele asimilate în procesul de învățare au aplicabilitate imediată în situații reale de viață.
2. Participanții au un anumit nivel de control asupra experiențelor de învățare.
3. Experiențele anterioare și cele prezente ale persoanei influențează procesul de învățare la vârsta adultă.
4. Adulții sunt implicați activ în procesul de învățare.
5. Un mediu confortabil, de respect pentru persoană, asigură premisele unei învățări eficiente.

Un alt aspect important în educația adulților este identificarea și valorificarea factorilor care motivează adulții în învățare și anume:

- *Relaționarea socială*: realizarea de noi contacte profesionale, stabilirea unor relații de prietenie.
- *Expectanțele externe*: îndeplinirea unor cerințe profesionale impuse de organizație, coordonatori (autorități formale).

- *Avansarea profesională*: atingerea unui statut profesional superior prin raportare la nivelul de pregătire al colegilor din același domeniu de activitate.
- *Dezvoltarea personală*: asimilarea de noi cunoștințe și deprinderi pentru împlinirea dorințelor și scopurilor proprii de dezvoltare personală.
- *Stimularea socială*: „evadarea” din rutina cotidiană, prin alegerea unor noi experiențe de învățare.

Spre deosebire de copii și adolescenți, adulții au mai multe responsabilități sociale și profesionale, care trebuie luate în considerare în planificarea experiențelor de învățare. Barierele care pot apărea în educația adulților sunt: lipsa timpului pentru învățare, dificultăți financiare, lipsa informațiilor cu privire la oportunitățile de învățare disponibile, curențe în planificarea învățării, probleme birocratice la locul de muncă, dificultăți în compatibilizarea vieții de familie cu activitățile profesionale.

Factorii motivaționali cei mai frecvenți în învățarea la vârsta adultă sunt:

- necesitatea certificării unor competențe profesionale;
- pregătirea pentru promovarea la locul de muncă;
- adaptarea la noi responsabilități și atribuții la locul de muncă;
- nevoia de optimizare a unor competențe profesionale.

BIBLIOGRAFIE

- Ilie V., *Clasic și modern în abordarea conținuturilor curricular*, Editura Didactică și Pedagogic, R. A., 2013.
- Ilie V., *Formarea stilului didactic din perspective noilor educații*, Editura Universitaria, Craiova, 2011.

METODE INTERACTIVE UTILIZATE ÎN CADRUL LIMBILOR STRĂINE

ELI-DORINA COACĂ
CENTRUL JUDEȚEAN DE RESURSE ȘI
ASISTENȚĂ EDUCAȚIONALĂ MEHEDIŢI

Procesul de predare se bazează, în principal, pe două activități, transmiterea

cunoștințelor și dobândirea de cunoștințe. În primul caz, profesorul trimite informații și elevii le primesc. Metodele inovatoare, de asemenea, se ocupă de acest proces, iar scopul lor este de a evalua activitatea profesorilor și studenților, folosind noi metode de predare, inclusiv mijloace tehnice de predare. După cum știm, metodele de predare a limbilor străine pot fi împărțite în trei grupe: metode pasive, metode active și metode interactive.

Dacă vorbim despre metodele pasive, trebuie remarcat faptul că, la utilizarea acestor metode pasive, profesorul este în centrul predării. El joacă un rol activ, dar elevii sunt pasivi. Controlul poate fi realizat prin întrebări, lucru individual, lucrări de control și teste etc. În al doilea rând, atunci, când profesorul folosește metodele active elevii sunt, de asemenea, activi. Rolul și activitatea lor este egală în procesul de interacțiune. Elevii pot pune întrebări, pot să-și exprime ideile. Ultima, dar prima metodă folosită în zilele noastre este metoda interactivă sau de abordare și reprezintă o formă modernizată a metodelor active. Majoritatea cadrelor didactice, de obicei, înțeleg însemnătatea acțiunii de cooperare în timpul lecției. Dar, aici, atenția trebuie să se concentreze, de asemenea, asupra acțiunii interioare ale elevilor. Ei trebuie să aibă motivația interioară pentru ca să se implice în munca activă sau să participe activ la lecție. Folosind metoda interactivă, rolul învățătorului este de a direcționa activitatea elevilor pentru obținerea scopului lecției, care include exerciții și sarcini interactive.

Mai jos, descriem doar unele tipuri de metode interactive:

Brainstorming. Este o tehnică generatoare de idei noi, pe un subiect. Această metodă stimulează activitatea creatoare a elevilor în rezolvarea problemelor și contribuie la exprimarea ideilor. Studenții oferă diverse variante de rezolvare a problemei. În brainstorming este important cantitatea de enunțuri, dar nu calitatea. Profesorul ar trebui să asculte toate enunțurile și să nu le critice. În plus, el trebuie să inspire elevii să dea cât mai multe variante de rezolvare a problemei. Lipsa criticii creează condiții favorabile pentru cei care învață să-și exprime ideile în mod liber, iar aceasta, desigur, îi motivează. La sfârșitul activității de brainstorming, toate ideile exprimate sunt scrise și apoi analizate.

Cluster. Următoarea metodă inovatoare este clusterul. Conform literaturii de specialitate, este una dintre metodele utilizate pe scară largă în predarea unei limbi străine în prezent. Aceasta poate fi utilizată la toate etapele de predare a limbii străine atât elevilor

tineri, cât și persoanelor mai în vârstă. În prezentarea de cuvinte noi, profesorul scrie un nou cuvânt pe tablă. Sarcina elevilor constă în formarea combinațiilor de cuvinte, utilizând cuvântul dat. De ex., este dat cuvântul carte. Elevii formează combinații de cuvinte cu cuvântul „carte”: cartea mea, o carte bună, o carte interesantă, o carte captivantă etc. Această metodă implică toți elevii în munca activă și-i motivează să fie activi. Aceasta poate fi utilizată în mod eficient la îmbunătățirea discursurilor.

Jocul de rol. Jocul de rol este, de asemenea, o activitate utilizată în metode de predare inovative. Această metodă îmbunătățește eficiența predării. Jocul de rol implică elevii în munca activă influențând pozitiv motivația lor interioară. Motivația lor intrinsecă creează o atmosferă plăcută și condiții favorabile pentru activitatea de cooperare și ajută la formarea abilităților practice. În timpul jocului de rol, sunt formate și îmbunătățite astfel de aptitudini ca și creativitatea, ingeniozitatea de a ieși din situații dificile, autogestionarea etc. Jocul de rol nu are numai scop educațional, dar are, de asemenea, și obiective sociale, deoarece profesorul modelează și folosește unele situații de viață în procesul de învățare-predare.

Concluzii

În concluzie, putem spune că folosirea de către profesor a metodelor și activităților interactive și inovatoare permite studenților să acționeze în calitate de autori, cercetători dezvoltându-și creativitatea și îmbunătățind, în același timp, cunoștințele generale și competențele lingvistice. Lecțiile, la care elevii se simt liberi și activi, le oferă oportunitatea de a-și exprima propriile idei, într-un mod convenabil pentru ei. Utilizarea acestor metode la orele de limbă străină a demonstrat că studenții obțin rezultate bune în studierea unei limbi străine, au posibilitatea de a aplica, practic, cunoștințele obținute, și să înțeleagă nevoia de conexiuni interdisciplinare. În procesul de predare-învățare, profesorul este cel care gestionează energia și motivația studentului. De aceea, profesorul ar trebui să țină cont de individualitatea și aptitudinile studentului.

BIBLIOGRAFIE

- Ильин Е. П., *Дифференциальная психология профессиональной деятельности*, Спб.: Питер, 2008. - 432 с. - Серия: Мастера психологии, ISBN: 978-5-91180-837-2.
- Maslow A, *A theory of human motivation. Psychological Review*, 50, 370-396. Retrieved June 2001, *from <http://psychclassics.yorku.ca/Maslow/motivation.htm>*. An internet resource developed by Christopher D. Green York University, Toronto, Ontario, ISSN 1492-3713
- Neacșu I., *Metode și tehnici de învățare eficientă*, București, Editura Militară, 1990 ISBN 973-32-0131-6.
- Vizental A., *Metodica predării limbii engleze*, Editura Polirom, Iași, 2008, ISBN 978- 973 – 46 – 09543.

METODE MODERNE DE ÎNVĂȚARE A LIMBILOR STRĂINE

GEORGETA-ROXANA CREANGĂ
CENTRUL ȘCOLAR PENTRU EDUCAȚIE INCLUSIVĂ
„CONSTANTIN PUFAN”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDINȚI

„ *Cel* mai mare semn al succesului pentru un profesor este să poată spune:

copiii lucrează ca și cum eu nu aș exista.”

- Maria Montessori -

La cursurile de limbi străine pentru copii ne inspirăm și chiar abordăm metode de predare modern. Cea care ne-a mers la suflet rămâne tehnica Montessori, poate cel mai de succes și celebru sistem educațional alternativ.

Prin folosirea metodelor interactive este stimulată învățarea și dezvoltarea personală, favorizând schimbul de idei, de experiențe și cunoștințe, asigură o participare activă, promovează interacțiunea, conducând la o învățare activă cu rezultate evidente, contribuie la îmbunătățirea calității procesului instructiv-educativ, are un caracter activ-participativ, o reală valoare activ-formativă asupra personalității elevilor. Pentru utilizarea eficientă a acestor metode, în practica didactică, este necesară cunoașterea teoretică, o minimă experiență în utilizarea acestora și integrarea corespunzătoare în proiectul didactic, în interrelație cu metodele tradiționale. Acest mod de predare transformă elevul într-un actor, participant activ în procesul învățării, pregătit să-și însușească cunoștințele prin efort propriu, o angajare optimă a gândirii, mobilizându-l în raport cu sarcinile de învățare date, se identifică cu situația de învățare în care este antrenat, fiind parte activă a propriei transformări și formări, generată de cunoaștere. Predarea nu determină și nu poate determina felul în care va evolua limba cursantului. Procesele cu care un student / elev operează sunt procese „naturale”.

Metodele interactive pot fi abordate din punct de vedere al diferitelor stiluri de învățare, se creează deprinderi, se facilitează învățarea în ritmul propriu, astfel este stimulată cooperarea și nu competiția.

Varietatea și flexibilitatea formelor de organizare a activității instructiv-educative, adecvarea lor la obiective și conținuturi creează condiții pentru angajarea elevilor în activitatea de învățare. Profesorul organizează activitatea combinând formele frontale (lucru direct cu întreaga clasă) cu formele pe microgrupuri (în cabinet, laborator, atelier sau microgrupuri constituite temporar în cadrul lecției) și cu munca independentă (activitatea individuală sau individualizată).

Învățământul modern pune un accent deosebit pe metodele interactive. Acestea presupun ca instruirea să se facă activ, elevii devenind astfel coparticipanți la propria lor instruire și educație. Prin folosirea metodelor interactive în demersul didactic sunt satisfăcute următoarele cerințe psihopedagogice ale activizării:

- pregătirea psihologică pentru învățare;
- prevenirea și reducerea influențelor negative ale diferitelor surse perturbatorii;
- asigurarea repertoriilor congruente;
- asigurarea unui limbaj comun între educator și educat;
- utilizarea unor modalități eficiente de activizare.

Stăpânirea unei limbi străine diferă de stăpânirea modului nativ de stăpânire; densitatea informațiilor în comunicare; includerea limbajului în activitățile de comunicare; un set de funcții implementate.

Învățarea comunicării limbi străine este de natură activă, deoarece comunicarea vorbirii se realizează prin activitatea vorbirii, care, la rândul său, servește la rezolvarea problemelor activității umane productive în condiții interacțiune socială. Participanții la comunicare încearcă să rezolve probleme reale și imaginate ale activităților comune folosind o limbă străină.

Atunci când predați limbi străine în contextul unui dialog al culturilor, apar oportunități educaționale nelimitate dacă o limbă străină este folosită ca mijloc de introducere a elevilor în cultura spirituală a altor națiuni și cunoașterea realității prin comunicarea în limbi străine, ca modalitate de autocunoaștere și auto-exprimare a unei persoane în procesul de comunicare.

Folosirea unor metode și strategii moderne, active de predare-învățare este importantă pentru că are un mare impact asupra elevilor. Cărțile din care își luau informația până mai ieri sunt înlocuite astăzi cu noile resurse tehnologice pentru a crea o învățare interactive centrată pe elev. Explicația utilizării metodelor interactive vine de la conceptual „I do and I understand”, mai precis, cu cât consumă mai multă energie în încercarea de a controla o activitate, cu atât mai mult elevul va înțelege și învață din această activitate. O altă explicație ar fi aceea că pot modela îndeaproape ceea ce vor face elevii când părăsesc școala și își aleg un loc de muncă.

BIBLIOGRAFIE

- Cerghit, Ioan , *Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii*, Editura Aramis, București, 2002.
- Dumitru, I. Al., *Dezvoltarea gândirii critice și învățarea eficientă*, Editura de Vest, Timișoara, 2000.
- Carmen Iordăchescu, *Să dezlegăm tainele textelor literare, clasa a II-a*, Editura Carminis, Pitești, 2005.

METODA COMUNICATIVĂ ÎN PREDAREA LIMBII ENGLEZE

CRISTINA-ALINA CRIȘAN
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 3,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIŢI

---

vând în vedere că trăim într-o societate în care comunicarea este esențială, învățarea limbilor străine este orientată în acest sens. Obținerea unui loc de muncă este condiționată în multe cazuri de abilitatea de a comunica eficient în cadrul unui interviu. Succesul economic este favorizat de publicitate, tot o forma de comunicare. Exemplele sunt nesfârșite. Metoda comunicativă de predare a limbii engleze este în prezent cea mai populară și utilizată pe scară largă în diferite instituții de învățământ. Accentul acestei metode este pus pe formarea competenței comunicative, crearea unei motivații comunicative pentru procesul de învățământ, ținând cont de caracteristicile de personalitate ale elevului.

În 1983, oamenii de știință Finochiaro și Bramfit au dedus principiile de bază ale tehnicilor de comunicare, care au rămas practic neschimbate până în prezent. Aceste principii sunt:

1. Valoarea este primordială.
2. Dialogurile ar trebui să aibă un sens funcțional; memorarea nu este necesară.
3. Contextul este baza prezentării limbajului.
4. Nu este nevoie de pronunție perfectă; doar o pronunție clară este suficientă.
5. Încercările de comunicare în limba țintă sunt încurajate încă de la începutul instruirii.
6. Limba maternă nu este practic utilizată.
7. Traducerea poate fi utilizată în cantități minime și numai dacă este în beneficiul studenților.
8. Lucrul cu toate cele patru competențe lingvistice începe cu primele lecții.
9. Elevii lucrează mult în perechi, grupuri și întreaga clasă.
10. Limba este învățată prin încercare și eroare.
11. Încrederea și cursivitatea sunt puse pe primul loc; precizia gramaticală se dobândește puțin mai târziu.
12. Motivația intrinsecă a elevilor crește datorită interesului pentru comunicarea în limba țintă.

În 1980, savanții Kanale și Swain au identificat patru tipuri de competențe comunicative:

- Competență gramaticală (cât de bine cunoaște elevul gramatica și vocabularul limbii țintă).
- Competență sociolingvistică (înțelegerea contextului extralingvistic al situației în care se desfășoară comunicarea - relații, roluri sociale etc.).
- Competență discursivă (înțelegerea elementelor individuale ale textului și a relației acestora).
- Competență strategică (abilități de a începe, menține, încheia, relua și redirecționa comunicarea).

Metodologia comunicativă implică dezvoltarea tuturor celor patru competențe de către elevi.

Lucrul într-o lecție comunicativă poate include diverse tipuri de sarcini, dar principala lor caracteristică este că rezolvă o problemă practică: de exemplu, cumpără bilete la filme, comandă la un restaurant sau decide unde să meargă în vacanță. În special, omul de știință Liltwood identifică două tipuri de sarcini în lecție: vizează comunicarea funcțională și vizează comunicarea socială. Primul grup include sarcini precum compararea imaginilor pentru a găsi similitudini sau diferențe, aranjarea evenimentelor în imagini în ordinea corectă, completarea golurilor de pe o hartă sau desen, urmărirea instrucțiunilor sau rezolvarea unei probleme. Al doilea grup include conversații, dialoguri, jocuri de rol, improvizații sau dezbateri.

Scopul învățării limbii engleze în acest context este de a-i face pe elevi să comunice în această limbă. Elevul nu repetă pur și simplu ceea ce aude, ci este pus în situații care îl determină să comunice (pentru a împrumuta o carte, pentru a rezolva un puzzle, pentru a cere o informație, pentru a cumpăra un cadou etc). Astfel, el devine actorul principal în timpul orei. Rolul profesorului se schimbă. El nu mai este autoritatea supremă care impune activitățile la care elevii sunt obligați să participe, ci este un antrenor care îi încurajează și sprijină pe cursanți să își dezvolte capacitatea de a se exprima cursiv în limba engleză. Elevii sunt organizați în grupuri și încurajați să comunice între ei, mărindu-se astfel timpul în care vorbesc în engleză. Profesorul nu mai urmărește cu precădere corectarea greșelilor și nu îi întrerupe pe elevi, ci îi încurajează să comunice fluent. Nu se mai insistă pe regulile de gramatică, pe pronunția corectă, pe traduceri, ci pe funcțiile limbii (a saluta, a mulțumi, a face o invitație etc.), pe ceea ce este în stare să facă elevul, folosind limba. Profesorul are în vedere nu atât acuratețea limbii folosite, ci abilitatea elevului de a se descurca în situații concrete de comunicare (ce registru trebuie folosit, ce cuvinte trebuie selectate, care este tonul adecvat în diverse situații de comunicare precum o petrecere, un interviu, un discurs oficial etc).

Printre avantajele majore ale acestei abordări se numără faptul că limba se învață în context, că elevii sunt puși în situații concrete de comunicare, sunt încurajați să comunice între ei și să aibă astfel încredere în ei înșiși. Dezavantajul major este că, odată neglijate greșelile în favoarea fluentei în comunicare, elevii se obișnuiesc cu structuri greșite care se corectează cu dificultate. De asemenea, de multe ori elevii folosesc limba lor atunci când nu sunt urmăriți sau se tem să nu fie ironizați de colegi pentru felul în care vorbesc limba engleză.

Exemple de activități specifice acestei abordări:

1. Elevii lucrează pe perechi. Un elev primește o poză pe care trebuie să o descrie în timp ce celălalt desenează ceea ce i se descrie. La sfârșit, cei doi compară poza și desenul.

2. Un grup de elevi urmăresc o parte dintr-un film, în timp ce alt grup urmărește altă parte a filmului. O parte a filmului rămâne nevizionată. La final, cele două grupuri de reunesc și discută pentru a recrea povestea.
3. Elevii sunt grupați câte patru. Ei trebuie să realizeze un afiș în care să prezinte un eveniment care va avea loc în orașul lor. Pentru a realiza acest afiș, ei trebuie să comunice în engleză.
4. Un elev stă în fața clasei și descrie artistul preferat, fără a-i da numele. Ceilalți îi pun întrebări la care el trebuie să răspundă doar cu da sau nu. Jocul continuă până elevii ghicesc despre cine este vorba.
5. Jocuri de rol (la gară, la cinema, la magazin).
6. Simularea unei petreceri, a unui interviu de angajare.

Există, însă, și dezavantaje ale acestei metode. Pentru elevi, unul dintre dezavantaje este acela că această metodă nu este foarte structurată, iar explicațiile pot chiar lipsi și de aceea există riscul ca unii cursanți să deprindă eronat anumite elemente de limbă, pe care ulterior va fi mai greu să le schimbe. De asemenea, întrucât aceasta este o metodă bazată foarte mult pe comunicarea orală, cei mai timizi s-ar putea să nu se simtă în largul lor și să le fie greu să facă anumite activități.

Un alt dezavantaj (dar totodată un avantaj) poate fi acela că metoda comunicativă folosește mai mult enunțuri „gata-făcute”, așa numitele „frazе uzuale”. Pe de-o parte, acesta poate fi privit ca un dezavantaj prin faptul că limitează, într-o oarecare măsură, limbajul. Știind doar respectiva fraza, elevul o va folosi ca atare, fără a putea face variațiuni pe temă. Pe de altă parte este un avantaj prin faptul că este mai ușor să îți minte o frază decât să înveți mai multe reguli de gramatică și mai multe cuvinte individuale pe care apoi să le pui cap la cap pentru a crea respectiva propoziție. Aici probabil că depinde mult și de tipul de personalitate cu care avem de-a face.

Fiecare abordare prezentată are avantaje și dezavantaje, lesne de înțeles. În practica la clasă, este recomandat ca profesorii să combine o mulțime de metode, adaptate particularităților elevilor pe care îi au în față, în vederea unei învățări eficiente. Profesorii au în vedere faptul că elevii trebuie încurajați să utilizeze cât mai mult limba engleză pentru a comunica în situații similare celor din viața reală, dar nu pot neglija în totalitate nici regulile gramaticale, acuratețea limbii folosite, corectitudinea scrisului, traducerile, mai ales având în vedere că majoritatea examenelor oficiale (bacalaureatul, examenele de admitere la facultăți de profil) presupun verificarea cunoștințelor de gramatică și redactarea unor texte în limba engleză. Ceea ce dictează alegerea unei metode sau a alteia sunt nevoile și posibilităților elevilor a căror interes trebuie urmărit cu precădere.

BIBLIOGRAFIE

- Harmer, Jeremy, *The Practice of English Language Teaching 5th Edition*, London, Pearson/Longman, 2015.
- Harmer, Jeremy, *The Practice of English Teaching*, London, Longman, 1991.
- Nunan, David, *Language Teaching Methodology*, NY: Prentice Hall, 1991.
- Scrivener, James, *Learning Teaching*, London, Macmillan, 2005.
- <https://irgp2.ru/ro/passov-e-i-biografiya-osnovy-kommunikativnoi-metodiki-obucheniya/>.

E-LEARNING-UL CA METODĂ MODERNĂ DE PREDARE A LIMBII ENGLEZE

FELICIA ALEXANDRINA CRIȘAN
LICEUL TEHNOLOGIC „DECEBAL”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDINȚI

---

redarea limbii engleze ca a doua limbă este o provocare deoarece învățarea

unei noi limbi implică ascultarea, vorbirea, citirea și scrierea ca abilități principale care trebuie dezvoltate complementar. În domeniul învățării limbilor străine, aceste patru abilități sunt extrem de importante, iar contextual pandemic al ultimilor doi ani a necesitat aplicarea la clasă a unor metode inovative bazate pe metode și tehnici de lucru care pot fi utilizare în regim de predare-învățare – evaluare online.

E-learning-ul sau învățarea bazată pe web este un domeniu cu o dezvoltare rapidă. Există mii de *clase* de engleză bazate pe web care oferă cursuri pentru o varietate de abilități lingvistice de bază, cum ar fi ascultarea, vorbirea, citirea și scrierea și sunt interactive într-o varietate de moduri. Această modalitate este bazată pe abordarea comunicativă a învățării limbii engleze prin posibilitatea de interacțiune, feedback direct și evaluare instanță.

Tehnologia schimbă experiența în clasă atât pentru profesor, cât și pentru elev. Majoritatea tehnologiilor comune disponibile pentru promovarea educației sunt următoarele: elevii pot corespunda cu vorbitori nativi ai limbii țintă folosind un e-mail prin crearea unui cont personal de e-mail (g-mail, yahoo, hotmail, etc) care este gratuit.

Elevii își pot trimite profesorilor prin e-mail temele de acasă în cauză și le pot corecta la rândul lor. Profesorul poate oferi, de asemenea, revizuire, feedback, sugestii pentru îmbunătățirea fiecărei lucrări și le poate trimite înapoi.

Blog-ul este un alt mijloc electronic de comunicare rapidă și publică. Blogurile permit încărcarea fișierelor, ceea ce este foarte potrivit pentru a servi drept jurnal personal on-line pentru elevi. Blogging-ul devine comunicativ și interactiv atunci când participanții își asumă mai multe roluri în procesul de scriere, ca cititori/recenzori care răspund la postările altor scriitori și ca scriitori-cititori care, revenind la propriile postări, reacționează la criticile propriilor postări. La rândul lor, cititorii pot comenta ceea ce citesc, deși blogurile pot fi plasate și în medii securizate.

Majoritatea device-urilor care utilizează serviciile de internet au funcții audio și instrumente tehnologice incorporate prin intermediul cărora elevii pot comunica cu profesorii și colegii lor atât video cât și audio. De asemenea, ei ar putea foarte în cadrul unor proiecte

internaționale să comunice cu vorbitorii de limbă maternă și să-și verifice pronunția pentru a-și îmbunătăți vorbirea. Pot căuta rapid cuvinte noi folosind opțiunea dicționar online și își pot îmbogăți vocabularul. Ei pot verifica pronunțiile ortografice și utilizarea cuvântului specific pe care l-au căutat direct pe dicționarul online. IPod-urile, unul dintre dispozitivele multimedia, permit utilizatorilor să genereze, să livreze, să schimbe texte, imagini, scripturi audio și video conform cerințelor. Profesorii trimit mesaje text iar elevii pot citi și răspunde la ele.

Utilizarea tabletelor permite notarea direct pe ecran cu un stilou special, și poate înlocui video proiectorul. Tehnologia tabletei permite profesorului să facă note pe diagrame și foi de calcul și să le trimită direct pe computerele elevilor.

Utilizarea smartphone-urilor în clasă este o altă metodă îndelung disputată care oferă multe avantaje atâta timp cât profesorul se asigură că sunt folosite în scop educațional și elevul nu este distras de acesta.

Smartphone-urile oferă multe instrumente utile pentru elevi, cum ar fi aplicații de dicționar, traducător și gramatică. Un instrument excelent de referință pentru dicționar/traducător/gramatică este aplicația mobilă WordReference.com, disponibilă în App Store Apple și magazinul Google Play. În afară de traduceri, WordReference are un tezaur, dicționar englez și un forum în care alți utilizatori pot comenta cuvinte sau expresii dificile. Un exemplu bun de modul în care smartphone-urile îmbunătățesc învățarea la clasă este exercițiul de vânătoare. Aici, elevii trebuie să parcurgă site-uri web pentru a găsi informațiile de care au nevoie pentru a completa o fișă de lucru. De asemenea, elevii își pot folosi dispozitivele pentru a accesa exerciții gratuite, online, care întăresc limbajul și/sau abilitățile observate în clasă. Alte utilizări ale smartphone-urilor în sala de clasă ar putea fi aplicațiile de sondare, sondaje sau chiar înregistrarea, da, înregistrarea! Elevii se pot înregistra în acțiune, ceea ce este perfect, ajutându-i să primească feedback cu privire la sarcini și activități specifice sau pot chiar să conceapă întrebări de sondaj, să le completeze, să analizeze rezultatele și apoi să creeze o prezentare a acestor rezultate.

În concluzie, învățarea electronică, sau e-learning-ul, este educația bazată pe metode moderne de comunicare, inclusiv computerul și rețelele sale, diverse materiale audio-vizuale, motoare de căutare, biblioteci electronice și site-uri web, indiferent dacă este realizată la clasă sau la distanță.

BIBLIOGRAFIE

Elley, Warwick, „*What have we Learned?*”, International Journal of Educational Research 2001.

<https://edict.ro/modern-approaches-and-methods-in-teaching-english-language/>.

<https://www.teachingenglish.org.uk/article/e-learning>.

FORMAREA ȘI DEZVOLTAREA APTITUDINILOR COPIILOR CAPABILI DE PERFORMANȚE MUZICALE

NICOLETA-ANDREEA CROITORU
LICEUL DE ARTE „I. ȘT. PAULIAN”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIŢI

---

amenii moștenesc diferite înclinații și caracteristici; organizarea naturală,

caracteristicile fiziologice ale oamenilor și înclinațiile lor naturale predispun la dezvoltare, dar manifestarea lor este în întregime dependent de cauze sociale, inclusiv de ordin educațional.

Așadar, profesorul va fi capabil să obțină rezultate foarte bune în cazul în care el va încerca să dezvolte înclinațiile pozitive la copii și să le suprime pe cele negative.

Aptitudinile sunt înclinații pentru anumite domenii de activitate, care nu se dezvoltă însă de la sine ci numai prin cultivare într-un mediu prielnic. Ele nu au caracter static. Se dezvoltă sau involuează în condițiile neexercitării.

Aptitudinile muzicale sunt abordate, în general, din două perspective privindu-l pe educat:

- a dotării sale generale pentru a deveni un iubitor de muzică;
- a dotării necesare pentru o eventuală profesionalizare.

Sensibilitatea, percepția, reprezentarea, memoria, imaginația, gândirea muzicală și mai ales vocea sunt considerate ca elemente necesare pentru profesionalizarea muzicii. Stimularea auditivă timpurie, experiența muzicală din copilărie este de nelipsit în procesul obținerii performanțelor superioare în domeniul muzical.

Copiii talentați răspund încă de la vârsta de 2 ani la stimuli generați de secvențele muzicale ce-i înconjoară. Din acest motiv, înscrierea acestora la diverse cursuri artistice de muzică vocal - instrumentală susținute de instituțiile precum Palatele Copiilor se cere a se face chiar începând cu vârsta de 3 ani.

Copiii talentați muzical prezintă semne ale potențialului lor și un interes viu pentru muzică în jurul vârstei de 5 ani, perioadă în care majoritatea celor dotați încep și educația muzicală de tip nonformal din cadrul cercurilor de muzică găzduite de Palatele Copiilor, Școlile Populare de Artă, etc.

Performanța muzicală presupune formarea unei reprezentări la nivel mental, iar, mai apoi, transformarea acestuia în sunete. Reprezentarea formată depinde de genul de muzică, de instrumentul folosit, experiență, cunoștințe muzicale, personalitate și cerințele actuale ale contextului interpretativ. Execuția muzicală presupune activitate fizică, cât și mentală.

Dezvoltarea talentului și exploatarea potențialului interpretative și creator sunt determinate atât de factorii individuali, cât și de cei socio-culturali.

Succesul în domeniul muzical trebuie privit și din perspectiva factorilor ce influențează învățarea, talentul nemaifiind considerat de mult o componentă a bagajului genetic.

Vanda Weidenbach propunea în Primary Educator o sintetizare a factorilor generator de succes în educația muzicală.

EDUCAȚIA MUZICALĂ NONFORMALĂ ÎN CONSTITUIREA PRIMULUI PAS CĂTRE CULTIVAREA GUSTULUI PENTRU FRUMOSUL ARTISTIC

VALENTIN-ADRIAN CROITORU
PALATUL COPIILOR, DROBETA TURNU SEVERIN,
JUDEȚUL MEHEDINȚI

ducația muzicală a secolului XXI pune accentul pe cultivarea sensibilității

copilului, pe dezvoltarea laturii estetice și pe bucuria ce ar trebui să o provoace practicarea muzicii.

Educația muzicală nonformală, alături de alte obiecte de învățământ, aduce o contribuție la realizarea educației estetice a elevilor. Muzica angajează viața psihică a copiilor sub toate aspectele ei. În adoptarea metodelor didactice un bun profesor de educație muzicală va trebui să aibă în vedere și principiile abordate de alte discipline, însă trebuie să primeze cel al realizării estetice. Obiectivele educației non-formale nu urmăresc să excludă modul tradițional de educație, ci să completeze instruirea pur teoretică prin activități atractive, la care să aibă acces un număr cat mai mare de tineri.

Prin lecțiile de muzică și diversele manifestări muzicale ale copiilor crește voioșia, buna dispoziție, se dezvoltă spiritual colectiv, se intensifică emoțiile pozitive față de cadrul didactic, de locul unde învață și se joacă. Prin educația muzicală, nu este posibil și nici nu trebuie să fie pregătiți toți copiii pentru a deveni artiști. Se urmărește dezvoltarea sensibilității față de arta sunetelor, formarea gustului estetic și punerea bazelor capacității de a emite judecăți de valoare. Educația pentru și prin arta muzicală înseamnă a-l face pe elev să treacă din ipostaza de auditor în aceea de interpret și apoi de creator. „Cu cât elevul se află într-o ipostază superioară, cu atât intensitatea trăirii estetice este mai mare și angajarea personalității sale mai puternică și multilaterală”¹. Aici își spune cuvântul educația artistică realizată la nivelul palatelor copiilor și necesitatea acestor cursuri în dezvoltarea emoțională a micilor iubitori de muzică. Intru-cât programa școlară cere parcurgerea unor noțiuni complexe într-un interval de timp tot mai redus de la un ciclu școlar la altul, necesitatea practicării muzicii apare pe fondul dorinței de recreere și eliberare a emoțiilor copiilor. Astfel de cercuri artistice la nivelul instituțiilor de genul palatelor sau cluburilor copiilor ajută la depășirea tracului scenic, a limitelor impuse de timpul prea scurt alocat disciplinei Muzică. Deseori se constată

¹ Ioan NICOLA, „Tratat de pedagogie școlară”, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1996, pag.318.

posibile performanțe în elevi ce provin din școli cu profil real, capabili de trăiri interioare intense și de expresivitate artistică.

Educația muzicală nu trebuie redusă la teoretizarea unor noțiuni, la învățarea exclusiv orală precum se întâmplă în multe dintre școlile învățământului românesc unde legătura dintre celelalte discipline și muzică aproape că nu există. Disciplina Educație muzicală nu trebuie tratată doar ca o știință fără a-i recunoaște locul convenit în sensibilizarea elevilor, în cultivarea emoțiilor și îmbogățirea vieții spirituale. Dezvoltarea capacităților de receptare a muzicii ar trebui să devină obiectivul prioritar în educația muzicală deoarece numai acesta va reuși să-i facă pe elevi să înțeleagă frumosul muzical și să-l integreze în propria viață, în diferite comportamente. Nu toți elevii dispun de dotarea muzicală necesară practicării unui instrument sau cântului vocal însă putem cultiva în ei înțelegerea conștientă a unor lucrări muzicale accesibile. Acest proces se poate realiza în primul rând prin audițiile muzicale a căror abordare în lecțiile de educație muzicală devine tot mai redusă. Educației muzicală nonformală poate influența elevul să se familiarizeze, să trăiască opera de artă, cum să o asculte, datorită faptului că poate începe mult mai devreme și a mediului propice de desfășurare a audițiilor: un mediu în care timpul fizic nu devine o povară, programa nu constrânge la simpla parcurgere de noțiuni teoretice, iar relația profesor-elev devine mult mai detensionată, permițând astfel intelectului și emoțiilor să devină mai detensionate. Specialiști, psihologi, pedagogi și muzicieni recunosc rolul modelator al muzicii în ce privește împlinirea personalității copilului. Realizarea unor intense trăiri emoționale, de ordin superior, prin toate aspectele de mai sus, va influența pozitiv întreaga activitate a elevilor în școală și în societate. Cu cât mai devreme va fi începută educația muzicală, cu atât va fi mai temeinică cerința de a asculta, înțelege și trăi marile valori culturale muzicale, naționale și universale, care contribuie la extinderea orizontului de cultură umanistă și de făurire a personalității sale.

Poporul român are o puternică tradiție în cântarea vocală iar această ramură a educației muzicale ar trebui evidențiată mai mult în programele școlare căci practica vocală rămâne calea cea mai directă spre înțelegerea muzicii iar dezvoltarea capacităților de intonare și interpretare necesită timp. În cânt melodia formează o unitate cu textul, făcând-o mai accesibilă. Muzica este mai ușor înțeleasă atunci când se combină cu mișcarea, sub forma dansului cu text și cânt. Eficiența acestui mijloc crește prin faptul că elevii nu numai că ascultă muzică, dar și o execută. Alături de muzica vocală și cea instrumentală își găsește reprezentarea convenită prin intermediul activității didactice la nivelul educației nonformale și în școli ce dispun de baza materială, de instrumente și de un instructor avizat. Stimularea spiritului copiilor prin intermediul artelor constituie o obligație. Artele reprezintă o componentă indispensabilă a unei pedagogii interactive, care fructifică dispozițiile și creativitatea elevilor. Nu numai emisfera stângă se cere a fi antrenată, ci și cea dreaptă, care vizează afectivitatea, spontaneitatea creativă.

În această lume în care kitsch-ul este atât de des întâlnit, educația estetică este chiar foarte necesară. Educația estetică a copiilor trebuie începută încă de la vârsta preșcolară, însă rolul cel mai important îi revine școlii unde cântecele, jocurile cu cântec, audițiile muzicale reprezintă mijloace de bază ale educației muzicale. Copilăria este vârsta la care fizicul și psihicul copiilor suferă intense dezvoltări iar educația muzicală reprezintă una dintre activitățile ce le produce emoții plăcute și puternice.

După cum spunea marele George Enescu, *menirea sfântă a muzicii este să stingă urile, să potolească patimile și să apropie inimile într-o caldă înfrățire, așa precum a înțeles-o măreață antichitate, creând mitul lui Orfeu. Muzica trebuie să pornească de la inimă și să se adreseze inimii...să nu uităm că scopul artei este: către mai bine.* Ea educă și dezvoltă o serie de procese psihice: gândirea, memoria, atenția, afectivitatea, voința, etc.

Procesul de sensibilizare și dezvoltarea creativității unui copil se dezvoltă și prin alte metode de manifestare precum teatrul, pictura, literatura, de aceea preocupările pentru formarea conduitelor civilizate, pentru stimularea energiilor creatoare trebuie să se regăsească și în orele de dirigenție sau diverse activități extradidactice.

În concluzie știința educației acordă muzicii un rol important, asemănător literaturii în formarea educației estetice . La fel ca toate celelalte gusturi, fie estetice generale, fie artistice, și gustul estetic muzical se poate forma și cultiva. Rolul profesorului de muzică este de a exersa cu elevii acest gust și de a-i direcționa spre valorile autentice ale muzicii universale.

BIBLIOGRAFIE

Ioan Nicola, *Tratat de pedagogie școlară*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1996.

UTILIZAREA CALCULATORULUI ÎN PREDAREA LIMBILOR STRĂINE

AURELIA-FLORENTINA DICU
CENTRUL ȘCOLAR PENTRU EDUCAȚIE INCLUZIVĂ
„CONSTANTIN PUFAN”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDINȚI

Generalități, aplicații, etape

Cu accent pe limbă, comunicare și cultură în standardele naționale pentru învățarea limbilor moderne, cadrele didactice sunt într-o continuă căutare de modalități mai bune de accesare a materialelor autentice și de furnizare de experiențe care vor dezvolta mai bine competențele elevilor de comunicare în limbi străine. Tehnologia este probabil cel mai bun mijloc pentru crearea unui mediu favorabil pentru învățare. TIC poate sprijini profesorii în a face învățarea limbilor străine rapid, mai ușor, mai atractiv și mai interesant.

Mijloacele informatice fac parte din cultura noastră, din viața noastră de fiecare zi (acasă sau la serviciu). Deși uniți într-o rețea planetară, se manifesta o îngrijorare față de riscul izolării sociale a celor care petrec multe ore în fața calculatorului. Și totuși, internetul trebuie privit ca orice alt mijloc de comunicare asemeni celorlalte mijloace moderne de comunicare.

Când vorbim de noi tehnologii de informare ne referim la internet precum și orice alte metode de comunicare offline și online, la diverse programe de eLearning create sau diverse posibilități pe care calculatorul ni le dă și de care ne putem folosi ca și mijloc de redare a unor informații (messenger, Skype, MS Office, produse Apple, tabele, video și audio etc.).

Utilizarea Internetului în procesul de învățământ, alături de alte instrumente auxiliare, favorizează **accesul în timp real la informații, schimburile interne și internaționale și oferă noi posibilități de învățare – predare**. În acest cadru participă diverse categorii de persoane (elevi, profesori, specialiști în informatică), fiecare având un rol bine determinat.

Calculatorul nu poate înlocui cadrul didactic, care rămâne o prezență activă, vie, în comunicarea cu elevii, iar relația aceasta nu poate fi substituită de lecțiile interactive. Profesorul rămâne factorul care aduce resursele sale personale, umane în procesul educativ și care se angajează cu întreaga sa personalitate în educație. Profesorul este cel care stabilește comunicarea vie cu elevii, prin intuiție, empatie, creativitate și adaptabilitate continuă la elevii săi și este cel care modelează și caracterele acestora. În acest proces, calculatorul este un instrument auxiliar folosit de profesor, instrument care modifică sistemul de învățare tradițional și permite căderea barierelor în accesarea informațiilor.

Utilizarea calculatorului în procesul de predare-învăţare-evaluare este condiţionată de:

- **Asigurarea resurselor hardware** – dotare, instalare de soft, gestionare, întreţinere, asistenţă tehnică – aspecte care presupun oarecare competenţe în folosirea calculatorului;
- **Asigurarea resurselor software** – instalarea de softuri educaţionale specifice
- **Asigurarea unui mediu organizat pentru implementarea acestei metode.**

Calculatorul este utilizat **atât în procesul clasic de predare-învăţare, cât și pentru pregătirea profesională a elevilor**. Astfel, calculatorul este utilizat pentru îndrumare și orientare, folosind programe interactive care oferă informații despre piața muncii sau despre diferite meserii, programe care pot facilita găsirea unui loc de muncă disponibil sau teste pentru stabilirea intereselor sau aptitudinilor profesionale. Prin jocuri și simulări – pentru învățarea meseriilor, se administrează chestionare, se redactează CV-uri, scrisorilor de prezentare sau de motivație, programe de ajutor în luarea deciziilor sau programe de căutare a informațiilor – cele prin care poți găsi locuri de muncă pe baza unor criterii stabilite. Toate acestea oferă elevilor o bază foarte importantă pentru pregătirea lor viitoare și pentru integrarea lor socio-profesională, facilitându-le accesul mai ușor la piața muncii și la deciziile de carieră.

Aplicațiile didactice ale internetului utilizate în predarea limbilor străine ar putea fi clasificate în mai multe tipuri de activități de predare – învățare:

- **Comunicarea interpersonală**, realizată cu ajutorul poștei electronice (email) și a comunicării directe (chat). Au avut loc în cadrul colegiului schimburi interpersonale între tineri din țară, dar și din alte țări, determinând elevii să se cunoască și să respecte asemănările și deosebirile culturale, politice, lingvistice. S-au organizat întâlniri cu scriitori, alți elevi, prin care elevii vor avea posibilitatea de a-și verifica aptitudinile de comunicare amicală și oficială specifice limbii străine studiate, ceea ce va conduce la ameliorarea exprimării scrise, la utilizarea informațiilor pertinente și corecte, la structurarea ideilor. Tot pentru exprimarea în scris se poate avea în vedere și mesageria electronică.

- **Culegerea de texte autentice în limbi străine**. În funcție de specificul tematicii lecției, profesorul va defini în mod clar un subiect care să atragă interesul elevilor și expune mai multe tipuri de documente (PDF, articole de presă, eseuri etc.). Elevii (individual sau în grup) vor avea ca sarcină culegerea documentelor, analizarea și interpretarea documentelor culese, solicitarea avizului unor cadre didactice specialiste în domeniul respectiv, precum și redactarea unei lucrări scrise (rezumat, sinteză, comentariu etc.) în limba străină.

- **Cercetarea documentară, validarea și utilizarea resurselor în limbă străină în vederea realizării unei bibliografii pe o temă dată respectând regulile citării documentelor electronice.**

- **Publicarea de documente în limbi străine** pe Internet implică nu numai o bună cunoaștere a calculatorului, a programelor specifice unei astfel de activități ci și o bună cunoaștere a unei limbi străine. Se poate avea în vedere redactarea unei pagini personale în care studentul să se prezinte, să-și descrie realizările în plan intelectuale și profesional, domeniile de interes, proiectele. Rolul profesorului este de a-l învăța pe elev tehnicile de structurare, redactare și prezentare personală în limbă străină. Elevii vor putea să-și perfecționeze cunoștințele de exprimare scrisă în limbă străină (respectarea stilului jurnalistic specific unei reviste de specialitate, prezentarea convingătoare a informației etc.) prin redactarea unui articol.

- **Auto-formarea** prin conectarea la situri specializate în manuale virtuale ori teste de verificare a cunoștințelor de limbi străine.

Concluzii

Utilizarea calculatorului ca mijloc de învățământ în predarea limbilor străine reprezintă un real factor de progres, contribuind la optimizarea procesului instructiv – educativ, atât prin ameliorarea calitativă a procesului predării – învățării, cât și prin creșterea gradului de motivație al factorilor implicați în acest proces.

O generalizare a învățării limbilor străine pe baza introducerii tehnologiei informației și comunicațiilor ca parte a unui cadru metodologic eficient ar putea duce la îmbunătățirea competenței lingvistice a elevilor.

BIBLIOGRAFIE

Elena Popa, *Predarea și învățarea limbilor străine cu ajutorul mijloacelor informatice. Dimensiuni europene moderne în predarea-învățarea limbii engleze*, POSDRU/87/1.3/S/62665
<https://www.moodle.ro/preparandia/index.php/liceal7/item/468-utilizarea-calculatorului-in-procesul-educational-instruirea-asistata-de-calculator>.

NOILE TENDINȚE ÎN METODICA PREDĂRII LIMBILOR STRĂINE

GEORGE DICU
INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN MEHEDINȚI

---

*M*otivația este un element central în procesul de învățare a limbilor străine,

iar specialiștii din domeniu trebuie să aibă în vedere acest lucru în momentul în care elaborează cursuri sau activități destinate să promoveze limbile.

Indiferent dacă au început să învețe limbi străine de la o vârstă fragedă sau la maturitate, indiferent dacă urmează cursurile într-un cadru formal (școală) sau informal (în afara școlii), motivația cursanților de a învăța limbi străine va duce la creșterea interesului și, de asemenea, va crea o atmosferă de studiu plăcută atât pentru profesori, cât și pentru cursanți.

În mediul școlar, motivația elevilor poate fi deseori scăzută sau inexistentă, ceea ce reprezintă o provocare pentru profesorii de limbi străine care doresc să-și motiveze elevii să învețe și să avanseze. Prin urmare, este necesar ca profesorii să propună în clasă activități care să faciliteze învățarea limbilor și să ofere oportunități de a utiliza limba respectivă, ceea ce aduce un plus de motivație. O bună înțelegere a stilurilor și strategiilor de învățare ale elevilor este fundamentală pentru a le insufla motivație acestora, indiferent de vârsta lor.

Învățarea unei limbi străine nu se limitează doar la activitatea din clasa de curs sau la relația dintre cursant și profesor - pentru a fi eficientă, nici nu este nevoie să se desfășoare într-o clasă de curs.

O limbă străină se poate învăța fie într-un cadru formal, fie într-un cadru informal - poate fi o activitate serioasă sau distractivă, „încadrată” într-un program anume sau „liberă” de orice constrângeri.

Pentru a învăța o limbă străină, putem asocia și activități culturale și recreative (teatru, artă, muzică, fotbal și călătorii) sau manifestări din viața de zi cu zi (a merge la cumpărături, a face naveta, a merge într-o bibliotecă locală). Cu toții putem învăța o limbă străină, indiferent de vârstă și de grupul social din care facem parte, în orice moment al vieții (nu neapărat legat de educație sau de activitatea profesională).

Profesorul trebuie să creeze astfel de situații, încât elevii să poată să comunice în mod intens între ei și să creeze conexiuni durabile. Pentru a atinge acest scop, ei trebuie aduși în situația de a construi împreună procesul de învățare prin realizarea unor proiecte de mai mică întindere.

Persoanele implicate trebuie să se simtă atrase de activitatea pe care o exercită și să simtă că această muncă colectivă poate să facă lumea mai bună, „motivare etică”. Comunicarea trebuie să se realizeze în mod fluid, coerent: aceasta înseamnă că obstacolele

din calea comunicării trebuie reduse: cu cât comunicarea se realizează mai rapid, cu atât este mai eficientă. Profesorul trebuie să cunoască foarte bine elevii pentru a putea să îi conecteze și să îi facă să interacționeze eficient. Cu cât elevii și profesorul sunt mai competenți, cu atât funcționează mai bine rețeaua de comunicare. De aceea este foarte important ca elevii și studenții să își însușească cât mai rapid tehnicile de bază adecvate ca de exemplu: amabilitate, fiabilitate, rapiditate, etc.

În predarea-învățarea-evaluarea limbii străine obiectivele se definesc întotdeauna în raport cu cele patru competențe comunicative/deprinderi integratoare: audiere, vorbire, citire, scriere, la care se adaugă obiectivul cultural.

Metode moderne

Metoda directa (The Direct Method)

Inventatorul metodei este C. Berlitz. Principalul obiectiv al acesteia este acela de a învăța studenții să comunice într-o limbă străină. Nu este admisă traducerea, profesorul folosindu-se de lumea reală, imagini, pantomimă pentru a sugera sensul. Limba maternă nu este folosită deloc. Metoda permite învățarea limbilor străine în același mod natural în care copiii învață limba maternă.

Gramatica este predată inductiv. Studenții exersează vocabularul în context. Toate cele patru dimensiuni ale predării limbii sunt dezvoltate: capacitatea de exprimare orală, capacitatea de receptare a mesajului oral, capacitatea de receptare a mesajului scris și capacitatea de exprimare scrisă. Tehnicile folosite sunt: conversația, citirea cu voce tare, exerciții, compuneri, repetiții.

Rolul profesorului este acela de a fi partener al elevului. Interacțiunea are loc între profesor și elevi, dar și între elevi și elevi. Auto-evaluarea este des folosită. Nu există evaluare formală; aceasta se face sub forma unui interviu și a redactării unui text scris.

Metoda eclectică

Se aplică în baza unei metodologii post-directe adică prin combinarea mai multor metode, „calea de mijloc” – parțial bazată pe gramatică, traducere și utilizarea limbii materne, parțial cu dialoguri din comunicarea zilnică și utilizand limba străină ca limbă de predare. Cultivă măsura și echilibrul, o abordare interactivă și dinamică. Prin utilizarea mai multor metode se analizează din mai multe perspective: metode variate – rezultate eficiente.

Calea tăcerii (The Silent Way)

Este o metodă introdusă de C. Gattego, principiul de bază atestând faptul ca predarea trebuie subordonată învățării. Elevii au un rol activ, fiind responsabili de propria lor învățare. Aceștia exersează mult, principalele domenii pe care se pune accent fiind pronunția și gramatica.

Toate cele patru dimensiuni ale predării limbii sunt dezvoltate: capacitatea de exprimare orală, capacitatea de receptare a mesajului oral, capacitatea de receptare a mesajului scris și capacitatea de exprimare scrisă. Limba nativă este folosită doar atunci când este necesar.

Rolul profesorului este acela de a ajuta elevii. Profesorul este tăcut, dar foarte activ; vorbește doar pentru a da anumite sugestii. Există interacțiune între studenți. Greșelile sunt considerate ca fiind normale; elevii sunt încurajați să se autocorecteze. Se pune accentul pe evaluarea continuă.

Sugestopedia

Inventatorul metodei este G. Lozanov. Metoda constă în aplicarea studiului sugestiei în pedagogie, dezvoltată cu scopul de a ajuta elevii să depășească barierele învățării. Principalul obiectiv este de a accelera procesul învățării folosind puterile mentale. Elevii stau cât de confortabil posibil (scaune moi, muzică, o atmosferă plăcută). Ei primesc noi nume și noi ocupații.

Sunt două stadii ale lecției: una receptivă și una activă. Elevii participă la diferite activități: citesc, interpretează dialoguri, exersează diverse jocuri, dramatizări. Elementele pe care se pune accent sunt vocabularul, capacitatea de exprimare orală, capacitatea de receptare a mesajului scris și capacitatea de exprimare scrisă. Gramatica nu este considerată ca fiind foarte importantă. Limba maternă a elevilor este folosită dacă e necesar. Greșelile nu sunt corectate imediat, accentul fiind pe fluentă. Nu există teste formale, fiind evaluată performanța elevilor în clasă.

Învățarea limbii în comunitate (Community Language Learning)

Metoda provine din consilierea în domeniul învățării, dezvoltată de C.A. Curran, care vede profesorii drept consilieri lingvistici. Principalele obiective sunt învățarea limbii într-un mod comunicativ și învățarea despre propria învățare. Se pune accentul pe comunicare, dezvoltarea pronunției, a capacității de receptare a mesajului oral, capacității de receptare a mesajului scris, precum și discutarea unor elemente de gramatică. Limba nativă a elevilor este folosită pentru ca aceștia să se simtă în siguranță. Interacțiunea are loc atât între profesor și elevii, cât și între elevi. Rolul profesorului este asemănător cu acela al unui consilier care sprijină elevii și îi încurajează. Greșelile sunt corectate de către profesor. Evaluarea constă într-un test oral sau scris.

Metoda răspunsului fizic total (The Total Physical Response Method)

Este introdusă de J. Asher. Metoda acordă o foarte mare importanță dezvoltării capacității de receptare a mesajului oral. Unul din cele mai importante obiective este ca elevii să se bucure de experiența învățării. Metoda are ca scop reducerea stresului în învățarea unei limbi străine. Partea inițială a lecției constă în modelare, profesorul dând comenzi, realizând acțiuni împreună cu studenții. În a doua fază a lecției elevii demonstrează că au înțeles comenzile.

În etapa inițială profesorul vorbește și elevii răspund nonverbal; mai târziu rolurile se schimbă. Limba maternă este folosită doar la început, profesorul fiind coordonatorul elevilor, elevii fiind imitatorii acestuia. Elevii vor vorbi atunci când simt că sunt pregătiți. Profesorul este tolerant cu greșelile elevilor. Evaluarea constă în verificarea înțelegerii prin realizarea unor activități.

Metoda comunicativă (Communicative Language Teaching)

Principalul obiectiv este fluenta elevilor. Se pune accent pe comunicarea reală. Toate cele patru dimensiuni ale predării limbii sunt dezvoltate: capacitatea de exprimare orală, capacitatea de receptare a mesajului oral, capacitatea de receptare a mesajului scris și capacitatea de exprimare scrisă. Gramatica este învățată prin practică. Limba maternă a elevilor nu este folosită. Tehnicile folosite sunt: discuții, dezbateri, jocuri de rol, activități comunicative scrise, drama etc.

Rolurile profesorului sunt acelea de facilitator și manager al activității studenților, dar și de partener al acestora, interacțiunea având loc în special între studenți. Sunt folosite materiale autentice și interesante. Erorile sunt tolerate în special în timpul activităților comunicative când accentul este pus pe fluentă. Elevii sunt evaluați atât oral cât și în scris.

Metoda de predare: interactivă

Se folosesc mult jocurile de rol și simularea unor situații de comunicare reală, se pune accentul pe dezvoltarea abilităților practice de comunicare pentru care structurile gramaticale sunt doar un suport teoretic. În afară de simpla învățare a vocabularului și a regulilor gramaticale, elevii trebuie să-și dezvolte capacitatea de a interacționa cu alți membri ai grupului lor social, de a împărtăși informații și de a negocia sensul, de a folosi cunoștințele lingvistice în mod funcțional și strategic pentru a obține efectul dorit. În acest scop, profesorul urmărește simultan o varietate de aspecte și aptitudini, astfel încât vocabularul și gramatica, ascultarea și exprimarea orală, citirea și scrierea să fie predate într-un mod integrat.

BIBLIOGRAFIE

- Feodor, Chirilă, *Traducerea ca procedeu eficient în predarea limbilor străine*, „Limbile străine în școală”, vol. II, 1986.
- Grigorița, Mircea, „*Predarea și învățarea limbilor străine*”, București, 1995.
- Marinescu, M., *Formarea competenței de comunicare – principalul obiectiv în predarea limbilor străine*, în „Limbile moderne în școală”, vol. II, 1986.
- Morărescu, S., Tetean-Vințeler D., Sofian, Maria, „*Jocurile didactice și învățarea limbilor străine*”, Cluj-Napoca, 1993.
- Nicolae Balta, Gheorghe Pascu, Cristina Vintila, „*Metodica predării limbilor străine*”. Vol. 11, București, Biblioteca Pedagogică Natională „I.C. Petrescu”, 2000.
- Oprescu, Monica, „*Metode tradiționale și moderne folosite în predarea limbii engleze*”, 2007.

LEARNING VOCABULARY USING QUIZLET

ELENA-SIMONA DOBRINCU
COLEGIUL TEHNIC „AL. I. CUZA”,
SUCEAVA, JUDEȚUL SUCEAVA

A few years ago, students and teachers were limited by the lack of advanced technology and had to use the traditional way of creating resources. For example, in order to teach vocabulary teachers mainly used paper flashcards, writing words on a piece of cardboard and complementing it with a picture (drawn, photocopied or cut from a magazine).

Nowadays, learning vocabulary is much easier as almost everyone has a computer or a smartphone and there are several apps that operate on electronic flashcards. While paper flashcards and word cards are relatively easy to make and require no special skills, using apps requires the teacher/student to be able to know how to use the software effectively. However, once it is mastered everything becomes much easier.

One of the most popular online interactive learning platform operating on electronic flashcards is Quizlet. Although it can be used to study any subject, it serves mostly as a system for learning languages.

It is primarily designed for self study but teachers can also sign in and create classes, send invitations to their students, assign them with teacher-made sets and track their progress and activity. Using it to teach foreign languages has proved to have several advantages.

First, the software is highly interactive and provides the learners with instant feedback as they go through the activities within a set of words. Second, teenage students spend lots of time using smartphones and computers, and Quizlet is therefore more enjoyable to study from because of the employment of technology. Third, electronic flashcards can be complemented with pictures that support retrieval and they can help the learners with better retention. Furthermore, the software allows students to star the difficult items, which enables them to study these separately with higher frequency without having to revise already mastered words. Last, bilateral flashcards should lead to better retention as they require the learner to retrieve the content of the other side before flipping the card over, compared to a vocabulary list where the word and its translation are presented next to each other. Quizlet should therefore supply learners possibilities that can hardly be achieved with a regular vocabulary notebook.

In Quizlet, the whole set can be created by pasting in a bilingual list, the opposite side can be created automatically and adding an appropriate picture is a matter of two clicks. There is no need to cut the cards and most importantly, they can be shared among the users, who do not have to carry a thick pack of cards in their pockets all the time and who can have thousand of words ready in their smartphone weighing not a gram more. Moreover, Quizlet activities

such as Learn and Gravity help to foster the ability to retrieve the words, because it requires quick recalling of the items and writing them with correct spelling. Retrieving contributes to vocabulary learning more than just seeing the word and its meaning at the same time, as in the case of reading a bilingual list in a notebook.

Online games proved to be highly effective as a tool to study vocabulary. The students are also more motivated and confident, especially by the sense of achievement created by the games. Quizlet has the ability to increase the amount of words that can be learned in a shorter period of time in addition to a better chance of retention.

To sum it up, electronic apps are easier and faster to use when it comes to learning vocabulary and students can devote more time to actually studying words. The use of Quizlet definitely leads to higher efficiency, motivation, retention, ability to retrieve the words and students learn faster and enjoy it more than with the traditional way.

BIBLIOGRAPHY

- Altiner, C. (2011), *Integrating a computer-based flashcard program into academic vocabulary learning*, (Master's thesis), Iowa State University, Iowa, Retrieved from <http://lib.dr.iastate.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1122&context=etd>.
- Dodigovic, M. (2013), *Vocabulary learning with electronic flashcards: Teacher design vs. student design*, *Voices in Asia Journal* 2013, 1(1),15-33. Retrieved from http://www.viajournal.org/admin/file_upload_name/pp.15-33.pdf.
- Roman Kálecký (2013). *Quizlet vs. Vocabulary Notebook: The Impact of Different Methods of Storing and Revising Vocabulary on Students' Progress, Retention and Autonomy* https://is.muni.cz/th/qzvx1/Roman_Kalecky_-_Quizlet_vs.pdf.
- Vargas, J. M. (2011), *Modern learning: Quizlet in the social studies classroom* (Doctoral dissertation), Wichita State University. 1-39. Retrieved from http://soar.wichita.edu:8080/bitstream/handle/10057/3986/t11049_Vargas.pdf?sequence=1.
- Yip, F. M., & Kwan, A. M. (2006), *Online vocabulary games as a tool for teaching and learning English vocabulary*, *Educational Media International*, 43(3), 233-249. doi:10.1080/09523980600641445.

PRACTICI EDUCATIONALE PRIVIND ÎNVĂȚAREA LIMBILOR STRĂINE ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE

CAMELIA DRĂGHICI
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN NEGREANU”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDINȚI

M

otto: „Să nu-i educăm pe copii pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari. Și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.”

- Maria Montessori -

Societatea multiculturală actuală așază cunoașterea limbilor străine în centrul rețelei sale educaționale, mai mult, o desemnează drept dimensiune direct responsabilă de integrarea socială a individului și de succesul său profesional. Astfel se explică numărul impresionant de proiecte, conferințe și reuniuni 98 Conferință Științifică Internațională EDUCAȚIA: FACTOR PRIMORDIAL ÎN DEZVOLTAREA SOCIETĂȚII internaționale din ultimii ani ce au avut ca obiectiv principal armonizarea învățării limbilor străine în contextul european general și trasarea unor noi direcții de dezvoltare în ceea ce privește politicile lingvistice educative, care ar trebui să favorizeze învățarea mai multor limbi străine pe parcursul întregii vieți, astfel încât europenii să devină efectiv cetățeni plurilingvi și interculturali, capabili să comunice între ei în toate domeniile. De aici, interesul major pentru studiul limbilor străine, dorința și voința oamenilor de a învăța o limbă străină la o vârstă cât mai fragedă, după cum arată și informațiile publicate în Special Eurobarometer 243 (2006), unde necesitatea învățării de către copiii mici a unei limbi străine se regăsește în răspunsurile majorității cetățenilor europeni participanți la cercetare. În aceste condiții, promovarea diversității lingvistice și a educației interculturale a devenit unul dintre obiectivele majore ale Uniunii Europene, dar și una dintre principalele provocări ale lumii contemporane, inclusiv a sistemelor educaționale.

Politica europeană privind educația lingvistică și învățarea limbilor străine este ghidată de stabilirea și realizarea obiectivului Consiliului de la Barcelona din martie 2002, care solicită îmbunătățirea competențelor de bază, în special, prin predarea a cel puțin două limbi străine de la o vârstă foarte fragedă, acesta fiind promovat și declarat prin Rezoluția Consiliului privind o Strategie Europeană pentru Multilingvism și prin Comunicarea Comisiei de Multilingvism drept „un avantaj pentru Europa și un comun angajament”. Aceste documente strategice au stabilit direcțiile de dezvoltare a politicilor lingvistice și au recomandat educația plurilingvă ca o temă transversală, menită să contribuie la dezvoltarea

celorlalte politici ale Uniunii Europene: educaționale, sociale, culturale etc. Astfel, îmbunătățirea calității instruirii și eficientizarea învățării limbilor străine a devenit unul dintre obiectivele-cheie ale Cadrului strategic pentru educație și formare profesională. Cadrul subliniază necesitatea cetățenilor europeni de a comunica în două limbi, pe lângă limba lor maternă, precum și necesitatea de a promova învățarea precoce a limbilor străine. De asemenea, învățarea limbilor străine a dobândit un loc de frunte și în cadrul inițiativei integrate în strategia globală a Uniunii Europene – „Europa 2020” – promovare inteligentă, durabilă și favorabilă.

Procesul de învățământ este un sistem complex, rezultat al interdependenței dintre predare, învățare și evaluare, cu o finalitate bine conturată – aceea de transpunere în practică a idealului educațional, dezvoltarea integral-vocațională a personalității. Calea principală prin care se realizează acest aspect este perfecționarea tehnologiei, respectiv a formelor, metodelor și mijloacelor prin care se ajunge la rezultatul scontat. Tehnologia didactică include într-un tot unitar toate componentele procesului de învățământ, insistând asupra interdependenței dintre conținut și toate celelalte aspecte, cum ar fi: organizarea, relațiile profesor-elevi, metodele, procedeele folosite etc. Un loc important în cadrul tehnologiei didactice îl ocupă strategiile didactice. Prin strategie didactică înțelegem un ansamblu de metode și procedee prin care se realizează conlucrarea dintre profesori și elevi în vederea predării, învățării, dar și evaluării unui volum de informații, a formării unor priceperi și deprinderi, a dezvoltării personalității umane. Pentru definirea metodei ținem seama de faptul că termenul provine din cuvântul grec „methodos”, care înseamnă „cale”.

Metoda de învățământ este un demers tipic, folosit în procesul de învățământ atât de către profesor cât și de către educat în scopul educării acestuia din urmă, demers care are ca principale determinări, pe de o parte orientarea spre sporirea cunoașterii și perfecționarea capacităților de cunoaștere, și pe de altă parte, relativa reglementare cu privire la etapele de parcurs, mijloacele strict necesare, limitele de eficiență.

Pentru utilizarea eficientă a acestor metode, în practica didactică, este necesară cunoașterea teoretică, o minimă experiență în utilizarea acestora și integrarea corespunzătoare în proiectul didactic, în interrelație cu metodele tradiționale. Acest mod de predare transformă elevul într-un actor, participant activ în procesul învățării, pregătit să-și însușească cunoștințele prin efort propriu, o angajare optimă a gândirii, mobilizându-l în raport cu sarcinile de învățare date, se identifică cu situația de învățare în care este antrenat, fiind parte activă a propriei transformări și formări, generată de cunoaștere. Practica didactică bazată pe metode interactive presupune:

- interacțiuni verbale și socio-afective nemijlocite între elevi, grație cărora se dezvoltă competențe intelectuale și sociale transferabile în diferite contexte formale sau informale;
- atitudine deschisă, activă, bazată pe inițiativă personală;
- o învățare în colaborare cu ceilalți colegi;
- angajarea intensă a elevilor în realizarea sarcinilor (chiar dacă în cazul unora dintre ei nu se produce la primele experiențe de acest gen);
- responsabilitatea colectivă și individuală;
- valorizarea schimburilor intelectuale și verbale, mizând pe o logică a învățării care ține cont de opiniile elevilor.

Realizările științifice în domeniul educației lingvistice, în general și al lingvodidacticii, în particular, sunt multiple și valoroase, totuși în ceea ce privește învățarea unei limbi străine în educația timpurie se poate afirma că pe harta cercetării pedagogice naționale există deficiențe de ordin atât teoretic cât și metodologic, cu toate acestea la nivel de instituție preșcolară se atestă unele practici educaționale în acest sens, care însă nu dispun de

o bază teoretică și metodologică adecvată și argumentată științific. Totuși, învățarea limbilor străine trebuie înțeleasă mai mult decât ca simplă parte a procesului educațional. Ea reprezintă o bază pentru îmbunătățirea perspectivei de învățare la nivel profesional, dar și cultural.

Un stat care își dorește să fie competitiv și performant la nivel european și mondial trebuie să trateze chestiunea învățării limbilor străine ca o prioritate a sistemului național de învățământ. Mai mult ca atât, studiul limbilor străine este unul dintre principalii factori necesari pentru asigurarea calității educației lingvistice ca mijloc multicultural multifuncțional, orientat spre a crea noi atitudini și comportamente în condițiile moderne ale vieții umane. De-a lungul anilor, Europa a asistat la o scădere permanentă a vârstei copiilor de la care începe învățarea limbilor străine. Tendința menționată s-a conturat între 1984 și 2007, când în jur de 10 țări au scăzut cu cel puțin trei ani vârsta la care copiii/elevii încep învățarea unei limbi străine. Aceste modificări au fost înregistrate în special în perioada 2003 și 2007. Pe lângă aceste modificări în curriculumul secundar, au existat evoluții la nivel primar. În unele țări, educația timpurie a limbilor a fost opțională, dar practică pentru mai multe decenii. În plus, a fost introdusă învățarea limbii străine din primul an de învățământ primar. Totodată, s-a constatat că începerea învățării limbilor străine în educația timpurie poate accelera procesul de asimilare a cunoștințelor, poate îmbunătăți capacitatea copiilor de a se exprima în limba maternă și îi poate ajuta să obțină rezultate mai bune și în alte domenii.

BIBLIOGRAFIE

- Boncu Ștefan, *Psihosociologie școlară*, Editura Polirom, București, 2013.
Nicola Ioan, *Tratat de pedagogie școlară*, Editura Aramis, București, 2003.
Mîndru Elena, *Strategii didactice interactive*, Editura Didactica Publishing House, București, 2005.

METODA COMUNICATIVĂ ÎN PREDAREA LIMBILOR STRĂINE. TEHNICI ȘI STRATEGII DE IMPLEMENTARE A METODEI COMUNICATIVE

SIMONA-MIRELA DUMBRAVĂ
LICEUL TEHNOLOGIC „DIERNA”,
ORȘOVA, JUDEȚUL MEHEDINȚI

Adesea, pentru mulți dintre noi, singura experiență de învățare a unei limbi străine a fost cea din școală unde scopul era să trecem de un examen și prin urmare accentul cădea mai mult pe scris și pe citit. Însă, în ultimii ani predarea limbilor străine a suferit schimbări majore. Metoda Comunicativă sau Metoda Directă în care profesorul vorbește aproape întreaga sesiune, indiferent de nivelul studentului, chiar și la nivelul A1 începători, este metoda prin care trainerii noștri predau o limbă străină. Abilitatea de a preda nu doar regulile gramaticale ale unei limbi cu scopul de a forma propoziții corecte, dar mai ales abilitatea de a ști când și unde se folosesc aceste propoziții și cui să i le adresezi reprezintă cheia asimilării unei limbi străine (www.linguaprof.com).

Inventatorul metodei este C. Berlitz. Principalul obiectiv al acesteia este acela de a învăța cursanții să comunice într-o limbă străină. Nu este admisă traducerea, profesorul folosindu-se de lumea reală, imagini, pantomimă pentru a sugera sensul. Limba maternă nu este folosită deloc. Gramatica este predată inductiv. Cursanții exersează vocabularul în context. Toate cele patru dimensiuni ale predării limbii sunt dezvoltate: capacitatea de exprimare orală, capacitatea de receptare a mesajului oral, capacitatea de receptare a mesajului scris și capacitatea de exprimare scrisă. Tehnicile folosite sunt: conversația, citirea cu voce tare, exerciții, compuneri, repetiții. Rolul profesorului/trainerului este acela de a fi partener al cursantului. Interacțiunea are loc între profesor/trainer și cursanți, dar și între cursanți și cursanți. Auto-evaluarea este des folosită. Nu există evaluare formală; aceasta se face doar atunci când este anume solicitată. Deși părțile corpului înzestrate cu reproducerea sunetelor servesc exercitării actului de vorbire, nu este deloc exagerat să afirmăm că avem nevoie de întreg corpul omenesc pentru a putea comunica în mod clar și eficient.

Avantaje metodei. S-a constatat ca o abordare a cursului prin metoda comunicativa: reduce stresul întărește motivația intrinsecă crește cu 70% implicarea persoanelor în procesul de învățare stimulează imaginația, curiozitatea, creativitatea facilitează învățarea prin experiență contribuie la aprofundarea lingvistică dezvoltă strategii de comunicare dezvoltă spiritul de competiție consolidează echipa. (www.linguaprof.com)

Se axează pe limbă ca un mediu de comunicare. Recunoaște că orice comunicare are un scop social - cursantul are ceva de spus sau vrea să afle o informație. Comunicarea cuprinde un întreg spectru de funcții (de exemplu, căutarea de informații / scuze , etc.) și noțiuni (de exemplu, scuzatul pentru întârziere / întrebatul pentru a ajunge la o anumită locație).

Limba străină este utilizată ca modalitate de transmitere a informațiilor legate de managementul clasei. Programele noi, bazate pe metoda comunicativă oferă posibilitatea de comunicare în limba studiată de la stadiu incipient. Accentul este pus pe funcționalitatea limbii. Cursanții trebuie să fie capabili să se deplaseze într-o țară străină(unde se vorbește limba pe care au asimilat-o) și să fie pregătiți să facă față diverselor situații de zi cu zi cu care vor fi confrunțați. Accentul trebuie să fie pus pe jocuri de rol/proiecte, orice activitate care încurajează spontaneitatea și improvizația. Nu este recomandabil ca în timpul cursului să se utilizeze doar repetiția și exercițiul clasic.

BIBLIOGRAFIE

www.linguaprof.com.

Neacșu I., *Metode și tehnici de învățare eficientă*, București, Editura Militară, 1990 ISBN 973-32-0131-6.

Vizental A., *Metodica predării limbii engleze*, Editura Polirom, Iași, 2008, ISBN 978- 973 – 46.

CUNOAȘTEREA LIMBII ENGLEZE

VASILE DUMBRAVĂ
COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC „ȘTEFAN ODOBLEJA”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDINȚI

---

unoașterea unei limbi străine, înseamnă pentru viitor o capacitate sporită

de a comunica, înseamnă un acces mai larg la sursele de documentare și e încărcată, în plus, de o pregnantă valență educativă. Se deschid porți către istoria, geografia, cultura și spiritul altor națiuni. Este astfel facilitată cunoașterea reciprocă, înțelegerea, toleranța, prețuirea diversității.

Cunoașterea limbii engleze ca limbă de circulație internațională constituie o competență esențială în cadrul societății actuale, ceea ce justifică faptul că elevii studiază această limbă încă din clasa pregătitoare, recent introdusă în cadrul învățământului primar, până la sfârșitul învățământului liceal, având apoi posibilitatea de a continua studiul limbii engleze în învățământul universitar.

Învățarea limbilor străine contribuie la înțelegerea altor popoare și culturi, este o modalitate de a combate xenofobia, rasismul și intoleranța. Cunoașterea unei limbi străine este importantă pentru a te descurca în viață deoarece limba este cel mai important mijloc de comunicare și de înțelegere cu semenii tăi. În contextul societății moderne actuale, cunoașterea unei limbi străine de circulație internațională constituie o competență esențială. În aceste condiții, apare nevoia ca, încă de la cele mai fragede vârste, copiii să fie capabili să comunice într-o limbă de circulație internațională, limba engleză fiind cea mai utilizată.

Data fiind importanța deosebită a abilității de exprimare în limba engleză în contextul schimbărilor culturale permanente care caracterizează societatea actuală, studiarea acesteia de la vârste din ce în ce mai fragede constituie o metodă prin care se urmărește dobândirea de către elevi a unor achiziții lingvistice care să le permită să comunice în această limbă în diverse situații. Achiziția limbii engleze la vârste timpurii este o temă controversată în societatea modernă și multiculturală de astăzi. Învățarea unei limbi străine este un prim pas în acceptarea ideii diversității. Pentru a putea comunica și a se face înțeleși de către locuitorii altor țări, copiii vor trebui să vorbească limba lor sau o limbă de circulație universală.

A cunoaște încă o limbă pe lângă cea nativă este un avantaj în societatea de astăzi iar a deveni bilingv este o performanță. Am putea spune fără îndoială că școala noastră are a doua limbă de studiu limba engleză, și mai mult decât atât, tinde spre a forma copiii bilingvi de mâine.

Introducerea limbii engleze ca obiect de studiu încă din primii ani ai unui copil prezintă beneficii incontestabile în ceea ce privește achizițiile lingvistice dobândite de cei mici.

Învățând limba engleză, copiii își însușesc noi moduri de a gândi și a înțelege lumea din jurul lor și își îmbunătățesc capacitățile cognitive. Prin contactul cu limba engleză, copiii vor putea să înțeleagă oamenii din afara culturii lor materne. La vârsta școlarității mici toate activitățile didactice în care sunt integrați copiii sunt ludice, prin intermediul acestora urmărindu-se transmiterea unor cunoștințe sub forma unui joc care implică realizarea de desene, analiza și comentarea unor imagini sau a unor secvențe video, repetarea unor cântece, învățarea unor poezii etc. Educația timpurie, ca primă treaptă de pregătire pentru educația formală, asigură intrarea copilului în sistemul de învățământ obligatoriu (în jurul vârstei de 6 ani), prin formarea capacității de a învăța. Investiția în educația timpurie este cea mai rentabilă investiție în educație, după cum arată un studiu elaborat de R. Cuhna, unul dintre laureații Premiului Nobel în economie. Învățarea timpurie favorizează oportunitățile de învățare de mai târziu. deprinderile și cunoștințele dobândite devreme favorizează dezvoltarea altora ulterior, iar deficiențele de cunoștințe și deprinderi produc în timp deficiențe mai mari, oportunități de învățare ratate sau slab valorificate.

BIBLIOGRAFIE

- Adriana Vizental, *Metodica predării Limbii Engleze*, Editura Polirom, Iași, 2008.
- APR Howatt, *A History of English Language Teaching*, Oxford University Press, Oxford, 1984.
- Ana Stoica, *Creativitatea elevilor – Posibilități de cunoaștere și educare*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1983.
- Andrew Wright, David Betteridge and Michael Buckby, *Games for Language Learning*, Cambridge University Press, 1983.
- Chastain, K., *Developing Second – Language Skills. Theory and Practice*, Orlando Florida, Harcourt Brace Jovanovich Publishers, 1988.

PREDAREA ONLINE DE LA PROVOCARE LA OPORTUNITATE

GABRIELA CODRUȚA DUMITRESCU
LICEUL TEHNOLOGIC „DOMNUL TUDOR”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDINȚI

„ *ducația nu este pregătirea pentru viață, educația este viața însăși.*”

- John Dewey -

Perioada pandemiei a declanșat în sistemul de învățământ o regândire a modului de predare cu insistență asupra modalităților de dezvoltare a competențelor digitale pentru a facilita trecerea la sistemul online de predare. De fapt, popularitatea cursurilor online a creat multe discuții pe piața educației cu mult timp înainte de momentul 2019. Este indubitabil faptul că profesorii, instituțiile și editorii educaționali care nu îmbrățișează schimbarea tehnologică riscă să fie lăsați în urmă. Indiferent dacă este privită cu reticență sau nu, introducerea tehnologiei la clasă devine o etapă a învățării care nu poate fi ignorată.

La o analiză mai atentă observăm că multe domenii de studiu au cunoscut o schimbare dramatică către învățarea online în ultima perioadă și avem aici în vedere: cursurile de limbi străine, vocaționale și chiar cursurile oferite de colegii și universități. Această transformare a avut, fără îndoială, un impact major și asupra rolului cadrelor didactice, care trebuie să-și adapteze demersul educativ și să includă tehnologia în strategia lor de predare din ce în ce mai mult. Dacă ar fi să analizăm cu atenție toate aspectele vizate de predarea online, consider că ar fi util să începem cu enumerarea avantajelor existente.

În primul rând predarea online ne oferă posibilitatea de a lucra la distanță, singurul inconvenient este că trebuie doar să ne asigurăm că avem o conexiune de internet stabilă. De vreme ce conexiunea la internet a fost stabilă, orice dascăl se poate bucura de posibilitatea de a utiliza platforme digitale moderne, precum și numeroase resurse educaționale disponibile gratuit pentru utilizatori. În ultima perioadă de timp numeroase instituții de profil (Casa Corpului Didactic, British Council, universități, asociații profesionale ale cadrelor didactice, edituri etc.) au venit în întâmpinarea dascălilor cu oferte de formare care au inclus nenumărate cursuri și workshop-uri nu doar în domeniul specialității, ci și în cel al utilizării tehnologiei digitale. Marele avantaj al acestor cursuri a fost oferit de faptul că ne-au dat șansă să descoperim cum putem utiliza în siguranță internetul și tehnologia aferentă în procesul instructiv-educativ pentru a crea lecții atractive și interactive pentru elevii noștri. De asemenea, am constatat că nu doar în sistemul de învățământ românesc, ci pretutindeni în lume, pandemia i-a pus pe dascăli în poziția de a-și regândi strategiile de predare cât mai repede cu putință. Astfel, am descoperit alături de colegii care fac parte de marea comunitate a profesorilor de limbi străine, diferite platforme și site-uri utile pentru a crea sau accesa

materiale didactice variate (live worksheets, padlet, jamboard, crosswords, learning apps, ego4u, 6 minutes english, etc) în funcție de deprinderile pe care doresc să le dezvolte la elevi în cadrul orei respective.

Dacă ne referim la platforme digitale utilizate în școli de la debutul pandemiei (Google Classroom în cazul școlii noastre) acestea prezintă marele avantaj de a permite profesorilor să programeze, salveze și acceseze informația cu ușurință ori de câte ori se conectează. În ceea ce privește evaluarea și notarea elevilor, merită a fi menționat faptul că unele platforme permit notarea activității studentului astfel încât atât profesorul, cât și elevii/părinții pot cunoaște situația școlară în timp util. Cu toate aceste beneficii, nu trebuie însă uitat că profesorii sunt cei care joacă în continuare cel mai important rol în experiența de învățare. Tehnologia nu poate înlocui misiunea profesorului, dar se dovedește a fi un instrument necesar pentru îmbunătățirea experienței atât pentru profesor, cât și pentru cursant.

Pe de altă parte, chiar și în acest mediu digitalizat, surprizele pot apărea adesea căci dispozitivele se strică fără avertisment, căderea conexiunii la internet și înghețarea platformelor reprezentând dezastre pentru lecții, mai ales atunci când profesorul acoperă informații importante sau când elevii rezolvă o sarcină de lucru contra cronometru. În ceea ce privește modul în care este utilizată tehnologia, există de asemenea situații când fie profesorul, fie elevul au început lecția fără a aloca timp suficient pentru verificarea modului în care funcționează platforma. Fără cunoștințe de software se pot crea întârzieri inutile care au un impact negativ asupra experienței de predare și învățare. Acest tip de problemă poate fi combătut citind ghidurile utilizatorului și verificând funcționalitatea înainte de începerea lecțiilor.

Un alt inconvenient care ar putea apărea în activitatea cadrului didactic este pregătirea materialelor digitale pentru buna desfășurare a lecțiilor care consumă mult mai mult din timpul liber al profesorilor. Pe măsură ce am depășit inconvenientele organizatorice și cele legate de tehnologie, ajungem propriu-zis la ora din mediul virtual. Dacă într-o sală de clasă fizică, este deseori mai ușor să încurajăm elevii să se concentreze pe sarcina de lucru fără a fi distrași, atunci când lucrează din propriile case, este posibil să existe alte elemente perturbatoare care să le distragă atenția de la lecție (mesajele apărute pe ecranul computerului, sunete produse de animale de companie, alte voci care se aud în fundal etc). Acesta este momentul când trebuie stabilite reguli clare referitoare la modul de conduită online sau netiquette.

Luând în considerare toate cele menționate anterior, consider că procesul de predare online se poate dovedi a fi o provocare pentru orice dascăl indiferent de vârstă sau disciplină predată. Profesorii care nu îmbrățișează pe deplin schimbările și progresele din domeniul tehnologiei informației se vor adapta mult mai greu la predarea în mediul online. În ceea ce mă privește, consider că reușita predării online depinde în mare parte de modul de abordare a fenomenului - pozitiv și cu încredere. Din acest motiv, este bine să ne amintim în mod constant că utilizarea tehnologiei va continua să crească în mediile educaționale și investiția permanentă în dezvoltarea competențelor digitale este extrem de utilă. Astfel, învățând să folosească o gamă variată de tehnologii, dascălul modern poate nu doar să beneficieze de un CV impresionant, ci, mult mai important, să contribuie în mod constant la dezvoltarea sa personală.

BIBLIOGRAFIE / SITEOGRAFIE

Călin Iepure, Răzvan Curcubată, Bogdan Vaida, *Captivează-ți elevii în online mai ceva ca în clasă*, Editura Sellification, 2020.

<https://www.cultofpedagogy.com/9-ways-online-teaching>.

FLIPPED CLASSROOM

PAUL-DANIEL DUMITRU
LICEUL TEORETIC „PETRE PANDREA”,
BALȘ, JUDEȚUL OLT

În lumea eLearning-ului, metoda Flipped classroom crește în popularitate pe zi ce trece. De fapt, școlile fiind forțate să-și schimbe predarea online din cauza pandemiei COVID-19, Flipped classroom a devenit una dintre cele mai eficiente tehnici pentru a ajuta la depășirea numeroaselor provocări ale predării și învățării la distanță.

Ce este Flipped classroom?

Flipped classroom, denumită uneori clasă inversată, este o strategie de instruire modernă care oferă învățarea asistată de colegi centrată pe elev. Mai simplu spus, în Flipped classroom, ceea ce se face în mod tradițional în clasă se face acasă, în timp ce ceea ce se face ca teme se face acum în clasă, sub îndrumarea profesorului. Spre deosebire de sala de clasă tradițională, în care profesorul preia centrul oferind noi informații elevilor care le absorb pasiv, tehnica Flipped classroom se concentrează pe furnizarea studenților cu material de învățare sub formă de prelegeri pre-înregistrate, videoclipuri, prezentări, tutoriale și alte materiale bazate pe web înainte de cursul propriu-zis. Această metodă presupune ca elevii să se familiarizeze cu noile informații și să se pregătească pentru activitățile din clasă cu profesorul și colegii, din timp.

Timpul de clasă, în abordarea Flipped classroom, este rezervat pentru revizuirea subiectului, în timp ce profesorul se implică activ cu elevii prin discuții de grup, cursuri colaborative și evaluări.

Într-un mediu de predare și învățare la distanță, această metodă s-a dovedit a fi mai eficientă, mai ales atunci când se predau părți teoretice ale curriculumului.

Beneficiile Flipped classroom includ:

- Creează un mediu de învățare interactiv în care educatorul sau profesorul poate petrece mai mult timp îndrumând elevii răspunzând la întrebările acestora, ajutându-i să rezolve probleme și să înlăture orice confuzie cu privire la noua temă.
- Permite studenților să își asume un rol mai activ în învățarea lor, mai degrabă decât să fie ascultători pasivi.
- Ajută la îmbunătățirea angajamentului elevilor și a comunicării între profesor și elevi, precum și între colegii lor.
- Oferă studenților posibilitatea de a învăța în propriul ritm; de exemplu, pot derula înapoi, întrerupe și derula rapid înainte o prelegere video după cum doresc.
- Ajută la menținerea concentrării și a atenției studenților pe parcursul întregii lecții.

- Pregătește calea pentru învățarea profundă atunci când elevii procesează și reflectă asupra unor noi informații și concepte pe cont propriu.
- Ajută profesorii să-și cunoască mai bine elevii, să identifice de ce se luptă și unde excelează.
- Videoclipurile și alte conținuturi create de profesor pot fi reutilizate pentru câțiva ani.

Flipped classroom este alcătuită din două componente majore; prelegerile video preînregistrate împreună cu alte materiale de învățare pe care elevii le parcurg în afara clasei și activitățile de învățare desfășurate în timpul real al clasei.

Pe măsură ce elevii îl privesc și îl ascultă pe profesor înainte de sesiune și își fac temele în clasă sub îndrumarea și instrucțiunile profesorului lor, clasa inversată s-a dovedit că îi ajută pe elevi să obțină rezultate mai bune de învățare.

Pașii în Flipped classroom includ:

Pasul 1: Prezentarea sarcinii

Scopul primului pas este de a crește participarea elevilor și de a-i pregăti pentru activitățile pe care le vor face online și în clasă în timpul sesiunii de clasă inversată.

Acest lucru începe cu stabilirea așteptărilor clare prin clarificarea ce anume doriți să facă elevii dvs. și timpul pe care trebuie să-l petreacă pentru a se pregăti pentru activitățile viitoare din clasă.

Pasul 2: Selectarea materialului de învățare

Puteți fie să vă creați propriul material pentru Flipped classroom, fie să selectați dintre ceea ce este disponibil în prezent online.

Adesea, acestea includ resurse online precum:

- Videoclipuri online: videoclipurile variază de la prelegeri preînregistrate la tutoriale. Este important să vă asigurați că videoclipurile pe care le creați sau selectați dintr-o bază de date existentă, cum ar fi YouTube, sunt concise (nu depășesc 10-15 minute). Pentru a implica mai eficient studenții, luați în considerare adăugarea de sugestii sau întrebări de ghidare care îi vor ajuta să identifice rapid domeniile importante asupra cărora trebuie să se concentreze.
- Lectură online: Citirea este o altă activitate comună în clasă inversată. Acestea pot fi un site web, o postare pe blog, note de lectură sau o carte. Pentru a atrage atenția elevilor asupra zonelor importante, puteți adăuga o diagramă sau un vizual, puteți evidenția zonele importante sau puteți include întrebări de ghidare/reflecție.
- Prezentări: prezentările sunt un alt mod eficient de a împărtăși lecțiile și de a le oferi într-un mod captivant.
- Podcasturi și screencast-uri: un podcast este un fișier audio digital pe care elevii îl pot descărca pe dispozitivele lor și îl pot asculta oricând doresc. Pe de altă parte, un screencast constă atât din narațiune audio, cât și din imagini pe ecranul computerului, ceea ce este mai eficient în ceea ce privește introducerea de noi concepte și informații complexe. Ca și în cazul videoclipurilor, este important să păstrați segmentele scurte, cu întrebări ghidate sau reflectorizante între ele, pentru a păstra concentrarea elevilor.

Pasul 3: Evaluarea a ceea ce elevii au învățat

Ajută atât elevul, cât și profesorul să știe cât de bine a înțeles primul materialul de învățare înainte de activitățile reale din clasă. Astfel, puteți modifica activitățile din clasă după

cum este necesar pentru a implica mai bine elevii. De asemenea, vă permite să vă asigurați că elevii au finalizat efectiv activitățile în afara clasei care le-au fost atribuite.

Le puteți testa cu ușurință cunoștințele după ce au terminat de parcurs materialul de învățare cu tehnici simple precum:

- Teste de autoevaluare (limitați numărul de întrebări incluse).
- Întrebări cu răspunsuri multiple sau cu răspuns scurt (aceasta se poate face și la începutul sesiunii din clasă).
- Forumuri de discuții online unde studenții pot împărtăși comentarii sau întrebări despre lecție care pot fi discutate înainte de curs online sau la începutul orei în sine.
- Hărțile conceptuale sunt o modalitate excelentă de a testa înțelegerea de către elev a unui concept. Ele reprezintă vizual diferitele elemente dintr-un concept și modul în care acestea sunt conectate între ele. Puteți cere elevului să creeze unul și să vi-l împărtășească înainte de curs, ceea ce vă oferă timp să îl revizuiți și să oferiți feedback. Scrierea precisă îi ajută pe elevi să rezume în mod adecvat ceea ce au învățat într-un scurt paragraf și este o altă modalitate excelentă de a evalua înțelegerea lor asupra evaluărilor de dinainte de clasă.

Pasul 4: Desfășurarea activităților în clasă

Până acum, elevii vor avea înțelegeri diferite ale materialului pe care l-au revizuit și studiat în timpul activităților în afara clasei. După ce le-ați evaluat și măsurat nivelurile de înțelegere, puteți selecta activități individuale sau de grup pe care să le desfășurați în clasă, pentru a-i ajuta în continuare în procesul de învățare.

Activitățile de învățare în clasă din clasa inversată sunt axate pe îmbunătățirea colaborării și interacțiunilor dintre elevi, colegii lor și profesor. Iată câteva tehnici pe care le puteți folosi pentru a crea o experiență activă de învățare în sala de clasă (virtuală).

Activități individuale

Dacă observați că studenții se străduiesc să înțeleagă pe deplin conținutul pe care l-au revizuit în timpul lucrului în afara clasei, vă puteți baza pe activități individuale în clasă pentru a le permite să reflecteze mai mult asupra subiectului înainte de a trece la activități de grup.

Întrebările și sondajele cu variante multiple vă vor ajuta să faceți o imagine rapidă a cât de bine înțeleg studenții materialul.

Hărțile conceptuale, hărțile mentale și hărțile de cuvinte sunt trei instrumente vizuale eficiente pentru a consolida cunoștințele elevului despre un concept și pentru a identifica conexiunile și a le înțelege mai bine.

Rezolvarea individuală a problemelor îi ajută pe elevi să aplice practic ceea ce știu pentru a găsi o soluție. Făcând acest lucru sub îndrumarea profesorului îl ajută pe acesta din urmă să ofere feedback și să corecteze instantaneu concepțiile greșite.

Prezentările de discurs îi ajută pe elevi să-și aprofundeze și mai mult înțelegerea unui subiect.

Activități de grup

Activitățile de grup sunt mai frecvente în clasa inversată, deoarece sunt mai eficiente în a ajuta elevii să înțeleagă mai bine materialul și în a descoperi noi cunoștințe.

Discuțiile ajută la implicarea activă a elevului în schimbul de cunoștințe în timp ce interacționează cu profesorul și colegii lor.

Gruparea prin afinitate ajută la găsirea unor teme comune în informații. În grupuri, elevii pot discuta și identifica cum și de ce diferitele informații aparțin unei singure categorii. Aceasta se realizează de obicei cu ajutorul unei diagrame de afinitate.

BIBLIOGRAFIE

- Elley, Warwick, *What have we Learned?*, International Journal of Educational Research 2001.
- Krashen, Stephen, *We acquire vocabulary and spelling by reading, Additional evidence for the input hypothesis*, Cambridge University Press, 1989.
- Nagaraj, Geetha, *English Language Teaching Approaches, Methods, Techniques*, II edition. Orient Black Swan Hyderabad, 1996.

ÎNVAȚAREA LIMBILOR STRĂINE PRIN UTILIZAREA NOILOR TEHNOLOGII PENTRU FORMARE

IULIA-MIHAELA FĂINIȘI
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN NEGREANU,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDINȚI

Cu

accent pe limbă, comunicare și cultură în standardele naționale

pentru învățarea limbilor moderne, cadrele didactice sunt într-o continuă căutare de modalități mai bune de accesare a materialelor autentice și de furnizare de experiențe care vor dezvolta mai bine competențele elevilor de comunicare în limbi străine. Tehnologia este probabil cel mai bun mijloc pentru crearea unui mediu favorabil pentru învățare. TIC poate sprijini profesorii în a face învățarea limbilor străine rapid, mai ușor, mai atractiv și mai interesant.

Mijloacele informatice fac parte din cultura noastră, din viața noastră de fiecare zi (acasă sau la serviciu). Deși uniți într-o rețea planetară, se manifesta o îngrijorare față de riscul izolării sociale a celor care petrec multe ore în fața calculatorului. Și totuși, internetul trebuie privit ca orice alt mijloc de comunicare asemeni celorlalte mijloace moderne de comunicare.

Când vorbim de noi tehnologii de informare ne referim la internet precum și orice alte metode de comunicare offline și online, la diverse programe de eLearning create sau diverse posibilități pe care calculatorul ni le dă și de care ne putem folosi ca și mijloc de redare a unor informații (messenger, Skype, MS Office, produse Apple, tabele, video și audio etc.) Utilizarea Internetului în procesul de învățământ, alături de alte instrumente auxiliare, favorizează accesul în timp real la informații, schimburile interne și internaționale și oferă noi posibilități de învățare – predare. În acest cadru participă diverse categorii de persoane (elevi, profesori, specialiști în informatică), fiecare având un rol bine determinat.

Aplicațiile didactice ale internetului ar putea fi clasificate în mai multe tipuri de activități de predare – învățare.

* *Comunicarea interpersonală*, realizată cu ajutorul poștei electronice (email) și a comunicării directe (chat). Aceasta reunește acele aplicații pedagogice care favorizează schimburile interpersonale între tineri și îi determină să cunoască și să respecte asemănările și deosebirile culturale, politice, lingvistice din cele mai îndepărtate zone. Se pot organiza întâlniri cu personalități, ori forma clase virtuale, prin care studenții vor avea posibilitatea de a-și verifica aptitudinile comunicaționale într-o limbă străină. Profesorii îi vor învăța pe tineri tehnici de corespondență amicală și oficială specifice limbii străine studiate, ceea ce va

conduce la ameliorarea exprimării scrise, la utilizarea informațiilor pertinente și corecte, la structurarea ideilor. Tot pentru exprimarea în scris se poate avea în vedere și mesageria electronică.

* *Culegerea de texte autentice în limbi străine.* În funcție de specificul tematicii lecției, profesorul va defini în mod clar un subiect care să atragă interesul studenților și expune mai multe tipuri de documente (PDF, articole de presă, eseuri etc.). Studenții (individual sau în grup) ar avea ca sarcină culegerea documentelor, analizarea și interpretarea documentelor culese, solicitarea avizului unor cadre didactice specialiste în domeniul respectiv, precum și redactarea unei lucrări scrise (rezumat, sinteză, comentariu etc.) în limba străină.

* *Cercetarea documentară,* validarea și utilizarea resurselor în limbă străină în vederea realizării unei bibliografii pe o temă dată respectând regulile citării documentelor electronice.

* *Publicarea* de documente în limbi străine pe Internet implică nu numai o bună cunoaștere a calculatorului, a programelor specifice unei astfel de activități ci și o bună cunoaștere a unei limbi străine. Se poate avea în vedere redactarea unei pagini personale în care studentul să se prezinte, să-și descrie realizările în plan intelectuale și profesional, domeniile de interes, proiectele. Rolul profesorului este de a-l învăța pe student tehnicile de structurare, redactare și prezentare personală în limbă străină. Studenții vor putea să-și perfecționeze cunoștințele de exprimare scrisă în limbă străină (respectarea stilului jurnalistic specific unei reviste de specialitate, prezentarea convingătoare a informației etc.) prin redactarea unui articol.

* *Auto-formarea* prin conectarea la situri specializate în manuale virtuale ori teste de verificare a cunoștințelor de limbi străine.

Câteva din avantajele utilizării noilor tehnologii de formare sunt actualitatea (materiale de calitate, autentice și de actualitate), flexibilitatea, autonomia elevilor (au posibilitatea de a-și organiza singuri propriul proces de învățare), abordarea diferențiată, facilitarea unui tip de învățare contextuală.

Aspecte tehnice

Complexitatea este semnalată ca aspect pozitiv. În programele multimedia de limbi străine sunt integrate imagini, secvențe video, grafice, animații, înregistrări audio, etc. care în mod normal apar izolat în cazul altor mijloace de învățare. Combinarea elementelor audio-vizuale cu textele facilitează trecerea rapidă de la un tip de exercițiu la altul, fără a fi necesară schimbarea metodei de învățare.

De asemenea *specificul interactiv* este des întâlnit în aceste metode de învățare, precum și *atractivitatea*. Prin colorit, animație, efecte speciale, programele multimedia sunt atractive și motivante. De asemenea elementele vizuale, sonore, fragmentele de film, personajele animate, conferă atractivitate programelor multimedia și paginilor web.

Tehnologia este tot mai folosită în procesele de învățare a limbilor străine fie ca o completare a instruirii, fie ca singurul mijloc de învățare. Deși accesul la tehnologie poate prezenta dificultăți în accesarea programelor de educație pentru adulți și practicieni, acestea pot fi depășite.

Platformele online au progresat considerabil în ultimii ani. Acestea continuă să ofere din ce în ce mai multe aplicații utile, la prețuri accesibile și instrumente pentru învățarea limbilor străine. Profesorii care utilizează aceste tehnologii trebuie să continue să ofere oportunități pentru învățare și pentru promovarea și dezvoltarea limbilor străine. Însă este recunoscut faptul că sunt necesare cercetări suplimentare cu privire la impactul utilizării

tehnologiei; având în vedere ritmul rapid de inovații în software și acces la Internet, sunt necesare studii de cercetare pe termen lung pentru a înțelege mai multe despre rolul și impactul folosirii tehnologiei în învățarea limbii engleze la adulți.

BIBLIOGRAFIE

- Elena Popa, *Predarea si învățarea limbilor străine cu ajutorul mijloacelor informatice.*
Lector univ. dr. Cristina Prisecaru, *Avantaje și dezavantaje ale utilizării IT&C în predarea limbilor străine.*
Sarah Catherine K. Moore, Center for Applied Linguistics, *Uses of Technology in the Instruction of Adult English Language Learners.*

UTILIZAREA CALCULATORULUI CA METODA DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE

ANDA RAMONA FRIMU
ȘCOALA GIMNAZIALA „THEODOR COSTESCU”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDINȚI

GENERALITĂȚI, APLICAȚII, ETAPE

Cu accent pe limbă, comunicare și cultură în standardele naționale pentru învățarea limbilor moderne, cadrele didactice sunt într-o continuă căutare de modalități mai bune de accesare a materialelor autentice și de furnizare de experiențe care vor dezvolta mai bine competențele elevilor de comunicare în limbi străine. Tehnologia este probabil cel mai bun mijloc pentru crearea unui mediu favorabil pentru învățare. TIC poate sprijini profesorii în a face învățarea limbilor străine rapid, mai ușor, mai atractiv și mai interesant.

Mijloacele informatice fac parte din cultura noastră, din viața noastră de fiecare zi (acasă sau la serviciu). Deși uniți într-o rețea planetară, se manifesta o îngrijorare față de riscul izolării sociale a celor care petrec multe ore în fața calculatorului. Și totuși, internetul trebuie privit ca orice alt mijloc de comunicare asemeni celorlalte mijloace moderne de comunicare.

Când vorbim de noi tehnologii de informare ne referim la internet precum și orice alte metode de comunicare offline și online, la diverse programe de eLearning create sau diverse posibilități pe care calculatorul ni le dă și de care ne putem folosi ca și mijloc de redare a unor informații (messenger, Skype, MS Office, produse Apple, tabele, video și audio etc.)

Utilizarea Internetului în procesul de învățământ, alături de alte instrumente auxiliare, favorizează *accesul în timp real la informații, schimburile interne și internaționale și oferă noi posibilități de învățare – predare*. În acest cadru participă diverse categorii de persoane (elevi, profesori, specialiști în informatică), fiecare având un rol bine determinat.

Calculatorul nu poate înlocui cadrul didactic, care rămâne o prezență activă, vie, în comunicarea cu elevii, iar relația aceasta nu poate fi substituită de lecțiile interactive. Profesorul rămâne factorul care aduce resursele sale personale, umane în procesul educativ și care se angajează cu întreaga sa personalitate în educație. Profesorul este cel care stabilește comunicarea vie cu elevii, prin intuiție, empatie, creativitate și adaptabilitate continuă la elevii săi și este cel care modelează și caracterele acestora. În acest proces, calculatorul este un instrument auxiliar folosit de profesor, instrument care modifică sistemul de învățare tradițional și permite căderea barierelor în accesarea informațiilor.

Utilizarea calculatorului în procesul de predare-învățare-evaluare este condiționată de:

- *asigurarea resurselor hardware* – dotare, instalare de soft, gestionare, întreținere, asistență tehnică – aspecte care presupun oarecare competențe în folosirea calculatorului;
- *asigurarea resurselor software* – instalarea de softuri educaționale specifice;
- *asigurarea unui mediu organizat pentru implementarea acestei metode.*

Calculatorul este utilizat *atât în procesul clasic de predare-învățare, cât și pentru pregătirea profesională a elevilor.* Astfel, calculatorul este utilizat pentru *îndrumare și orientare, folosind programe interactive care oferă informații despre piața muncii sau despre diferite meserii, programe care pot facilita găsirea unui loc de muncă disponibil sau teste pentru stabilirea intereselor sau aptitudinilor profesionale.* Prin jocuri și simulări – pentru învățarea meseriilor, se administrează *chestionare se redactează CV-uri, scrisorilor de prezentare sau de motivație, programe de ajutor în luarea deciziilor sau programe de căutare a informațiilor – cele prin care poți găsi locuri de muncă pe baza unor criterii stabilite.* Toate acestea oferă elevilor o bază foarte importantă pentru pregătirea lor viitoare și pentru integrarea lor socio-profesională, facilitându-le accesul mai ușor la piața muncii și la deciziile de carieră.

Aplicațiile didactice ale internetului utilizate în predarea limbilor străine ar putea fi clasificate în mai multe tipuri de activități de predare – învățare:

Comunicarea interpersonală, realizată cu ajutorul poștei electronice (email) și a comunicării directe (chat). Au avut loc în cadrul colegiului schimburi interpersonale între tineri din țară, dar și din alte țări, determinând elevii să se cunoască și să respecte asemănările și deosebirile culturale, politice, lingvistice. S-au organizat întâlniri cu scriitori, alți elevi, prin care studenții vor avea posibilitatea de a-și verifica aptitudinile camicală și oficială specifice limbii străine studiate, ceea ce va conduce la ameliorarea exprimării scrise, la utilizarea informațiilor pertinente și corecte, la structurarea ideilor. Tot pentru exprimarea în scris se poate avea în vedere și mesageria electronică.

Culegerea de texte autentice în limbi străine. În funcție de specificul tematicii lecției, profesorul va defini în mod clar un subiect care să atragă interesul elevilor și expune mai multe tipuri de documente (PDF, articole de presă, eseuri etc.). Elevii (individual sau în grup) vor avea ca sarcină culegerea documentelor, analizarea și interpretarea documentelor culese, solicitarea avizului unor cadre didactice specialiste în domeniul respectiv, precum și redactarea unei lucrări scrise (rezumat, sinteză, comentariu etc.) în limba străină.

Cercetarea documentară, validarea și utilizarea resurselor în limbă străină în vederea realizării unei bibliografii pe o temă dată respectând regulile citării documentelor electronice.

Publicarea de documente în limbi străine pe Internet implică nu numai o bună cunoaștere a calculatorului, a programelor specifice unei astfel de activități ci și o bună cunoaștere a unei limbi străine. Se poate avea în vedere redactarea unei pagini personale în care studentul să se prezinte, să-și descrie realizările în plan intelectuale și profesional, domeniile de interes, proiectele. Rolul profesorului este de a-l învăța pe student tehnicile de structurare, redactare și prezentare personală în limbă străină. Studenții vor putea să-și perfecționeze cunoștințele de exprimare scrisă în limbă străină (respectarea stilului jurnalistic specific unei reviste de specialitate, prezentarea convingătoare a informației etc.) prin redactarea unui articol.

Auto-formarea prin conectarea la situri specializate în manuale virtuale ori teste de verificare a cunoștințelor de limbi străine.

AVANTAJE și DEZAVANTAJE în instruirea asistată de calculator

AVANTAJE

Aspecte didactico–metodice:

→ *autenticitate, actualitate, flexibilitate, autonomia elevilor, abordare diferențiată, facilitarea unui tip de învățare contextuală*

Aspecte ce țin de psihologia învățării:

- Este stimulată *motivația*, are loc declanșarea/ susținerea unor procese cognitive specifice învățării limbilor străine.
- *Plăcerea de a utiliza calculatorul și Internetul în cadrul orei de limbă străină*: majoritatea copii de vârstă școlară își petrec timpul liber în fața calculatorului, ceea ce demonstrează faptul că acesta ar putea constitui un mijloc de învățământ cu un mare potențial motivațional, noile softuri destinate învățării limbilor străine sunt extrem de atractive și implicit, motivante pentru factorii implicați în procesul instructiv – educativ.
- *Adaptarea conținuturilor educației la realitatea elevilor* constituie un factor motivant; prin utilizarea Internetului ca sursă de informare conținuturile de învățare și sarcinile didactice pot fi selecționate în funcție de interesele tinerei generații și adaptate nevoilor individuale ale elevilor.
- *Posibilitatea de a învăța autonom*, prin consultarea adreselor web și/sau a enciclopediilor multimedia sau a altor surse electronice de informare constituie de asemenea un factor motivațional.
- Se oferă o altă perspectivă a individualizării instruirii; este permisă adoptarea unui ritm propriu în instruire; apare o autonomie în învățare.
- Dezvoltă perspicacitatea, atenția, distributivitatea și creativitatea.

DEZAVANTAJE

Aspecte didactico – metodice:

- Imposibilitatea de a acoperi toate aspectele predării-învățării limbilor străine, volumul mare de muncă.
- Programa școlară este foarte strictă și nu permite alocarea de timp suficient instruirii asistate de calculator.
- Comunicarea elevilor are de suferit: se pierde obișnuința discuțiilor, capacitatea de a argumenta un subiect, se reduce capacitatea de exprimare verbală.
- Apare o izolare a elevului față de profesor și colegii săi; relațiile sociale și umane sunt diminuate.
- Nu toți elevii agreează o astfel de instruire; dacă se au în vedere stilurile de învățare, cei cu stil practic preferă această metodă.
- Componenta hardware este foarte costisitoare.
- Componenta software este și ea costisitoare și nu poate fi întotdeauna testată înainte de achiziționare.

Aspecte ce țin de psihologia învățării:

- Perturbări produse de *factori de motivați*, de exemplu - uzura morală rapidă a programelor educaționale, programele de învățare uzate moral pot constitui un factor

demotivant, chiar dacă din punct de vedere didactic-metodic corespund necesităților de predare-învățare ale limbilor străine.

- Perturbări legate de *probleme de sănătate*-suprasolicitarea, provocată de concentrarea intensă și de durată, problemele de vedere, durerile musculare, durerile de cap sunt simptome specifice ale unei boli profesionale proprii informaticienilor, pe care le pot acuza toate persoanele care utilizează frecvent calculatoare personale.
- Blocaje produse de: *prejudecăți, lipsa de interes, aversiune*; experiențe negative legate de utilizarea calculatorului, dificultăți legate de utilizarea tastaturii și mouse-ului sau a celorlalte componente adiționale (scanner, webcam, etc.).

CONCLUZII

Utilizarea calculatorului ca mijloc de învățământ în predarea limbilor străine reprezintă un real factor de progres, contribuind la optimizarea procesului instructiv – educativ, atât prin *ameliorarea calitativă* a procesului predării – învățării, cât și prin *creșterea gradului de motivație* al factorilor implicați în acest proces.

O generalizare a învățării limbilor străine pe baza introducerii tehnologiei informației și comunicațiilor ca parte a unui cadru metodologic eficient ar putea duce la îmbunătățirea competenței lingvistice a elevilor.

BIBLIOGRAFIE

- Elena Popa, *Predarea si învățarea limbilor străine cu ajutorul mijloacelor informatice. Dimensiuni europene moderne în predarea-învățarea limbii engleze*, POSDRU/87/1.3/S/62665.
<https://www.moodle.ro/preparandia/index.php/liceal7/item/468-utilizarea-calculatorului-in-procesul-educational-instruirea-asistata-de-calculator>.

PREDAREA LIMBILOR STRĂINE CU AJUTORUL INTERNETULUI

ANA-MARIA GAVRIL
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 1,
ORȘOVA, JUDEȚUL MEHEDIŢI

---

*S*copul principal al predării limbilor străine este formarea și dezvoltarea

culturii comunicative a școlărilor, predarea stăpânirii practice a unei limbi străine. Pentru a crea condiții pentru stăpânirea practică a limbii pentru fiecare elev, pentru a alege astfel de metode de predare care să permită fiecărui elev să își arate activitatea, creativitatea - aceasta este sarcina profesorului: activarea activității cognitive a elevului în procesul de predare a limbilor străine.

Tehnologiile pedagogice moderne, cum ar fi învățarea în colaborare, metodologia proiectului, utilizarea noilor tehnologii informaționale, resursele internetului ajută la implementarea unei abordări orientate spre personalitate a învățării, asigură individualizarea și diferențierea învățării, luând în considerare abilitățile copiilor, nivelul lor de învățare, înclinațiile. CD-urile de astăzi permit afișarea informațiilor sub formă de text, sunet și video. Formarea asistată de computer face posibilă organizarea acțiunilor independente ale fiecărui elev.

Metodele moderne acordă din ce în ce mai multă atenție ideii de a lua în considerare comunicarea în contextul larg al activității umane, cum ar fi: cunoașterea, stăpânirea valorilor spirituale, munca, învățarea, jocul. Alegerea corectă a subiectului textului audio este importantă din punctul de vedere al intereselor școlărilor dintr-o anumită grupă de vârstă.

Utilizarea resurselor internet în lecțiile de limbă străină sunt în sarcina profesorului prin crearea condițiilor pentru stăpânirea practică a limbii pentru fiecare preșcolar/elev, alegerea metodelor de predare care să permită fiecărui elev să își arate activitatea, creativitatea. Sarcina profesorului este de a activa activitatea cognitivă a elevului în procesul de predare a limbilor străine. Tehnologiile pedagogice moderne, cum ar fi învățarea în colaborare, metodologia proiectului, utilizarea noilor tehnologii informaționale, resursele Internet ajută la implementarea unei abordări orientate spre personalitate a învățării, asigură individualizarea și diferențierea învățării, luând în considerare abilitățile copiilor, nivelul lor de învățare, înclinațiile etc.

Formele de lucru cu programe de formare în computer în lecțiile de limbi străine includ:

- studiul vocabularului;
- exersarea pronunției;
- predarea vorbirii dialogice și monologice;
- predarea scrisului;
- elaborarea fenomenelor gramaticale.

Stăpânirea competenței comunicative și interculturale este imposibilă fără practica comunicării, iar utilizarea resurselor Internet într-o lecție de limbă străină în acest sens este pur și simplu de neînlocuit: mediul virtual al internetului vă permite trecerea dincolo de cadrul temporal și spațial, oferind utilizatorilor săi posibilitatea comunicării autentice cu interlocutori reali pe teme relevante pentru ambele părți.

Cu toate acestea, nu trebuie să uităm că Internetul este doar un mijloc tehnic auxiliar de predare și, pentru a obține rezultate optime, este necesar să se integreze corect utilizarea acestuia în procesul de lecție. Programele de calculator ajută la creșterea motivației învățării, fac posibilă familiarizarea cu materialul nou cu implementarea ulterioară a exercițiilor de antrenament și, de asemenea, într-o anumită măsură contribuie la dezvoltarea abilităților de vorbire.

BIBLIOGRAFIE

- Lyster, R., *Learning and teaching languages through content: A counterbalanced approach*, Vol. 28, Amsterdam, John Benjamins, 2007.
- Gardner, H., *Frames of Mind: The Theory of Multiple Intelligences*, New York, Basic Books, 1983.

PREDAREA LIMBII ENGLEZE CU AJUTORUL APLICAȚIILOR DIGITALE „WORDWALL” ȘI „EDUCAPLAY”

DIANA-ELIZA GHERLEA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1,
ROȘIA, JUDEȚUL BIHOR

redarea limbilor străine nu poate fi separată de utilizarea noilor tehnologii,

acestea constituind o resursă inepuizabilă de suporturi didactice și practici pedagogice utile profesorilor în proiectarea și derularea actului educativ.

Pornind de la unul dintre obiectivele majore ale Cadrului european comun de referință pentru limbi - *creșterea expunerii la limba autentică* - noile tehnologii nu numai că facilitează acest lucru, ci dau sens învățării schimbând dinamica procesului de predare-învățare: elevii devin mai autonomi în învățare, își dezvoltă toate competențele de comunicare, au acces la colaborare internațională prin intermediul proiectelor de tip e-Twinning sau alt tip de schimburi folosind variate platforme sau aplicații educaționale, dezvoltându-și în același timp cu ușurință competența interculturală, iar profesorul devine un facilitator al învățării colaborative.

Deși folosirea documentelor autentice ușor de găsit pe Internet precum: cântece, filme, documentare, emisiuni, rețete, articole, afișe, etc, nu reprezintă o noutate, ci o rutină în practica profesorilor de limbi străine, trebuie să recunoaștem că odată cu mutarea actului educațional în sistem online am descoperit și alte modalități de creare a unor contexte de învățare interactivă: jocurile interactive și platformele care permit realizarea de resurse educaționale deschise.

În practica la clasă, pe lângă site-uri cu resurse utilizabile în cadrul orelor de limba engleză, folosesc și platforme și aplicații digitale care îmi permit să creez jocuri și materiale interactive adaptate nevoilor elevilor mei precum: Quizizz, Kahoot, Thinglink, Padlet, Mentimeter, Socrative, Googl apps+, Liveworksheets, Bamboozle, Wordwall și Educaplay.

Cu toate că de cel mai mare succes în rândul elevilor mei se bucură quizurile interactive create pe platforma Quizizz lansate sub formă de concurs, cel mai adesea folosesc platformele Wordwall și Educaplay deoarece îmi oferă posibilitatea să creez diverse tipuri de activități adaptabile atât elevilor din clasa pregătitoare, cât și celor din clasa a VIII-a.

Platforma educațională Educaplay este gratuită și permite crearea a 17 tipuri de jocuri, în timp ce platforma Wordwall permite crearea a 18 tipuri de exerciții interactive.

Platforma Educaplay propune următoarele tipuri de activități interactive: Froggy jumps, wordsearch puzzle, Crossword puzzle, ABC game, Memory game, Quiz, Matching columns game, Matching game, Fill in the blanks game, Riddle, Video quiz, Map quiz, Unscramble letters game, Unscramble words game, slideshow, Dictation game, Dialogue game

Wordwall oferă posibilitatea creării unor exerciții de tipul: Missing word, Match up, Unjumble, Wordsearch, Anagram, Quiz, Group sort, Matching pairs, Random cards, Random wheel, Find the match, Open the box, Labelled diagram, Flip tiles, Maze chase, True or false, Gameshow quiz, Image quiz.

Avantajele folosirii exercițiilor interactive sunt multiple, mai ales în rândul elevilor de vârstă mică: 6-13 ani. Din practica la clasă din ultimii doi ani, odată cu folosirea intensivă a aplicațiilor digitale în procesul de învățământ, am observat că elevii de vârstă mică sunt foarte receptivi și asimilează foarte ușor noțiunile prin exersarea cu ajutorul exercițiilor create pe aceste platforme. Pentru a crea exerciții folosesc înregistrări vocale, imagini, cuvinte, text.

Aceste exerciții pot fi realizate pentru orice tip de lecție, adaptate dezvoltării fiecărei competențe de comunicare și pot fi integrate în orice moment al lecției.

Pentru elevii care încă nu și-au însușit competențele de scris-citit în limba engleză (clasa pregătitoare și clasa I-ii), se pot folosi exercițiile de asociere cuvinte/ propoziții sub formă de înregistrare vocală cu imagini corespunzătoare, jocuri de memorie/ deschide caseta sau găsește perechea, sortare în funcție de grup, roata aleatoare.

Folosirea acestor aplicații digitale asociate altor metode activ-participative de predare-învățare va facilita crearea unui context comunicativ și exprimarea în limba engleză încă din prima oră. Bineînțeles că toate aceste tipuri de exerciții interactive pot fi realizate astfel încât să atingă nevoile elevilor și studenților de orice vârstă, conținutul fiind adaptat în funcție de nivelul acestora.

Exercițiile interactive create cu ajutorul acestor aplicații vizează dezvoltarea celor patru competențele de comunicare facilitând, totodată, crearea unui mediu care să le permită tuturor elevilor evoluția în ritm propriu și dezvoltarea autonomiei în învățare.

BIBLIOGRAFIE

Orțan, Florica, *Pedagogie și elemente de psihologie*, Editura Institutul European, Iași, 2021.

<https://www.educaplay.com/>.

<https://wordwall.net/>.

METODE DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE, ADAPTATE MIJLOACELOR MODERNE DE ÎNVĂȚARE

JULIETA-DORIANA GOLEA,
ȘCOALA GIMNAZIALĂ VÂNJULEȚ, JUDEȚUL MEHEDINȚI

In

mod normal, predarea include două componente: transmiterea și recepționarea de informații. Un profesor își dă silința în a explica ceea ce el a înțeles la rândul lui. Folosirea unor metode inovative în sistemul educațional a devenit o necesitate, acestea având puterea nu doar de a îmbunătăți actul educațional, ci și de a ajuta elevii să înțeleagă că studiind pot deveni mai buni, pot aspira la mai mult. De-a lungul timpului, metodele de predare s-au adaptat societății, noilor generații, devenind inovative.

Introducerea tehnologiilor informației și comunicării în procesul de învățare a început nu cu mult timp în urmă. Cu toate acestea, rata răspândirii sale este incredibil de rapidă. Utilizarea tehnologiilor de internet în orele de limbi străine este un factor eficient pentru dezvoltarea motivației elevilor, stimulând implicarea activă în sarcinile didactice, stimulând originalitate și creativitate.

Mulți dintre elevii de acum au crescut cu tehnologia secolului al XXI-lea, aceasta făcând parte din viețile lor zi de zi. Ei și-au petrecut toată copilăria înconjuurați sau folosind calculatoare, jocuri video, telefoane. Mark Prensky chiar îi numește „Digital Natives” (Nativi Digitali). Prin urmare, elevul s-a schimbat, iar profesorul s-a adaptat... sau cel puțin ar trebui.

Trebuie să inventăm metodologii noi pentru toate nivelele, folosindu-ne de elevii noștri pentru a ne ghida. Pentru geografie, istorie, de exemplu există jocuri anume care ajută copiii să rețină informații. Pentru limbile moderne avem ca resurse cântecele, emisiunile, programele TV. Important este să le dăm informația potrivită, să-i pregătim pentru o lume care este într-o continuă mișcare.

În ajutorul cadrului didactic, în ceea ce privește împărtășirea cunoștințelor prin metode interactive putem menționa prezentările PowerPoint, podcast-urile, rețelele sociale, dicționarele vizuale, diferitele site-uri pentru a accesa știrile din lumea întreagă sau de a citi despre ceva fascinant pe înțelesul copilului.

Pentru mulți profesori o prezentare PowerPoint a devenit o metodă inedită de a organiza, stoca, prezenta informații. Faptul că fiecare slide permite adăugarea unor imagini, texte, videoclipuri, face ca predarea să fie mai interactivă, ajutând la o însușire mai ușoară a informațiilor.

Utilizarea de podcast-uri. Elevii pot asculta un podcast în drum spre școală. Își pot înregistra propriul podcast, poate vorbind despre ceea ce au făcut timp de o săptămână în timpul lor liber sau făcând o recenzie unei cărți citite sau chiar a unui joc. Apoi pot face schimb cu alți colegi, bucurându-se de o experiență nouă.

Rețelele sociale ne pot ajuta în demersul nostru didactic. Cu ajutorul unui video pe Tiktok ei se pot prezenta pe scurt sau vorbi despre ceva timp de câteva secunde. Crearea unor grupuri private pe Messenger alături de profesori, în care să încerce să vorbească despre propriile interese. Toate aceste resurse sunt folosite de către un elev în mod frecvent, astfel încât folosindu-le și pentru școală nu iese din zona lui de confort.

Folosirea unui dicționar vizual (visuwords de exemplu) poate fi benefic pentru elevul care nu poate înțelege o noțiune nouă – vede astfel informația într-un alt context, cuvintele asociate expresiei, ce parte de vorbire este sau cum poate fi derivată, în mintea lui creându-se o hartă asemănătoare cu cea de pe ecran.

În concluzie, putem spune că folosirea de către profesor a metodelor și activităților interactive și inovatoare permite elevilor să acționeze în calitate de cercetători, dezvoltându-și creativitatea și îmbunătățind în același timp cunoștințele generale și competențele lingvistice. Lecțiile la care elevii se simt liberi și activi, le oferă oportunitatea de a-și exprima propriile idei, într-un mod constructiv pentru ei.

„Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor.” (Maria Montessori)

BIBLIOGRAFIE / WEBOGRAFIE

Scrivener, J., *Learning Teaching. The Essential Guide to English Language Teaching*, 2011.

Vizental, A., *Metodica predării limbii engleze*, 2008.

[https://www.marcprensky.com/writing/Prensky%20-](https://www.marcprensky.com/writing/Prensky%20-%20Digital%20Natives,%20Digital%20Immigrants%20-%20Part1.pdf)

[%20Digital%20Natives,%20Digital%20Immigrants%20-%20Part1.pdf](https://www.marcprensky.com/writing/Prensky%20-%20Digital%20Natives,%20Digital%20Immigrants%20-%20Part1.pdf).

<https://visuwords.com/teaching>.

METODE INOVATIVE DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE

NICOLETA-LAVINIA GRANCEA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN NEGREANU”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDINȚI

„ limbă străină, spre deosebire de alte discipline școlare, este atât un scop cât și un mijloc de predare. Limba este un mijloc de comunicare, identificare, socializare și introducere a unui individ în valorile culturale ale țării limbii țintă.”

Procesul de învățământ reprezintă mijlocul principal prin care societatea noastră educă și instruește noile generații, responsabilitatea organizării și conducerii acestui proces revenind instituțiilor școlare. *Procesul de învățământ* este astfel un ansamblu de activități organizate și dirijate, care se desfășoară etapizat, în cadrul unor instituții specializate, sub îndrumarea unor persoane pregătite în acest scop, în vederea îndeplinirii anumitor obiective instructiv-educative.

În orice sistem, conținutul se realizează într-un cadru adecvat, în forme specifice de organizare (lecții, cursuri, dezbateri, vizite cu funcții instructiv-educative, activități practice).

Sunt considerate moderne toate acele metode care sunt capabile să mobilizeze energiile elevului, să-i concentreze atenția, să-l facă să urmărească cu interes și curiozitate lecția, să-i câștige adevărată logică și afecțiunea față de cele nou învățate, care-l îndeamnă să-și pună în joc imaginația, înțelegerea, puterea de anticipare, memoria etc. Aceste metode pun mai mult accentul pe cunoașterea operațională, pe învățarea prin acțiune, prin manipulare în plan manual și mintal a obiectelor, acțiunilor etc. Folosirea metodelor moderne de predare-învățare-evaluare nu înseamnă a renunța la metodele tradiționale ci a le actualiza pe acestea cu mijloace moderne. Metoda este selectată de cadrul didactic și este pusă în aplicare în lecții sau activități extrașcolare cu ajutorul elevilor și în beneficiul acestora; presupune, în toate cazurile, o colaborare între profesor și elev, participarea lor la căutare de soluții, la distingerea dintre adevăr și eroare și care, sub forma unor variante și/sau procedee selecționate, se folosește pentru asimilarea cunoștințelor, a trăirilor valorice și a stimulării spiritului creativ.

Una dintre cele mai cunoscute metode interactive este „Metoda proiectului”.

Metoda proiectului este o metodă de predare-învățare activ-participativă care promovează dezvoltarea capacităților dinamice, dezvoltarea aptitudinilor elevilor, dar și o metodă de evaluare. Proiectul este o activitate personalizată, elevii putând decide nu numai asupra conținutului, dar și asupra formei de prezentare. Începe în clasă prin precizarea temei, definirea și înțelegerea sarcinilor de lucru; continuă în clasă și acasă și se încheie în clasă prin prezentarea unui raport despre rezultatul obținut și expunerea produsului realizat. Se

desfășoară pe o perioadă de timp de câteva zile sau câteva săptămâni, facilitează transferul de cunoștințe prin conexiuni interdisciplinare.

Avantajele folosirii proiectului ca metodă interactivă de predare – învățare – evaluare este de a stimula acumularea de cunoștințe, dezvoltare de capacități și abilitățile de comunicare, colaborare și ajutor, determinând învățarea activă și astfel oferind posibilitatea fiecărui elev de a se manifesta în domeniile în care capacitățile sale sunt cele mai evidente.

Metoda proiectului este necesară în predarea limbilor străine. În primul rând, un profesor de limbi străine îi învață pe copii modalitățile de activitate a vorbirii, prin urmare vorbim despre competența comunicativă ca fiind unul dintre obiectivele principale ale predării limbilor străine. Scopul instruirii nu este un sistem lingvistic, ci o activitate de vorbire, și nu în sine, ci ca mijloc de interacțiune interculturală. Pentru a forma la școlari abilitățile și abilitățile necesare într-o formă sau alta a activității de vorbire, precum și competența lingvistică la nivelul determinat de program și standarde, este necesară practica orală activă pentru fiecare elev al grupului.

Pentru ca elevii să perceapă limba ca un mijloc de interacțiune interculturală, este necesar nu numai să îi familiarizați cu studiile regionale, ci și să căutați modalități de a le include într-un dialog activ al culturilor. Prin urmare, ideea principală a unei astfel de abordări a predării limbilor străine este aceea de a schimba accentul de la diferite tipuri de exerciții la activitatea de gândire activă a elevilor, care necesită cunoștințe în anumite mijloace lingvistice pentru înregistrarea acesteia. Învățarea comunicării limbii străine este de natură activă, deoarece comunicarea vorbirii se realizează prin activitatea vorbirii, care, la rândul său, servește la rezolvarea problemelor activității umane productive în condiții interacțiune socială. Participanții la comunicare încearcă să rezolve probleme reale și imaginate ale activităților comune folosind o limbă străină.

Cu această abordare, se creează condiții pozitive pentru dezvoltarea activă și liberă a personalității în activitate. În termeni generali, aceste condiții sunt reduse la următoarele: elevii au posibilitatea de a-și exprima liber gândurile și sentimentele în procesul de comunicare; fiecare participant la comunicare rămâne centrul atenției celorlalți; exprimarea de sine a unei persoane devine mai importantă decât demonstrarea cunoștințelor lingvistice; participanții la comunicare se simt în siguranță împotriva criticilor pentru greșeli; utilizarea materialului lingvistic este supusă sarcinii unui concept de vorbire individual; materialul lingvistic corespunde abilităților de vorbire a vorbitorului; relațiile sunt construite pe lipsa de valoare, lipsa de criticitate și „empatie” (empatie și înțelegerea experiențelor altora).

BIBLIOGRAFIE

- Cerghit, I., Vlasceanu, L. (coord.), *Curs de pedagogie*, Editura Universității, București, 1988.
- Jinga, I., Istrate, E., *Manual de pedagogie*, Editura All, București, 1998.
- Dumitru, I. Al., *Dezvoltarea gândirii critice și învățarea eficientă*, Editura de Vest, Timișoara, 2000.
- Nicola, I., *Pedagogie*, București, Editura Didactica si Pedagogica, 1994.

PREDAREA ȘI ÎNVĂȚAREA VOCABULARULUI PRIN METODE INTERACTIVE

ANA-MARIA GRECU
COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC „ȘTEFAN ODOBLEJA”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDINȚI

„Nu privi niciodată învățătura ca pe o datorie, ci ca pe un prilej de invidiat de a cunoaște frumusețea eliberatoare a intelectului, pentru propria ta încântare și spre folosul comunității căreia îi va aparține munca ta de mai târziu “
- Albert Einstein -

Lecția este o construcție personală favorizată de interacțiunea cu elevii și fără îndoială transferul achizițiilor în contexte noi duc la adevărata învățare.

Metodele interactive m-au ajutat să creez o învățare mai profundă și o mai bună aplicare a cunoștințelor de vocabular și nu numai. Elevii au dovedit o mai bună memorare, și-au dezvoltat aptitudini de gândire mai bune.

Ioan Cerghit susținea faptul că „sunt considerate interactive acele metode care promovează învățarea interactivă, care sunt orientate către intensificarea interacțiunilor și interrelațiilor în cadrul grupului de elevi, care conduc într-un mod organizat, fie în grupul-clasă de elevi, în grupuri mici sau în perechi, la construcția interactivității, fiind cele care încurajează interschimbul liber de cunoștințe, de idei, de experiențe, confruntarea de opinii și argumente în vederea ajungerii în comun la construcția unor noi cunoștințe, la noi clarificări și soluții la problemei”.

Predarea interactivă a lecțiilor de vocabular este centrată pe elev și pentru realizarea unui demers didactic reușit am promovat metode active, prin care am pus în centrul atenției elevul.

În continuare am să prezint câteva dintre metodele și tehnicile active menite să contribuie la diversitatea metodologiei didactice existente, înscriindu-se în domeniul căutărilor și preocupărilor creative de sporire a eficienței muncii noastre cu elevii.

Îmi propun să ilustrez unele dintre metodele interactive de predare-învățare care mi s-au părut utile în abordarea cunoștințelor de vocabular la gimnaziu.

Am constatat că în 8-10 minute se pot realiza așa-zisele exerciții de încălzire pe care le putem face la începutul secvenței didactice

Tipuri de exerciții de vocabular, de exemplu pentru studiul sinonimelor, pot fi puse pe o fișă de lucru în care să existe itemi de tipul: *scrie în spațiul punctat cuvântul corespunzător, alege prin încercuire răspunsul considerat corect, scrie două sinonime pentru două adjective din text, numește culoarea corespunzătoare, rezolvând rebusul dat, vei obține ...*

Brainstormingul se poate face cu elementele cheie ale textului, cuvinte ce pot alcătui un *ciorchine* care să grupeze sintetic răspunsurile elevilor.

Alegerile elevilor vor fi totdeauna argumentate și trecute prin filtrul profesorului.

Proiectul este o altă metodă interactivă, de grup sau individual, care poate începe în clasă și se poate termina acasă. Li se pot propune elevilor exerciții în care unele sinonime sau antonime pot fi corecte sau incorecte, urmând ca ei să rezolve sarcinile de lucru și să ajungă la răspunsul corect.

Cvintetul este o metodă creativă care, deși utilizată mai mult pentru versuri în vederea sintetizării unui conținut de idei, poate conține *perechi de sinonime sau antonime ce exprimă acțiuni sau cuvinte cheie, dar și substantive*.

Tehnica: Gândiți/ Lucrați în perechi / Comunicați este îndrăgită pentru dinamismul ei și caracterul de joc. De exemplu, elevii formează *perechi* și cu ajutorul dicționarelor identifică sensurile unor cuvinte, fiecare membru din echipă răspunzând individual la anumite întrebări ce pot avea mai multe răspunsuri posibile. Pot fi utilizate și *neologisme*. Fiecare pereche ajunge la un răspuns comun care să includă părerile membrilor săi. Se vor rezuma conținuturile discuțiilor purtate și concluziile la care au ajuns partenerii de comun acord.

Metodele interactive determină profesorul în acest fel să creeze situații de comunicare în care elevii să fie obligați să utilizeze o gamă vastă de operații mintale, să aibă în vedere o abordare multiplă a unor situații date. Este adevărat că în acest fel putem să valorificăm pe multiple planuri potențialul uman de cunoaștere, de acțiune și de simțire cu care orice elev vine la școală. Dacă elevii ar fi puși să joace rolul de profesor, ei vor avea

posibilitatea de a reînvăța ceea ce credeau că știu.

O altă metodă interactivă utilizată în predarea noțiunilor de vocabular la gimnaziu poate fi scrierea liberă. Este o tehnică ce presupune activitatea de a scrie cu scopul de a gândi. Astfel, vom observa că eficiența unei metode interactive depinde de măiestria profesorului de a aplica metodele, acestea fiind doar un nivel superior în ierarhia strategiilor didactice. Nu sunt rupte de tradițional, dar vizează modernul. Ele marchează un alt stadiu al dezvoltărilor prin raportare la formativ.

Pentru clasa a VI-a am preferat *metoda cubului* prin care elevii au asociat și comparat diversele omonime. Este știut faptul că aceasta metodă este utilizată pentru că oferă perspective diferite.

Prin *metoda Graffiti* am putut realiza analiza unui subiect învățat la recapitularea unui capitol, la compuneri ce conțin elemente de lexic.

Fișele de lucru și portofoliile pot fi realizate prin diverse metode moderne.

Metodele interactive îi determină pe elevi să utilizeze, după cum am văzut, numeroase operațiuni mintale ca observarea, identificarea, comparația, clasificarea etc.

Metoda R.A.I.: aruncarea unei mingi ușoare poate fi începutul unui joc pe cât de obișnuit, pe atât de interesant. Această metodă de fixare și sistematizare a cunoștințelor, dar și de verificare urmărește realizarea feed-back-ului printr-un joc.

Ca profesor am învățat că informațiile noi se raportează la schemele mintale preexistente și se reorganizează prin restructurare.

„Profesorul se află în relație de parteneriat cu elevii săi, negociind obiectivele învățării, precum și formele și modalitățile de evaluare. El tratează clasa școlară ca pe o lume reală, analizându-i regulile explicite și implicite și valorificând lumea reală ca pe o inepuizabilă scenă a situațiilor de învățare. Metodele didactice folosesc exprimarea personală, atitudinea reflexivă și critică, autonomia individului dar și a grupului, stimulând

învățarea prin cooperare, pentru a induce dezvoltarea personală prin acțiuni de autoconștientizare în cadrul grupurilor mici” (Crenguța-Lăcrămioara Oprea)

Prin metodele interactive stimulăm activismul elevilor și dezvoltăm spiritul investigativ gândirea divergentă, atitudinea creativă și activă în școală. Le cerem spontaneitate și îi încurajăm în sensul dezvoltării capacității de organizare de materiale, de idei, de colecții de cuvinte pe care le pot asambla sub formă de *aritmogrife*, făcând din incursiunile lor o adevărată aventură a cunoașterii.

Este important ca formarea unor deprinderi de învățare interactiv-creativă ce antrenează efortul intelectual al elevului să înceapă timpuriu. Astfel vor avea un efect formativ mai eficient.

Dovedind creativitate individuală, dar și de grup, elevii pot crea diverse tipuri de exerciții, mai ales de tipul celor *cu cuvinte derivate și compuse*.

Un instrument de învățare interactivă a fost considerat Internetul, deoarece acesta este o poartă spre cunoaștere pentru toate domeniile și pentru toate vârstele.

Sub atenta îndrumare a profesorului, elevii pot realiza dicționare virtuale, care să corespundă nivelului lor de cunoaștere și de așteptare.

Comunicarea virtuală crește responsabilitatea de învățare din partea elevului, cointerestat în propria formare. Sarcinile profesorului sporesc, deoarece acest tip de activitate presupune un anumit tip de interactivitate cu elevii. Metodele interactive au făcut mai ușor drumul elevilor spre cunoaștere, au făcut apel la capacitatea lor de a gândi, de a acționa și imagina, de a cere și construi operații mintale.

Evantaiul metodelor active este foarte larg și în continuă extindere.

Profesorul Ioan Cerghit afirma: *„Pedagogia modernă nu caută să impună niciun fel de rețetar rigid, dimpotrivă, considera că fixitatea metodelor, conservatorismul educatorilor, rutina excesivă, indiferența, etc. aduc mari prejudicii efortului actual de ridicare a învățământului pe noi trepte: ea un se opune inițiativei și originalității individuale sau colective de regândire și reconsiderare în spirit creator a oricăror aspecte care privesc perfecționarea și modernizarea metodologiei învățământului de toate gradele. În fond, creația în materia de metodologie, înseamnă o neconținută căutare, reînnoire și îmbunătățire a condițiilor de muncă în instituțiile școlare”*

Metodele interactive stimulează dezvoltarea personalității elevului: *„Inteligența creatoare este forma superioară de organizare a comportamentului creativ”* (Marin Stoica).

BIBLIOGRAFIE

- Cerghit, Ioan, *Metode de învățământ*, Iași, Editura Polirom, 2006.
 Oprea, Crenguța-Lăcrămioara, *Strategii didactice interactive*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 2008.
 Stoica, Marin, *Pedagogie și psihologie*, Editura Gheorghe Alexandru, 2002.
 Cucuș, Constantin, *Pedagogie*, Iași, Editura Polirom, 2000.
 Ionescu M , Radu I, *Didactica modernă*, Cluj-Napoca, Editura Dacia, 2001.

METODE DE PREDARE MODERNE

ȘTEFANIA GRECU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN NEGREANU”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDINȚI

educația este drumul pe care copiii urmează să atingă potențialul maxim în

viață. Este, după cum bine se știe, cea mai importantă componentă a unei societăți. A educa înseamnă a instrui, a forma, a dezvolta. Educația pregătește tânăra generație de elevi pentru valori autentice, pentru muncă și viață, îi cultivă și îi dezvoltă calitățile sale – inventivitate, originalitate, cutezanță în abordarea unor complexe probleme științifice și tehnice – în suplețea gândirii, putere de muncă rațional desfășurată, stil de muncă eficient. Filosoful german Immanuel Kant, în reflecțiile sale, aprecia că educația contribuie la valorificarea naturii umane în folosul societății: “Este plăcut să ne gândim că natura omenească va fi mai bine dezvoltată prin educație și că se poate ajunge a i se da o formă care să-i convie cu deosebire”. La nivelul școlii, educația se realizează prin metode sistematice și continue, ce au rolul de a forma, dezvolta, descoperi aptitudini, atitudini și conduite. Durkheim spunea: „Omul pe care trebuie să îl realizeze educație din noi nu este omul așa cum l-a creat natura, ci omul pe care îl vrea societatea, iar ea îl vrea așa cum îi cere structura sa interioară... educația, departe de a avea ca unic sau principal obiect pe individ și interesele sale, este, înainte de toate, mijlocul prin care societate își reînnoiește neîncetat condițiile proprii existenței”.

În societatea actuală, în care tehnologia are un cuvânt important de spus, o societate caracterizată prin mobilitate economică, politică și culturală, este necesară o educație dinamică. Pentru rezultate cât mai bune este nevoie de o reformă în sistemul educațional din țara noastră, abordări diferite și inovative cu scopul de a avea rezultate cât mai bune. Metodele moderne de învățământ coexistă cu cele tradiționale, însă cu cât metodele moderne de învățământ vor predomina în instituții, cu atât educația va răspunde cerințelor societății li va fi de calitate. În prezent, copiii sunt expuși la o mulțime de materiale video, jocuri, filmulețe distractive. Accesul la telefoane inteligente și diverse gadget-uri facilitează învățarea foarte multor lucruri, însă din păcate utilizarea excesivă poate duce la dependență.

În școala modernă, procesul de învățământ se dorește a fi unul axat pe modelul interactiv, ce presupune corelația și interacțiunea reciprocă predare-învățare-evaluare. Dacă în școala tradițională, accentul cădea pe acțiunea de predare, rolul central revenind profesorului, școala modernă plasează în centru elevul care își îmbogățește, consolidează, corectează și transformă experiența cognitivă, cu scopul perfecționării, profesorului revenindu-i rolul de a-l activa cognitiv-afectiv-motivațional-atitudinal, astfel constituindu-se un echilibru predare-învățare. Profesorul Ioan Cerghit definea predarea ca pe „un ansamblu complex de acțiuni și comportamente didactice specifice, destinate învățării”. Predarea și învățarea nu pot fi privite separat, ci ca un tot unitar la care se adaugă evaluarea, cele trei acțiuni fiind complementare.

Profesorul modern lucrează împreună cu elevii săi, colaborează cu ei pentru a facilita învățarea. Rolurile în relația profesor-elev sunt bine stabilite: profesorul este cel care stimulează căutarea și descoperirea, iar elevii sunt cei care vor căuta și descoperi, participând activ și conștient la asimilarea cunoștințelor și formarea personalității.

Predarea și învățarea sunt ambele făcute mai plăcute prin mijloace moderne de predare de tip tehnologic. Copiii tind să fie mai atenți, deoarece mijloacele audio sau vizuale sau audio-vizuale îi fac să fie absorbiți de ceea ce este predat. Utilizarea diverselor filmulețe care reprezintă rezumatele unor subiecte fac copiii să înțeleagă aspecte din orice domeniu mult mai ușor și rapid. De asemenea există foarte multe aplicații prin care copiii își pot exercita diverse abilități, pornind de la copii de vârstă fragedă prin care acestea trebuie să recunoască imagini până la teste care pot ajuta elevii aflați în clase terminale să înțeleagă mult mai ușor diverse opere sau tutoriale prin care li se explică pas cu pas rezolvarea unor probleme. De exemplu, în loc ca profesorul să deseneze în mod constant o diagramă a unei flori pentru a explica părțile florii sau a creierului pentru a explica diferitele sale caracteristici, se economisește timp prezentând o expunere de diapozitive și explicând simplu. Acest lucru se aplică la un număr mare de materii, la fiecare nivel școlar, fie că e preșcolar, primar, gimnazial sau liceal. Cu siguranță utilizarea metodelor interactive de formare încurajează interesul pentru profesie; promovarea achiziției eficiente de materiale de instruire; formează modele de conduită, oferă motivație, forță, cunoștințe, spirit de echipă și libertate de exprimare și, cel mai important aspect este acela că, contribuie la dezvoltarea competențelor din diverse domenii ale elevilor.

În concluzie, profesorul și elevul pot să aleagă metodele cele mai potrivite pentru asigurarea randamentului învățării, pentru o însușire mai rapidă a cunoștințelor, pentru sporirea capacității de concentrare, pentru realizarea conexiunilor necesare și pentru îndeplinirea sarcinilor de lucru.

BIBLIOGRAFIE

Cerghit, I., *Metode de învățământ*, ediția a IV-a revizuită și adăugită, Editura Polirom, Iași, 2006.

Durkheim, E., *Educație și sociologie*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1980.

Stan, C., *Teoria educației. Actualitate și perspective*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001.

<https://www.indiastudychannel.com/resources/146601-How-Modern-Teaching-Aids-Have-Benefits-And-Drawbacks.aspx>.

<https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1229545014000175>.

METODE MODERNE DE ÎNVĂȚARE ÎN CICLUL PRIMAR

CLAUDIA HANȚESCU

ȘCOALA GIMNAZIALĂ ȘIMIAN, JUDEȚUL MEHEDIŢI

Cel

mai important aspect al instruirii active îl constituie faptul că elevii

devin copertați la propria lor instruire și educare.

Sunt satisfăcute astfel, cerințele psihopedagogice ale activizării:

- pregătirea psihologică pentru învățare;
- prevenirea și reducerea influențelor negative ale diferitelor surse perturbatoare;
- asigurarea repertoriilor congruente;
- asigurarea unui limbaj comun între educator și educat;
- utilizarea unor activități eficiente de activizare.

Pentru o utilizare eficientă a acestor metode, în practica didactică, este necesară cunoașterea teoretică, o minimă experiență în utilizarea acestor metode și integrarea corespunzătoare în proiectul didactic, în interrelație cu metodele tradiționale. Acest mod de predare transformă elevul într-un actor, participant activ în procesul învățării, pregătit să-și însușească cunoștințele prin efort propriu, o angajare optimă a gândirii, mobilizându-l în raport cu sarcinile de învățare date. Se identifică cu situația de învățare în care este antrenat, fiind parte activă a propriei transformări și formări generată de cunoaștere.

Practica didactică bazată pe metode interactive presupune:

- interacțiuni verbale și socio-afective nemijlocite între elevi, grație cărora se dezvoltă competențe intelectuale și sociale transferabile în diferite contexte formale și informale;
- atitudine deschisă, activă bazată pe inițiativă personală;
- o învățare în colaborare cu ceilalți colegi;
- angajarea intensivă a elevilor în realizarea sarcinilor (chiar dacă în cazul unora dintre ei nu se produce la primele experiențe de acest gen);
- responsabilitate colectivă și individuală;
- valorizarea schimburilor intelectuale și verbale, mizând pe o logică a învățării care ține cont de opiniile elevilor.

Demersurile didactice de acest tip conduc spre un progres cognitiv centrat pe descoperirea celuilalt, a unei participări active și interactive, la reflecție comună în cadrul comunității educaționale din care face parte.

Specific metodelor interactive este faptul că ele promovează interacțiunea dintre mințile participanților, dintre personalitățile lor, ducând la o învățare mai activă și cu rezultate evidente.

Metodele interactive:

- creează deprinderi;
- facilitează învățarea într-un ritm propriu;
- stimulează cooperarea, nu competiția;
- sunt atractive;
- pot fi abordate din punct de vedere al diferitelor stiluri de învățare.

Un învățător care folosește astfel de metode ar trebui să fie:

- un sfătuitor – care își ajută elevii în rezolvarea problemelor, îi motivează să își prezinte propriul punct de vedere;
- un animator – care inițiază metodele și le explică elevilor, pregătește materialele didactice și prezintă scopurile învățării;
- un observator și un ascultător – care observă elevii în timpul activității și îi poate aprecia corect;
- un participant la învățare – care nu are impresia că este perfect și învață pe tot parcursul vieții;
- un partener – care poate modifica „scenariul” lecției, dacă clasa cere acest lucru.

De aceea învățătorul și elevii sunt responsabili de rezultatele muncii în comun.

Cele mai cunoscute și folosite strategii didactice interactive utilizate la clasă în învățământul primar sunt:

Braistorming-ul (asaltul de idei) – reprezintă formularea unui număr cât mai mare de idei – oricât de fanteziste ar putea părea acestea – ca răspuns la o situație enunțată, după principiul cantitatea generează calitate.

Harta povestirii – este o formă de organizare și sintetizare a conținutului informațional al unui text. O altă „Harta a povestirii” poate compara din anumite perspective două sau mai multe povestiri și se poate realiza sub forma unui tabel.

Rețeaua personajelor – este o metodă grafică de descriere a personajelor și de argumentare a descrierii. Elevii vor scrie într-un cerc desenat numele personajului. În cercuri satelit scriu cuvinte care caracterizează personajul, iar apoi citate, reformulări.

Copacul ideilor – este o metodă grafică în care cuvântul cheie este scris într-un dreptunghi, la baza paginii, în partea centrală. De la acest dreptunghi se ramifică asemenicrenșilor unui copac toate cunoștințele evocate despre o anumită temă. Foaia pe care este desenat copacul trece de la un membru la altul al grupului și fiecare elev are posibilitatea să citească ceau scris colegii săi. Această formă de activitate în grup este avantajoasă deoarece le propune elevilor o nouă formă de organizare și sistematizare a cunoștințelor.

Cvintetul – este o metodă creativă, prin care în cinci versuri se sintetizează un conținut de idei. Este și un instrument de evaluare a înțelegerii textului și de exprimare a creativității elevilor. Este o poezie de cinci versuri, iar scrierea ei presupune o reflecție bazată pe înțelegerea nuanțată a sensului subiectului ales. Primul vers este un cuvânt-cheie referitor la discuție, fiind, de obicei, un substantiv. Al doilea vers este alcătuit din două cuvinte care descriu substantivul în discuție, fiind adjective. Al treilea vers este alcătuit din trei cuvinte care exprimă o acțiune, fiind de regulă verbe la gerunziu. Al patrulea vers conține patru cuvinte și exprimă sentimentele față de subiect, iar al cincilea vers este un cuvânt care exprimă esența subiectului;

Diamantul – este o strategie modernă care are la bază împletirea activității individuale cu cea de cooperare în grup. Prin aplicarea acestei metode se urmărește antrenarea în activitate a fiecărui elev astfel încât să participe la soluționarea sarcinilor de lucru date. Este o metodă care stimulează interacțiunea între elevi, dezvoltă abilitățile de comunicare și gândirea critică a acestora. Metoda se poate utiliza cu succes la orele de educație civică, limba română, istorie, s.a.

Ciorchinele – se poate utiliza mai ales în etapa de reactualizare a structurilor învățate anterior, sau în etapa de evocare, elevii fiind puși în situația de a stabili conexiuni între elementele studiate, de a se implica activ în procesul de gândire. În centru se notează conceptul de referință, apoi se trasează sateliții cu conceptele conexe și de la fiecare ideile derivate. Realizarea ciorchinului presupune comparații, raționamente, clasificări, ierarhizări. Ca aplicație practică, această metodă se poate folosi la toate obiectele de studiu din ciclul primar;

Metoda cadranelor – este metoda prin care se rezumă sau se sintetizează conținutul unei lecții. Urmărește implicarea elevilor în realizarea unei înțelegeri cât mai adecvate a unui conținut informațional. Se împarte spațiul de lucru în patru cadrane și în fiecare se propune câte o sarcină de lucru;

Explozia stelară – metodă de dezvoltare a creativității, asemănătoare brainstorming-ului. Scopul este de a obține cât mai multe conexiuni între concepte. Se scrie problema a cărei soluție trebuie descoperită, apoi se formulează cât mai multe întrebări care au legătură cu ea. Întrebările trebuie să înceapă cu “de ce?”, “cum?”, “când?”, “cine?”, “unde?”;

Floarea de lotus – este o tehnică ce presupune identificarea conexiunilor dintre concepte și idei, pornind de la o temă care generează opt (sau un număr la alegere) idei secundare. Fiecare idee secundară va genera alte opt idei, s.a.m.d.;

Diagrama Venn-Euler – presupune compararea de către elevi a două elemente: idei concepte, evenimente, obiecte. Sunt evidențiate atât elementele comune, cât și cele care le diferențiază. Se reprezintă sub forma a două cercuri care se intersectează. În primul cerc se notează elementele specifice primului obiect, în al doilea cerc cele ale celui alt obiect, iar la intersecția cercurilor, elementele comune. Această metodă este folosită pentru a-i ajuta pe elevi să-și sistematizeze cunoștințele, să diferențieze informații asemănătoare. Astfel, cunoștințele elevilor sunt mai precise și se păstrează un timp mai îndelungat;

Metoda celor șapte pălării gânditoare – Este o metodă-joc pentru stimularea creativității participanților și se bazează pe interpretarea de roluri în funcție de pălăria aleasă. Sunt șase pălării gânditoare, fiecare având câte o culoare: alb, roșu, galben, verde, albastru și negru. Membrii grupului își aleg pălăriile și vor interpreta rolul precis, așa cum consideră mai bine. Rolurile se pot inversa, participanții sunt liberi să spună ce gândesc, dar să fie în acord cu rolurile care îl joacă. Culoarea pălăriei este cea care definește rolul, iar pentru succesul acestei metode este bine ca materialul didactic să fie variat și bogat pentru a-i atrage pe elevi.

Cubul - metoda presupune explorarea unui subiect din mai multe perspective. Sunt recomandate următoarele etape:

- Realizarea unui cub pe ale cărui fețe sunt scrise cuvintele: descrie, compară, analizează, asociază, aplică, argumentează.
- Anunțarea temei.
- Împărțirea clasei în 6 grupe, fiecare dintre ele examinând o temă de pe fețele cubului.
  - Descrie: *culorile, formele, mărimile etc.*
  - Compară: *ce este asemănător, ce este diferit.*
  - Analizează: *spune din ce este făcut.*
  - Asociază: *la ce te îndeamnă să te gândești?*
  - Aplică: *la ce poate fi folosită?*
  - Argumentează: *pro sau contra și enumeră o serie de motive care vin în sprijinul afirmației tale.*
- Redactarea finală și împărțirea ei celorlalte grupe.
- Afișarea formei finale pe tablă.

Turul galeriei este o metodă de învățare prin cooperare ce îi încurajează pe elevi să-și exprime opiniile proprii. Produsele realizate de copii sunt expuse ca într-o galerie, prezentate și susținute de secretarul grupului, urmând să fie evaluate și discutate de către toți elevii,

indiferent de grupul din care fac parte. Turul galeriei presupune evaluarea interactivă și profund formativă a produselor realizate de grupuri de elevi.

Metoda piramidei sau metoda bulgărelui de zăpadă, este o îmbinare armonioasă între activitatea individuală și cea a grupurilor de elevi. Are rol de a încorpora activitatea fiecărui elev într-un demers amplu menit să rezolve o problemă complexă.

Această metodă presupune organizarea unei activități structurate în următoarele etape:

- *individuală* – elevii primesc o temă pe care o rezolvă individual într-o perioadă scurtă de timp (de obicei 5 minute). Se pot formula întrebări referitoare la subiectul tratat;
- *perechi* – se formează grupe de doi elevi , care își verifică reciproc rezultatele și încearcă să răspundă la întrebările care au fost formulate în interiorul grupului;
- *grupuri de patru elevi* - formate prin unirea perechilor două câte două. Elevii își confruntă rezultatele , concep un nou răspuns, într-o formulare la care își aduc toți contribuția identificând concluziile cu caracter general în zonele de controversă rezultate în urma întrebărilor fiecăruia;
- *întreaga clasă* –un reprezentant al fiecărei grupe prezintă concluziile sale. Acestea pot fi notate pe tablă pentru a putea realiza comparația între răspunsurile grupurilor. Pe baza lor se concep concluziile finale.

Metoda R. A. I. are la bază stimularea și dezvoltarea capacităților elevilor de a comunica (prin întrebări și răspunsuri) ceea ce tocmai au învățat. Denumirea provine de la inițialele cuvintelor *Răspunde – Aruncă – Interoghează* și se desfășoară astfel: la sfârșitul unei lecții sau a unei secvențe de lecție, profesorul, împreună cu elevii săi, investighează rezultatele obținute în urma predării-învățării, printr-un joc de aruncare a unui obiect mic și ușor (minge) de la un elev la altul. Cel care aruncă mingea trebuie să pună o întrebare din lecția predată celui care o prinde. Cel care prinde mingea răspunde la întrebare și apoi aruncă mai departe altui coleg, punând o nouă întrebare. Evident interogatorul trebuie să cunoască și răspunsul întrebării adresate. Elevul care nu cunoaște răspunsul iese din joc, iar răspunsul va veni din partea celui care a pus întrebarea. Acesta are ocazia de a mai arunca încă o dată mingea, și, deci, de a mai pune o întrebare.

BIBLIOGRAFIE

- Mândru E., Borbeli L., Filip D., Gall M., Niculae A., Nemțoc M., Todoruț D., Topoliceanu F., *Strategii didactice interactive*, Editura Publishing House, București, 2010.
- Cristea, Sorin, *Curriculum pedagogic*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2008.

PERFEȚIONAREA CADRELOR DIDACTICE - PREMISA INOVĂRII EDUCAȚIEI ÎN ROMÂNIA

MARIANA-MIRELA IORDAICHE
COLEGIUL TEHNIC „DECEBAL”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDINȚI

The diversity of the educational paradigmas that reffer to the teaching

profession, along with the social and economic dynamics, transform the teacher into an agent of change and innovation. The personality of the teacher becomes more complex as he will need to face new challenges. It is necessary to resize the professional status of the teaching profession, to readjust the competences specific to the profession and to develop the competency profile according to current rules in order to ensure an educational process that rises to the highest standards.

A fi profesor astăzi, într-o Europă a schimbărilor, a unei societăți globalizate, multiculturale, pluralistă și dinamică este o adevărată provocare. Cadrul didactic, factor al schimbării și al progresului, își redefinește statutul profesional: din executant al unor prescripții sau rețete, el, profesorul, devine factor activ al procesului de învățământ – învață, îi învață pe cei ce învață.

Diversitatea paradigmelor educaționale referitoare la competențele profesiei didactice, dinamica socială și economică, îl transformă pe profesor în agent al schimbării. Personalitatea cadrului didactic devine mult mai complexă, fiind nevoie să răspundă unor solicitări de tip nou. Este nevoie de o redimensionare a statutului profesional al profesiei didactice, de o reaşezare a competențelor specifice profesiei, de dezvoltarea profilului de competențe în concordanță cu normele actuale, astfel încât să fie asigurat un proces educațional la standarde de calitate.

Exigențele educaționale actuale impun configurarea unui model al profesiei didactice, în termenii trecerii de la „meserie” la „profesie”. Dacă până acum, exercitarea profesiei didactice era bazată mai mult pe asimilări intuitive, imitative prin ucenicie, acum, prin asimilarea unui set de cunoștințe și dezvoltarea competențelor structurate și fundamentate într-un model profesional, putem vorbi despre profesia didactică, și, în mod special, despre profesionalizarea pentru cariera didactică, despre un model al profesiei didactice, unitar, standardizat, recunoscut în spațiul european și național. Prioritar este interesul pentru cariera didactică și evoluția în carieră în România, precum și recunoașterea socială a statutului cadrului în rândul profesiilor recunoscute la nivel social, completate de activitatea profesională

susținută, în domeniul formării continue a cadrelor didactice din învățământul preuniversitar, susținute prin dezideratele politicilor educaționale la nivel european și național, și nu în ultimul rând, de necesitatea fundamentării profesiei didactice într-un model unitar. Punerea eficientă în aplicare a conceptului de "arie europeană extinsă a educației", în perspectiva cerințelor economiei bazate pe cunoaștere, a condus la înregistrarea de progrese semnificative la nivelul Uniunii Europene.

La nivel funcțional, perfecționarea personalului didactic vizează stimularea capacităților pedagogice și sociale de convertire practică a finalităților de sistem (ideal, scopuri ale educației) în obiective angajate în cadrul procesului de învățământ, în mediul școlar și extrașcolar. La nivel structural, perfecționarea personalului didactic vizează stimularea capacităților pedagogice și sociale de valorificare deplină a tuturor resurselor pedagogice (informaționale, umane, didactico-materiale, financiare) existente la nivel de sistem și de proces.

La nivel operațional, perfecționarea personalului didactic vizează stimularea capacităților pedagogice și sociale de proiectare, realizare, dezvoltare și finalizare a activităților specifice procesului de învățământ (lecții, cursuri, seminarii, lucrări practice, ore de dirigenție; activități extrașcolare/cu: elevii, cadrele didactice, părinții, alți reprezentanți ai comunității educative; activități: manageriale, metodice, de asistență psihopedagogică și socială, de orientare școlară și profesională, de consiliere etc.), în condiții optime, corespunzător contextului intern și extern existent, pe termen scurt, mediu și lung.

Analiza activității de perfecționare a cadrelor didactice presupune raportarea la conceptele pedagogice de formare, în general, și de formare continuă, în mod special.

Formarea constituie funcția centrală a educației (exprimată ca formare-dezvoltare permanentă necesară pentru integrarea socială optimă a personalității umane). Astfel, formarea subordonează din punct de vedere funcțional „învățământul care nu este decât un caz particular al formării”. Între educație și instruire, „matricea sa de funcționare se actualizează în mod diferit în formarea profesorilor, în formarea adulților în general sau în formarea elevilor”. Conceptul de formare continuă definește liniile pedagogice esențiale pentru activitatea de perfecționare a cadrelor didactice, linii conturate la nivelul sistemelor de învățământ, pe fondul evoluțiilor înregistrate în anii 1975-1985, prin consolidarea reformelor deja întreprinse și reevaluarea priorităților într-o societate bazată pe tehnologii avansate. Formarea continuă răspunde la aceste evoluții și la problemele lor integrabile în contextul mai larg al educației permanente.

Depășind semnificația tradițională, de „remediu la carențele formării inițiale insuficientă pentru întreaga carieră profesională” didactică, formarea continuă, în accepția sa (post)modernă, „începe să fie concepută ca un proces de lungă durată și de învățare permanentă”, cu două funcții generale:

- a. perfecționarea și înnoirea practicilor profesionale prin „actualizarea cunoștințelor însușite în timpul formării inițiale”;
- b. completarea formării inițiale, inclusiv prin „schimbarea eventuală a orientării profesionale, cu noi competențe sancționate prin diplome”.

Acste funcții, accentuate în mod specific la nivelul unor sisteme de educație, generează formule diferite de organizare a formării continue. Formarea continuă urmărește perfecționarea practicii pedagogice valorificând mai multe modele alternative „care permit aprofundarea reflexiei și consolidarea cunoștințelor noi” în situații diversificate, proprii procesului de învățământ.

Autoformarea apare, astfel, ca o consecință a sistemului de formare (inițială-continuă), expresie a transformărilor inovatoare promovate în cadrul procesului de învățământ, a cercetărilor pedagogice finalizate la nivelul practicii didactice, a normelor sociale care instituie în școală „o adevărată cultură a autonomiei pedagogice”.

Aceste proiecte au rolul de a iniția derularea și facilitarea unor proiecte de mobilitate pentru cadrele didactice, în sensul în care ele reprezintă o parte componentă a programelor de dezvoltare profesională continuă și inițială. Aceste programe sunt realizabile, în universități și instituții specializate în formare continuă, prin: cursuri, conferințe pedagogice, seminarii, stagii intensive și extensive, acțiuni practice, învățământ la distanță, universități de vară, excursii tematice (de documentare, studiu etc.).

BIBLIOGRAFIE

- Călin Marin, *Procesul instructiv-educativ. Instruirea școlară (analiza multireferențială)*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1995.
- Maciuc Irina, *Formarea formatorilor. Modele alternative și programe liniare*, Editura Didactică și Pedagogică, RA, București, 1998.
- Gliga, Lucia. (coord.), *Standarde profesionale pentru profesia didactică*, București, MEC, 2002.
- Institutul de Științe ale Educației, *Revista de pedagogie*, Nr. 58 (3), București, Editura RCR Editorial, 2010.
- Iucu, Romița, *Formarea cadrelor didactice. Sisteme, politici, strategii*, București, Editura Humanitas Educațional, 2004.

METODE DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE, ADAPTATE MIJLOACELOR MODERNE DE ÎNVĂȚARE. METODA PROIECTUL

DANIELA ISPAS
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „REGELE MIHAI I”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDINȚI

practică, pentru a observa și a obține rezultate, au fost testate 2 tehnologii moderne de predare a unei limbi străine: tehnologia proiectului și tehnologia informației. Aceste tehnologii sunt tehnologii inovatoare. Conceptul de „inovație” din dicționarul modern de cuvinte străine este interpretat ca o inovație. În literatura științifică, cuvântul rusesc „inovație” este definit ca o schimbare intenționată care introduce noi elemente stabile în mediul de implementare, determinând tranziția sistemului de la un stat la altul.

Dintre metodele moderne de predare, metoda proiectului este cea mai promițătoare, permite în procesul educațional real să atingă obiectivele stabilite de orice program, standardul educațional pentru fiecare disciplină academică prin alte metode tradiționale alternative, păstrând toate realizările didacticei, psihologiei educaționale și metodelor private. În prezent, metoda proiectului se află în centrul intereselor științifice ale multor cercetători. Prin urmare, dacă vorbim despre metoda proiectului, atunci ne referim exact la modul de realizare a unui obiectiv didactic printr-o dezvoltare detaliată a problemei (tehnologie). Dezvoltarea ar trebui să se încheie cu un rezultat practic complet real, tangibil, conceput într-un fel sau altul. De exemplu, începând cu tema „Patria mea” în clasa a 7-a cu 18 elevi, s-a decis realizarea unui colaj. Atribuire în grup: definiți ce înțelegem prin cuvântul „Patria mea”, ce este pentru noi, cu ce ne mândrim. Sarcina noastră a fost să aducem reviste vechi, foarfece, lipici, hârtie și pixuri, să oferim studenților dicționare romana-engleză și să formuleze sarcina. În cadrul grupului, elevilor (4-5 persoane) li s-au atribuit responsabilități: cineva întocmește un colaj, cineva caută cuvinte într-un dicționar. În timpul lucrului, profesorul a sfătuit doar utilizarea corectă a anumitor cuvinte străine. La sfârșitul lucrării, grupul și-a prezentat proiectul și l-a apărut (cum o face - decid și ei înșiși). Ar putea fi o poveste, un interviu, un cântec etc. Desigur, o condiție prealabilă este ca aceasta să se întâmple într-o limbă străină. Și atunci este deja mai ușor și mai interesant să lucrezi la acest subiect, deoarece studenții înșiși au fost impregnați de acest subiect, credeau, au determinat principalele puncte ale studierii subiectului. Proiectele asigură responsabilitatea personală a fiecărui student. De-a lungul lucrării la proiect, fiecare student este responsabil pentru un anumit tip (etapă) de muncă.

Această lucrare a creat un climat psihologic complet diferit în clasă. Fiecare elev și-a înțeles responsabilitatea personală față de grup, clasă. Acest tip de lucru a făcut posibilă utilizarea vocabularului dvs., abilitatea de a vă exprima în limbă, deoarece metoda proiectului se bazează pe dezvoltarea abilităților cognitive, creative ale elevilor, abilitatea de a-și proiecta în mod independent cunoștințele, abilitatea de a naviga în spațiul informațional, dezvoltarea gândirii critice. La finalizarea lucrărilor la proiect, am efectuat monitorizarea pentru a identifica gradul de interes pentru acest tip de lucrări. Esența conceptului „Proiect” este o concentrare pragmatică asupra rezultatului pe care l-am obținut atunci când lucrăm la un colaj. Rezultatul acestei lucrări putea fi văzut, cuprins. Pentru a obține acest rezultat, a fost necesar să îi învățăm pe copii să gândească independent, să găsească și să rezolve probleme, folosindu-și potențialul de cercetare în acest scop.

Școala este un sistem social și pedagogic deschis care este creat de societate și este conceput pentru a îndeplini funcții semnificative social. Pe măsură ce societatea se reînnoiește și se schimbă ordinea socială, se schimbă și școala. Situația actuală se caracterizează prin schimbări globale în toate sferile vieții și, în special, în educație.

Tranziția țării către calea dezvoltării inovatoare este anunțată direct astăzi și discutată într-o serie de documente de reglementare care iau în considerare mai multe concepte cheie ale dezvoltării inovatoare. De fapt, activitatea inovatoare vizează transformarea unei descoperiri într-o invenție, o invenție într-un proiect, un proiect într-o tehnologie a activității reale, ale cărei rezultate, de fapt, acționează ca inovații. Una dintre astfel de inovații este tehnologia proiectului.

Metoda proiectelor a apărut la începutul secolului, când mintea profesorilor, filozofilor avea ca scop găsirea de modalități, modalități de dezvoltare a gândirii active independente ale unui copil, pentru a-l învăța nu doar să-și amintească și să reproducă cunoștințele pe care le oferă o instituție de învățământ, ci să le poată aplica practic. De aceea, educatorii americani J. Dewey, Kilpatrick și alții s-au orientat către activitatea comună activă cognitivă și creativă a copiilor în rezolvarea unei probleme comune. Soluția sa necesită cunoștințe din diferite domenii. De aceea metoda proiectului a fost numită inițial problematică. Metoda proiectului presupune în esență utilizarea unei game largi de metode problematice, de cercetare, de căutare, axate în mod clar pe rezultate practice.

Metoda proiectului este necesară în predarea limbilor străine. În primul rând, un profesor de limbi străine îi învață pe copii modalitățile de activitate a vorbirii, prin urmare vorbim despre competența comunicativă ca unul dintre principalele obiective ale predării limbilor străine. Scopul instruirii nu este un sistem lingvistic, ci o activitate de vorbire, și nu în sine, ci ca mijloc de interacțiune interculturală. Pentru a forma la școlari abilitățile și abilitățile necesare într-unul sau alt tip de activitate de vorbire, precum și competența lingvistică la nivelul stabilit de program și standarde, este necesară practica orală activă pentru fiecare elev al grupului. Pentru ca elevii să perceapă limba ca un mijloc de interacțiune interculturală, este necesar nu numai să îi familiarizați cu geografia regională, ci și să căutați modalități de a le include într-un dialog activ al culturilor.

BIBLIOGRAFIE

- Cucoș, C., *Pedagogie*, Polirom, Iași, 1996.
- Gardner, H., *Frames of Mind. The Theory of Multiple Intelligences*, Basic Books, New York, 1983.
- Howatt, A. (1984): *A History of English Language Teaching*, Oxford University Press, Oxford.
- Scrivener, J., *Learning teaching*, Macmillan Publishers Limited, UK, 2005, www.wku.edu/teaching/booklets/quotes.htm

FACTORII DETERMINANȚI AI ÎNVĂȚĂRII LIMBILOR STRĂINE

ADRIANA-NARCISA LABANOV
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN NEGREANU”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDINȚI

S

untem cetățenii unei societăți în care limbile străine sunt prezente în toate

domeniile vieții noastre (școală, tehnologii, mass-media, afaceri, turism, politic etc.). Unele companii solicită la interviuri cunoștințe de limba engleză deoarece au filiale în alte țări, obținerea unei burse presupune adesea o scrisoare de intenție într-o limbă de circulație internațională, meniul telefonului poate fi în engleză. Deși există tot felul de aplicații care pot traduce instant orice dorim, capacitatea de a comunica într-o limbă străină constituie un avantaj major într-o societate deschisă, în care limba engleză este omniprezentă. Acesta este și motivul pentru care copiii sunt învățați de la vârste fragede să comunice în alte limbi decât cea maternă.

În ciuda faptului că elevii studiază limbi străine pe parcursul a peste zece ani, începând cu clasa pregătitoare și uneori, la cererea părinților, chiar la grădiniță și terminând cu liceul, nu toți absolvenții dobândesc competențe de comunicare în limbi străine. Insuccesul în învățarea limbilor străine poate fi pus pe seama unor factori ce vor fi identificați și explicați în cadrul acestui studiu.

De-a lungul timpului s-a constatat că există persoane care manifestă mai multă ușurință în învățarea limbilor străine decât altele. Acest fapt i-a determinat pe profesori și cercetători să realizeze studii care să evidențieze factorii decisivi în învățarea limbilor străine. Rezultatele acestor cercetări nu au ajuns la un numitor comun, ba dimpotrivă sunt contradictorii. Motivul principal este faptul că învățarea unei limbi străine este un proces foarte complex care nu se limitează la transmiterea unor informații, ci antrenează întreaga ființă a elevului. De asemenea au fost lansate de-a lungul timpului numeroase teorii privind modul în care oamenii învață limbi străine. Principalele teorii în acest domeniu sunt: teoria behavioristă (Skinner și Krashen), teoria nativistă (Noam Chomsky), teoriile sociale (R.Brown), teoriile constructiviste, teoriile structuraliste (Piaget), teoriile învățării socio-culturale (Vîgotski), teoria inteligențelor multiple (Gardner).

Data fiind varietatea acestor teorii, ele putând constitui în sine obiectul unui studiu de sine stătător, ne vom limita doar la a detalia câteva dintre ele.

Teoria behavioristă are la bază un experiment cu un șobolan care, atunci când o lumină (stimulul) este aprinsă, apasă o bară metalică (răspuns) și primește o bucată de carne (recompensă). Dacă această activitate este repetată de mai multe ori, șobolanul ajunge să apese acea bară ori de câte ori becul se aprinde, chiar dacă nu mai primește bucata de carne.

Același lucru se întâmplă, potrivit lui Skinner și în cazul comportamentului uman. Orice comportament poate fi învățat. Din moment ce o limbă străină este un comportament lingvistic pe care urmează să și-l însușească o persoană rezultă că metoda bazată pe stimul-răspuns-recompensă se poate folosi cu succes.

Teoria lui Bernard Skinner a fost combătută de către lingvistul Noam Chomsky. Explicația pe care o dă Noam Chomsky constă în faptul că omul dispune de o abilitate mentală de a procesa ceea ce aude și de a crea ceva cu totul nou pornind de la această bază. Copiii se nasc cu un „procesor” care le permite să formuleze reguli referitoare la informațiile pe care le aud. O dată ce aceste reguli au fost activate, potențialul pentru creativitate este nesfârșit. Dacă nu ar exista această abilitate înnăscută, conform teoriei behavioriste, oamenii ar fi simple mașinării care repetă doar ceea ce aud.

Factori interni implicați în învățarea limbilor străine

1. Factori biologici

Sexul. Studiile făcute de-a lungul timpului demonstrează că sexul este unul din factorii biologici implicați în procesul de învățarea al unei limbi străine. Pornind de la cercetările în domeniul socio-lingvistic făcute de W.Labov (1991), Rod Ellis (1994) include în lucrarea sa *”The Study of Second Language Acquisition”* câteva pagini în care abordează această temă. Potrivit acestor autori, femeile învață mai ușor limbi străine decât bărbații. Ele sunt mai deschise la noi forme lingvistice decât bărbații și renunță mai ușor la formele greșite care apar în procesul învățării.

Vârsta. De asemenea este răspândită credința că o limbă străină se învață mai repede și mai eficient cu cât se începe studiul ei mai devreme. Există însă și psihologi care consideră că fiecare om are o vârstă biologică la care trebuie realizată o activitate pentru ca ea să devină parte integrantă a unui organism. În ceea ce privește vârsta propice începerii studiului limbii engleze, părerile sunt împărțite. Potrivit unor autori, cu cât se începe studiul limbii engleze mai repede, cu atât învățarea este mai eficientă. Alți autori dimpotrivă consideră că anii dinaintea pubertății par a fi cei mai potriviți pentru o învățare naturală și ușoară, pentru că atunci elevii pot opera cu reguli gramaticale pe care le pot înțelege și asimila.

2. Factori psihologici

Inteligența. Teoria lui Gardner evidențiază faptul că nu există un singur tip de inteligență, ci mai multe, prin „inteligență” înțelegând modul oamenilor de a răspunde la provocările de zi cu zi pentru a rezolva diverse probleme. Cele nouă tipuri de inteligență menționate de autor sunt următoarele: inteligența verbală, inteligența logico-matematică, inteligența spațială, inteligența kinestezică, inteligența interpersonală, inteligența intrapersonală, inteligența ambientală. Inteligența verbală se referă la abilitatea oamenilor de a comunica, de a-și exprima ideile într-o manieră clară, de a da nuanțe cuvintelor. În schema lui Gardner inteligența verbală nu este legată direct de abilitatea de a învăța limbi străine. Este evident însă că persoanele care au abilitatea de a gândi în cuvinte, de a folosi cu ușurință limba atât oral, cât și scris, de a fi sensibil la sunete, de a înțelege semnificațiile cuvintelor sunt mai dotate intelectual pentru a învăța limbi străine.

Memoria este un mecanism psihic cognitiv de înregistrare, stocare și reactualizare a experienței trecute. Memoria preia informațiile din stimuli externi, le transformă, le stochează și le aduce la nivel conștient atunci când avem nevoie de ele.

Deși relația dintre memorie și limbă nu a fost centrul de interes al cercetătorilor pentru mult timp, totuși în ultimii douăzeci de ani studierea modului în care interacționează aceste două atribute umane a devenit din ce în ce mai interesantă pentru specialiști. Service (1992) a studiat relația dintre capacitatea de a reproduce non-cuvinte (grupuri aleatorii de sunete,

lipsite de semnificație) și succesul în învățarea limbilor străine. Elevilor de școală primară care studiau engleza li s-a cerut să reproducă anumite non-cuvinte. S-a observat că cei care erau capabili să memoreze cât mai multe structuri de acest fel avea și cele mai bune rezultate la testele de limba engleză.

Metodele și strategiile de predare-învățare. Modul în care se predă și se studiază limba engleză a cunoscut diverse orientări de-a lungul timpului. Aceste abordări au fost influențate de contextul istoric, social și cultural. În mod tradițional (sec. XVIII), învățarea se baza pe explicații ample oferite de profesor, referitoare la structura limbii și la regulile gramaticale după care aceasta funcționează. Cea mai nouă abordare, folosită frecvent astăzi în sălile de clasă este cea numită „metoda comunicării”. Nu se mai insistă pe regulile de gramatică, pe pronunția corectă, pe traduceri, ci pe funcțiile limbii, pe ceea ce este în stare să facă elevul, folosind limba.

Ar fi minunat dacă ar exista o rețetă care să garanteze succesul învățării unei limbi străine. Probabil toți profesorii și elevii dornici să cunoască o limbă diferită de cea pe care au învățat-o de la părinți ar fi interesați să o afle și să o aplice. Din păcate o astfel de rețetă nu există, deoarece studiul oricărei limbi străine este un proces îndelungat care necesită efort, timp și răbdare și care angrenează mai multe laturi ale personalității elevului. A învăța o limbă străină este un proces diferit de învățarea altor obiecte pe care le studiază elevii la școală, pentru că nu se rezumă doar la memora informații și de a le trece prin filtrul propriei gândiri. Factorii care influențează procesul de învățare al limbilor străine sunt numeroși și complecși. Ei constituie un subiect nepuizabil de discuție și cercetare.

BIBLIOGRAFIE

- Bonta, E., *Teaching English: a pragmatic approach*, Bacău, Alma Mater, 2011.
Gardner, R. C., Lambert, A. E., *Attitudes and Motivation in Second Language Learning*, 1972.
Popescu-Neveanu, P., Zlate, M., *Psihologie școlară*, Universitatea din București, 1987.

BENEFICIILE STUDIERII UNEI LIMBI STRĂINE DE TIMPURIU

ELENA-LILIANA LUCA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN NEGREANU”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDINȚI

Părinții trebuie să fie conștienți de importanța studiului limbilor străine

pentru copil încă de la grădiniță. Nu este o noutate că învățarea uneia sau mai multor limbi străine dezvoltă gândirea critică, analitică, dar și creativitatea. Conform specialiștilor, creierul copiilor la vârstă preșcolară are o serie de zone active pentru asimilarea limbii, o capacitate care scade pe măsură ce aceștia cresc. Altfel spus, copiii cu vârste între 2 și 7 ani receptează mult mai bine limbile străine cu care intră în contact decât cei de vârstă mai mare.

S-a constatat că părinții care își pun copiii de 2-3 ani să învețe o limbă străină procedează foarte bine, deoarece copiii nu numai că sunt capabili de această activitate, ci sunt în stare să o facă foarte bine. Capacitatea creierului de a recepta și de a învăța limbi străine este foarte mare. Important este să înceapă să învețe această nouă limbă, doar după ce a început deja să asimileze cuvinte din limba maternă.

Metodele cele mai eficiente ca un copil să învețe o limbă străină sunt jocul, povestea, explorarea, conversația, dialogul. O limbă străină se învață cel mai bine prin joc. Aceasta este baza învățării, și nu metoda clasică, structurată. Copilul învață sau fixează ceea ce a dobândit, explorând mediul înconjurător. Toate aceste activități verbalizate în limba în care vrem să învețe îl ajută să achiziționeze acel limbaj. Metodele de învățare diferă de la copil la copil în funcție de abilitățile, capacitățile fiecăruia și de ritmul propriu de învățare. La vârste extrem de fragede nu se poate vorbi de o abordare formală. Totuși, copilul poate fi expus limbii străine prin cântecele, poezii. Chiar dacă nu înțelege nimic, creierul său se obișnuiește cu sunetele noi iar în timp, va face diferența între limba maternă și cea străină. Învățarea conștientă va veni însă mult mai târziu.

Învățarea unei limbi străine și introducerea într-o cultură nouă și o viziune diferită asupra lumii este cea mai eficientă cale pentru deschiderea minții. Empatia și curiozitatea pe care copilul o va dezvolta față de alte culturi, de alte obiceiuri și modele de gândire ale acestora, reprezintă un alt beneficiu major adus de învățarea limbilor străine. Odată ce conștientizezi atitudinile și specificul unei culturi, ești pregătit să fii mai tolerant și să îi vezi pe ceilalți într-o lumină mai bună.

Concomitent cu eforturile de a le asigura copiilor șanse corecte și eficiente de învățare și exersare a limbilor străine, părinții trebuie să își limiteze așteptările la un nivel rezonabil. Un copil care merge la grădiniță unde învață limba engleză, nu va vorbi limba fluent la finalul grupeii mari. La această vârstă fragedă, nu acesta este scopul, ci de a-i

„deschide urechile” copilului, de a-i crește interesul, de a pregăti terenul pentru activitățile de învățare care vor urma, de a-l face să iubească limba respectivă și să fie dornic să afle mai multe. Sarcina părintelui este aceea de a alege corect omul și metoda prin care copilul său este expus limbii.

Studiul unei limbi străine încă de timpuriu, ajută la obținerea unor rezultate mai bune la examenele standard la toate disciplinele, incluzând matematica și celelalte științe exacte. Expunerea copiilor la situații în care să exerseze vorbirea unei limbi străine, urmată de încurajarea participării la conversații și activități de grup, reprezintă o cale sigură de succes în asimilarea acelei limbi străine.

BIBLIOGRAFIE

S. Antonaros, L. Couri, *Teaching Young Children*, Express Publishing.

*** *Date cheie privind educația lingvistică în școlile din Europa*, Ediția 2017, „Raport Eurydice”, Luxemburg, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene.

METODE DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE, ADAPTATE MIJLOACELOR MODERNE DE ÎNVĂȚARE

CARMEN MANEA-SCRECIU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 6,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDINȚI

În contextul actual, se remarcă o necesitate a schimbării în didactica tuturor disciplinelor, inclusiv în didactica limbii franceze, accentul punându-se pe strategiile și metodele de predare-învățare folosite.

Pentru a face cât mai plăcută ora de limba franceză, este recomandabil a se folosi mai mult metodele informative- participative (conversația, dialogul, demonstrația) și formative-participative (învățarea prin joc, prin cercetarea individuală, prin descoperire). Cântecel, jocurile, dramatizările, cuvintele încrucișate, șaradele, rebusurile sunt foarte apreciate de elevi. Potrivit orientării tradiționale, rolul elevului constă în a urmări prelegerea sau explicațiile profesorului, de a reține și a reproduce ideile auzite, de a accepta în mod pasiv ideile transmise și de a lucra izolat. La polul opus, orientarea modernă atribuie alte roluri elevului. Acesta trebuie să-și exprime puncte de vedere proprii, să realizeze schimburi de idei cu ceilalți, să argumenteze, să-și pună și să pună întrebări cu scopul de a înțelege, să coopereze cu alți elevi în vederea rezolvării problemelor și a sarcinii de lucru.

Cheia unei ore reușite constă în colaborarea și înțelegerea profesorului cu elevii, în participarea efectivă a acestora, strategia și metodele folosite de profesor fiind esențiale. Astfel, se recomandă o „împletire” a metodelor tradiționale de predare-învățare cu cele noi și nu o respingere totală a acestora, cât și o adaptare a metodelor tradiționale la contextul actual. Pot fi de un real folos vizitele, plimbările, întâlnirile cu specialiștii. Prin metoda predării integrate, elevii pot să participe, să se implice mai mult, efectiv sau afectiv, prin antrenarea unor surse cât mai variate, prin prezentarea conținuturilor cu ajutorul experiențelor diverse, al învățării prin descoperire. Succesul în munca instructiv-educativă depinde în cea mai mare măsură de cadrele didactice, de competența și dragostea lor pentru profesie. Nici planurile de învățământ, nici programele școlare, nici manualele, nici baza materială a școlii nu pot avea asupra elevilor o influență care să poată fi comparată cu cea a cadrelor didactice.

Prelegerea, metodă didactică tradițională, poate fi modernizată și îmbunătățită prin preocuparea profesorului de a stimula interesul elevilor prin introducerea unor povești sau glume, a unor imagini captivante și filmulețe despre ceea ce urmează a fi prezentat sau lansarea unor întrebări incitante ce determină participarea elevilor.

Exemplu: Lectura lecției „En garde, les fantassins!” a fost precedată de vizionarea filmului artistic „Les trois mousquetaires” ce trata același subiect, fapt ce a determinat un interes deosebit din partea elevilor.

Brainstormingul, metodă ce constă în formularea a cât mai multe idei legate de o temă dată este o metodă ce prezintă mai multe avantaje: toți elevii participă în mod activ, își dezvoltă capacitatea de a trăi anumite situații, de a le analiza și de a lua decizii, își exprimă personalitatea, se eliberează de anumite prejudecăți, își dezvoltă creativitatea. Profesorul trebuie să încurajeze exprimarea ideilor, să nu permită inhibarea intervențiilor elevilor, să stimuleze explozia de idei, să motiveze învățarea elevilor începând o lecție nouă cu un brainstorming.

Exemplu: Lecțiile ce introduc vocabular nou (obiectele școlarului, animalele de la fermă, hainele, activitățile școlarului, etc.) pot debuta cu un brainstorming pe baza temei propuse sau a unor imagini. Elevii pot utiliza dicționare.

R.A.I. (răspunde, aruncă, întreabă) este o metodă activ-participativă folosită pentru fixarea cunoștințelor deja predate. Are avantajul de ai apropia pe elevi unul de altul prin comunicarea directă.

Exemplu: Fixarea cunoștințelor la lecția „a se prezenta, a răspunde la prezentări”. Elevii au făcut un cerc, iar cu ajutorul unei mingi pasate de la unul la altul, s-au prezentat pe sărite. Elevul care trimitea mingea se prezenta „Je m’appelle Victor”, apoi lansa mingea și întrebarea „Comment t’appelles-tu?” unui alt elev, astfel încât toată clasa a fost antrenată într-un mod plăcut în lecție.

Ciorchinele este o metoda de brainstorming neliniară care stimulează găsirea conexiunilor dintre idei și care presupune mai multe etape:

1. se alege o temă/ un cuvânt ce urmează a fi cercetat și se scrie în mijlocul tablei sau a unei fișe de lucru;
2. se cere elevilor să scrie toate ideile care le vin în minte în legătură cu tema sau cuvântul respectiv, trăgând linii între acestea și cuvântul dat;
3. activitatea se oprește atunci când se epuizează toate ideile sau când s-a terminat perioada de timp acordată. Elevii pot fi împărțiți în grupuri mici sau în perechi, fiecare grup având cretă de o anumită culoare, fiind astfel în competiție (care grupă a scris cele mai multe și mai bune idei - tabla va arăta la sfârșit ca un curcubeu). La sfârșitul lecției, ideile pot fi reorganizate în funcție de anumite criterii stabilite de elevi sau de profesor, reorganizându-se astfel ciorchinele.

Exemplu: Pot fi abordate diferite teme precum: școala, casa, meseriile, anotimpurile, animalele, etc.

„Știu/ vreau să știu/ am învățat” este o metodă activ-participativă ce implică lucrul frontal cu elevii sau pe grupuri mici, constând în a solicita elevilor să prezinte ceea ce știu deja despre o temă dată și de a formula întrebări la care se așteaptă răspuns din lecție.

Exemplu: Discutarea unor elemente legate de geografia Franței. Profesorul a oferit elevilor, împărțiți pe grupe, fișe de lucru conținând un tabel cu 3 coloane: „Știu”, „Vreau să știu”, „Am învățat”. Primele două coloane trebuie să fie completate la începutul activității, după explicațiile oferite de profesor, iar ultima trebuie completată pe parcursul lecției, în funcție de informațiile noi obținute. Astfel, ideile din coloane sunt completate pe fișele de lucru, cât și la tablă. Este de preferat ca grupele de elevi să aibă cretă de diferite culori. Elevii știau că Franța este situată în partea de vest a Europei, au enumerat câteva denumiri de munți (Alpi, Pirinei), de ape (Sena), de monumente (Turnul Eiffel, Muzeul Louvre). Elevii doreau să

știe ce alți munți sunt în Franța, ce alte cursuri de apă o traversează, doreau să vadă imagini cu monumentele importante din Franța și să cunoască mai multe despre acestea. În a treia coloană „Am învățat”, elevii au transcris ce au învățat în ora respectivă.

Jocurile pot duce la asimilarea noțiunilor mult mai ușor, creând un mediu relaxat de învățare și contribuind la dezvoltarea imaginației, a aptitudinilor și creativității elevilor.

Jocul detectivului, folosit la înțelegerea și producerea orală, poate aborda descrierea de persoane sau personaje. Un elev iese din clasă, în timp ce ceilalți vor fixa un suspect. La revenirea în clasă acesta va adresa întrebări ce necesită răspuns închis: da sau nu, iar clasa îi va răspunde până când acesta va ghici persoana. („*Il est blond? Oui. C'est une fille? Non.*”)

„**Tabu**” presupune ghicirea unui cuvânt de către membrii echipei fără folosirea cuvintelor interzise.

De exemplu: „la poste”, fără a pronunța termenii: timbres, facteur, lettre, courrier et boîtes aux lettres. Elevii vor trebui să facă apel la sinonimie.

Jocurile referitoare la proverbe sunt utilizate la orice nivel de studiu al limbii. La nivelul debutant, se preferă în special jocurile de reconstrucție: profesorul alege câteva cartonașe având cuvintele unui proverb, elevii trebuind să le combine pentru a reconstrui proverbul.

Exp: avant, pas, charrue, boeufs, faut, mettre, il, ne, la, les.
„Il ne faut pas mettre la charrue devant les boeufs.”

Jocurile de completare a proverbelor pot fi utilizate în cadrul orelor făcând referire de exemplu asupra verbelor regulate și neregulate. Ca și o aplicație, pot fi scrise la tablă proverbe ale căror verbe lipsesc propunându-se o listă de verbe la infinitiv.

Exp: mordre, aboyer, faire valoir etc.
L'habit ne .....le moine.
La fortune.....aveugle.

O variantă a ghicitorilor poate fi cea în cadrul căreia elevii trebuie să ghicească un cuvânt din mai multe silabe despărțite în părți mai mici, fiecare formând un cuvânt de sine stătător. Acest tip de joc reactualizează și fixează vocabularul deja achiziționat în cadrul unei lecții sau a unui grup de lecții dar și în cadrul unor lecții de recapitulare.

Exp : Mon premier est un fruit apprécié.
Mon second est une boisson très employée,
Mon tout est un légume vert et blanc.
(poire – eau – poireau)

Cântecele, documentele audiovizuale, articolele de presă, fotografiile, documentele multimedia, documentele de pe internet și alte tipuri de materiale, fac ca lumea exterioară să pătrundă în sala de clasă. Cântecele pot fi utilizate ca exercițiu de ascultare și de înțelegere orală. Ele permit șansa elevilor de a vorbi/ a asculta o limbă franceză autentică, variată și cizează capacitățile elevilor de a înțelege limba franceză. Pentru a obișnui aparatul auditiv de a înțelege o limbă străină, este necesar ca elevul să audă diferite tipuri de accente, ritmuri, intonații, debite. Din punctul de vedere al lexicului folosit, se pot realiza exerciții vizând: descoperirea/ recunoașterea lexicului, a descoperi / a recunoaște diferite registre ale limbii, a cunoaște diferite elemente de civilizație. Fonetic, se pot viza: recunoașterea/reproducerea de sunete, a descoperi diferite accente, a forma capacitatea receptivă. În funcție de obiectivele propuse, profesorul de limba franceză poate utiliza materialele audio în orice secvență a orei: la început pentru a crea o atmosferă agreabilă, ca element declanșator introducând o temă sau un element de civilizație; ca punct de plecare a unei secvențe didactice (act de limbaj, pentru o prezentare, un eseu, punct de plecare pentru o dezbatere), ca și un reper pentru o structură deja

achiziționată: fonetic, lexical, morfo-sintactic sau ca suport pentru fixarea unei structuri achiziționate(sistematizare).

Jocurile lingvistice și de comunicare prezintă avantaje incontestabile în achiziționarea unei limbi, fie că este vorba despre limba maternă sau o limbă străină. Începând cu ghicitorile, care deschid aria jocurilor copilăriei, jocurile lingvistice (de vocabular, gramatică, ortografie) răspund în general la folosirea într-un mod repetat a unui lexic sau a unor structuri lexico-gramaticale. Se asigură astfel sistematizarea/ fixarea materiei achiziționate.

BIBLIOGRAFIE

- Dragomir, Mariana, *Puncte de vedere privind predarea- învățarea limbii franceze ca limbă străină*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001.
- Păcurari, O. (coord.), *Strategii didactice inovative*, Editura Sigma, București, 2003.
- Păcurari, O. (coord.), *Învățarea activă. Ghid pentru formatori*, MEC-CNPP, 2001.
- Roman, Dorina, *La didactique du francais langue etrangere*, Editura Umbria, Baia Mare, 1994.

METODE INTERACTIVE ÎN PREDAREA VOCABULARULUI

DELIA-MAGDALENA MANOLE
COLEGIUL NAȚIONAL PEDAGOGIC „CAROL I”,
CÂMPULUNG, JUDEȚUL ARGEȘ

„Nu privi niciodată învățătura ca pe o datorie, ci ca pe un prilej de

invidiat de a cunoaște frumusețea eliberatoare a intelectului, pentru propria ta încântare și spre folosul comunității căreia îi va aparține munca ta de mai târziu.”

- Albert Einstein -

Lecția este o construcție personală favorizată de interacțiunea cu elevii și fără îndoială transferul achizițiilor în contexte noi duc la adevărata învățare.

Metodele interactive m-au ajutat să creez o învățare mai profundă și o mai bună aplicare a cunoștințelor de vocabular și nu numai.

Elevii au dovedit o mai bună memorare, și-au dezvoltat aptitudini de gândire mai bune.

Din experiența mea și a altora am observat că învățarea interactivă îi determină să-și formeze propria înțelegere a informațiilor și propria perspectivă. Ei chiar preferă aceste metode.

La orele de limba română, cu o strategie didactică adecvată și măiestrit aleasă, putem angaja în mod real elevii în elaborarea cunoștințelor pe care trebuie să și le însușească. Știm că este esențială facilitarea și verificarea nivelului de învățare. Cu ajutorul metodelor interactive se poate obține feedback asupra măsurii în care elevii înțeleg informațiile și putem corecta aspectele înțelese greșit.

Ioan Cerghit susținea faptul că *„sunt considerate interactive acele metode care promovează învățarea interactivă, care sunt orientate către intensificarea interacțiunilor și interrelațiilor în cadrul grupului de elevi, care conduc într-un mod organizat, fie în grupul-clasă de elevi, în grupuri mici sau în perechi, la construcția interactivității, fiind cele care încurajează interschimbul liber de cunoștințe, de idei, de experiențe, confruntarea de opinii și argumente în vederea ajungerii în comun la construcția unor noi cunoștințe, la noi clarificări și soluții la problemei”*.

Predarea interactivă a lecțiilor de vocabular este centrată pe elev și pentru realizarea unui demers didactic reușit am promovat metode active, prin care am pus în centrul atenției elevul.

În continuare am să prezint câteva dintre metodele și tehnicile active menite să contribuie la diversitatea metodologiei didactice existente, înscriindu-se în domeniul căutărilor și preocupărilor creative de sporire a eficienței muncii noastre cu elevii, aplicate la orele de limba și literatura română.

Îmi propun să ilustrez unele dintre metodele interactive de predare-învățare care mi s-au părut utile în abordarea cunoștințelor de vocabular la gimnaziu.

Am constatat că în 8-10 minute se pot realiza așa-zisele *exerciții de încălzire* pe care le putem face la începutul secvenței didactice.

Tipuri de exerciții de vocabular, de exemplu pentru studiul sinonimelor, pot fi puse pe o fișă de lucru în care să existe itemi de tipul:

- scrie în spațiul punctat cuvântul corespunzător;
- alege prin încercuire răspunsul considerat corect;
- scrie două sinonime pentru două adjective din text;
- numește culoarea corespunzătoare;
- rezolvând rebusul dat, vei obține.

Brainstormingul se poate face cu elementele cheie ale textului, cuvinte ce pot alcătui un *ciorchine* care să grupeze sintetic răspunsurile elevilor.

Alegerile elevilor vor fi totdeauna argumentate și trecute prin filtrul profesorului.

Proiectul este o altă metodă interactivă, de grup sau individual, care poate începe în clasă și se poate termina acasă. Li se pot propune elevilor exerciții în care unele *sinonime sau antonime pot fi corecte sau incorecte*, urmând ca ei să rezolve sarcinile de lucru și să ajungă la răspunsul corect.

Cvintetul este o metodă creativă care, deși utilizată mai mult pentru versuri în vederea sintetizării unui conținut de idei, poate conține *perechi de sinonime sau antonime ce exprimă acțiuni sau cuvinte cheie, dar și substantive*.

Tehnica: *Gândiți / Lucrați în perechi / Comunicați* este îndrăgită pentru dinamismul ei și caracterul de joc. De exemplu, elevii formează *perechi* și cu ajutorul dicționarelor identifică sensurile unor cuvinte, fiecare membru din echipă răspunzând individual la anumite întrebări ce pot avea mai multe răspunsuri posibile. Pot fi utilizate și *neologisme*. Fiecare pereche ajunge la un răspuns comun care să includă părerile membrilor săi. Se vor rezuma conținuturile discuțiilor purtate și concluziile la care au ajuns partenerii de comun acord.

Metodele interactive determină profesorul în acest fel să creeze situații de comunicare în care elevii să fie obligați să utilizeze o gamă vastă de operații mintale, să aibă în vedere o abordare multiplă a unor situații date. Este adevărat că în acest fel putem să valorificăm pe multiple planuri potențialul uman de cunoaștere, de acțiune și de simțire cu care orice elev vine la școală. Dacă elevii ar fi puși să joace rolul de profesor, ei vor avea posibilitatea de a reînvăța ceea ce credeau că știu.

Studiind *pleonasmul*, am propus predarea reciprocă și am exersat acest lucru în grupuri de 4 membrii la o clasă cu 20 de elevi. Cele 5 grupe și-au desemnat câte un lider, care și-a luat rolul în serios și pus în postura de profesor le-a predat colegilor.

O altă metodă interactivă utilizată în predarea noțiunilor de vocabular la gimnaziu poate fi *scrierea liberă*. Este o tehnică ce presupune activitatea de a scrie cu scopul de a gândi. Mai ales la clasa a VIII-a pot fi realizate *texte non-literare* care să includă elemente de vocabular.

Astfel, vom observa că eficiența unei metode interactive depinde de măiestria profesorului de a o aplica. Metodele, acestea fiind doar un nivel superior în ierarhia strategiilor didactice, nu sunt rupte de tradițional, dar vizează modernul. Ele marchează un alt stadiu al dezvoltărilor prin raportare la formativ.

Pentru clasa a VI-a am preferat *metoda cubului* prin care elevii au asociat și comparat diversele omonime. Este știut faptul că aceasta metodă este utilizată pentru că oferă perspective diferite.

Prin metoda *Graffiti* am putut realiza analiza unui subiect învățat la recapitularea unui capitol, la compuneri ce conțin elemente de lexic.

Fișele de lucru și portofoliile pot fi realizate prin diverse metode moderne.

Albert Einstein spunea: „*Dacă cineva stăpânește bazele domeniului studiat și dacă a învățat să gândească și să lucreze independent, el își va găsi cu siguranță drumul și în plus, va fi bine pregătit pentru a se adapta progresului și schimbărilor*”.

Metodele interactive îi determină pe elevi să utilizeze, după cum am văzut, numeroase operațiuni mintale ca observarea, identificarea, comparația, clasificarea etc.

Metoda R.A.I.: aruncarea unei mingii ușoare poate fi începutul unui joc pe cât de obișnuit, pe atât de interesant. Această metodă de fixare și sistematizare a cunoștințelor, dar și de verificare urmărește realizarea feed-back-ului printr-un joc.

Ca profesor am învățat că informațiile noi se raportează la schemele mintale preexistente și se reorganizează prin restructurare.

„*Profesorul se află în relație de parteneriat cu elevii săi, negociind obiectivele învățării, precum și formele și modalitățile de evaluare. El tratează clasa școlară ca pe o lume reală, analizându-i regulile explicite și implicite și valorificând lumea reală ca pe o inepuizabilă scenă a situațiilor de învățare. Metodele didactice folosesc exprimarea personală, atitudinea reflexivă și critică, autonomia individului dar și a grupului, stimulând învățarea prin cooperare, pentru a induce dezvoltarea personală prin acțiuni de autoconștientizare în cadrul grupurilor mici*” (Crenguța-Lăcrămioara Oprea)

Prin metodele interactive stimulăm activismul elevilor și dezvoltăm spiritul investigativ gândirea divergentă, atitudinea creativă și activă în școală.

Studiind de exemplu *neologisme*, elevii sunt încurajați să pună cât mai multe întrebări și favorizăm accesul la cunoaștere prin forțe proprii.

Le cerem spontaneitate și îi încurajăm în sensul dezvoltării capacității de organizare de materiale, de idei, de colecții de cuvinte pe care le pot asambla sub formă de *aritmogrife*, făcând din incursiunile lor o adevărată aventură a cunoașterii.

Este important ca formarea unor deprinderi de învățare interactiv-creativă ce antrenează efortul intelectual al elevului să înceapă timpuriu. Astfel vor avea un efect formativ mai eficient.

Dovedind creativitate individuală, dar și de grup, elevii pot crea diverse tipuri de exerciții, mai ales de tipul celor *cu cuvinte derivate și compuse*.

Un instrument de învățare interactivă a fost considerat *internetul*, deoarece acesta este o poartă spre cunoaștere pentru toate domeniile și pentru toate vârstele.

Sub atenta îndrumare a profesorului, elevii pot realiza *dicționare virtuale*, care să corespundă nivelului lor de cunoaștere și de așteptare.

Comunicarea virtuală crește responsabilitatea de învățare din partea elevului, cointerestat în propria formare. Sarcinile profesorului sporesc, deoarece acest tip de activitate presupune un anumit tip de interactivitate cu elevii. „*Curriculum digital și aplicațiile în rețea*”

vor transforma predarea-învățarea-evaluarea. Clasele de elevi vor reuni elevi diferiți” (Crenguța Oprea)

Astfel de lecții au putut fi realizate în cadrul orelor de limba română pe care le-am desfășurat în cabinetul de informatică, în cadrul lecțiilor AEL.

Metodele interactive au făcut mai ușor drumul elevilor spre cunoaștere , au făcut apel la capacitatea lor de a gândi, de a acționa și imagina, de a crea și construi operații mintale.

Evantaiul metodelor active este foarte larg și în continuă extindere.

Profesorul Ioan Cerghit afirma: *„Pedagogia modernă un caută să impună niciun fel de rețetar rigid, dimpotrivă, considera că fixitatea metodelor, conservatorismul educatorilor, rutina excesivă, indiferente, etc. aduc mari prejudicii efortului actual de ridicare a învățământului pe noi trepte: ea un se opune inițiativei și originalității individuale sau colective de regândire și reconsiderare în spirit creator a oricăror aspecte care privesc perfecționarea și modernizarea metodologiei învățământului de toate gradele. În fond, creația în materia de metodologie ,înseamnă o neconținută căutare, reînnoire și îmbunătățire a condițiilor de muncă în instituțiile școlare.”*

Metodele interactive stimulează dezvoltarea personalității elevului: *„Inteligența creatoare este forma superioară de organizare a comportamentului creativ.”* (Marin Stoica)

BIBLIOGRAFIE

- Cerghit, Ioan, *Metode de învățământ*, Editura Polirom, Iași, 2006.
- Oprea, Crenguța-Lăcrămioara, *Strategii didactice interactive*, București, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2008.
- Stoica, Marin, *Pedagogie și psihologie*, Editura Gheorghe Alexandru, 2002.
- Cucoș , Constantin, *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2000.
- Ionescu M, Radu I, *Didactica modernă*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001.

METODE DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE

NARCISA-LILIANA MINEA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN NEGREANU”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDINȚI

*M*etodele de predare sunt una dintre cele mai importante componente ale

procesului educațional. Fără utilizarea metodelor adecvate, este imposibil să atingi obiectivul stabilit, să implementezi conținutul dorit, să completezi antrenamentul cu activitate cognitivă.

O problemă fundamentală care se pune este cum se învață o limbă străină și, mai ales, când este momentul potrivit să începem predarea limbilor străine copiilor. Se știe că învățarea la nivel utilizabil al limbii străine nu este ușoară – dovada evidentă fiind dată de miile și milioanele de absolvenți din toată lumea a diferitelor tipuri de școli în care au studiat o limbă străină ani de zile, iar la absolvire nu reușesc să poarte o conversație uzuală, să traducă în sau din limba țintă un text de dificultate medie și să înțeleagă o știre difuzată prin mass media. O limbă străină se predă și se învață pentru a fi folosită mai apoi în comunicare și ca mijloc de căutare a informației.

Introducerea limbii engleze ca obiect de studiu încă din primii ani ai unui copil prezintă beneficii incontestabile în ceea ce privește achizițiile lingvistice dobândite de cei mici. Învățând limba engleză, copiii își însușesc noi moduri de a gândi și a înțelege lumea din jurul lor și își îmbunătățesc capacitățile cognitive. Prin contactul cu limba engleză, copiii vor putea să înțeleagă oamenii din afara culturii lor materne. La vârsta școlarității mici toate activitățile didactice în care sunt integrați copiii sunt ludice, prin intermediul acestora urmărindu-se transmiterea unor cunoștințe sub forma unui joc care implică realizarea de desene, analiza și comentarea unor imagini sau a unor secvențe video, repetarea unor cântece, învățarea unor poezii etc.

Educația timpurie, ca primă treaptă de pregătire pentru educația formală, asigură intrarea copilului în sistemul de învățământ obligatoriu (în jurul vârstei de 6 ani), prin formarea capacității de a învăța.

Copiii din învățământul școlar manifestă dorința de a se implica în activități ludice, astfel că predarea limbii engleze trebuie să se producă prin intermediul unor activități de joc, care să le trezească interesul și să le capteze atenția.

Odată cu schimbarea metodelor, însăși conceptul de „metodă de predare” s-a dezvoltat atât în internă, cât și în teoriile străine ale predării și învățării limbilor străine. În prezent, acest concept nu are o denumire fără echivoc în literatura științifică.

Termenul „metodă” din literatura străină modernă poate corespunde nu numai termenului „metodă”, ci și „abordare”, care înseamnă „abordare”; unele ghiduri didactice nu folosesc deloc termenul „metodă”, ci doar „metodologia” de predare.

Cu alte cuvinte, metoda de predare include în mod organic activitatea didactică a profesorului (predare) și organizarea activităților educaționale și cognitive ale elevilor (predare) în relația lor, precum și specificul muncii lor pentru a realiza educațional, de dezvoltare și educațional scopurile predării. Esențialul din aceste definiții este că, în primul rând, este o activitate al cărei scop este? predarea unui individ și rezolvarea problemelor educaționale și, în al doilea rând, este întotdeauna o activitate comună a profesorului și a elevului. Prin urmare, rezultă că baza conceptului de „metodă de predare” este activitatea subiecților procesului educațional.

În cadrul procesului de învățare activitatea de predare, învățare și evaluare se realizează cu ajutorul unor elemente importante care se află în strânsă legătură, asigurând astfel o desfășurare coerentă și benefică a acestor procese. În practica predării limbii engleze există o multitudine de metode care au fost și sunt folosite, unele mai eficiente, altele mai puțin eficiente.

Metodele moderne alese sunt mai numeroase, lucru explicabil prin varietatea profesorilor ce predau limba engleză și teritoriilor unde aceasta se predă, ceea ce face ca didactica limbii engleze să beneficieze de experiențe vaste în aceste sens și discuții valoroase. Așadar, ne-am oprit la metoda directă (The Direct Method), Calea tăcerii (The Silent Way), Suggestopedia, Învățarea limbii în comunitate (Community Language Learning), metoda răspunsului fizic total (The Total Physical Response Method), metoda comunicativă (Communicative Language Teaching) (pentru informațiile despre metode vezi Harmer, 2004 și Larsen-Freeman, 1986).

Metoda Clasică – Metoda traducerii

Modul în care se predă și se învață limba engleză a cunoscut diverse abordări de-a lungul timpului, influențate de contextul social și cultural. În mod tradițional (sec. XVIII), învățarea limbii engleze se baza pe explicații ample referitoare la structura limbii și la regulile de gramatică după care aceasta funcționează. În acest caz, profesorul era actorul cel mai important în timpul orei. El era autoritatea care vorbea cel mai mult, transmitea cunoștințele necesare elevilor, hotărâ activitățile ce urmau a se desfășura în clasă, în timp ce elevii ascultau, își luau notițe și rezolvau exercițiile pe care le primeau. În afară de studierea amănunțită a regulilor de gramatică, învățarea limbii engleze presupunea și memorarea unor lungi liste de cuvinte alături de echivalentele acestora în limba elevilor, precum și traducerea unor fragmente însemnate cantitativ din limba engleză în limba cursanților.

Aceasta abordare, inspirată din învățarea limbilor clasice, cunoscută în didactica limbii engleze drept „**metoda traducerii gramaticale**”, „**grammar translation method**”, s-a dovedit de-a lungul timpului ineficientă, întrucât elevii, puși în situații concrete, nu erau capabili să comunice, deși stăpâneau foarte bine regulile de gramatică ale limbii engleze și memoraseră liste foarte lungi de cuvinte englezești și traducerea lor. Deoarece profesorul vorbea cam tot timpul, elevilor le rămânea foarte puțin timp pentru a încerca să folosească singuri limba pe care o studiau. Ei știau foarte multe lucruri despre limba engleză, dar nu erau capabili să o folosească pentru a comunica. Faptul că profesorul transmitea o mulțime de cunoștințe și oferea explicații detaliate asupra felului în care se folosește limba engleză în diverse situații nu însemna neapărat că elevii chiar învățau să o folosească singuri. Regulile gramaticale sunt utile până într-un punct, dar cunoașterea lor nu reprezintă un scop în sine. Ele trebuie să fie niște mijloace a căror cunoaștere să faciliteze procesul comunicării. Pe lângă regulile gramaticale, elevii trebuie să fie expuși la situații concrete de comunicare și să aibă șansa de a participa ei înșiși la aceste situații.

Ineficiența metodei descrise anterior i-a determinat pe specialiștii în didactica limbii engleze să elaboreze noi metode de a studia această limbă. Printre cele mai cunoscute menționăm teoria lingvistului american Stephan Krashen. Înspirându-se din teoria behaviorista a lui Skinner, care considera că orice lucru se învață urmând schema stimul-răspuns, Stephan Krashen considera că o limbă străină este un comportament care poate fi învățat asemenea limbii materne. Aceasta metodă, folosită cu precădere între anii 1950-1960, numită în didactică „**metoda ascultare-repetare**”, „**audio-lingual method**”, se bazează pe limba vorbită. Învățarea regulilor gramaticale devine inutilă în cazul acestei noi teorii.

Profitând de dezvoltarea tehnologiei care devine din ce în ce mai accesibilă, susținătorii acestei metode introduc în clase casetofoane, televizoare, calculatoare. Elevii au șansa de a auzi vorbitori nativi și nu doar limba artificială pe care o auzeau până atunci de la profesor. Ei sunt puși să repete în cor sau individual ceea ce aud, în ideea că astfel se va forma un anumit tip de comportament și în felul acesta limba străină va fi ușor însușită. Rolul profesorului este de a-i face pe elevi să vorbească și de a le corecta greșelile.

Avantajele majore ale acestei metode sunt importante. Elevii sunt expuși la limba engleză autentică. Ei conștientizează că engleză se vorbește folosind accente, intonații, ritmuri diferite. Profesorul nu mai este autoritatea supremă a cărui misiune este doar de a transmite cunoștințe. Elevul are pentru prima dată ocazia de a se auzi vorbind engleză. Dezavantajele însă sunt evidente. Limba este scoasă din context, iar elevii tot nu sunt în stare să comunice așa cum ar trebui să o facă în situații concrete, în afara clasei.

Varianta britanică a acestei teorii americane se numește „*Presentation, Practice, Production*” („prezentare, practică, producție”). Având în vedere că limba străină se învață în context, profesorul prezintă o situație de comunicare (la magazin, la cinema, la spital etc). O dată ce elevii au fost informați referitor la situația de comunicare pe care urmează să o simuleze, profesorul le transmite cunoștințele pe care ar trebui să le folosească (cuvinte, intonație, gesturi). Ei repetă individual sau în cor. O dată ce și-au însușit cunoștințele transmise, se construiesc alte situații de comunicare similare. Spre exemplu, dacă inițial ei sunt învățați să poarte un dialog pentru a face o rezervare la un restaurant, se trece apoi la a face o rezervare la un hotel.

Cea mai nouă însă abordare, folosită frecvent astăzi în sălile de clasă este cea numită „**metoda comunicării**”, „**communicative approach**”, un termen umbrelă care însumează o multitudine de metode de predare ale limbii engleze. Având în vedere că trăim într-o societate în care comunicarea este esențială, învățarea limbii engleze este orientată în acest sens. Obținerea unui loc de muncă este condiționată în multe cazuri de abilitatea de comunica eficient în cadrul unui interviu. Succesul economic este favorizat de publicitate, tot o formă de comunicare. Exemplele sunt nesfârșite. Scopul învățării limbii engleze în acest context este de a-i face pe elevi să comunice în această limbă. Elevul nu repetă pur și simplu ceea ce aude, ci este pus în situații care îl determină să comunice (pentru a împrumuta o carte, pentru a rezolva un puzzle, pentru a cere o informație, pentru a cumpăra un cadou etc). Astfel el devine actorul principal în timpul orei. Rolul profesorului se schimbă. El nu mai este autoritatea supremă care impune activitățile la care elevii sunt obligați să participe, ci este un antrenor care îi încurajează și sprijină pe cursanți să își dezvolte capacitatea de a se exprima cursiv în limba engleză. Elevii sunt organizați în grupuri și încurajați să comunice între ei, mărindu-se astfel timpul în care vorbesc în engleză. Profesorul nu mai urmărește cu precădere corectarea greșelilor și nu îi întrerupe pe elevi, ci îi încurajează să comunice fluent. Nu se mai insistă pe regulile de gramatică, pe pronunția corectă, pe traduceri, ci pe funcțiile limbii (a saluta, a mulțumi, a face o invitație etc.), pe ceea ce este în stare să facă elevul, folosind limba. Profesorul are în vedere nu atât acuratețea limbii folosite, ci abilitatea elevului de a se descurca în situații concrete de comunicare (ce registru trebuie folosit, ce cuvinte trebuie

selectate, care este tonul adecvat în diverse situații de comunicare precum o petrecere, un interviu, un discurs oficial etc).

BIBLIOGRAFIE

- Galskova N. D., *Corelarea didacticii, linguodidacticii și metodelor de predare a limbilor străine // Metode de predare a limbilor străine: tradiții și modernitate*, M.: Titlu, 2010.
- Galskova N. D., *Principalele trăsături paradigmatică ale științei metodologice moderne, // Limbi străine la școală*, 2011, Nr. 7.
- Galskova N. D., *Probleme ale învățământului modern în limbi străine în etapa actuală și modalități posibile de a le rezolva // Limbi străine la școală*, 2012, Nr. 9.

METODE CLASICE ȘI MODERNE ÎN PREDAREA LIMBII FRANCEZE

ADRIANA NĂNUȚI
COLEGIUL NAȚIONAL „GHEORGHE ȚIȚEICA”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDINȚI

contextul actual, se remarcă o necesitate a schimbării în didactica tuturor disciplinelor, inclusiv în didactica limbii franceze, accentul punându-se pe strategiile și metodele de predare-învățare folosite.

Pentru a face cât mai plăcută ora de limba franceză, este recomandabil a se folosi mai mult metodele informative- participative (conversația, dialogul, demonstrația) și formative-participative (învățarea prin joc, prin cercetarea individuală, prin descoperire). Cântecul, jocurile, dramatizările, cuvintele încrucișate, șaradele, rebusurile sunt foarte apreciate de elevi.

Potrivit orientării tradiționale, rolul elevului constă în a urmări prelegerea sau explicațiile profesorului, de a reține și a reproduce ideile auzite, de a accepta în mod pasiv ideile transmise și de a lucra izolat. La polul opus, orientarea modernă atribuie alte roluri elevului. Acesta trebuie să-și exprime puncte de vedere proprii, să realizeze schimburi de idei cu ceilalți, să argumenteze, să-și pună și să pună întrebări cu scopul de a înțelege, să coopereze cu alți elevi în vederea rezolvării problemelor și a sarcinii de lucru.

Cheia unei ore reușite constă în colaborarea și înțelegerea profesorului cu elevii, în participarea efectivă a acestora, strategia și metodele folosite de profesor fiind esențiale. Astfel, se recomandă o „împietire” a metodelor tradiționale de predare-învățare cu cele noi și nu o respingere totală a acestora, cât și o adaptare a metodelor tradiționale la contextul actual.

Prelegerea, metodă didactică tradițională, poate fi modernizată și îmbunătățită prin preocuparea profesorului de a stimula interesul elevului prin introducerea unor povești sau a unor glume, a unor imagini captivante în legătură directă cu ceea ce urmează a fi prezentat, sau prin lansarea unor întrebări incitante ce determină participarea elevilor.

Brainstorming-ul (sau „asaltul de idei”), metodă ce constă în formularea câtor mai multe idei legate de o temă dată, reprezintă o activitate ce presupune o serie de avantaje:

- toți elevii participă în mod activ;
- își dezvoltă capacitatea de a trăi anumite situații, de a le analiza și de a lua decizii privind alegerea unor soluții optime;
- își exprimă personalitatea;
- se eliberează de anumite prejudecăți;
- își exersează creativitatea;

- se dezvoltă relațiile interpersonale, prin valorizarea ideilor fiecăruia;
- se creează o atmosferă propice lucrului.

Brainstorming-ul presupune parcurgerea mai multor etape și a unui timp mai mare de realizare(ore sau zile). Profesorul trebuie să încurajeze exprimarea ideilor, să nu permită inhibarea intervențiilor elevilor, să stimuleze explozia de idei, să motiveze învățarea elevilor începând o lecție nouă cu un brainstorming.

„Știu / vreau să știu / am învățat” este o metodă activ- participativă, ce implică lucrul frontal cu elevii sau pe grupuri mici, constând în a solicita elevilor să prezinte ceea ce știu deja despre o temă dată și de a formula întrebări la care se așteaptă răspuns din lecție.

R.A.I. (răspunde, aruncă, întrebă) este o metodă activ- participativă folosită pentru fixarea cunoștințelor deja predate. Are avantajul de a-i apropia pe elevi unul de altul prin comunicarea directă între ei, clasa devenind mai unită, predominând o stare de prietenie și de armonie.

Journalul cu dublă intrare este o metodă modernă de predare- învățare prin cooperare ce stabilește o legătură strânsă între text și propria curiozitate și experiență a elevilor. Elevii vor lucra pe foi împărțite în două, trăgând pe mijloc o linie verticală.

Ciorchinele este o metoda de brainstorming neliniară care stimulează găsirea conexiunilor dintre idei și care presupune mai multe etape: 1. se alege o temă/ un cuvânt ce urmează a fi cercetat și se scrie în mijlocul tablei sau a unei fișe de lucru, 2. se cere elevilor să scrie toate ideile care le vin în minte în legătură cu tema sau cuvântul respectiv, trăgând linii între acestea și cuvântul dat, 3. activitatea se oprește atunci când se epuizează toate ideile sau când s-a terminat perioada de timp acordată. Elevii pot fi împărțiți în grupuri mici sau în perechi, fiecare grup având cretă de o anumită culoare, fiind astfel în competiție (care grupă a scris cele mai multe și mai bune idei- tabla va arăta la sfârșit ca un curcubeu). La sfârșitul lecției, ideile pot fi reorganizate în funcție de anumite criterii stabilite de elevi sau de profesor, reorganizându-se astfel ciorchinele.

Cubul este o metodă ce presupune explorarea unei teme, a unui subiect, a unei situații din mai multe perspective. Metoda cubului presupune mai multe etape:

- realizarea unui cub pe ale cărui fețe sunt scrise cuvintele: „Describe”, „compara”, „analizează”, „asociază”, „aplică”, „argumentează”;
- se anunță tema, subiectul despre care se discută;
- se împarte clasa în 6 grupe, fiecare grupă examinând tema dintr-un anumit unghi:
  - descrie: culorile, formele, mărimile etc.;
  - compara: ce este asemănător, ce diferă?;
  - analizează: din ce este făcut, din ce se compune;
  - asociază: la ce te îndeamnă să te gândești?;
  - aplică: ce poți face cu ...?, la ce poate fi folosit ?;
  - argumentează: ești pro sau contra, de ce?.

Se notează ideile și se afișează forma finală pe tablă sau pe foi afișate pe pereții clasei.

Bulgărele de zăpadă este o metodă ce presupune reducerea numărului de elemente ale unei situații pentru concentrarea asupra celor esențiale. Presupune mai multe etape:

- se împart elevii în grupe de 7-8;
- se anunță tema;
- fiecare elev notează pe o foaie ideea sa în legătură cu tema și o pune pe masă;
- fiecare elev citește toate ideile și le ierarhizează, reținându-le pe primele doua-trei;

- se reunește tot grupul cu cele două idei de la fiecare elev și se repetă operațiunea astfel încât, în final, vor fi reținute doar ideile esențiale referitoare la tema respectivă.

Discuția, metodă ce constă într-un schimb organizat de informații și de idei în jurul unei teme, cu scopul examinării și clarificării în comun a unor noțiuni și idei, este fundamentală pentru învățarea interactivă. Discuția conduce la crearea unei atmosfere destinate în clasă, facilitează intercomunicarea, optimizează relațiile dintre profesor și elevi, favorizează realizarea unui climat democratic la nivelul clasei, dezvoltă abilitățile de ascultare activă și de respectare a regulilor de dialog. Profesorul trebuie să încurajeze elevii să-și exprime corect și clar ideile, să vegheze asupra respectării regulilor de dialog, să reamintească și să rezume ideile principale.

Pentru a face cât mai plăcută ora de limba franceză, este recomandabil a se folosi mai mult metodele informative- participative (conversația, dialogul, demonstrația) și formative-participative (învățarea prin joc, prin cercetarea individuală, prin descoperire). Cântecul, jocurile, dramatizările, cuvintele încrucișate, șaradele, rebusurile sunt foarte apreciate de elevi.

„Caută litera” („Lettre a chercher”) este o activitate ludică care constă în adăugarea unei aceeași vocale la un cuvânt dat pentru a forma un nou cuvânt. Elevii pot fi împărțiți pe grupe, cuvintele sunt scrise pe tablă. Grupa cu cele mai multe cuvinte găsite câștigă.

BIBLIOGRAFIE

- Dragomir Mariana, *Puncte de vedere privind predarea - învățarea limbii franceze ca limbă străină*, Editura Dacia, Cluj Napoca, 2001.
- Păcurari O. (coord.), *Strategii didactice inovative*, Editura Sigma, București 2003.
- Păcurari O. (coord.), *Învățarea activă. Ghid pentru formatori - MEC_CNPP*, 2001.
- Roman Dorina, *La didactique du francais langue entragere*, Editura Umbria, Baia Mare, 1994.

DEMERSUL DIDACTIC SPECIFIC FORMĂRII NOȚIUNILOR DE LIMBĂ ÎN ȘCOALA SPECIALĂ

SIMONA NEACȘU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN NEGREANU”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDINȚI

entru a înțelege și a-și însuși noțiunile gramaticale (de fonetică, vocabular,

morfologie etc.) elevul trebuie să efectueze anumite procese (operații) ale gândirii: analiza, comparația, abstractizarea și generalizarea. Deoarece cunoștințele de gramatică sunt abstracții care generează alte abstracții, predarea – învățarea gramaticii limbii române se face prin „activizarea permanentă a puterii de abstractizare a elevilor. Acest proces începe din primii ani de școală când limba devine obiect de studiu. Când intră în școală, copilul stăpânește elementele de bază ale limbii materne; vorbirea gramaticală precede însușirea conștientă a noțiunilor și a definițiilor gramaticale¹.

Formarea noțiunilor gramaticale presupune însușirea procesuală a acestora, respectând principiul *concentric* al studierii limbii române: potrivit acestui principiu, fiecare secvență de învățare începe cu actualizarea, sistematizarea și aprofundarea cunoștințelor anterioare.

Se disting trei etape în procesul formării noțiunilor gramaticale, în funcție de vârsta elevilor:

- I. *Etapa elementelor pregătitoare de limbă* (de familiarizare cu noțiunile de limbă) corespunde grupei mari la grădiniță și claselor pregătitoare, I și a II-a din școala primară. În această etapă noțiunile gramaticale (cuvânt, propoziție, silabă, sunet etc.) se intuiesc, nu se definesc. În această etapă se exersează modele de limbă și, tot intuitiv, se introduc norme ortoepice și ortografice.
- II. *Etapa primelor noțiuni propriu-zise de limbă* (corespunzătoare claselor a III-a și a IV-a) este perioada în care se introduc și se definesc noțiuni științifice (gramaticale): subiect, predicat, substantiv, adjectiv, pronume, numeral și verb, atribut și complement, cuvânt de legătură, propoziție simplă, propoziție dezvoltată; se formulează explicații pentru unele ortograme.

¹ Goia, Vistina; Drăgotoiu, I., *Metodica predării limbii și literaturii române*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1995.

III. *Etapa de studiere organizată a sistemului limbii* (clasele a V-a până la a IX-a). Acum se predau și se însușesc noțiuni fundamentale de fonetică și vocabular, se completează (potrivit principiului concentric) noțiunile gramaticale propriu-zise, așa încât, la sfârșitul clasei a VIII-a, ele să fie epuizate, bineînțele într-o viziune funcțională. În liceu noțiunile gramaticale sunt utilizate în lecțiile de exersare a comunicării.² Însușirea noțiunilor se realizează prin parcurgerea unor faze de învățare, aplicabile și în cazul formării noțiunilor gramaticale.

R. M. Gagné distinge patru faze ale învățării³: faza de receptare, faza de însușire, faza de stocare, faza de actualizare.

Specialiștii români⁴ stabilesc, pentru obiectul Limba și literatura română, patru faze în procesul formării noțiunilor, în general, și a noțiunilor gramaticale, în special:

a) faza familiarizării conștiente cu fenomenul gramatical, care se realizează prin izolarea fenomenului sau prin sublinierea noțiunii într-un text (sau mai multe) pentru a trece, apoi, la analiza lui; această etapă are caracter *intuitiv*;

b) faza analizei și distingerei fenomenului gramatical de cel logic; prin conversație euristică și analiză se urmărește ca elevul să atribuie valoare gramaticală cuvântului însuși, nu obiectului denumit prin acel cuvânt; cuvântul va fi privit ca unitate formală a limbii; este etapa *analitică*;

c) faza însușirii regulilor și definițiilor, prin parcurgerea operațiilor gândirii: comparație, clasificare, generalizare și sinteză; este etapa generalizării;

d) faza fixării și operării superioare cu noțiunile/ conceptele gramaticale însușite și conștientizate - faza operațională – de aplicare, de actualizare, prin exerciții diferite, realizate în clasa și acasă.

Subliniem importanța fazei „operaționale”, de aplicare a cunoștințelor învățate, care trebuie să depășească spațiul și durata lecției propriu-zise și să asigure *transferul* și alte aplicații posibile. Elevii trebuie să găsească răspuns la întrebarea „*Când pot fi aplicate cunoștințele învățate?*” prin desfășurarea altor activități în clasă sau acasă care să vizeze *comunicarea globală*: lectură, scriere și exprimare orală.

Cele patru faze ale formării noțiunilor gramaticale, prezentate mai sus descriu un demers inductiv, cel mai adecvat organizării activităților de predare-învățare la limba română pentru că parcurge etapele firești ale descoperirii de la particular (exemple/ texte lingvistice care conțin fapte de limbă ce urmează a fi identificate) la general (formularea definițiilor), cu întoarcerea la particular pentru a „recontextualiza” noțiunea (prin exerciții de recunoaștere, de caracterizare, de motivare, disociere, de exemplificare și exerciții creatoare). Orice demers didactic se încheie cu „reflecția” asupra modului cum s-a produs învățarea, asupra pașilor parcurși.

Pentru formarea noțiunilor gramaticale se recomandă, de obicei, un traseu inductiv, care presupune parcurgerea următoarelor faze:

- faza familiarizării conștiente a elevului cu fenomenul gramatical dat;
- faza distingerei planului gramatical de cel logic;
- faza însușirii regulilor și a definițiilor;
- faza operării superioare cu noțiunile de limbă însușite.

² Idem 4.

³ Gagné, R.M., *Condițiile învățării*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1975.

⁴ Goia, Vistina; Drăgoteiu, I., *Metodica predării limbii și literaturii române*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1995.

Monotonia unor lecții desfășurate după același model poate fi evitată dacă profesorul propune demersuri didactice variate, lucru posibil în cazul însușirii cunoștințelor de limbă care se face în mod concentric.

Demersul deductiv presupune parcurgerea inversa a parcursului inductiv și consta în formularea definiției și ilustrarea / exemplificarea noțiunii / conceptului de limbă.

Demersul analogic, „*prin asemănare*”, permite însușirea unor noțiuni/ cunoștințe de limbă noi prin raportare la altele, deja cunoscute: propoziția subordonată subiectivă prin analogie cu subiectul, numeralul ordinal raportându-ne la numeralul cardinal, verb copulativ în lecția despre predicatul nominal etc.

Se poate realiza și demersul dialectic ⁵sau „învățarea prin opoziție” în cazul unor noțiuni/ concepte pereche: modurile personale – modurile nepersonale, predicatul verbal - predicatul nominal, conjuncțiile coordonatoare – conjuncțiile subordonatoare, verbe predicative – verbe nepredicative etc. Este o activitate mai complexă pentru că însușirea simultană a două noțiuni/ concepte este condiționată, pe lângă o riguroasă organizare a materialului intuitiv, de o mare putere de concentrare a elevilor care trebuie să analizeze, să compare, să disocieze și la sfârșit să sintetizeze.

Astfel de demersuri pot fi mai potrivite pentru realizarea unor activități de recapitulare, în vederea sistematizării cunoștințelor. Indiferent de „scenariul didactic” imaginat de profesor, e bine de avut în vedere unele „sugestii tehnice” pe care programa le face cu privire la:

- organizarea riguroasă a tablei – pe coloane distincte pentru exemple, considerații teoretice și tabele sintetizatoare; eșalonarea textelor lingvistice în funcție de dificultatea aspectelor însușite;
- eșalonarea exercițiilor - analitice / sintetice - și alternarea lor pentru a evita monotonia și rutina;
- pentru o înțelegere exactă a conținutului noțiunii gramaticale noi, profesorul poate apela, și e bine să o facă, la etimologii explicând și clarificând sensul unor termeni precum: *adverb* - ad + verb, „la / lângă verb”, *prepoziție* – pre + poziție, „care este așezat în față”, „care precade”, *circumstanțial* – „care arată împrejurarea”, *pronume* – pro + nomen, „pentru nume”, „care ține locul numelui /substantivului” etc.

Și, ca ultimă precizare, demersul de formare a noțiunilor gramaticale trebuie să fie unul *activ* în care secvențele de învățare frontală să alterneze cu activități de descoperire, individuale și pe grupe de elevi.

BIBLIOGRAFIE

- Avram, Mioara, *Gramatica pentru toți*, Editura Academiei, București, 1986.
- Gagné, R. M., *Condițiile învățării*, trad., Editura Didactică și Pedagogică, București, 1975.
- Gherguț, Alois, *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale - Strategii de educație integrată*, Editura Polirom, Iași, 2001.
- Goia, Vistian, *Didactica limbii și literaturii române pentru gimnaziu și liceu*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2002.
- Pamfil, Alina, *Limba și literatura română în gimnaziu. Structuri didactice deschise*, Editura Paralela 45, Pitești, 2008.

⁵ Pamfil, Alina, *Limba și literatura română în școală. Structuri didactice deschise*. Editura Paralela 45, Pitești 2003.

METODA CLIL (CONTENT AND LANGUAGE INTEGRATED LEARNING) – O METODĂ MODERNĂ

ANA-NICOLETA NICOLA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI VITEAZU”,
STREHAIA, JUDEȚUL MEHEDIȚI

M

etoda CLIL (Content and Language Integrated Learning) este o metodă de

predare-evaluare bazată pe parcurgerea diverselor discipline școlare prin intermediul unei limbi străine. Scopul metodei CLIL este dublu: pe de o parte elevii vor acumula cunoștințe într-un anumit domeniu, de exemplu fizică, chimie, matematică etc., iar pe de altă parte își vor îmbunătăți cunoștințele și abilitățile de comunicare în limba străină. În acest proces, cei ce învață trebuie să fie implicați pentru că asimilarea va avea loc în timpul interacțiunii cu

ceilalți. Rolul profesorilor CLIL este de a pune la dispoziția elevilor metode de a interacționa într-o limbă străină pe subiecte din curriculum. Principiile fundamentale ale CLIL sunt: conținutul, comunicarea, înțelegerea interculturală și dezvoltarea abilităților cognitive. Este important de reținut că nu este vorba despre simplificarea conținutului sau predarea în limba străină a unui conținut deja cunoscut de către elevi. Orele de CLIL trebuie să integreze noțiunile de limbă cu cele de conținut în mod echilibrat pentru a fi reușite – și succesul este dat de măsura în care atât limba cât și conținutul sunt învățate.

CLIL se potrivește pentru elevii de orice nivel, cât timp obiectivele lingvistice și cele științifice sau culturale sunt stabilite în funcție de nevoile elevilor. Mulți profesori consideră că aceasta este o metodă mai naturală de a învăța o limbă străină, elevii având un motiv concret de a învăța. Aflați într-un context real, elevii sunt mai motivați și se implică mai activ. Mai mult, concentrându-se pe conținut, orele de CLIL oferă o altă dimensiune, antrenându-i și pe elevii mai reticenți sau dezinteresați. De asemenea, CLIL propune o asimilare mai profundă – elevii sunt expuși în mod repetat unor structuri și funcții lingvistice și au nevoie să rețină și să utilizeze activ limbă străină. În plus, există avantajul că orice conținut științific sau cultural poate fi predat în limba străină, astfel expunerea elevilor este sporită, iar competențele lingvistice dezvoltate mai repede. CLIL încurajează dezvoltarea abilităților necesare în secolul al XXI-lea, printre care gândirea critică, creativitatea, comunicarea și colaborarea.

Pentru că această metodă de predare este bazată pe conținut științific sau cultural, profesorii de limbă străină trebuie să își consolideze cunoștințele în domeniu pentru a preda eficient. De asemenea, trebuie structurate orele în așa fel încât elevii să înțeleagă atât conținutul lecției, cât și limba în care acesta este explicat. Studiarea limbii le poate întări încrederea elevilor în propriile abilități de comunicare și de adaptare la context. Studiile arată o creștere a atitudinii pozitive față de învățarea unei limbi străine pe întreaga perioadă de învățare, elevii manifestând creativitate sporită și libertate de comunicare, reușind astfel să depășească frica de a utiliza limba spontan pentru a participa la conversații și dezbateri. Interesul tot mai mare față de limbile străine conduce la dezvoltarea interesului pentru diversitate culturală. Ca urmare, se dezvoltă comunicarea interculturală, cunoașterea și înțelegerea diferențelor culturale, respectul pentru culturile altor popoare și aprecierea propriei culturi la adevărata valoare.

În ceea ce privește managementul clasei de elevi, profesorii trebuie să monitorizeze îndeaproape progresul elevilor. De aceea, este importantă măsurarea constantă a nivelului de înțelegere a conceptelor și de dezvoltare a competențelor. Scopul evaluării în CLIL este de a perfecționa procesul educativ prin însușirea conținuturilor, dar și a limbii străine. Fiecare activitate de evaluare ar trebui să măsoare atât atingerea obiectivelor dorite în ceea ce privește conținutul, cât și cele ale dezvoltării competențelor de limbă. Testarea sarcinilor ar trebui să fie concepută astfel încât să poată scoate în evidență ceea ce este elevul capabil să facă în cadrul disciplinei prin una sau mai multe dintre competențele de comunicare de bază definite în Cadrul European Comun de Referință pentru Limbi (2001). Evaluarea și feedbackul primit de elevi au un scop dublu: oferă informații despre două tipuri de performanță, se centrează pe două tipuri de puncte tari și curențe și fac aceste lucruri în trei domenii supuse evaluării: aria de diagnosticare, cea formativă și cea sumativă.

Din perspectiva cadrului didactic, funcțiile procesului de predare-evaluare CLIL vizează:

- stabilirea eficienței organizării, structurării, accesibilizării conținutului prin limbaj, a alegerii strategiei adecvate grupei sau indivizilor din grupă;
- descoperirea unor lacune, dificultăți, rămăneri în urmă, pentru ca pe baza lor să se elaboreze un program de recuperare (cu întreaga grupă, pe grupe mici sau individual).

Pentru elev, funcțiile specifice ale evaluării în CLIL sunt:

- îl ajută să fixeze, să consolideze și să rețină cunoștințele prin repetare și întărirea pozitivă pe care evaluarea o determină, să le integreze în sisteme, folosind ca instrument o limbă străină;
- să-i mărească încrederea în forțele proprii și să-i descurajeze comportamentele negative;
- îi susține interesul pentru cunoaștere, stimulându-i și dirijându-i învățarea prin intermediul unei limbi străine;
- contribuie la formarea capacității de autoapreciere și la stimularea tendinței de autoafirmare.

Analizând bunele practici din mai multe țări, prezentate în publicația „Evaluare în CLIL”, Editura AMM, Cluj-Napoca, 2012, amintim că Lorenzo et al. (2009) au identificat patru principii fundamentale ale procesului de evaluare CLIL: dezvoltarea competențelor, organizarea curriculară, practicile în sala de clasă, nivelul de satisfacție.

Lecția CLIL este mai dinamică dacă se folosesc materiale de prezentare diversificate și moderne; conținutul este prezentat dintr-o nouă perspectivă, iar presiunea asupra exprimării într-o limbă străină este mai mică, atenția fiind concentrată asupra înțelegerii fenomenelor; elevii sunt încurajați să fie autodidacți, să descopere singuri, să pună întrebări și să caute răspunsuri; odată create/găsite materialele didactice în format electronic, ele pot fi ușor adaptate pentru orice vârstă și pentru orice nivel și astfel se elimină rutina lecțiilor tradiționale.

BIBLIOGRAFIE

- Mehisto, P., Marsh, D., Frigols, M. J., *Uncovering CLIL: Content and language integrated learning in bilingual and multilingual education*, Oxford: Macmillan Education, 2008.
- Coyle, D, Hood, P, Marsh, D, *CLIL: Content and Language Integrated Learning*, Cambridge University Press, 2010.
- Linares, A., Morton, T. & Whitaker, T., *The Roles of Language in CLIL*, Cambridge University Press, 2012.
- Ball, P., Kelly, K. & Clegg, J. *Putting CLIL into Practice*, Oxford University Press, 2015.
- Zarobe & Catalan (ed), *CLIL. Evidence from Research in Europe*, 2009, http://academia.edu/837777/Communicate_competence_and_the_CLIL_lesson.

POWERPOINT ÎN HAINE NOI

NADINA-CARMEN NICOLICI
LICEUL TEHNOLOGIC „LORIN SĂLĂGEAN”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEŢUL MEHEDIŢI

V

nul dintre instrumentele digitale pe care îl avem la îndemână și care virtual

are costuri de utilizare zero este bătrânul PowerPoint, pe care nu o dată îl evităm sau de a cărui existență pur și simplu uităm până în momentul în care suntem nevoiți să realizăm o prezentare. Însă, acest instrument înseamnă mult mai mult decât atât, iar în articolul de față voi prezenta doar câteva dintre posibilitățile pe care ni le pune la îndemână.

Voi începe, însă, prin a discuta puțin despre cele mai frecvente greșeli pe care le facem atunci când folosim prezentările PowerPoint și trebuie să mărturisesc faptul că de câteva ori am părăsit pur și simplu sala în care avea loc o astfel de prezentare, fără regrete și fără muștrări de conștiință. Așadar:

1. **Prezentările sub formă de notițe** care acoperă un slide întreg și pe care prezentatorul, de cele mai multe ori copleșit de emoții, încearcă să le citească, poticnindu-se, repetând fraze sau cuvinte și încercând din răspuțuri să nu stea cu spatele la public. Tabloul care ni se oferă este de-a dreptul dezolant: un prezentator pe care-l vedem din profil, puțin adus de spate și foarte concentrat să nu cumva să piardă vreun rând. *Soluția?* Imagini. Video. Muzică. Le punem pe ecran pur și simplu și în timp ce (sau după ce se derulează), vorbim deschis, iar mesajul nostru ajunge negreșit la cei atenți la noi și la ecranul nostru.

2. **Elementele grafice de tip săgeți.** E adevărat că programul ni le oferă în diferite culori și forme, dar cel mai bine e să nu le folosim. Deloc, dacă se poate. *Soluția?* Textul care vine pe bucăți (cuvinte, rânduri, paragrafe) și pe care îl putem anima, dar cu atenție – de la început până la sfârșit folosim același tip de animație, fără sonor, care să nu fie agresivă, ci naturală și cât mai simplă.

3. **Fundalul folosit este pre colorat.** Cel mai bine e să folosim un fundal monocrom sau alb. În galeriile de artă pereții sunt albi, nu-i așa?

4. **Mărimea fontului.** De cele prea multe ori e prea mică pentru că slide-urile au prea mult text care trebuie să încapă acolo, deci sacrificăm fonturile. *Soluția?* Să alegem o mărime potrivită astfel încât textul să poată fi văzut de toată lumea, inclusiv de cei care ocupă ultimele rânduri din sală.

5. **Numărul de cuvinte pe un slide.** Regula de aur este maxim 5 rânduri/ slide, maxim 8 cuvinte pe rând. Altfel... riscăm să nu mai fie nimeni atent la ce încercăm să le prezentăm.

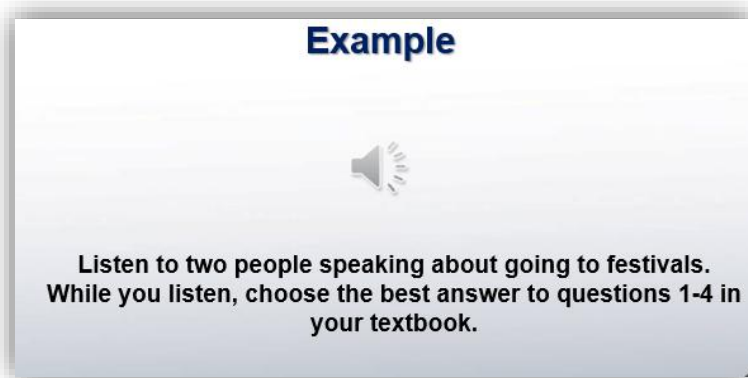
Dacă reușim să evităm aceste greșeli, cu siguranță vom avea succes, iar prezentarea noastră va fi una memorabilă. Numai că PowerPoint nu înseamnă doar prezentări. Îl putem folosi cu succes în cadrul orelor de limbi moderne pe care le predăm, iar pentru a-l folosi nu avem nevoie decât de un laptop și un retroproiector și bineînțeles, o prezentare bine făcută. Haideți să luăm un exemplu. Să presupunem că lecția pe care urmează să o predăm are ca temă sărbătorile în diferite țări europene. Primul slide pe care îl creăm poate conține o imagine, pe baza căreia putem începe o discuție cu elevii:

Ce crezi că reprezintă imaginea?

Din ce țară crezi că provine?

Ce crezi că se întâmplă în timpul unui asemenea eveniment?

Pasul următor este să îi facem pe elevi să asculte un dialog și în timp ce ascultă să rezolve o sarcină de lucru: să aleagă varianta corectă de răspuns, să completeze spațiile libere cu un cuvânt sau mai multe, să potrivească informațiile, etc. Nu avem nevoie decât de un lucru: fișierul audio pe care trebuie neapărat să îl avem în același folder în care avem și prezentarea. Din butonul *Inserare* pe care ni-l oferă programul, selectăm *Audio* (sau *Video* dacă vrem mai mult), iar pe ecran va apărea simbolul de audio. Printr-un simplu click, avem în prezentarea noastră ceea ce ne dorim ca elevii să asculte sau să vizioneze. Nu trebuie să facem nimic altceva decât să dăm click. Nu avem nevoie nici măcar de conexiune la internet. Iar slide-ul nostru va arăta așa:

O altă posibilitate pe care ne-o oferă PowerPoint este să creăm jocuri de tip *Jeopardy* pe orice temă ne dorim: cultură generală, gramatică, vocabular. Orice este posibil. Atunci când creăm acest tip de prezentare (puțin mai complicată, dar nu foarte), vom începe prin a prezenta regulile:

- veți avea categoriile generale;
- citiți-le cu atenție;
- rezolvați sarcina pentru fiecare categorie.

Apoi, vom stabili câte categorii vrem să avem (aș recomanda nu mai mult de 5) și ce punctaj să aibă fiecare categorie: 100 de puncte, 200, 300, 400 sau mai multe. Dificultatea

sarcinilor de lucru sau a întrebărilor va fi în funcție de punctaj. După ce am stabilit și acest lucru, trebuie să creăm legăturile între pagini. Din nou apelăm la butonul magic numit *Inserare* și vom alege *Acțiune*, unde ni se oferă posibilitatea de a crea hyperlink-uri către slide-urile de care avem nevoie. Dacă facem legăturile dintre pagini cu atenție, sigur vom reuși. Dacă facem greșeli, nu se întâmplă nimic, putem reveni oricând și corecta. Un avantaj enorm este dat de faptul că în momentul în care am creat un astfel de slide, după ce l-am salvat, desigur, îl putem modifica de câte ori vrem, fără să mai avem bătăi de cap. Schimbăm doar categoriile, mai precis ce vrem să evaluăm la elevii noștri.

În ceea ce privește sarcinile de lucru sau întrebările, din nou nu există limite sau limitări. Putem folosi orice fundal dorim, orice culoare, mărime a textului, spațiere, animație, etc. Putem insera fotografii, video, sunet. De exemplu:

Churches of Moldavia for 200

Task:

Guess the name of this church in Moldavia, often known as the “Sistine Chapel of the East”.

De foarte mare ajutor pentru elevi, dar și pentru noi, este să pregătim câte un slide care să conțină răspunsul corect după fiecare sarcină/ întrebare. Astfel, elevii pot verifica pe loc dacă au răspuns corect sau nu.

Churches of Moldavia for 200

Correct answer:

Voronet – a medieval monastery built in 1488 over a period of three months and three weeks.

Avantajele sunt multiple: nu avem nevoie de internet, nu trebuie să ne conectăm la vreo aplicație, putem crea și recrea conținut în funcție de nevoi și costul este zero. Succes!

General	Churches of Moldavia	Dacian Fortresses	Historic Center of Sighisoara	The Danube Delta
100	100	100	100	100
200	200	200	200	200
300	300	300	300	300

Acest articol este o creație originală în realizarea căreia nu am folosit nicio sursă bibliografică.

METODE DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE, ADAPTATE MIJLOACELOR MODERNE DE ÎNVĂȚARE. METODA DE PREDARE COMUNICATIVĂ

EDITH-NICOLETA NICOLICI
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „REGELE MIHAI I”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDINȚI

romovarea unei culturi de limbi străine ca obiectiv al educației a ridicat

problema necesității de a crea un nou sistem metodologic care să poată asigura realizarea acestui scop în cel mai eficient și rațional mod. Apoi, personalul Departamentului de predare a limbilor străine al Institutului Pedagogic de Stat Lipetsk timp de câțiva ani a condus dezvoltarea principiilor metodelor comunicative. Logica dezvoltării metodelor comunicative a condus la avansarea finală a culturii limbilor străine ca obiectiv al predării limbilor străine la școală. Și un astfel de sistem nu poate fi construit decât pe o bază comunicativă. În plus, după cum a arătat practica utilizării metodei comunicative, aceasta asigură nu numai dobândirea unei limbi străine ca mijloc de comunicare, ci și dezvoltarea unor trăsături de personalitate cuprinzătoare ale elevilor. Metoda comunicativă a stat la baza creării manualelor de limba engleză în liceu.

Învățarea comunicativă este construită în așa fel încât întregul conținut și organizare să fie pătruns de noutate.

Noutatea prescrie utilizarea de texte și exerciții care conțin ceva nou pentru elevi, refuzul de a citi același text și exerciții cu aceeași sarcină de mai multe ori, variabilitatea textelor cu conținut diferit, dar construite pe același material. Astfel, noutatea asigură respingerea memorării voluntare, dezvoltă producția vorbirii, abilitățile euristice și productive ale elevilor, stârnește interesul pentru activitățile de învățare.

După cum sa menționat anterior, multe tehnici moderne sunt orientate spre comunicare, iar unul dintre cele mai importante obiective ale lor este de a preda comunicarea și stăpânirea mijloacelor de vorbire. Fiecare dintre tehnici folosește mijloace, metode și principii diferite. Adică, fiecare dintre tehnici are trăsături specifice distinctive.

Prima caracteristică specifică a metodologiei comunicative este că scopul predării nu este stăpânirea unei limbi străine, ci „cultura limbii străine”, care include un aspect cognitiv, educațional, de dezvoltare și educațional. Aceste aspecte includ cunoașterea și studierea nu numai a sistemului lingvistic și gramatical al limbii, ci și a culturii sale, a relației sale cu

cultura nativă, precum și a structurii unei limbi străine, caracterul, trăsăturile, asemănările și diferențele cu limba maternă. Acestea includ, de asemenea, satisfacerea intereselor cognitive personale ale elevului în oricare dintre domeniile activității sale. Ultimul factor oferă o motivație suplimentară pentru învățarea unei limbi străine din partea cursanților care nu sunt interesați de aceasta.

A doua caracteristică specifică a tehnicii comunicative este stăpânirea tuturor aspectelor unei culturi de limbi străine prin comunicare. Tehnica comunicativă a fost cea care a propus mai întâi poziția că comunicarea ar trebui să fie predată numai prin comunicare, care a devenit una dintre trăsăturile caracteristice ale tehnicilor moderne. În metodologia de predare comunicativă, comunicarea îndeplinește funcțiile de predare, cunoaștere, dezvoltare și educație.

Următorul semn distinctiv conceptul propus este acela de a utiliza toate funcțiile situației. Învățarea comunicativă se bazează pe situații care (spre deosebire de alte școli metodologice) sunt înțelese ca un sistem de relații. Accentul principal nu este pe reproducere folosind mijloace vizuale sau descrierea verbală a fragmentelor de realitate, ci pe crearea unei situații ca sistem de relații între cursanți. Discuția situațiilor construite pe baza relației elevilor vă permite să faceți procesul de predare a unei culturi de limbi străine cât mai natural posibil și apropiat de condițiile de comunicare reală.

Tehnica comunicativă include, de asemenea, stăpânirea mijloacelor non-verbale de comunicare: cum ar fi gesturile, expresiile faciale, posturile, distanța, care este un factor suplimentar în memorarea lexicului și a oricărui alt material.

O caracteristică specifică a metodologiei comunicative este, de asemenea, utilizarea exercițiilor de vorbire condiționată, adică exerciții care se bazează pe repetarea completă sau parțială a observațiilor profesorului. Pe măsură ce cunoștințele și abilitățile sunt dobândite, natura exercițiilor de vorbire condiționată devine din ce în ce mai complexă, până când nevoia de ele se epuizează, atunci când afirmațiile cursanților nu devin independente și semnificative.

Comunicare - presupune construirea învățării ca model al procesului de comunicare. Pentru a oferi formării principalele caracteristici ale procesului de comunicare, în primul rând, este necesar să treceți la comunicarea personală cu studenții, datorită căreia se dezvoltă un climat psihologic normal în lucrul cu publicul. În al doilea rând, pentru a rezolva această problemă, este necesar să se utilizeze toate metodele de comunicare: interactive (atunci când profesorul interacționează cu elevii pe baza oricărei alte activități decât educaționale), perceptual (atunci când există o percepție reciprocă ca indivizi, ocolind statutul de profesor și student), informațional (când elevul și profesorul își schimbă gândurile, sentimentele, nu cuvintele și structurile gramaticale). Și al treilea starea necesară - aceasta este crearea motivației comunicative - o nevoie care îi încurajează pe elevi să participe la comunicare, pentru a schimba relația cu interlocutorul. Comunicarea ar trebui construită în așa fel încât să apară o stăpânire treptată a materialului de vorbire.

Metoda comunicativă este concepută pentru a preda vorbirea. Pe baza acestei metode, pot fi create diferite sisteme de învățare, în funcție de limba predată și în ce condiții. De exemplu, predarea vorbirii englezei într-o școală de limbi străine. În plus, comunicativitatea, ca categorie de metodologie, poate servi drept bază pentru crearea metodelor de predare și a altor tipuri de activitate de vorbire - ascultare, citire, scriere, traducere. În acest caz, nomenclatura principiilor va fi oarecum diferită.

De ce o lecție de limbă străină rămâne adesea doar o lecție de limbă, dar nu devine o lecție într-o cultură de limbă străină? În primul rând, pentru că profesorul însuși nu este (și de multe ori nu vrea să fie) un cunoscător și utilizator al acelei culturi de limbi străine, a cărei dezvoltare trebuie să studieze împreună cu elevii săi. Dar cultura vine la elev, în primul rând, prin limba însăși, prin comunicarea în limbă. Profesorii ignoră adesea faptul că o parte

semnificativă a procesului de învățare este ocupată de predare, care poate deveni proiecția principală a unei culturi de limbi străine într-o lecție de limbă străină. Pentru dezvoltarea cu succes a vorbirii, trebuie să creați un mediu lingvistic: discuție intimă, gluma, desen, etc.

Ar fi o greșală să credem că metoda comunicativă este doar pentru discuții ușoare. Cei care doresc să fie profesioniști într-un anumit domeniu citesc în mod regulat publicații pe tema lor în publicații străine. Având un vocabular mare, pot naviga cu ușurință în text, dar le costă eforturi colosale să întrețină o conversație cu un coleg străin pe același subiect. Metoda comunicativă este concepută, în primul rând, pentru a înlătura frica de comunicare. O persoană înarmată cu un set standard de construcții gramaticale și un vocabular de 600-1000 de cuvinte va găsi cu ușurință un limbaj comun într-o țară necunoscută. Cu toate acestea, există și un dezavantaj al monedei: fraze clișee și un vocabular slab. Adăugați la aceasta o mulțime de greșeli gramaticale și veți înțelege că singura modalitate de a nu fi cunoscut ca, să zicem, un interlocutor prost este să acordați mai multă atenție partenerilor, cunoștințe de etichetă și o dorință constantă de îmbunătățire.

BIBLIOGRAFIE

- Cucoș, C., *Pedagogie*, Polirom, Iași, 1996.
Gardner, H., *Frames of Mind. The Theory of Multiple Intelligences*, Basic Books, New York, 1983.
Howatt, A., *A History of English Language Teaching*, Oxford University Press, Oxford, 1984.
Scrivener, J., *Learning teaching*, Macmillan Publishers Limited, UK, 2005.
www.wku.edu/teaching/booklets/quotes.htm

STRATEGII DIDACTICE MODERNE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL ROMÂNESC

CONSTANTIN NOIMAIER
ȘCOALA GIMNAZIALĂ ȘIMIAN,
JUDEȚUL MEHEDINȚI

*I*mpерativul calității în educație obligă la o reconsiderare a demersului

educațional al profesorului, astfel încât strategiile didactice elaborate să fie centrate pe învățare și, respectiv, pe cel care învață. Pentru a asigura dezvoltarea și valorificarea resurselor lor cognitive, afective și acționare, pentru a-i „instrumenta” în vederea adaptării și inserției optime în mediul socio- profesional, este esențială construirea unor strategii didactice bazate pe acțiune, aplicare, cercetare, experimentare. Astfel, li se va crea elevilor ocazia de a practica o învățare de calitate, de a realiza achiziții durabile, susceptibile de a fi utilizate și transferate în diverse contexte instructionale și nu numai. Beneficiind de o îndrumare competentă, având suportul unor profesori care îi respectă și sunt interesați continuu de ameliorarea nivelului lor de achiziții și competențe, elevii vor avea posibilitatea să realizeze obiectivele învățării și să finalizeze cu succes această activitate. În plus, și șansele lor de reușită socială vor spori considerabil. Strategiile didactice interactive promovează o învățare activă, implică o colaborare susținută între elevi care, organizați în microgrupuri, lucrează împreună pentru realizarea unor obiective prestabilite.

Cadrul didactic plasează accentul nu pe rolul de difuzor de mesaje informaționale, ci pe rolurile de organizator, facilitator și mediator al activităților de învățare.

Demersul didactic este conceput astfel încât nu îl mai are în centru pe profesor, ci pe elev. Rolul profesorului rămâne unul capital, însă, renunțând la vechile practici educaționale rigide și uniforme, el devine organizator al unui mediu de învățare adaptat particularităților și nevoilor beneficiarilor, facilitând procesul învățării și dezvoltarea competențelor.

Proiectând și realizând activități de predare învățare-evaluare bazate pe strategii didactice interactive, cadrul didactic oferă elevilor multiple ocazii de a se implica în procesul propriei formări, de a-și exprima în mod liber ideile, opiniile și de a le confrunța cu cele ale colegilor, de a-și dezvolta competențele metacognitive. Percepția cadrului didactic asupra elevilor suportă deci transformări radicale: imaginea elevului - receptor pasiv de informații, de cunoștințe „prefabricate” este înlocuită cu imaginea elevului activ, motivat să practice o învățare autentică, să-și formeze competențe specifice de procesare a informațiilor, de generare de noi cunoștințe, de aplicare a acestora în diferite contexte etc..

Ceea ce reprezenta un obiectiv fundamental al educației școlare - transmiterea, respectiv acumularea de cunoștințe - trece în plan secund atunci când se dorește promovarea, la acest nivel, a unei culturi a calității. Acum, accentul este plasat pe modul în care

informațiile asimilate sunt prelucrate, structurate, interpretate și utilizate în situații variate. Astfel elevii dobândesc competențe solide, dar și încrederea că acestea se vor dovedi operaționale și le vor servi în mod autentic în diverse contexte de viață. Strategiile didactice interactive au un rol determinant în activitatea instructiv-educativă, fiind prezente în toate etapele conceperii și realizării efective a acesteia: a. proiectării, atunci când profesorul, raportându-se la celelalte componente ale procesului de învățământ (obiective, conținuturi, timp, forme de organizare etc.), elaborează strategia didactică optimă; b. în faza de desfășurare efectivă c. a activității – strategia didactică devine un instrument concret care permite realizarea obiectivelor propuse; d. în faza (auto)evaluării, alături de alte componente ale procesului de învățământ, strategia didactică devine “obiect” al evaluării profesorului, apreciindu-se, în funcție de rezultatele obținute, calitatea acesteia și gradul de corespondență cu finalitățile, conținutul, formele de organizare a procesului de învățământ. Implementarea unui sistem de management al calității în învățământul preuniversitar reclamă deci necesitatea organizării unui mediu de învățare stimulat, „interactiv”, care să faciliteze participarea elevilor la procesul propriei formări.

Strategiile didactice interactive au efecte formative evidente, aspect care nu exclude și posibilitatea manifestării unor limite ale acestora, în condițiile în care profesorul nu deține solide competențe de aplicare a acestora în practica educațională. Practicile educative de predare activizată și de stimulare a potențialului creativ al elevului/studentului se înscriu în dezideratele pedagogiei moderniste și postmoderniste, de cooperare și reflexie asupra învățării. Specific instruirii interactive este interrelația de învățare care se stabilește atât între elevi și profesori cât și între elev și elev. Munca activă și creativă a elevului are la bază procedee de construcție a cunoașterii, de restructurare a ideilor, de regândire a gândirii, metacogniția. Însușirea strategiilor metacognitive are în vedere reflectarea din partea elevului asupra propriei identități, ca subiect al învățării, efectuând analize de nevoi și așteptări educaționale proprii intereselor sale, în concordanță cu particularitățile și posibilitățile cognitive, practice și efort intelectual și fizic de care dispune.

Metacogniția presupune în plus analiza gradului de dificultate a sarcinilor de învățare și a strategiilor oportune de rezolvare eficientă a acestora. Învățarea învățării – deziderat al educației postmoderniste – presupune interactivitate și creativitate în adoptarea unor strategii care să solicite implicarea în sarcină și o atitudine metacognitivă de învățare și cunoaștere precum și interesul de a te perfecționa continuu. Atitudinea activă și creatoare a elevilor este o consecință atât a stilului de predare al profesorului cât și a obișnuinței elevului de a se raporta la sarcină.

Prin felul în care solicită răspunsuri la o problemă, prin felul în care organizează activitățile de informare și de formare ale elevilor/studentilor, prin accentul pe care îl pune pe dezvoltarea proceselor cognitiv-aplicative etc., profesorul influențează comportamentul activ și creativ al elevului.

Rolul strategiilor didactice interactive în procesele de predare-învățare-evaluare

Strategia didactică este modalitatea eficientă prin care profesorul îi ajută pe elevi să accedă la cunoaștere și să-și dezvolte capacitățile intelectuale, priceperile, deprinderile, aptitudinile, sentimentele și emoțiile. Ea se constituie dintr-un ansamblu complex și circular de metode, tehnici, mijloace de învățământ și forme de organizare a activității, complementare, pe baza cărora profesorul elaborează un plan de lucru cu elevii, în vederea realizării cu eficiență a învățării. În elaborarea acestui plan de lucru, profesorul ține cont de o serie de factori care condiționează buna desfășurare a acțiunilor de predare/învățare/evaluare, variabile ce țin de elev, de curriculum, de organizarea școlară și chiar de profesorul însuși. Important este ca profesorul să prevadă implicarea elevilor în realizarea acestui plan de lucru, în calitate de subiecți activi ce contribuie la construirea propriei cunoașteri.

Strategia didactică – în viziune postmodernistă – devine astfel rodul unei participări colaborative desfășurate de profesor împreună cu elevii, aceștia completând planul de lucru cu propriile interese, dorințe de cunoaștere și de activitate intelectuală. Astfel, aceștia pot să-și manifeste dorința de a învăța prin cooperare, în echipă, colectiv sau individual, pot să opteze pentru anumite materiale didactice pe care să le folosească, pentru anumite metode, tehnici sau procedee de lucru. Dându-le șansa de a face astfel de opțiuni, profesorul contribuie la creșterea activismului și a dezvoltării creativității propriilor discipoli, iar strategia didactică, izvorâtă din combinarea armonioasă a tuturor factorilor implicați, poate conduce cu succes către atingerea dezideratelor propuse, în primul rând către asigurarea învățării. Și nu orice învățare, ci una temeinică, care are legătură cu realitatea, cu interesele și nevoile elevilor, este utilă și se realizează prin participarea fiecărui elev în procesul constituirii propriilor înțelegeri.

BIBLIOGRAFIE

Amelia Georgiana Boncea, *Strategii didactice moderne. Metode interactive de predare – învățare - evaluare*, Biblioteca Universității „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu, Seria Științe ale Educației, 2016.

LIMBA ENGLEZĂ LA VÂRSTE MICI

ALINA-MIHAELA OPRIȚA-MÂNDRUȚ
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN NEGREANU”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIŢI

Cel

mai potrivit moment pentru ca un copil să-și însușească o limbă

străină este în primii șase ani de viață. Atunci învață cel mai ușor, spontan, firesc, prin joacă.

Cercetările au demonstrat că un copil care începe învățarea unei limbi străine după vârsta de 10 ani, are șanse mai mici de a o vorbi ca un nativ. Copiii care învață să vorbească în altă limbă decât cea maternă vor avea performanțe școlare mai bune și abilități dezvoltate de rezolvare a problemelor.

În primele luni de viață, copiii gânguresc folosind aproximativ 70 sunete care compun toate limbile mapamondului. Apoi, învață să vorbească folosind doar acele sunete și cuvinte pe care le aud repetitiv în jurul lor, mai ales de la persoane cu care se află în raport emoțional. Creierul copilului va renunța la abilitatea de a vorbi în limbile pe care nu le aude în jurul său. Copiii crescuți într-un mediu sănătos, învață să folosească în jur de 2000 de cuvinte până la împlinirea vârstei de 4 ani. Doar observând cum învață copiii să vorbească putem realiza că ei învață în mod natural.

Adulții învață o limbă străină cu un consum de resurse mult mai mare decât copiii. Mulți dintre noi pot rememora o conjugare a unui verb în limba engleză însă ne este foarte greu să comunicăm fluent cu vorbitorii nativi. Când adulții însă abordează o limbă străină prin joc și explorare, reușesc să o învețe rapid și ușor. Cu cât devenim mai similari copiilor în studierea unei limbi străine, cu atât ni se va părea mai ușor să o învățăm.

În primii ani de viață se dezvoltă bazele gândirii, limbajului, imaginației, memoriei. Astfel, însușirea unei a doua limbi este la fel de ușoară ca și prima. Fiecare copil sănătos se naște cu 100 de miliarde de celule ale creierului, iar fiecare celulă este alcătuită din aproximativ 20.000 de conexiuni. Pe măsură ce simțurile copilului reacționează la mediul înconjurător, el dezvoltă noi sinapse, cu o rată uluitoare de până la 3 milioane de conexiuni pe secundă. Tot ceea ce copilul trăiește este absorbit de creier și stocat în celulele de memorie. Copiii gânguresc folosind sunetele specifice tuturor limbilor mapamondului. Un copil însă va învăța să vorbească folosind doar sunetele și cuvintele pe care le aude în mediul său, renunțând la abilitatea de a vorbi în limbile pe care nu le aude.

Pe parcursul copilăriei mici, creierul este un adevărat „burete”. În acest interval de timp se pun bazele gândirii, limbajului, imaginației, atitudinilor, aptitudinilor și altor asemenea caracteristici. După această etapă de dezvoltare, „ferestrele” se închid; arhitectura fundamentală a creierului este completă. De aici îndemnul de a învăța limba străină în acești primi ani de viață.

Limba străină are un efect profund asupra creierului, îmbunătățind abilitățile cognitive care nu au legătură cu zona lingvistică. Limba nouă forțează creierul să rezolve un conflict intern, oferind minții o activitate care îi dezvoltă capacitățile cognitive.

Din fericire, în învățământul preșcolar se pune din ce în ce mai mult accent pe învățarea limbii străine începând cu grupa mică de grădiniță, când profesorii pot valorifica dorința și capacitatea unui copil de a învăța orice prin cântec, joc și culoare. Folosind stimularea senzorială și jocul, combinate cu învățarea limbii străine și încurajând familia să continue stimularea și acasă, duce la asimilarea facilă a unui volum mare de informații. Mai rămâne ca și micuții să trăiască situații concrete deviate în care să fie necesară utilizarea informațiilor asimilate.

O limbă străină nu se termină niciodată de învățat. Tematica și structurile gramaticale sunt mereu diferențiate în raport cu vârsta și interesele cursanților. Un copil poate participa de 2-3 ori pe săptămână la activități de predare/învățare a limbii engleze în cadrul cărora se face o activare a vocabularului, familiarizarea cu sunetele, corectarea pronunției de către un specialist. Învățarea însă se face prin repetiții nenumărate, în urma stimulării diferențiate care să conducă la formarea categoriilor și fixarea automatismelor. Părinții au un rol esențial, iar implicarea lor influențează direct proporțional ritmul în care progresează copiii. Chiar dacă nu sunt vorbitori de limbă engleză, ei pot influența pozitiv prin transmiterea de mesaje pozitive, crearea unui mediu favorizant învățării implicite. Astfel, un rol important îl are și învățarea indirectă, prin stimularea în afara lecțiilor oficiale de învățare intenționată. Audiția de cântece, vizionarea de desene animate, conversația cu un părinte, joaca de-a grădinița, lectura unor cărți constituie activități esențiale în fixarea noțiunilor activate la grădiniță.

BIBLIOGRAFIE

- Ioan, Alina-Nicoleta, *My basic English: vocabular, expresii, jocuri*, Editura Corint, București, 2011.
- Neculai, Emilia, *Engleza in imagini pentru cei mici*, Editura Steaua Nordului, Constanta, 2011.
- Pana, Vali, *Spoken English for children*, Editura Novelnet, Ploiești, 2007.
- *** *Limba Engleză - primele cuvinte și noțiuni*, Editura Schwager & Steinlein, München, 2011.

JOCUL - METODA INTERACTIVĂ DE PREDARE-ÎNVĂȚARE A UNEI LIMBI MODERNE

CLAUDIA-DANIELA PALOȘ
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN NEGREANU”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDINȚI

S

pre deosebire de metodele tradiționale de predare a unei limbi străine,

metodele moderne implică interactivitatea, participarea directă a celor instruiți în procesul de predare-învățare. Una dintre metodele interactive utile pentru învățarea unei limbi moderne este jocul. Lucrarea de față se concentrează pe o serie de exemple de jocuri didactice utile în predarea limbii engleze. Jocul poate duce la asimilarea noțiunilor mult mai ușor, creând un mediu relaxat de învățare și contribuind la dezvoltarea imaginației, a aptitudinilor și creativității elevilor.

Jocul ca metodă didactică trebuie privit din două perspective:

1. Jocul la clasele mici, I-IV, care ar trebui să fie predominant deoarece aceștia reacționează altfel când știu că fac parte dintr-o poveste pe care o construiesc împreună, în care, cu siguranță, au rolul principal, acesta nefiind unul impus, ci unul asumat, „creat”.
2. Jocul la clasele mari - gimnaziu și liceu. Deși par mai greu de captat în astfel de activități, elevii vor participa cu interes, deoarece se anulează barierele unei lecții „în clasă”, este altceva decât orele obișnuite, iese din tipare. În acest caz jocul didactic poate fi folosit, fie pentru a începe o discuție, pentru a „sparge gheața”, fie pentru a evidenția trăsătura competitivă a participanților, sau pentru a recapitula unele noțiuni studiate.

În cele ce urmează voi enumera câteva tipuri de joc și momentele în care le putem folosi în cadrul unei lecții, având ca și grup-țintă clasele de gimnaziu și de liceu.

a) Pentru „spart gheața” un joc de genul „întrebări pentru aflarea adevărului” ar putea înlătura barierele în comunicare, i-ar putea face chiar și pe cei mai timizi sau mai puțin pregătiți elevi să participe. Acest joc este eficient atât la clasele de liceu, cât și la clasele de gimnaziu, pentru elevii de nivel mediu și avansat pentru că încurajează interactivitatea. Profesorul va alege un „voluntar” care va fi cel interogată. Colegii îi vor adresa întrebări în legătură cu ceea ce a făcut el, de exemplu la sfârșit de săptămână, cu o zi în urmă, folosind întrebări cu răspuns limitat „Da”, „Nu”. Exemple: „Ai fost ieri la cumpărături?”, sau „Te-ai

uitat ieri la televizor?” Este important ca această activitate să se desfășoare într-un ritm alert și să nu dureze mai mult de zece minute.

Profesorul va corecta eventualele greșeli de gramatică sau de pronunție ale elevilor, dar nu va interveni pe parcursul desfășurării acestei activități. O altă variantă a acestui joc didactic este „Cuvântul misterios”. Profesorul va scrie pe tablă un cuvânt legat de vocabularul predat la clasă într-o oră anterioară. Un elev va sta cu spatele la tablă și va adresa colegilor întrebări pentru a afla cuvântul. Întrebările trebuie să fie cât mai variate. Dacă elevul numește cuvântul de pe tablă, el va avea dreptul de a scrie alt cuvânt, care să fie descoperit de un alt coleg desemnat.

b) Pentru îmbunătățirea vocabularului putem folosi un joc numit „Trage oblonul”. Elevii vor fi împărțiți pe echipe de câte patru. Fiecare echipă va primi câte opt fișe conținând opt „ferestre”. Pe jumătate de „fereastră” este scrisă o jumătate de proverb sau expresie (Oblonul închis). Elevii vor primi și partea cealaltă pe bucățele mici de hârtie. Ei trebuie să potrivească respectivele cuvinte astfel încât „oblonul” care cuprinde toate cuvintele proverbului, sau expresiei să fie închis. Profesorul va avea rolul de a juriza munca elevilor și de a desemna echipa câștigătoare, adică cea care va „închide” obloanele, va găsi proverbele sau expresiile enunțate în cel mai scurt timp. Această echipă va da o „pedeapsă” echipei perdante.

c) „Jumătate de Rebus”. Acest joc funcționează astfel: Elevii lucrează pe perechi. Profesorul le va propune un rebus completat parțial. Unul dintre elevi va avea o jumătate de rebus, iar celălalt a doua parte. Nu vor exista indicii pentru aflarea cuvântului. Elevii vor formula, pe rând, propriile explicații, respectiv definiții astfel încât fiecare dintre ei să poată completa rebusul. Acest joc încurajează dezvoltarea vocabularului și exprimarea liberă, dar poate fi folosit și pentru recapitularea vocabularului la sfârșitul unei unități de învățare. Trebuie să menționez faptul că această metodă este foarte potrivită în cazul elevilor de nivel avansat, deoarece ei pot formula definiții mai ample, ajutându-se și de vocabularul acumulat.

d) „Povestea” - o activitate antrenantă care încurajează creativitatea elevilor și dezvoltă lucrul în echipă. Se poate folosi atât la clasele de gimnaziu, cât și la cele de liceu. Elevii vor fi împărțiți în patru grupe. Fiecare grupă va scrie pe o foaie de hârtie câte patru sau cinci cuvinte, care au sau nu legătură între ele. Fiecare foaie va merge la cealaltă grupă, adică foaia de la grupa întâi va merge la grupa a doua, cea de la a doua la a treia și așa mai departe. Fiecare echipă va trebui să alcătuiască o poveste folosind cuvintele respective, respectând regulile gramaticale, nu neapărat și pe cele logice! Se pot compune povești amuzante sau science fiction - creativitatea nu are limite! O altă variantă a acestui joc este scrierea unei poezii folosind cuvintele propuse. Paragrafele vor fi notate pe foi tip flip-chart și apoi vor fi prezentate colegilor de un purtător de cuvânt al fiecărei grupe. Profesorul va avea rolul de evaluator al activității elevilor, evidențiind cele mai bune idei.

În încheiere este necesar să subliniez faptul că această metodă didactică oferă elevilor posibilitatea de a-și îmbunătăți cunoștințele și abilitatea de a vorbi o limbă străină, reinventându-se în fiecare caz, interacționând cu alții, transferând „achizițiile” în contexte noi!

BIBLIOGRAFIE

- Myles Jane, *Language Games*, Elementary-Intermediate, Mary Glasgow Magazines, 2003
Hadfield Jill, *Intermediate Communication Games*, Addison Wesley Longman Ltd, 1996.
Andrew Wright, David Betteridge and Michael Buckby, *Games for Language Learning*.

IMPORTANȚA METODELOR ALTERNATIVE ÎN PREDAREA LIMBILOR MODERNE

BIANCA-FLORIANA PASCU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI EMINESCU”,
PITEȘTI, JUDEȚUL ARGEȘ

În contextul actual se remarcă o necesitate a schimbării în didactica tuturor disciplinelor, inclusiv în didactica limbilor moderne, accentul punându-se pe strategiile și metodele alternative de predare-învățare folosite.

Orientarea modernă atribuie alte roluri elevului. Acesta trebuie să-și exprime puncte de vedere proprii, să realizeze schimburi de idei cu ceilalți, să argumenteze, să-și pună și să pună întrebări cu scopul de a înțelege, să coopereze cu alți elevi în vederea rezolvării problemelor și a sarcinii de lucru.

Predarea unei limbi străine este o adevărată provocare pentru profesor. Învățarea unei limbi străine poate fi, uneori, un lucru dificil, dar dacă vrei să înveți un copil să vorbească o limbă străină, trebuie să găsești activități plăcute și distractive care ușurează procesul de învățare. Metodica modernă vine în ajutorul cadrelor didactice, dar și a elevilor cu multe metode și mijloace moderne care asigură eficacitatea procesului de predare-învățare a unei limbi străine.

Când elevii se simt în largul lor în timpul unei lecții, învățarea vine de la sine, mai ales dacă profesorul folosește diferite metode atractive. Metodele noi și inedite atrag interesul subiecților noștri.

Cheia unei ore reușite constă în colaborarea și înțelegerea profesorului cu elevii, în participarea efectivă a acestora, strategia și metodele folosite de profesor fiind esențiale. Astfel, se recomandă o „împletire” a metodelor tradiționale de predare-învățare cu cele noi și nu o respingere totală a acestora, cât și o adaptare a metodelor tradiționale la contextul actual.

Este cunoscut faptul că viața unui copil se bazează pe joc, pe distracție și pe activități ce implică un grad mare de dinamism. Centrată pe nevoile educative ale copilului, această lucrare încearcă să prezinte și să susțină importanța utilizării mijloacelor moderne în procesul de predare-învățare.

Ca principale mijloace moderne de predare am selectat următoarele metode gândite să stârnească interesul și să motiveze copilul în a se implica și participa activ la orele de limbi moderne.

Jocul didactic

Cu o deschidere foarte înspre joc și joacă, elevii adoră activitățile ludice, iar noi profesorii înțelegând acest fapt îl putem utiliza în favoarea orelor de predare a limbilor străine.

„*Jocul face trecerea de la învățământul tradițional la cel modern, atrăgându-le atenția elevilor, motivându-i să învețe ceva nou și aparent nou. Jocul face ca orele să devină cu adevărat agreabile și distractive, dar și interesante și pe înțelesul tuturor*”. Jocul poate deveni o activitate foarte importantă în cadrul orelor de limbi moderne, pentru că îi determină pe elevi să folosească cât mai des vocabularul respectiv și regulile gramaticale, dezvoltă spiritul de echipă, iar atenția și capacitatea lor de concentrare poate atinge cote maxime atunci când această metodă modernă de predare este exploatată așa cum trebuie.

S-a observat că elevii preferă exercițiile și activitățile ludice, întrucât le sporește dorința de implicare și participare la munca de echipă, majoritatea jocurilor implicând existența grupurilor.

Dramatizarea - ca activitate didactică.

Practicarea dramatizării ajută la dezvoltarea exprimării orale a celor care învață o anumită limbă modernă. Le permite „să trăiască limba” și să iubească limba modernă respectivă constituie un formidabil mijloc pentru integrarea învățării limbii străine într-o activitate originală, ludică și motivantă. Dramatizarea este arta care produce emoții în raport cu actele de vorbire.

Elevul este plasat într-un proces interactiv de comunicare autentică. Practicarea dramatizării permite astfel dezvoltarea de competențe comunicative. Din punctul de vedere al limbii, practicarea dramatizării constituie motor de comunicare autentică, fiecare dorește să vorbească, să asculte și să fie ascultat.

Metode alternative de predare-învățare-evaluare

Brainstorming-ul (sau *asaltul de idei*), metodă ce constă în formularea cât mai multor idei legate de o temă dată, reprezintă o activitate ce presupune o serie de avantaje: toți elevii participă în mod activ, își dezvoltă capacitatea de a trăi anumite situații, de a le analiza și de a lua decizii privind alegerea unor soluții optime, își exprimă personalitatea, se eliberează de anumite prejudecăți, își exersează creativitatea, se creează o atmosferă propice de lucru. Profesorul trebuie să încurajeze exprimarea ideilor, să nu permită inhibarea intervențiilor elevilor, să stimuleze explozia de idei, să motiveze învățarea elevilor începând o lecție nouă cu un brainstorming.

Știu / Vreau să știu / Am învățat este o metodă activ –participativă, ce implică lucrul frontal cu elevii sau pe grupuri mici, constând în a solicita elevilor să prezinte ceea ce știu deja despre o temă dată și de a formula întrebări la care se așteaptă răspuns din lecție.

Exemplu: Această metodă a fost folosită la clasa a VI a pentru discutarea unor elemente legate de geografia Franței. Profesorul a oferit elevilor, împărțiți pe grupe, fișe de lucru conținând un tabel cu 3 coloane: *Știu, Vreau să știu, Am învățat*. Primele două coloane trebuie să fie completate la începutul activității, după explicațiile oferite de profesor, iar ultima trebuie completată pe parcursul lecției, în funcție de informațiile noi obținute. Astfel, ideile din coloane sunt completate pe fișele de lucru, cât și la tablă. Este de preferat ca grupele de elevi să aibă culori diferite.

Elevii știau că Franța este situată în predarea de vest a Europei, au enumerat câteva denumiri de munți (Alpi, Pirinei), de ape (Sena), de monumente (Turnul Eiffel, Muzeul Louvre). Elevii doreau să știe ce alți munți sunt în Franța, ce alte cursuri de apă o traversează, doreau să vadă imagini cu monumentele importante din Franța și să cunoască mai multe despre acestea. În a treia coloană Am învățat, elevii au transcris: - faptul că Franța are o formă

hexagonală, alți munți: Jura, Vosges, - cel mai înalt vârf este Mont Blanc din Alpi, cursuri de apă: fluviul Loirei (cel mai lung), Rhone, Garonne, Rhin, - monumente importante: Arcul de Triumf, Versailles, Catedrala Notre-Dame. Elevii au apreciat activitatea și au fost impresionați de imaginile prezentate.

R.A.I. (răspunde, aruncă, întreabă) este o metodă activ – participativă folosită pentru fixarea cunoștințelor deja predate. Are avantajul de a-i apropia pe elevi prin comunicarea directă între ei, clasa devenind mai unită predominând o stare de prietenie și de armonie. Exemplu: metoda a fost folosită la clasa a V a, pentru fixarea numerelor. Elevii au făcut un cerc și cu ajutorul unei mingi pasată de la unul la altul au putut să-și ceară unul altuia enunțarea în franceză a numeralelor, pe sărite. Elevul care prindea mingea spunea în limba română un număr la întâmplare iar cel care prindea mingea trebuia să spună în limba franceză. Dacă greșea era corectat de către colegi sub îndrumarea atentă a profesorului.

Cubul este o metodă ce presupune explorarea unei teme, a unui subiect a unei situații din mai multe perspective. Metoda cubului presupune mai multe etape: 1. realizarea unui cub pe ale cărui fețe sunt scrise cuvintele: descrie, compară, analizează, asociază, aplică, argumentează; 2. se anunță tema; 3. se împarte clasa în 6 grupe fiecare grup examinând tema dintr-un anumit unghi. Se notează ideile și se afișează forma finală pe tablă sau pe foi.

Bulgărele de zăpadă este o metodă ce presupune reducerea numărului de elemente ale unei situații pentru concentrarea asupra celor esențiale. Presupune mai multe etape: se împart elevii în grupe; se anunță tema; fiecare elev notează pe o foaie ideea sa în legătură cu tema și o pune pe masă; fiecare elev citește toate ideile și le ierarhizează, reținându-le pe primele două-trei; se reunește tot grupul cu cele două idei de la fiecare elev și se repetă operațiunea astfel încât, în final vor fi reținute doar ideile esențiale.

Caută litera este o activitate ludică care constă în adăugarea unei aceeași vocale la un cuvânt dat pentru a forma un nou cuvânt. Elevii pot fi împărțiți pe grupe, cuvintele sunt scrise pe tablă. Grupa cu cele mai multe cuvinte găsite câștigă.

Ciorchinele

Pasul 1. Se scrie un cuvânt/tema în mijlocul tablei.

Pasul 2. Se cere elevilor sa noteze toate ideile /sintagmele care le vin în minte legate de cuvânt/tema și se trasează linii între acestea și cuvântul/tema inițială.

Poate fi utilizată ca metodă liberă sau cu indicare prealabilă a categoriilor de informații așteptate de la elevi.

Predarea este o problemă de aptitudine și de creație. Ea lasă loc actului liber, spontaneității în gândire și în acțiune, imaginației constructive și măiestriei pedagogice, dându-i libertatea oricărui profesor de limbi moderne să-și pună în valoare talentul pedagogic cu care este înzestrat, iar dibăcia acestuia de a alterna și folosi și metodele moderne în procesul de predare-învățare, transformă această activitate și munca sa într-o adevărată artă. Este firesc, prin urmare, ca profesorii care își fac meseria cu har, care își pun în valoare talentul pedagogic și experiența pozitivă să fie incontestabil considerați și ca niște artiști adevărați.

BIBLIOGRAFIE

- Dragomir, Mariana, *Puncte de vedere privind predarea - învățarea limbii franceze ca limbă străină*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001.
- Roman, Dorina, *La didactique du francais langue etrangere*, Editura Umbria, Baia Mare, 1994.
- Cerghit Ioan, Neacsu Ion, *Prelegeri pedagogice*, Polirom Iași, 2001.
- Ionescu, M., Radu, I., *Didactica modernă*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1995.
- Păcurari, O., *Strategii didactice inovative*, Editura Sigma, București, 2003.

METODE MODERNE DE PREDARE - *CLUBUL DE LECTURĂ*

VIRGINIA PELE-TRĂILOIU
LICEUL TEORETIC „TRAIAN LALESCU”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIȚI

---

*M*OTTO „Mai mult decât a preda, tehnica didactică
înseamnă a învăța pentru sine și a facilita învățarea altora”.
- Bernat S. –

Premisa de la care a pornit studiul de față este generată de faptul că într-o societate aflată într-o continuă schimbare, cu efecte imediate, dar mai ales în care primează alte valori decât cele autentice, este necesar ca școala viitorului să promoveze o educație de calitate și să fie axată pe valori în care elevii să creadă și în care să se regăsească, adică o școală care să le placă și să fie eficientă. Ea nu trebuie să devină doar un furnizor de informație ci un factor decisiv în formarea omului, care să-și formeze deprinderea de a învăța pe tot parcursul vieții.

Modernizarea procesului de învățământ implică mai multe componente: proiectarea didactică, tehnici și instrumente de cunoaștere și evaluare a elevilor, parteneriate educaționale, activități extracurriculare, o metodologie didactică activă.

Proiectarea unui demers didactic, diferit de cel tradițional, dă posibilitatea fiecărui cadru didactic să-și valorifice propria experiență prin utilizarea unor metode moderne într-o abordare interdisciplinară.

Cf. DEX Metoda - se definește ca fiind modul de cercetare, de cunoaștere și de transformare a realității obiective, dar și un procedeu sau ansamblu de procedee folosite în realizarea unui scop, prin extrapolare ele vor deveni căile folosite în școală de către profesor în a-i sprijini pe elevi să descopere viața, natura, lumea, lucrurile, știința.

Totodată, termenul metodă derivă din două cuvinte grecești: „odos - cale și „metha - spre, către; deci metodele moderne ar trebui să constituie un mod de urmărire de cercetare a unui lucru, de căutare de explorare a unui fenomen obiectiv în vederea aflării adevărului, acel drum parcurs în atingerea unui scop, respectiv în obținerea unui rezultat determinat.

Prin urmare, potrivit lui Ioan Cerghit metoda este „o cale eficientă de organizare și conducere a învățării”, în timp ce, Sorin Cristea spune: „Calitatea pedagogică a metodei didactice presupune transformarea acesteia dintr-o cale de cunoaștere propusă de dascăl într-o cale de învățare realizată efectiv de copii în cadrul instruirii formale și nonformale”.

Pentru ca aceste metode să fie cât mai eficiente trebuie să se țină cont de particularitățile de vârstă ale copiilor, de îmbinarea diferitelor forme de activitate, sau combinarea muncii individuale cu munca în grup.

CONCLUZIE

În opoziție cu metodologia tradițională, pentru care elevul rămâne mai mult un auditoriu sau un simplu spectator, gata să recepteze pasiv ceea ce i se transmite ori i se demonstrează, metodele active au tendința să facă din acesta un actor.

PROIECT EDUCAȚIONAL - „CLUB DE LECTURĂ”

Prof. *PELE TRĂILOIU VIRGINIA*

TIPUL PROGRAMULUI: activitate extracurriculară / proiect educativ de promovare a lecturii

GRUP TINTĂ: elevii claselor IX - XII - Liceul Teoretic „Traian Lalescu” - Editura Booklet

PERIOADA DESFĂȘURĂRII: septembrie 2021 - mai 2022

ARGUMENT

Acest proiect educațional s-a dorit a fi o încercare de a repune în drepturi „cartea”, de a contribui la redescoperirea lecturii ca o plăcere, o destindere, un izvor de cunoaștere și relaxare fără egal.

Ritmul tot mai accelerat de evoluție a lumii contemporane și al acumulării progresive de informații și-a pus amprenta asupra preocupărilor și modului de viață al familiei de azi.

„Oamenii ocupați” s-au îndepărtat de lumea cărților, iar internetul, televizorul au devenit pentru ei cele mai importante surse de informații, făcând tot mai rară, activitatea de a citi o carte, de a intra într-o librărie sau de așalcătui o bibliotecă proprie.

Pornind de la această realitate, prin intermediul proiectului de față am încercat să găsim modalități și tehnici, care să-i apropie pe elevi de lectură, să-i ajut să-și dezvolte o relație durabilă cu editurile.

Consider că, dezvoltarea interesului pentru lectură se va realiza cu mai multă ușurință dacă se depășește sfera orelor de curs.

Încercăm ca prin schimbul de experiență dintre participanți să-i convingem pe elevi de valoarea spirituală și culturală a cărții, să-i determinăm să se aplece, cu mai multă atenție, atât asupra operelor din literatura română, cât și universală.

SCOP

- Stimularea interesului pentru lectura individuală și colectivă în perioada școlarității în vederea atenuării unora din cauzele care pot genera eșecul școlar.
- Dobândirea unor tehnici de muncă intelectuală.
- Antrenarea elevilor în activități diverse, precum și cultivarea interesului pentru lectură, pentru frumos.

VIZIUNEA

- Educația literară vizează dezvoltarea liberă și armonioasă a individualității copilului, formarea personalității autonome și creative, capabilă să distingă între bine și rău, și să se adapteze structurilor sociale ale viitorului.
- Lectura, oferă modele de personalitate puternică, idealuri morale, conștiință curată, dezvoltarea simțului valorii, cultivarea capacității de judecată prin încurajarea

creativității și gândirii libere, ceea ce permite trecerea de la cunoașterea concretă la cea abstractă.

OBIECTIVE SPECIFICE

- Familiarizarea cu alte instituții care fac posibilă procurarea/furnizarea a de cărți.
- Formarea unei atitudini de grijă, responsabilitate și respect față de carte.
- Formarea gândirii analitice și exprimării libere într-un grup.
- Cunoașterea de către elevi a rolului editurilor și a importanței operelor unor scriitori români și străini.
- Stimularea creativității și a gustului pentru cuvântul scris.
- Atragerea tot mai multor cumpărători de carte de la editura Booklet și nu numai.
- Abordarea lecturii din alt punct de vedere decât cel „oficial” din clasă.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE

- Să crească încrederea în sine.
- Să stabilească relații de prietenie bazate pe încredere și respect.
- Să-și îmbogățească vocabularul și să stimuleze gândirea critică, autonomă și reflexivă a elevului.
- Să-și formeze criterii proprii cu ajutorul cărora să distingă singuri ce și când să citească.
- Încurajarea exprimării libere a impresiilor, sentimentelor, trăirilor provocate de lectură.
- Să conștientizeze importanța lecturii în construirea și desăvârșirea personalității.
- Să realizeze creații literar-artistice în limbile: româna, engleză, franceză și germană, inspirate din cărțile citite și, ulterior, să le materializeze într-o expoziție.

ÎNTÂLNIRI: în fiecare lună (prima zi de marți).

TEMATICĂ: opere din literatura română/universală - editurii BOOKLET.

MODALITATE DE POPULARIZARE: afiș, flyere.

ACTIVITĂȚI

- Organizarea unei mese rotunde - „Drumul cărții”.
- Activități de lectură cursivă.
- Atelierul de dezbateri.
- Lansarea concursului de lectură „Campania electorală a cărților” (realizare afișe).
- Lansarea concursului de creație literară – realizarea unei recenzii a ultimei cărți citite - în limba română, engleză, germană și franceză.
- Șezătoare literară - Alege cartea potrivită.
- Interpretare - punerea în scenă, în limbile: română, engleză, franceză și germană a unor fragmente din operele citite.

REURSE UMANE

- profesor coordonator - profesor de limba și literatura română/profesor de limba engleză, franceză și germană;
- elevi.

RESURSE MATERIALE

- volume de opere literare cumpărate de la editura Booklet, calculator - internet, videoproiector, materiale video, markere, hârtie xerox, aparat foto etc.

REZULTATE AȘTEPTATE

- Sporirea interesului elevilor pentru lectură.
- Formarea elevilor ca cititori pe tot parcursul vieții.
- Stabilirea unor relații de prietenie și colaborare între elevi.
- Diseminarea informației.
- Crearea unui grup pe pagina de Facebook a clubului de lectură.
- Prezentarea creațiilor literare ale elevilor pe grup.
- Prezentarea activităților pe site-ul școlii.
- Realizarea unor programe artistice la sala Multimedia de la Liceul Teoretic „Traian Lalescu”.

EVALUARE

- Chestionare aplicate elevilor și părinților; mediatizarea proiectului pe site-ul școlii.
- Acordarea de diplome și premii elevilor câștigători ai concursurilor.

BIBLIOGRAFIE

- Cerghit, Ioan, *Metode de învățământ*, Editura Polirom, Iași, 2006.
Cristea, Sorin, *Fundamentele pedagogiei*, Editura Polirom, Iași, 2002.

METODE DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE, ADAPTATE MIJLOACELOR MODERNE DE ÎNVĂȚARE

DORINA-RAMONA PEREANU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ CĂZĂNEȘTI,
JUDEȚUL MEHEDINȚI

Învățarea limbilor străine asistată de calculator este adesea considerată o

metodă de predare a limbii, deși nu întotdeauna așa stau lucrurile. În predarea tradițională a limbilor pe bază de programe asistate de calculator, metodologia de lucru avea la bază o abordare behavioristă, întemeiată pe „învățarea programată”, prin care computerul verifica datele introduse de student / cursant în calculator (adică inputul) și realizează feedback-ul (adică o conexiune inversă, transferând informația către un tip de activitate practică adecvată scopului urmărit). Învățarea modernă a limbilor prin programe pe calculator pune accentul pe comunicare și pe activități ce trebuie îndeplinite sau pe sarcini ce urmează a fi efectuate.

Învățarea limbilor străine pe bază de calculator a progresat astfel de la secvența inițială „date introduse-verificare-răspuns” (input-control-feedback) către domeniul organizării comunicării, texte, mijloace audio sau video. Puțini oameni își dau seama de faptul că un aparat pentru discuri video digitale (DVD-player) este în realitate un computer. Aparatura casnică de viitor va integra, fuzionând în aceeași unitate, aparatul video, televizorul, aparatul audio, telefonul, elemente de calcul grafic, textul și rețeaua internet, după cum se poate observa pe mijloacele de comunicare mobilă.

Punctul de plecare n-ar trebui să se concentreze asupra studenților / elevilor care stau în fața computerelor pentru a învăța o limbă străină, ci mai degrabă acest punct ar trebui să-l constituie studenții care își însușesc o limbă străină ca parte integrantă a unui proces și uneori iau loc și în fața computerelor. Când intenționați să vă folosiți de învățarea asistată de calculator este important să înțelegeți cum se învață o limbă străină; învățarea unei limbi este un proces cognitiv, așadar constituie rezultatul propriei munci de prelucrare a informației primite (= input) de către student / elev dintr-o limbă dată. Ceea ce se învață este rezultatul acestui proces și nu doar simple explicații, reguli sau întrebări prezentate de către profesor pe calculator. Bazându-se pe datele deja acumulate în legătură cu tema asupra căreia se lucrează prin informația însușită din acea limbă, studentul prelucrează datele primite și le integrează într-un sistem lingvistic propriu. Informațiile despre limbă nu sunt numai înregistrate, ci și structurate de către student. Una dintre temerile cele mai mari acum când se operează cu metode de învățare a limbilor pe calculator sau de învățare la distanță a fost întotdeauna aspectul social. S-a crezut că existența unei comunități bazate pe comunicarea pe calculator ar

presupune o oarecare lipsă de comunicare socială. Cu toate acestea, câteva expuneri prezentate la conferințele EUROCALL au arătat faptul că lecțiile sub formă de audio-conferințe destinate învățământului la distanță au potențat de fapt simțul apartenenței la o comunitate socială (de exemplu: „Singurătatea profesorului specializat în învățământ la distanță: rolul prezenței sociale într-o clasă (on line) care comunică prin calculator”, de Tamelin Malija de la Școala Economică din Helsinki, Finlanda și o altă lucrare „Stimularea învățării proactive a limbilor prin MOO”, de Lesley Shield de la Open University din Milton Keynes, Marea Britanie). Învățarea asistată de calculator oferă studentului și profesorului de limbi străine o gamă de activități care, atunci când sunt planificate cu atenție, ca parte integrantă a procesului pedagogic, îl vor ajuta pe student să învețe limba. Iată, în ordine alfabetică, o listă de modele de activități:

Jocurile de aventură pe calculator. Aceste jocuri constau în asumarea de roluri asumate de calculator prin care i se prezintă utilizatorului o situație cu care acesta va trebui să se confrunte. Utilizatorul trebuie să aleagă ce are de făcut și să introducă și să introducă rezultatele sub formă de text sau pe cale verbală (adresându-se programelor de recunoaștere a vorbirii) sau activând diverse opțiuni. Bazându-se pe informațiile primite, programul trimite prin semnificațiile sale către situațiile-rezultat, oferind astfel feed-back. Jocurile de aventură pot deveni foarte antrenante atunci când sunt concepute pentru cei care doresc să-și însușească o limbă străină, dar, din păcate, numai un număr mic dintre acestea au fost destinate limbilor de mai mică circulație. Un exemplu interesant pentru portugheză: „Uma Aventura na Univo Europeia”, de Teresa Pacheco, profesoară la Școala Superioară de Educație din Santarem (ESES) poate fi găsit la pagina: <http://nonio.eses.pt/asp/europa/index.htm>. Dacă doriți să vă creați propriile jocuri de aventură, vă sugerăm să încercați programul Quandary, care este disponibil la un preț simbolic la adresa <http://www.halfbakedsoftware.com>.

Conversațiile on-line. Discuțiile pe calculator pot reprezenta o experiență fructuoasă pentru cel ce învață o limbă străină. Utilizatorul se poate întâlni prin intermediul rețelei electronice cu alți studenți dornici să învețe o limbă străină și poate comunica cu aceștia prin intermediul textului sau pe cale verbală. Este ușor de instalat un server (tip chat), dar este greu de găsit utilizatori și are un sentiment de însingurare cel care este singur într-o cameră de comunicație verbală. Principalele probleme legate de acest tip de comunicare sunt lipsa conținutului și dificultățile de organizare și aranjare a comunicării verbale în cazul limbilor de circulație restrânsă. Totuși, atunci când conversațiile on-line se combină cu sarcini didactice și grupuri adecvate de studenți, selectate pe criterii de vârstă, interese comune, ele pot conduce la o comunicare reală, iar când sunt însoțite de activități ce urmează sarcinilor îndeplinite, la învățarea limbii.

Studenților li se prezintă după aceea câte o lecție on-line pe săptămână, în care le sunt fixate sarcinile. În timpul primei întâlniri studenții se conectează electronic cu grupurile și demarează întâlnirea pe rețeaua Microsoft astfel încât să poată atinge un nivel de cunoștințe despre sistem; acest lucru este important în special pentru partea de audioconferință a VCP (= virtual class project « proiect pentru o clasă virtuală »).

Exercițiile de completare (tip cloze tests). Aceste exerciții sunt asemănătoare cu exercițiile de completare a spațiilor libere (Fill-in the blank exercises).

Textele, eseurile sau exercițiile electronice de corectat și comentat. Atunci când unui student îi este solicitat un text în formă electronică nu este un exercițiu bun să îl tipărească numai și să facă niște comentarii asupra lui folosind demodată cerneală roșie. Ar fi mult mai funcțional ca profesorul să introducă pe parcursul textului sugestii folosind un procesor word sau programe special concepute să facă acest lucru. Un exemplu de program pentru introducerea de comentarii pe marginea textelor poate fi găsit la adresa: <http://www.cict.co.uk/software/markin/index.htm>. Programul poate fi adaptat pentru diferite limbi.

Rebusurile. Rebusurile / cuvintele încrucișate au mare popularitate în rândul studenților și, când sunt create pe baza unui vocabular cu care studenții au mai operat, acestea constituie un instrument bun și pentru exercițiile ulterioare sarcinilor didactice. Aceasta este o activitate care poate fi creată ușor, în intervalul a câteva minute, ca un program intitulat „Cartofi calzi”. Cu acest program studenții își pot chiar crea unii altora exerciții.

Exercițiile după model. Computerul poate executa tot ceea ce se putea face în învechitele laboratoare lingvistice / cabinete de limbi străine; de exemplu, se dă modelul: “El are o mașină?” Răspuns: „Nu, el are două mașini.” „El are un computer.” „Nu, el are două computere.” Informația introdusă de utilizator poate fi ori un text, ori o comunicare verbală prin intermediul microfonului de la computer.

Dicționarele electronice. Sunt foarte utile pentru cei care învață limbi de circulație mai restrânsă. Pe rețeaua Internet există câteva asemenea dicționare care sunt disponibile fie în mod gratuit, fie la un cost simbolic. Încercați la adresa <http://www.dictionaries.com>.

Portofoliile electronice. Un portofoliu electronic poate fi o simplă colecție de lucrări pe o dischetă sau, într-o versiune mai avansată o pagină web a studentului, unde acesta își prezintă selecția de lucrări. Unele dintre acestea pot fi chiar în lucru, indicând stadiul de învățare. Conceptul pedagogic are în vedere faptul că studentul devine conștient de maniera sa de învățare, iar acest lucru îl ajută să-și selecteze activitățile potrivite, sporind astfel calitatea învățării. Portofoliile pot fi folosite și pentru verificarea studenților.

Exercițiile de completare a spațiilor libere. Utilizatorul lucrează cu un text din care lipsesc anumite cuvinte și trebuie să găsească termenii potriviți pentru a rezolva exercițiul. Este o activitate care poate fi creată ușor în câteva minute, cu ajutorul programului „Cartofi fierbinți” (Hot Potatoes).

Găsiți răspunsul. Studentului i se dă o întrebare pentru care caută răspunsul în documentele din computer, pe video sau prin intermediul mijloacelor audio folosind Internetul, CD-Rom-ul, DVD-ul sau alte instrumente de stocare. Răspunsurile pot fi prezentate apoi profesorului sau clasei sub diferite forme.

Găsiți secvența potrivită (sau propozițiile amestecate). În cadrul acestei activități se împart în fragmente o propoziție sau o povestioară pe care utilizatorul va trebui să le reordoneze asamblând astfel textul propoziției sau istorioarei respective. Este o activitate ușor de realizat cu ajutorul programului „Cartofi fierbinți”.

Gramatică. Există doar puține programe de gramatică pentru limbi de mică circulație și, adesea acestea se rezumă la a transfera pe computer exercițiile tip manual fără prea mult succes. Totuși, în prezent, pe site-urile web există o gramatică ce poate fi recomandată: VISL (Visual Interactive Syntax Learning, în română: „Învățarea sintaxei prin mijloace vizuale interactive”), care poate fi găsit pe site-ul <http://visl.hum.stu.dk/visl>. Este vorba despre un proiect de cercetare și dezvoltare care se derulează la Institutul de Limbă și Comunicare (ISK) de la Universitatea din Danemarca de Sud (SDU, South Denmark University) de la Odense. Din septembrie 1996, personalul și studenții acestui institut perfectează și introduc instrumente gramaticale destinate comunicării prin Internet, care să fie folosite în scop educativ și pentru cercetare. La început, au fost introduse în proiect patru limbi: engleza, germana, franceza și portugheza, dar de atunci s-au mai alăturat multe limbi, așa cum iese în evidență din lista mereu crescândă de limbi inclusă în tabelul de mai jos. De pe site-ul VISL, vă stau la dispoziție următoarele instrumente: - analize gramaticale (propoziții pre-analizate și analize gramaticale efectuate pe mașini); - jocuri și întrebări gen „cine știe câștigă” (testând clasele de cuvinte și alte probleme de gramatică); - un corpus de căutare (cu acces la BWC și alte corpusuri lingvistice); - mașini de tradus. Dacă accesați una dintre limbile de pe listele

VISL prin intermediul paginii de intrare vi se va pune întrebarea: „Ce instrument VISL doriți să folosiți?”. Pentru fiecare limbă veți găsi diferite opțiuni care vă stau la dispoziție.

BIBLIOGRAFIE

https://www.languages.dk/methods/documents/Romanian_CALL.pdf.

Robert Lado, *Predarea limbilor-o abordare științifică*, Editura Didactică și Pedagogică, 1976.

http://tinread.usarb.md:8888/jspui/bitstream/123456789/1044/1/instruire_calcul.pdf.

ÎNVĂȚAREA LIMBILOR STRĂINE PRIN UTILIZAREA NOILOR TEHNOLOGII PENTRU FORMARE

GICA PETRESCU

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN NEGREANU”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDINȚI

Mijloacele informatice fac parte din cultura noastră, din viața noastră de

fiecare zi (acasă sau la serviciu). Deși uniți într-o rețea planetară, se manifestă o îngrijorare față de riscul izolării sociale a celor care petrec multe ore în fața calculatorului. Și totuși, internetul trebuie privit ca orice alt mijloc de comunicare asemeni celorlalte mijloace moderne de comunicare.

Cu accent pe limbă, comunicare și cultură în standardele naționale pentru învățarea limbilor moderne, cadrele didactice sunt într-o continuă căutare de modalități mai bune de accesare a materialelor autentice și de furnizare de experiențe care vor dezvolta mai bine competențele elevilor de comunicare în limbi străine. Tehnologia este probabil cel mai bun mijloc pentru crearea unui mediu favorabil pentru învățare. TIC poate sprijini profesorii în a face învățarea limbilor străine rapid, mai ușor, mai atractiv și mai interesant.

Când vorbim de noi tehnologii de informare ne referim la internet precum și orice alte metode de comunicare offline și online, la diverse programe de eLearning create sau diverse posibilități pe care calculatorul ni le dă și de care ne putem folosi ca și mijloc de redare a unor informații (Messenger, Skype, MS Office, produse Apple, tabele, video și audio etc.).

Utilizarea Internetului în procesul de învățământ, alături de alte instrumente auxiliare, favorizează accesul în timp real la informații, schimburile interne și internaționale și oferă noi posibilități de învățare – predare. În acest cadru participă diverse categorii de persoane (elevi, profesori, specialiști în informatică), fiecare având un rol bine determinat.

Aplicațiile didactice ale internetului ar putea fi clasificate în mai multe tipuri de activități de predare – învățare.

* Comunicarea interpersonală, realizată cu ajutorul poștei electronice (email) și a comunicării directe (chat). Aceasta reunește acele aplicații pedagogice care favorizează schimburile interpersonale între tineri și îi determină să cunoască și să respecte asemănările și deosebirile culturale, politice, lingvistice din cele mai îndepărtate zone. Se pot organiza întâlniri cu personalități, ori forma clase virtuale, prin care studenții vor avea posibilitatea de a-și verifica aptitudinile comunicaționale într-o limbă străină. Profesorii îi vor învăța pe tineri tehnici de corespondență amicală și oficială specifice limbii străine studiate, ceea ce va

conduce la ameliorarea exprimării scrise, la utilizarea informațiilor pertinente și corecte, la structurarea ideilor. Tot pentru exprimarea în scris se poate avea în vedere și mesageria electronică.

* Culegerea de texte autentice în limbi străine. În funcție de specificul tematicii lecției, profesorul va defini în mod clar un subiect care să atragă interesul studenților și expune mai multe tipuri de documente (PDF, articole de presă, eseuri etc.). Studenții (individual sau în grup) ar avea ca sarcină culegerea documentelor, analizarea și interpretarea documentelor culese, solicitarea avizului unor cadre didactice specialiste în domeniul respectiv, precum și redactarea unei lucrări scrise (rezumat, sinteză, comentariu etc.) în limba străină.

* Cercetarea documentară, validarea și utilizarea resurselor în limbă străină în vederea realizării unei bibliografii pe o temă dată respectând regulile citării documentelor electronice.

* Publicarea de documente în limbi străine pe Internet implică nu numai o bună cunoaștere a calculatorului, a programelor specifice unei astfel de activități ci și o bună cunoaștere a unei limbi străine. Se poate avea în vedere redactarea unei pagini personale în care studentul să se prezinte, să-și descrie realizările în plan intelectual și profesional, domeniile de interes, proiectele. Rolul profesorului este de a-l învăța pe student tehnicile de structurare, redactare și prezentare personală în limbă străină. Studenții vor putea să-și perfecționeze cunoștințele de exprimare scrisă în limbă străină (respectarea stilului jurnalistic specific unei reviste de specialitate, prezentarea convingătoare a informației etc.) prin redactarea unui articol.

* Auto-formarea prin conectarea la situri specializate în manuale virtuale ori teste de verificare a cunoștințelor de limbi străine.

Câteva din avantajele utilizării noilor tehnologii de formare sunt actualitatea (materiale de calitate, autentice și de actualitate), flexibilitatea, autonomia elevilor (au posibilitatea de a-și organiza singuri propriul proces de învățare), abordarea diferențiată, facilitarea unui tip de învățare contextuală.

Aspecte tehnice: Complexitatea este semnalată ca aspect pozitiv. În programele multimedia de limbi străine sunt integrate imagini, secvențe video, grafice, animații, înregistrări audio, etc. care în mod normal apar izolat în cazul altor mijloace de învățare. Combinarea elementelor audio-vizuale cu textele facilitează trecerea rapidă de la un tip de exercițiu la altul, fără a fi necesară schimbarea metodei de învățare. De asemenea specificul interactiv este des întâlnit în aceste metode de învățare, precum și atractivitatea. Prin colorit, animație, efecte speciale, programele multimedia sunt atractive și motivante. De asemenea elementele vizuale, sonore, fragmentele de film, personajele animate, conferă atractivitate programelor multimedia și paginilor web.

Tehnologia este tot mai folosită în procesele de învățare a limbilor străine fie ca o completare a instruirii, fie ca singurul mijloc de învățare. Deși accesul la tehnologie poate prezenta dificultăți în accesarea programelor de educație pentru adulți și practicieni, acestea pot fi depășite.

Platformele online au progresat considerabil în ultimii ani. Acestea continuă să ofere din ce în ce mai multe aplicații utile, la prețuri accesibile și instrumente pentru învățarea limbilor străine. Profesorii care utilizează aceste tehnologii trebuie să continue să ofere oportunități pentru învățare și pentru promovarea și dezvoltarea limbilor străine. Însă este recunoscut faptul că sunt necesare cercetări suplimentare cu privire la impactul utilizării tehnologiei; având în vedere ritmul rapid de inovații în software și acces la Internet, sunt necesare studii de cercetare pe termen lung pentru a înțelege mai multe despre rolul și impactul folosirii tehnologiei în învățarea limbii engleze la adulți.

BIBLIOGRAFIE

- Elena Popa, *Predarea și învățarea limbilor străine cu ajutorul mijloacelor informatice.*
Lector univ. dr. Cristina Prisecaru, *Avantaje și dezavantaje ale utilizării IT&C în predarea limbilor străine.*
Sarah Catherine K. Moore, Center for Applied Linguistics, *Uses of Technology in the Instruction of Adult English Language Learners.*

USING DIGITAL GAMES IN THE LANGUAGE CLASSROOM

ANCA PITIC
COLEGIUL NAȚIONAL „GHEORGHE ȚIȚEICA”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDINȚI

The 21st-century digital revolution is the most rapid period of

technological transformation ever (according to John Palfrey and Urs Gasser) and it has touched all of our lives. Many think it has taken longer than it should have to enter our schools, but now many teachers find themselves recognising that “digital” can have a role to ‘play’ in the language classroom.

If we ask our learners what they do in their free time and many of them will respond that they spend much of it playing digital games. Given this, it’s only natural that this should affect what teachers talk to their learners about. This is one reason experts believe that there is a space for computer games- also known as video games or digital games- in the classroom of today.

Good video games, as James Paul Gee has noted, show that pleasure and emotional engagement are fundamental to thinking and learning, and that language use has its true home in action, the world and dialogue- rather than being limited to coursebooks and dictionaries.

What’s the best way to start using digital games in your teaching? The best place to begin is in our classroom, talking to our learners.

We shouldn’t worry if we don’t have access to computers with our learners. We can start by asking them about the computer games they play. Have you ever thought about asking before? My experience tells me that most teachers haven’t shown any interest. We may be surprised, when we begin to probe, just how much time our learners spend playing games. A typical console game, for example, can occupy a player’s time for 200 hours or more. Comparing this with the length of a film or TV show and we will often find that our learners know the characters and settings of a particular game much more deeply than they do other types of more passive media.

There are, of course, lots of other computer-game-related activities we can do that require no computers at all.

If we decide we want to play games in the classroom, there are so many different types of digital games that it’s difficult to know which ones to use at first. Rather than those specifically written for language learning, I suggest using free online games. We can use these if we have access to the internet with our learners, either in a computer room or in the ‘connected’ classroom (a classroom with a computer and data projector), or when teaching online.

One of the best reasons for using tried and tested popular online games is that we know our learners are going to find them fun to play. It's difficult to underestimate the importance of this. Then, why play a game if it's not going to be entertaining?

Many of the games that have been specifically written to practise English are simply not much fun, and this is the reason why they tend not to engage our learners. At best, most of these educational games have very limited appeal. At worst, they are simply tests dressed up to look like games, which will lead us and our class down the garden path to boredom.

How do we know if an online game is popular or not? One will find that online games are rated out of ten on games websites, and there are likely to be comments published there, too, that will help. However, the easiest way to find games to use in class is to follow recommendations from other teachers (on blogs such as www.digitalplay.infoblog).

The types of games that lend themselves best to the language classroom are those with information gaps built in. Here, the fun in the game comes from being pleasantly frustrated and then finding a solution that allows you to progress, rather than the hand-eye coordination of a 'first person shooter' or 'driving' game.

A few of the games genres that use information gaps and work well are 'puzzle' games (where solutions come from logic and exploration), 'hidden object' games (relying more on observation) and 'escape the room' games (where players need to find objects and clues to enable them to get out of a room).

The most important thing when using these games is to ensure that the learners have a task that practises language. Without this, they will just be playing games. Fortunately for the language teacher, when the fun of a good game comes out of solving puzzles, finding clues and completing different levels, you will be able to find a 'walkthrough', a step-by-step guide to completing a game, which can be used by a teacher both as shortcut to the game and the basis for a language task. They are usually collectively written by gamers and published on game sites in the comments next to a review or announcement of a new game. If a game is particularly popular, it might even have its own fan sites, and the walkthroughs will be published there, often illustrated with screenshots.

Finally, managing the learners in the classroom or computer room is another consideration, and how we arrange this will depend on the activity in hand. However, below are a couple of typical suggestions for classroom tips which make the most of the space and computer equipment.

The first one (in a computer room) is where the focus is on the learners, who are able to talk together in pairs or perhaps in small groups.

The teacher's role here is to monitor, being able to see easily how much the learners understand, if the activity is a listening, by walking around and checking on their progress.

The second one is another computer room set-up but, this time, some of the learners are working in pairs and moving around the room. There is information they need on one desk in the room. One member of the pair finds the information and relay it to the partner who is at the computer.

BIBLIOGRAPHY

- Gee, JP, *Good Video Games + Good Learning*, Peter Lang, 2007.
Palfrey, J and Gasser, U, *Born Digital, Basic Books*, 2008.
Stanley, G, *English Teaching English Professional*, 2011.

ÎNVĂȚAREA UNEI LIMBI STRĂINE LA VÂRSTA PREȘCOLARĂ

LOREDANA POPA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „DIMITRIE GRECESCU”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDINȚI

Unoscută fiind importanța dezvoltării abilității de exprimare într-o limbă

străină, în contextul schimbărilor culturale permanente care caracterizează societatea actuală, studierea acesteia de la vârste din ce în ce mai fragede constituie o metodă prin care se urmărește dobândirea de către copii a unor achiziții lingvistice care să le permită comunicarea în această limbă, în diverse situații.

Comunicarea într-o limbă străină, de circulație internațională, constituie o competență esențială a omului modern și astfel, apare nevoia ca, încă de la cele mai fragede vârste, copiii să fie capabili să se exprime și să relaționeze în societate, nu doar în limba maternă.

Învățământul preșcolar reprezintă prima etapă în evoluția socială și educațională a copiilor, în care se pun bazele dezvoltării intelectuale și creative și se observă progrese remarcabile.

Aceasta este perioada învățării născute din curiozitatea de a ști tot ce văd și ce aud, când vocabularul se îmbogățește, pronunția cuvintelor se perfecționează, iar perioada de timp în care pot fi atenți depinde de interesul trezit prin desfășurarea activității respective.

Educația timpurie, ca primă treaptă de pregătire pentru educația formală, asigură intrarea copilului în sistemul de învățământ obligatoriu (în jurul vârstei de 6 ani), prin formarea capacității de a învăța.

Jocul este cea mai frumoasă și adecvată metodă de predare a unei limbi străine.

Condițiile primordiale pentru a putea învăța o limbă străină sunt: numărul mic de copii într-o grupă, materiale educaționale variate și un cadru didactic dedicat.

Unii copii au aptitudini deosebite de însușire a unei limbi străine, alții au aptitudini pentru alte activități. De aceea părinții trebuie să accepte înclinația copilului lor spre ceea ce este el mai bun și ceea ce-i place lui mai mult.

Introducerea limbii străine ca obiect de studiu încă din primii ani ai unui copil prezintă beneficii incontestabile în ceea ce privește achizițiile lingvistice dobândite de cei mici.

La această vârstă, toate activitățile didactice în care sunt implicați copiii preșcolari, sunt ludice, prin intermediul acestora urmărindu-se transmiterea unor cunoștințe sub forma unui joc care implică realizarea de desene, analiza și comentarea unor imagini sau a unor secvențe video, repetarea unor cântece, învățarea unor poezii, etc.

Limbajul reprezintă una dintre cele mai importante aptitudini pe care le achiziționează copilul preșcolar, acesta fiind un element cheie în însușirea unei bune educații în școală și mai apoi în mediul universitar.

Evoluția limbajului copilului trebuie urmărită în plan fonetic, lexical, gramatical și semantic. Se cunoaște faptul că preșcolarii sunt interactivi, le place foarte mult să converseze, să pună întrebări și să povestească.

Prin contactul cu o altă cultură/limbă, copilul va putea să înțeleagă oamenii din afara culturii sale materne. Copilul poate lua contact cu o nouă limbă pas cu pas, prin intermediul casetelor video și audio, cu ajutorul unor jocuri distractive, prin învățarea unui cântecel care să conțină cuvinte ușor de pronunțat și care să aibă o linie melodică îndrăgită.

Preșcolarul trebuie încurajat și susținut în învățarea unei limbi străine și nu trebuie forțat. Copilul va învăța cu plăcere, dacă învățarea este integrată cu jocul, aventura și plăcerea descoperirilor. Din moment ce învățarea unei limbi străine devine prea convențională, copilul își pierde interesul și va lua chiar o poziție defensivă față de învățarea unei limbi străine.

Aplicațiile interactive pot ajuta copilul să meargă mai departe în învățare sau, cel puțin, să nu uite cunoștințele deja acumulate.

De exemplu, în cadrul activităților online pentru învățarea unei limbi străine, copiii pot juca puzzle, dar în același timp cu mare succes, să învețe alfabetul și alte elemente de bază ale limbii studiate sau pot viziona desene animate educaționale, documentare pentru copii, povești, etc.

Există o diversitate de desene animate educaționale pe YouTube, dar în cea mai mare parte acestea ajută doar la învățarea numărării, a animalelor, a culorilor și așa mai departe, dar nu oferă cunoștințe complexe.

De asemenea, în AppStore, GooglePlay sau Yandex.Market există multe aplicații decente, cu capacitatea de a preda o varietate de limbi străine special copiilor.

În ceea ce privește mijloacele didactice moderne, nu toate sunt eficiente sau accesibile tuturor preșcolarilor, din cauza lipsei de conectivitate sau de dispozitive.

Pentru fiecare părinte, ființa cea mai importantă este copilul. Grija pentru dezvoltarea lui armonioasă, atât din punct de vedere fizic, intelectual, cât și din cel emoțional și afectiv constituie de fiecare dată o adevărată provocare pentru părinți.

Odată ce copilul atinge vârsta optimă pentru a intra în colectivitate, creșa, iar mai apoi grădinița, părinții devin din ce în ce mai preocupați de alegerea cea mai bună pentru el.

Etapa preșcolară constituie baza primelor cunoștințe privitoare la învățarea unei limbi străine, însă o jumătate de oră, sau o oră pe săptămână de activitate opțională este total insuficientă pentru asimilarea unei limbi străine.

La această vârstă (3-6 ani), copiii au o capacitate uluitoare de însușire și fixare a unei limbi străine, recomandat fiind ca toate activitățile din unitatea preșcolară să se desfășoare în principal în acea limbă și din acest punct de vedere tot mai mulți părinți optează pentru grădinițele cu predare într-o limbă străină, ceea ce aduce copilului un beneficiu timpuriu.

BIBLIOGRAFIE

- Ion-Ovidiu Pânișoară, *Comunicarea eficientă*, ediția a III-a, Editura Polirom, 2006, Iași.
Petre Botnariuc, Constantin Cucoș, Cătălin Glava, Daniel E. Iancu, Marian D. Ilie, Olimpius Istrate, Adrian Vicențiu Labăr, Ion-Ovidiu Pânișoară, Doru Ștefănescu, Simona Velea, *Școala online, elemente pentru inovarea educației*, Raport de cercetare evaluativă București, mai 2020.

EVALUAREA ȘCOLARĂ – FUNCȚII ȘI FORME

STUDENT ALEXANDRA-IOANA POPESCU
U.V.T.- F.E.A.A. – MANAGEMENT

evaluarea poate fi definită ca fiind este o activitate de etapă, ce vizează domeniul și probleme complexe, cât și evaluarea elevilor.

Funcțiile evaluării În literatura de specialitate sunt evidențiate:

- *Funcția de constatare* - stabilește dacă activitatea didactică a avut loc sau dacă s-a desfășurat în condiții optime, dacă anumite cunoștințe au fost asimilate, sau unele deprinderi achiziționate.
- *Funcția diagnostică* - stabilește nivelul de pregătire, fiind identificate cauzele care au condus la o slabă eficiență. Studiul acestor cauze permite proiectarea unor programe remediale.
- *Funcția prognostică* - poate anticipa nevoile și disponibilitățile viitoare ale elevilor sau ale unităților de învățământ.
- *Funcția de selecție sau de decizie* - oferă posibilitatea de a ierarhiza candidații într-o formă sau într-un nivel de pregătire, oferindu-i un anumit statut școlar.
- *Funcția socială* - Rezultatele sunt aduse la cunoștința instituției școlare, elevului, familiei, dar și comunității locale, fiind astfel influențate deciziile care pot modifica modul în care funcționează sistemul de învățământ, modul în care sunt gestionate fondurile educației.
- *Funcția pedagogică* - profesorul este cel care stabilește ce are de realizat în continuare, intervenind asupra modul de predare. Din punctul de vedere al elevului, evaluarea are rol motivațional, stimulat, de formare a unor aptitudini, abilități.

Forme de evaluare

Teoria și practica pedagogică evidențiază mai multe forme și tipuri de evaluare, fiind cunoscute mai multe clasificări, în funcție de criteriul adoptat.

- a) *evaluare parțială*, se realizează o verificare secvențială, un volum redus de cunoștințe și achiziții comportamentale;
- b) *evaluare globală*, atunci când se verifică un volum mai mare de cunoștințe, priceperi, deprinderi, abilități.
- c) *evaluare inițială*, se realizează la începutul unui program de instruire;
- d) *evaluare finală*, se realizează la încheierea unei etape de instruire.

După *modul* în care se integrează evaluarea în procesul didactic, evaluarea are trei forme:

- a) *evaluare inițială*, ce se realizează la începutul unui program de instruire, are scopul de a stabili nivelul de pregătire al elevilor. Prin evaluarea inițială se identifică volumul de cunoștințe de care dispun elevii, nivelul de stăpânire și aprofundare a acestora, nivelul dezvoltării competențelor și abilităților, care reprezintă premise fundamentale pentru atingerea obiectivelor stabilite pentru noul program de instruire, pentru reușita viitoarei activități didactice. Datele obținute prin evaluarea inițială sunt valorificate în elaborarea noului program din perspectiva racordării acestuia la posibilitățile reale ale elevilor;
- b) *evaluare continuă/formativă*, când se realizează pe tot parcursul procesului instructiv-educativ, însoțește întregul parcurs didactic secvență cu secvență, permițând verificarea sistematică a tuturor elevilor din tot conținutul esențial al instruirii. Permite cunoașterea efectelor instruirii după fiecare secvență, identificarea eventualelor neajunsuri și astfel creează posibilitatea de a se adopta prompt măsuri de ameliorare a activității de învățare. În acest fel se constituie într-un mijloc eficient de prevenire a lacunelor la învățatură și a eșecului școlar;
- c) *evaluare sumativă sau de bilanț*, se realizează, de obicei, la încheierea unei perioade mai lungi de instruire (încheierea unui semestru, an școlar, ciclu de învățământ). Prin intermediul ei se realizează verificarea prin sondaj a conținuturilor învățării, insistându-se pe elementele fundamentale, se urmărește în ce măsură elevii au capacitatea de a opera cu cunoștințele de baza însușite, și si-au format abilitățile vizate pe parcursul derulării programului de instruire.

În funcție de factorii care realizează evaluarea, distingem:

- a) *evaluare internă*, efectuată de aceeași persoană/instituție care realizează efectiv și activitatea de instruire (de exemplu profesorul clasei);
- b) *evaluare externă*, realizată de o persoană sau instituție diferită de cea care a asigurat realizarea efectivă a procesului de învățământ.

În contextul actual, discutăm tot mai mult de predare-învățare-evaluare online. În aceste condiții, profesorii selectează metodologiile de instruire și includ învățarea online ca mecanism de predare, dar vin cu abordări și asupra strategiilor de evaluare. Oportunitatea educației online aduce noi considerații în evaluare. Evaluarea online este mai mult decât o simplă testare a elevilor. Ținând cont de câteva principii de bază, profesorii care utilizează învățarea online își pot adapta activitățile de evaluare pentru a oferi feedback util, responsabilitate, oportunități elevilor și pentru a demonstra calitatea actului educativ. Doar pentru că poate fi dificil de măsurat nivelul învățării, nu înseamnă că învățarea nu a avut loc. Ca tendință nouă în învățământ, cunoscută și apreciată ca cea mai eficientă și de dorit de până acum, este învățământul electronic. Cunoscut ca „e-learning” conceptul de învățământ electronic/virtual este reprezentat de interacțiunea dintre procesul de predare-învățare și tehnologiile informaționale. Profesorul dispune de o multitudine de instrumente de evaluare. Opțiunea pentru anumite instrumente depinde de specificul disciplinei, natura conținutului, obiectivele urmărite prin actul evaluativ.

BIBLIOGRAFIE

- Cucoș, C., *Teoria și metodologia evaluării*, Editura Polirom Iași, 2008.
- Joița, E., *Formarea pedagogică a profesorului. Instrumente de învățare cognitivconstructivistă*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2007.
- Manolescu, M., *Activitatea evaluativă între cogniție și metacogniție*, Editura Meteor Press București, 2004.
- Manolescu, M., *Evaluarea școlară. Metode, tehnici, instrumente*, Editura Meteor Press București, 2005.

LA COMPREHENSION DE L'ECRIT DANS L'ENSEIGNEMENT/ APPRENTISSAGE DUFLE OBJECTIFS D'ENSEIGNEMENT DE LA COMPREHENSION

IONELA-ADRIANA-GERMINIA POPESCU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ DOBROSLOVENI, JUDEȚUL OLT

La compréhension écrite est l'une de compétence à travailler dans

l'enseignement/apprentissage des langues étrangères à côté de la compréhension et production orale; et la production écrite.

La compréhension de documents écrits est liée à la lecture. lire en langue maternelle revient à pratiquer pour son plaisir ou son travail des techniques de lecture, apprises les plus souvent à l'école.

En didactique du français langue étrangère, on peut esquisser plusieurs compétences à faire acquérir et à développer chez l'apprenant par le biais de la lecture:

- une compétence de base qui vise à saisir l'information explicite (exprimé) de l'écrit;
- une compétence intermédiaire, qui vise à reconstituer l'organisation explicite (exprimé) du document;
- une compétence approfondie, qui vise à découvrir l'implicite d'un document écrit.

L'objectif de la compréhension écrite est donc d'amener le sujet-apprenant progressivement vers le sens d'un écrit, à comprendre et à lire différents types de texte.

L'objectif premier de cette compétence n'est donc pas la compréhension immédiate d'un texte, mais l'apprentissage progressif de stratégies de lecture dont la maîtrise doit à long terme, permettre à notre apprenant d'avoir envie de lire, de feuilleter un journal ou de prendre un livre en français.

En principe, l'apprenant doit être capable progressivement de comprendre de qui ou de quoi on parle, de tirer des informations ponctuelles, mais aussi de retrouver les enchaînements de l'écrits (cause, conséquence, enchaînement chronologique...), de maîtriser les règles principales du code de l'écrit (les accords, les types de phrase, les formes verbales), et enfin de dégager le présupposé d'un énoncé, quand il acquit une très bonne connaissance de langue. Tout comme en compréhension orale, l'apprenant découvrira grâce au texte, du lexique, des

faits de civilisation, des éléments de grammaire, de structures, qui vont l'amener à enrichir largement sa compétence communicative.

1. Méthode traditionnelle

La méthode traditionnelle, appelée également méthode grammaire-traduction était utilisée en milieu scolaire pour l'enseignement du latin et du grec. Puis elle a constitué une méthode d'apprentissage des langues modernes qui ont par conséquent été considérées comme des langues mortes.

La méthode traditionnelle apparaît en Europe pour la langue vivante dès la fin du XVIe siècle. Cette méthode a continué à être utilisée pendant une bonne partie du 20e siècle. Son but est de faire comprendre aux apprenants des textes littéraires, de développer la capacité de raisonnement et d'analyse dans la langue cible. Il est donc normal que l'on ait calqué l'enseignement des langues vivantes sur le seul modèle existant. Ici, la compréhension écrite est considérée comme la compréhension des mots, des phrases, des structures...

L'activité d'enseignement-apprentissage porte sur la lecture du document, sur l'explication du sens des mots, sur la présentation des règles grammaticales et enfin sur la traduction du texte. C'est l'enseignant qui domine entièrement la classe et qui détient le savoir et l'autorité, il choisit les textes et prépare les exercices, pose les questions et corrige les réponses. La langue utilisée en classe était la langue maternelle et l'interaction se faisait toujours en sens unique du professeur vers les élèves. Avec cette méthode, on travaille essentiellement avec des morceaux choisis, des textes littéraires. On constate que cette forme d'enseignement développe la compréhension des textes écrits une connaissance passive de ces textes. Il s'agit tout au plus d'un entraînement à la traduction et à l'analyse du texte, le vocabulaire est enseigné sous forme de listes de mots présentés hors contexte et l'apprenant doit connaître par cœur. Elle ne développe que la capacité langagière des élèves : c'est-à-dire la grammaire et le lexique. De plus, on ne s'intéresse pas à la structure de texte, aux autres éléments d'une situation écrite.

2. Méthode directe.

La méthode directe apparaît en Allemagne et en France vers la fin du XIXe siècle et le début du XXe siècle. En France, l'expression "méthode directe" apparaît pour la première fois dans la Circulaire du 15 Novembre 1901, qui l'opposait systématiquement à la méthode traditionnelle de grammaire-traduction en raison de son principe direct. La méthode directe est considérée historiquement par C. Puren comme la première méthode spécifique à l'enseignement des langues vivantes étrangères. Elle résulte d'une évolution interne de la méthode traditionnelle, et de la méthode naturelle qui a anticipé certains de ses principes. On trouve que le mot „direct” indique que l'on souhaite éliminer la méthode "indirecte" qu'est la traduction et il vaut mieux présenter directement la langue sous sa forme orale. En effet, l'enseignant utilise, dès la première leçon, la seule langue étrangère en s'interdisant d'avoir recours à la langue maternelle. On enseigne directement la langue étrangère en s'appuyant dans un premier temps sur les gestes, les mimiques, les dessins, les images, l'environnement immédiat de la classe, et puis progressivement au moyen de la langue étrangère elle-même. Cette méthode constitue une approche naturelle de l'apprentissage d'une langue étrangère fondée sur l'observation de l'acquisition de la langue maternelle par l'enfant. * Les principes fondamentaux qui la définissent sont: - L'enseignement des mots étrangers sans passer par l'intermédiaire de leurs équivalents français. Le professeur explique le vocabulaire à l'aide d'objets ou d'images, mais ne traduit jamais en langue maternelle. L'objectif est que l'apprenant pense en langue étrangère le plus tôt possible. - L'utilisation de la langue orale avant la langue écrite. On accorde une importance particulière à la prononciation et on considère la langue écrite comme une langue orale scripte.

3. Méthode audio-visuelle (SGAV).

La méthode SGAV s'est développée approximativement à la même époque avec la méthode audio-orale à partir des années 50 et avec les travaux de Pétrar Gubérina, le professeur de l'Institut de phonétique de l'Université de Zagreb et de Paul Rivence au centre de recherches et d'études pour la diffusion du français (CREDIF) de l'École Normale Supérieure de Saint-Cloud à Paris. Cette méthode donne la priorité à la langue parlée, laquelle est présentée au moyen de dialogues élaborés en fonction d'une progression décidée à l'avance et non à travers le dialogue enseignant-apprenant comme en méthode directe. Normalement, l'objectif visé de cette méthode est la communication orale dans la situation de la vie courante. Elle accorde la priorité à l'oral, l'écrit est appris ensuite lorsque les apprenants possèdent une connaissance suffisante de la langue orale. Autrement dit, l'écrit est considérée comme dérivé de l'oral et son objectif est de faire entendre, faire comprendre, faire produire et faire reproduire.

Cette méthode est vraiment une révolution méthodologique.

Dans cette méthode, on cherche à faire réemployer par les apprenants les éléments des dialogues de départ dans des situations différentes, on souligne l'importance de la langue parlée en remplaçant les textes littéraires par les dialogues fabriqués en contrôlant les compétences de la compréhension orale et de l'expression orale. En somme, cette méthode permet d'apprendre à communiquer oralement avec des natifs de la langue étrangère. La compréhension écrite se limite à faire saisir la compréhension globale de textes fabriqués et puis on la réutilise dans l'expression écrite.

4. L'approche communicative

L'approche communicative s'est développée en France à partir des années 1970 en réaction contre la méthodologie audio-orale et la méthodologie audio-visuelle. Son apparition est donc inévitable et objective dans le développement de la méthodologie et de la réalité d'enseignement-apprentissage de la langue étrangère.

L'apprentissage est considéré comme un processus actif dans lequel l'élève doit être capable de sélectionner les informations et de les appliquer dans la communication tandis que l'enseignant joue le rôle d'aide, de guide, d'animateur ou d'un organisateur dans ses activités d'enseignement. Pour cette nouvelle approche, on utilise les documents authentiques sonores ou visuels avec les images choisies selon les besoins langagiers, socioculturels, les intérêts des apprenants afin de leur fournir des connaissances riches et variées du vocabulaire et des structures grammaticales et des formes linguistiques dans des différentes situations de communication.

Les orientations tendent à placer l'élève au centre des activités d'enseignement-apprentissage de la langue étrangère et à percevoir la compétence de communication à développer sous un éclairage nouveau. L'enseignant aura donc pour tâche d'amener l'apprenant, non seulement à acquérir un savoir linguistique, mais également un savoir-faire qui lui permettra de communiquer dans des situations concrètes et variées. La compréhension écrite, dans cette approche, est parmi une des quatre compétences très nécessaires de l'enseignement de la langue étrangère. Elle n'est pas la compréhension des mots, des phrases isolées mais c'est la compréhension d'un texte, d'un message écrit dans sa situation de communication.

BIBLIOGRAPHIE

- Mazi Farida Linda,, *Obstacles d'apprentissage de la compréhension de l'écrit en F.L.E*".
Beacco Jean Claude, *L'approche par les compétences dans langues*, Paris, 2007.

REALITĂȚI ȘI INTERPRETĂRI - CONSILIEREA ÎN CARIERĂ

LEPĂDAT-MARIAN POPESCU
COLEGIUL NAȚIONAL ECONOMIC „THEODOR COSTESCU”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDINȚI

---

onsilierea elevilor în vederea alegerii carierei poate fi privită ca fiind un

aspect principal al educației generale pe care o asigură școala și presupune însușirea unor cunoștințe cu privire la diferite domenii ale realității, formarea de abilități și deprinderi.

Procesul consilierii și orientării școlare și profesionale poate viza mai multe aspecte de natură:

- afectivă: ameliorarea imaginii de sine;
- atitudinală: cristalizarea unei atitudini pozitive față de muncă;
- cognitivă: furnizarea de informații, formarea în tehnicile de căutare a unui loc de muncă;
- acțională: luarea deciziei, planificarea și punerea în practică a opțiunii.

Educația pentru carieră înglobează și subiecte care nu sunt direct legate de exercitarea unei profesii, precum: organizarea timpului liber, viața de familie, modul de a face față situațiilor dramatice ivite, creșterea și educarea copiilor, economie familială, probleme legate de valori și calitatea vieții.

Punerea în practică a unui model de dezvoltare a carierei la treapta liceală de învățământ presupune focalizarea atenției pe:

- planificarea carierei;
- promovarea unui stil de viață centrat pe calitatea relațiilor personale, sociale și ale mediului ocupațional.
- comunicare și abilități sociale;
- autocunoaștere și dezvoltare personală;
- managementul informațiilor și al învățării.

În sistemul de învățământ preuniversitar, informații cu referire la orientarea școlară și profesională sunt prezentate izolat, cu informații lacunare, în cadrul orelor de dirigiență/consiliere.

Analizând nevoia tinerilor în ceea ce privește nevoia de consiliere, numeroși specialiști de formație diferită (sociolog, psiholog, economist și psihiatru) consideră că primii 25 de ani ai unei persoane se pot împărți în trei mari perioade:

- ◆ perioada fanteziei;
- ◆ perioada tentativelor/tatonărilor;
- ◆ perioada realistă.

a. Perioada fanteziei (primii zece ani din viață) este caracteristică vârstei copilăriei, iar alegerile copilului sunt acum arbitrare din cauza neputinței sale de a se ancora în real, lucru care se reflectă în preocupările sale din această perioadă. Copiii își afirmă clar preferințele vocaționale la vârsta de 4-5 ani. Aceste preferințe sunt motivate de ceea ce autorii numesc “funcția plăcerii”. La început, plăcerea este intrinsecă activității desfășurate, apoi, o dată cu creșterea copilului, ea este dată și de factorii extrinseci activității (de faptul că-și bucură părinții, sunt lăudați, obțin o recompensă).

În perioada fanteziei copiii ignoră realitatea, abilitățile lor, potențialul de care dau dovadă, precum și modalitatea de abordare a timpului în perspectivă – factorii considerați de către autori ca fiind deosebiți de importanți în procesul alegerii carierei.

b. Perioada tentativelor/tatonărilor (11-18 ani) cuprinde, patru etape:

- *Stadiul intereselor (11-12 ani)* – etapă în care copii încep să realizeze necesitatea identificării unei direcții vocaționale. Alegerea se realizează în funcție de potențialitatea intrinsecă a activității în sine, de cât de plăcută este aceea activitate. Adesea, alegerea reflectă o identificare cu unul dintre părinți, de regulă cu tatăl.
- *Stadiul capacității (13-14 ani)* are ca noutate introducerea noțiunii de abilitate în cadrul considerațiilor vocaționale. Descrește gradul de identificare cu tatăl și influența acestuia în alegerea vocațională; crește influența altor persoane.
- *Stadiul valorilor (15-16 ani)* introduce ideea de a servi societatea. Adolescenții par să devină conștienți că prin muncă își pot satisface propriile nevoi; este perioada când pot să apară primele semnale ale unei viitoare cariere (de exemplu, cea de medic, profesor, avocat) motivate mai curând umanitar decât prin statutul acelei activități.
- *Stadiul tranziției (17-18 ani)* reprezintă o etapă calmă. Tinerii înțeleg că trebuie să-și asume responsabilitatea consecințelor propriilor lor decizii. Această etapă diferă de cea anterioară prin faptul că tânărul are mai multă independență în acțiunile sale. Începe conștientizarea factorilor externi ai muncii.

c. Perioada realistă (18 – 22/24 ani) are o durată variabilă iar factorii biologici de maturizare au o influență mică. Autorii împart și această perioadă în mai multe stadii/etape:

1. *Stadiul de explorare* coincide cu intrarea în mediul universitar, care le oferă tinerilor și mai multă libertate de acțiune. Indecizia generală continuă însă, datorită faptului că interesele nu sunt încă stabile. Principalul obiectiv al acestui stadiu îl constituie selectarea unui domeniu de interes. Adolescenții percep timpul ca stresant, în sensul că vor trebui să ia o hotărâre privind propriul lor viitor.
2. *Stadiul de cristalizare*. Tinerii se implică, mai mult sau mai puțin într-un domeniu major de activitate. În momentul în care apare necesitatea alegerii, decizia le este fermă. Acest stadiu este specific majorității cursanților pentru perioada de timp în care ei își finalizează studiile universitare. Totuși pentru unii apare un stadiu de „pseudocristalizare”, caracteristic pentru cei care gândesc și acționează luând decizii ferme, dar pentru care, mai târziu, evenimentele ce se succedă contrazic deciziile inițiale.

3. *Stadiul de specificare*, constituie punctul final al dezvoltării unei cariere. Individul alege un anumit loc de muncă sau un anumit program specializat de pregătire. Deși se realizează o matrice a procesului de alegere a carierei, specialiștii recunosc existența abaterilor, ce pot apărea datorită factorilor biologic, psihologici și de mediu, astfel încât unele persoane își fac alegerea vocațională mai devreme, fără ca ulterior să mai facă schimbări esențiale (aparitia unor abilități de care individul este conștient). Deviațiile de la matrice se pot datora și circumstanțelor financiare și emoționale severe. În concluzie, se arată că există patru aspecte care contribuie la procesul alegerii ocupaționale încă din perioada adolescenței:
- abilitatea de a-și oferi recompense;
  - aprecierea adecvată a timpului văzut în perspectivă;
  - testarea realității;
  - abilitatea de a accepta compromisuri în elaborarea planurilor vocaționale.

Cu un spectru larg, sunt activitățile care pot fi folosite în scopul consilierii carierei. Printre aceste activități de orientare școlară și profesională, la nivelul unității școlare, pot fi:

- *lecții de consiliere și orientare* susținute de către diriginții claselor în colaborare cu psihologii, persoanele responsabile în domeniul consilierii carierei;
- *ședințe cu părinții la nivel de școală, la nivelul fiecărei clase;*
- *proiecte educaționale;*
- *orientare școlară și profesională în cadrul Centrelor de Informare și Orientare Profesională, la solicitarea beneficiarilor: elevi, părinți, profesori;*
- *ghidul „Admiterea”, care constituie un suport informativ referitor la licee, școli profesionale etc.;*
- *participarea la Târgul de oferte educaționale.*

BIBLIOGRAFIE

- Jigău, M., *Consilierea carierei*, București, 2007.
Lemeni, G., Miclea, M., *Consiliere și orientare-ghid de educație pentru carieră*, Cluj-Napoca, 2004.
Marcu, A., Dumitrescu, C., *Orientare și consiliere pentru carieră în politicile pentru tineret*, Oradea, 2006.

ORIENTATIONS AMONG MODERN SECOND-LANGUAGE METHODS AND APPROACHES

ALIN-GABRIEL ROATEȘ
CASA CORPULUI DIDACTIC MEHEDIŢI

Besides professional competences including a certain number of skills, a

modern specialist must not only be a master in his/her field but in compliance with foreign scientific and technical literature, find out necessary information and apply the results in a proper way in his professional activity both in native and foreign languages. The students' level of mastering the language directly depends on the teaching methods being used.

Nowadays the teaching methods specialists consider his methods of describing pictures to be interesting. In describing a picture he advised to emphasize the forms of the object, its physical characteristics (size, form, colour etc.), the actions with this object and its usage.

Despite the new approaches into the teaching methods, however, the natural method was severely criticized by the linguists and psychologists because of having insufficient scientific basis. At the turn of the 20th century the direct method of foreign language teaching was derived from the natural method. The main advantage of this teaching method unlike the natural one was that it was developed by such prominent scientists as O. Jespersen, H. Sweet, P. Passy, V. Fiester. The direct method was called so because its proponents identified the foreign language word directly with its concept without using the native language word.

It should be noted that these two methods had much in common. Both the natural and direct methods were aimed at practical language skills that were limited to teaching the oral communication skills but the direct method followers broadened the concept „practical skills” by adding the teaching of reading.

In the 20th century there appeared the new variants of the direct method-neodirect ones that were divided into the Palmer's oral method, audiolingual and audiovisual methods. All these methods were based on the basic positions of direct method but each representative of the new method tried to renew and improve his approach of foreign language teaching.

One of the most important tasks of higher educational institutions is the training of specialists to be able to adapt to changes in their professional life. At the end of the twentieth and the beginning of the 21st centuries, some methods for developing foreign language competence, needed for their future professional activity, were created by teachers. However, the effectiveness of these methods has not been studied.

The main task of modern higher education is to train specialists to be able to not only master the foreign language for special purposes but also to be able to adapt to all changes in

their professional life caused by the rapid progress and development of social thought. These factors allow students to develop their self-education ability, allowing them to find new knowledge. Professionally-oriented teaching of foreign languages aims at providing graduates with the ability to use foreign languages in professional communication. Therefore, being of practical usage, the study of foreign languages for special purposes aims at solving the communicative problems in students' future professional activity.

There are four general orientations among modern second-language methods and approaches:

1. **STRUCTURAL/LINGUISTIC:** Based on beliefs about the structure of language and descriptive or contrastive linguistics. Involves isolation of grammatical and syntactic elements of L2 taught either deductively or inductively in a predetermined sequence. Often involves much meta-linguistic content or „learning about the language” in order to learn the language.

2. **COGNITIVE:** Based on theories of learning applied specifically to second language learning. Focus is on the learning strategies that are compatible with the learners own style. L2 content is selected according to concepts and techniques that facilitate generalizations about the language, memorization and „competence” leading to „performance”.

3. **AFFECTIVE/INTERPERSONAL:** Focuses on the psychological and affective pre-dispositions of the learner that enhance or inhibit learning. Emphasizes interaction among and between teacher and students and the atmosphere of the learning situation as well as students' motivation for learning. Based on concepts adapted from counseling and social psychology.

4. **FUNCTIONAL/COMMUNICATIVE:** Based on theories of language acquisition, often referred to as the „natural” approach, and on the use of language for communication. Encompasses multiple aspects of the communicative act, with language structures selected according to their utility in achieving a communicative purpose. Instruction is concerned with the input students receive, comprehension of the „message” of language and student involvement at the students' level of competence.

BIBLIOGRAPHY

- Richards, Jack; Rodgers Theodore, *Approaches and Methods in Language Teaching*, Cambridge: Cambridge University Press, 2001.
- French.F.G., *Teaching English as an International Language*, Oxford University Press, 1966.
- Richards, J. C. and Rogers, T., *Approaches and Methods in Language Teaching* (2nd edition) Cambridge: Cambridge University Press, 2001.

L'IMPORTANCE DU CORPUS DANS L'APPRENTISSAGE D'UNE LANGUE ETRANGERE

SIMONA-MARIA SERAFIN
COLEGIUL NAȚIONAL „GHEORGHE ȚIȚEICA”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDINȚI

La sémantique du corpus se réfère aux problématiques étudiées par les

linguistes depuis 2500 ans et le corpus est devenu l'étude de plusieurs disciplines des sciences du langage. Le centre d'intérêt est constitué par la variation langagière, mais l'évolution de la technique a contribué, aussi, à l'évolution de l'analyse du corpus et cela conduit vers une observation sur la réalité des usages langagières. Le corpus est constitué pour décrire un certain phénomène linguistique et il s'intéresse sur ses éléments qui contribuent à le décrire.

Le corpus est un ensemble de données langagières destiné à une étude particulière. Il est le résultat d'un choix et joue un rôle crucial dans l'analyse du discours. Après avoir clarifié l'objectif de l'étude, il faut trouver les textes pertinents. Le corpus peut être le résultat de l'implication, de la participation du linguiste à sa constitution, à sa production. Il est difficile de constituer le corpus rêvé, car la constitution du corpus dépend du positionnement théorique et le processus d'analyse du corpus prévoit une déconstruction et une reconstruction du corpus. Patrick Charaudeau parle de l'importance du matériel recueilli et de sa valeur de représentativité. L'outil de traitement des données peut être manuel ou informatique.

La linguistique du discours se propose comme finalité d'extraire les connaissances linguistiques du langage réel. Le sens des mots vient du contexte. Il y a une relation précise entre le langage et la société. Le sens des mots dépend des unités grammaticales et lexicales qui les entourent. Il s'agit de l'enchaînement des mots dans un contexte donné. Le but est de formuler des généralisations susceptibles d'être enseignées. Les sciences du langage font partie des disciplines de corpus parce qu'elles ressemblent des données linguistiques. Dans l'analyse du discours il faut faire distinction entre langue/discours, texte/discours, texte/contexte.

La langue est le lieu d'association entre forme et sens. Il s'agit d'un réseau des relations entre les unités minimales selon des règles de combinaison syntagmatique et pragmatique (unités phonologiques, morphologiques). Le discours est le lieu des usages, il se caractérise par une telle condition de production et de manifestation des comportements linguistiques des sujets parlants avec des connaissances et des croyances spécifiques aux groupes sociaux. Le discours est une multiplicité des facteurs contextuels, il est un ensemble des productions langagières en situation d'usage. La linguistique du discours fait des

descriptions des usages et des significations sociales. Patrick Charaudeau soutient qu'il y a plusieurs discours dans le même texte et qu'il y a le même discours dans plusieurs textes. On peut avoir, aussi, une distance entre la situation d'interprétation des données et la production des textes ou la production des résultats et leur validation. Patrick Charaudeau invoque de concepts comme contexte linguistique (cotexte, contexte, contexte situationnel) et il explique les différences. Le contexte situationnel se réfère à l'identité des participants, à la finalité de l'interaction, aux dispositifs et aux circonstances matérielles. Le contexte linguistique se réfère à l'environnement verbal d'avant ou après l'unité déterminée. Nous sommes génétiquement prédisposés à communiquer par interaction. C'est une interaction symbolique et le langage est symbolique. Les symboles sont les résultats d'une relation de la forme et du contenu. Wolfgang Teubert développe l'idée que les signes apparaissent dans l'interaction symbolique, les gens les utilisent dans leur communication parce qu'ils savent ce que les signes représentent. Les gens sont génétiquement prédisposés à communiquer par l'interaction symbolique. Le langage présuppose la société et les sens apparaissent dans la société, donc les êtres humains sont conscientes des significations des signes, les gens ont la conscience de ce qu'ils disent ou de ce qu'ils entendent. Aucun énoncé ne peut être compris en dehors du contexte culturel et situationnel dans lequel il est produit. La situation de production et d'interprétation présente des particularités. Il y a des textes qui sont produits dans des situations particulières ayant des protagonistes avec des intentions variées.

Anne Condamine envisage l'importance des méthodes utilisées dans l'analyse de corpus et propose une description. En conséquence, on distingue trois types de méthodes utilisées successivement ou en parallèle: la méthode manuelle, la méthode TAL et les méthodes quantitatives. La méthode manuelle prévoit parcourir à la main les textes pour y repérer les phénomènes linguistiques suivis en fonction des objectifs. Premièrement, on étudie le phénomène et ensuite on formule l'hypothèse qui est confirmée ou non dans les textes. Les méthodes quantitatives valorisent la dimension qualitative et la quantification, les statistiques sont une façon de valider les résultats sur un très grand volume de données. On choisit les méthodes en fonction de l'objectif.

Les dictionnaires récents prétendent s'appuyer sur des données de corpus et l'enseignement des langues aussi. Aucun énoncé ne peut être compris en dehors du contexte culturel et situationnel dans lequel il est produit. Les occurrences du mot-clé dans le corpus constituent l'ensemble des emplois possibles de ce mot dans la langue et cet aspect conduit à une dimension paradigmatique. Sonia di Vito parle de deux axes, l'axe horizontal qui représente l'emploi du mot-clé dans un contexte linguistique précis et particulier qui donne le niveau syntagmatique qui se réfère à la parole et l'axe verticale lorsque le corpus devient l'expression de la langue. Les apprenants de la langue française observent les deux axes et ils découvrent les régularités qui leur permettent d'apprendre, d'intérioriser facilement les règles des usages de la langue française. Ils peuvent constater la fréquence d'un mot qui décrivent ses occurrences et celles-ci indiquent si le mot est peu ou beaucoup utilisé.

Sonia di Vito souligne le fait que l'enseignant doit limiter, présélectionner, didactiser les données pour les apprenants, car on fournit à l'apprenant de FLE des phénomènes syntaxiques ou lexicales qui font l'objet de son apprentissage. Après avoir observé les occurrences et la position des mots, les étudiants vont systématiser les occurrences et vont formuler des généralisations sur les règles et les exceptions des règles. En conclusion, il faut savoir et tenir compte que la linguistique s'implique rigoureusement dans le domaine de l'apprentissage et de l'enseignement d'une langue étrangère et les disciplines qui impliquent l'étude du corpus complètent et soutiennent les recherches sur l'apprentissage d'une langue étrangère.

BIBLIOGRAPHIE

- Condamines, A. (2005). *Sémantique et corpus, quelles rencontres possibles?* en *Sémantique et corpus*, Hermes, 141-162.
- Charaudeau P. *Dis-moi quel est ton corpus, je te dirai quelle est ta problématique*, en *Corpus*, N° 8/2009, p. 37-66.
- Di Vito Sonia *L'utilisation des corpus dans l'analyse linguistique et dans l'apprentissage du FLE en Linx*, *Revue des linguistes de l'université Paris X Nanterre* N° 68-69/2013.
- Sinclair, J., *Corpus, Concordance. Collocation*. Oxford University Press, 1991.
- Wolfgang Teubert *La linguistique de corpus: une alternative* [version abrégée], Traduction de Aurélie Lebaud p. 185-211, en *Semen*, N° 22-27, 2009.

METODA CLASICĂ VS. METODA COMUNICATIVĂ DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE – AVANTAJE ȘI DEZAVANTAJE. METODA CLASICĂ ȘI METODA COMUNICATIVĂ DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE

DELIA SFETCU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 6,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDINȚI

---

redarea limbilor străine nu este deloc un domeniu modern, deși acest

fenomen a luat amploare în secolul XX când nevoia de a comunica a devenit tot mai pregnantă. Dar predarea limbilor străine a apărut încă din secolul al XVII-lea când latina și greaca veche au început să fie studiate în școală, deși scopul nu era acela de a comunica în cele două limbi, ci era doar studiu de dragul studiului, pentru a crește abilitățile intelectuale ale cărturarilor. Nici latina, nici greaca veche nu erau limbi vii, fiind folosite efectiv pentru a comunica inter-statală, deși latina a avut o perioadă în care a funcționat ca limbă a documentelor legislative și chiar și a comerțului, iar învățarea se făcea prin citirea textelor clasice și prin traducerea acestora. Ulterior, pe măsură ce lumea civilizată intra în Epoca Industrială, nevoia de învățare și respectiv predare a limbilor străine a devenit tot mai mare așa că limbi precum engleza, franceza sau germana au început să fie predate la scară largă, utilizându-se *metoda clasică* (a traducerii), singura metodă cunoscută la acel moment.

De cele mai multe ori când se discută despre avantajele și dezavantajele diferitelor metode de predare lucrurile sunt privite din perspectiva cursanților – care sunt avantajele și dezavantajele pentru ei. Mi se pare interesant să încercăm să privim lucrurile și din perspectiva profesorilor, a trainerilor, așa că voi analiza câteva dintre părțile bune și părțile mai puțin bune ale unora dintre cele mai utilizate metode de predare a limbilor străine privind însă lucrurile și din poziția emițătorului de informație, pe lângă beneficiile sau, din contră, dezavantajele, pentru receptori.

Personal, mi se pare pripită afirmația conform căreia o metodă este „cea mai bună”. Adevărul este că fiecare metodă are avantajele și dezavantajele ei și, în final, majoritatea trainerilor/profesorilor folosesc o combinație de mai multe metode, luând ce e mai bun de la

fiecare dintre ele. Vom lua pe rând câteva dintre metode, atât cea clasică, cât și cele moderne, pentru a analiza cât de ușor sunt ele de aplicat pentru profesori și cât de benefice sunt pentru cursanți.

Metoda Clasică – Metoda traducerii (*Grammar Translation Method*)

Această metodă era, și încă este, considerată de mulți ca fiind simplă și eficientă. Deși multe voci se pronunță complet împotriva acestei metode, are și ea avantajele ei și sunt aproape sigură că, dacă ar fi sinceri, mulți dintre profesori ar prefera-o celor mai moderne, pentru că ea este foarte ușor de aplicat. Însă este evident că ea nu poate fi aplicată pe tot parcursul unei lecții și în niciun caz nu ar trebui să fie preponderentă.

Avantajul acestei metode este că face ca lucrurile să fie clare și foarte structurate. Ceea ce poate ajuta atât trainerul, cât și cursanții, mai ales dacă sunt firi logice. Ea se pretează cel mai bine pentru începători: este mai eficientă decât alte **metode de predare** mai ales din perspectiva timpului, fiind mai rapidă. În sensul că, prin traducerea efectivă a cuvintelor de către profesor cursanților, se economisește timp. De asemenea, traducerea imediată a mesajului poate să reducă riscul de „furculision” sau utilizarea greșită a unui cuvânt din cauza faptului că acest a fost perceput greșit. Nu e un secret pentru nimeni că uneori urechile ne mai joacă feste și s-ar putea să nu auzim tocmai ce ar trebui să auzim.

Un alt avantaj al **metodei clasice** este că ora de curs are o anumită structură, informația este prezentată într-o anumită ordine, stabilită de trainer/profesor și există foarte puține schimbări de situație. Deci profesorul poate oferi anumite explicații așa cum consideră că este necesar, când consideră că este necesar, ceea ce face ca lecție să nu devieze de la tema / subiectul propus. În final, prin studiul gramaticii, trainerul / profesorul va oferi cursanților reguli și structuri pe care aceștia să le folosească ulterior, pe care să le aplice după cum doresc. Ceea ce le oferă versatilitate. Dacă mă întrebați pe mine, **metoda clasică** nu are niciun dezavantaj pentru trainer. Ba dimpotrivă: este ușor de aplicat, nu oferă surprize, nu pune probleme. Pe principiul: Veni, *dici*, vici.

Secolul XX a adus cu sine multe schimbări, inclusiv în domeniul **predării limbilor străine**. Încă din primii ani ai secolului au început să apară **metode moderne de predare**, bazate pe cu totul alte coordonate decât **metoda clasică**, care acum era deja privită cu neîncredere. Așa numitele **metode moderne de predare** sunt numeroase și voi încerca să le redau pe cât mai multe dintre ele, discutând, așa cum am făcut și în cazul **metodei clasice**, despre avantajele și dezavantajele fiecăreia dintre ele, atât din perspectiva **trainerului/profesorului**, cât și din perspectiva **cursanților**.

Metoda Comunicativă (*Communicative language method*)

Principalul avantaj al **metodei comunicative** este acela că ea se axează pe *toate competențele lingvistice* (citit, scris, discurs, ascultare) nu doar pe **gramatică**.

Dezavantajul pentru trainer/profesor este că ea necesită un timp mult mai îndelungat de pregătire a orelor de curs. Alegerea materialelor devine crucială și, nu de puține ori, se întâmplă ca acestea să trebuiască create efectiv de către trainer, ceea ce înseamnă că pregătirea cursului poate lua la fel de mult, sau chiar mai mult decât cursul în sine. De asemenea, întrucât cursurile se bazează mult pe **comunicare** și pe învățarea noțiunilor de gramatică „on the spot” (pe loc) prin mici explicații punctuale, se pot crea situații de confuzie, sau dezorganizare și de aceea **trainerul** trebuie să aibă foarte clar în minte un „**plan**” al **lecției**, pe care trebuie să îl păstreze chiar dacă lucrurile, de multe ori, deviază de la curs, iar acest lucru nu este mereu ușor de făcut. De cealaltă parte, unul dintre dezavantajele pentru **cursanți** este acela că această **metodă** nu este foarte structurată, iar explicațiile pot chiar lipsi și de aceea există riscul ca unii **cursanți** să deprindă eronat anumite **elemente de limbă**, pe care ulterior va fi mai greu să le schimbe.

Întrucât aceasta este o metodă bazată foarte mult pe **comunicarea orală**, cei mai timizi s-ar putea să nu se simtă în largul lor și să le fie greu să facă anumite activități. Un alt dezavantaj (dar totodată un avantaj) poate fi acela că **metoda comunicativă** folosește mai mult enunțuri „gata-făcute”, așa numitele „frazе uzuale”. Pe de-o parte, acesta poate fi privit ca un dezavantaj prin faptul că limitează, într-o oarecare măsură, limbajul. Știind doar respectiva fraza, cursantul o va folosi ca atare, fără a putea face variațiuni pe temă. Pe de altă parte este un avantaj prin faptul că este mai ușor să îți minte o frază decât să înveți mai multe reguli de gramatică și mai multe cuvinte individuale pe care apoi să le pui cap la cap pentru a crea respectiva propoziție. Aici probabil că depinde mult și de tipul de personalitate cu care avem de-a face.

În concluzie, nicio **metodă** nu este perfectă. Există argumente pro și contra în fiecare tabăra și niciodată lucrurile nu sunt albe sau negre, ci mai mereu sunt nuanțe de gri. Întrucât mai sunt încă multe alte **metode moderne de predare**, fiecare cu caracteristicile și beneficiile sau neajunsurile ei, mă voi opri aici deocamdată, urmând să discutăm despre restul data viitoare.

BIBLIOGRAFIE

- Buchilo N. F., Isaev I. A., *Istoria și filozofia științei*, M.: Prospect, 2012.
- Galskova N. D., *Corelarea didacticii, linguodidacticii și metodelor de predare a limbilor străine // Metode de predare a limbilor străine: tradiții și modernitate*, M.: Titlu, 2010.
- Galskova N. D., *Principalele trăsături paradigmaticе ale științei metodologice moderne // Limbi străine la școală*, 2011, Nr. 7.
- Galskova N. D., *Probleme ale învățământului modern în limbi străine în etapa actuală și modalități posibile de a le rezolva // Limbi străine la școală*, 2012, Nr. 9.
- Galskova N. D., Gez N. I., *Teoria predării limbilor străine: lingodidactică și metodologie*, M.: Academie.

METODA COMUNICATIVĂ (*COMMUNICATIVE LANGUAGE TEACHING*) - O METODĂ DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE, ADAPTATĂ MIJLOACELOR MODERNE DE ÎNVĂȚARE

MARIANA-DENISA SPĂȚAR
COLEGIUL TEHNIC „ALEXANDRU PAPIU ILARIAN”,
ZALĂU, JUDEȚUL SĂLAJ

---

multitudine de studii arată că de-a lungul evoluției sale ca limbă

internațională, limba engleză atrage atenția asupra diferitelor metode de predare care să se potrivească cel mai bine nevoilor și intereselor elevilor. Aceste metode și activități ar trebui să ușureze sarcina profesorilor de engleză prin a ajuta elevii să-și formeze competențele necesare situațiilor reale din viață.

O atenție deosebită este acordată noii metode de predare a limbilor moderne, în acest caz particular, engleza. Predarea limbii engleze utilizând metoda comunicativă (CLT) depășește cu mult caracteristicile vechii metode tradiționale de predare a limbilor străine, metoda GT. Aceasta din urmă este o metodă care are la bază învățătura greacă și latină, concentrându-se pe abilitățile de gramatică și traducere, în sensul că „limbajul nu poartă numai sens funcțional, poartă și sens social” (Littlewood, 1981, p. 4). Apărută la sfârșitul anilor 1970, metoda comunicativă a trecut prin mai multe modificări, astfel încât să poată da o atenție deosebită formei limbajului. Hymes (1971), a introdus conceptul de competență comunicativă, subliniind următorul fapt: competența lingvistică (cunoașterea regulilor gramaticale) nu este suficientă pentru folosirea unei limbi străine. Astfel, regulile de utilizare a limbajului, cunoscute sub numele de competență de comunicare, cântăresc mult în dobândirea unei limbi L2. Conceptul se bazează pe ideea că elevii ar trebui să fie capabili să funcționeze în contexte diferite, în timp ce acuratețea gramaticală nu este suficientă în situațiile de zi cu zi.

CLT se caracterizează în principal prin concentrarea actului didactic pe elev, căruia i se oferă mai mult control și autonomie. Metoda se bazează pe lucrul în grup, pe interacțiune și feedback corectiv. Elevii sunt expuși la limba țintă prin intermediul activităților de audiere

(listening) și vorbire (speaking), limba maternă fiind evitată cu desăvârșire până și în explicații. Rolul profesorului este acela de facilitator, ajutând elevii ori de câte ori este nevoie, creând un climat propice limbii de învățare. Metoda comunicativă este formată din tehnici a căror obiectiv este dobândirea competenței de comunicare fluentă în limba engleză. Discuțiile, dezbaterile, conversația, dar și jocurile de rol sunt doar câteva din componentele metodei comunicative. Profesorul devine partenerul elevilor în activitatea didactică, el facilitează activitățile acestora, întreținând și dirijând interacțiunea dintre elevi. Se încurajează fluența în vorbire prin menținerea unui grad de toleranță față de greșelile care se comit în timpul activităților de vorbire (speaking). Traducerea termenilor de specialitate va fi înlocuită cu demonstrația și explicația. Elementele de gramatică sunt predate și învățate în plan funcțional. Elevii sunt provocați să interacționeze, să adreseze întrebări, să preia controlul exercițiilor ca apoi, să obțină rezultatele dorite. Astfel, activitatea la clasă nu mai este centrată pe elevul motivat să comunice activ, sigur pe sine și degajat.

Extrem de important este faptul că, în CLT, cele patru competențe se interpătrund. Prin, urmare „ceea ce trebuie să știe elevii să facă, este să compună în actul de scriere, să înțeleagă în actul de citire, să învețe tehnici de citire prin scriere și tehnici de scriere prin citire” (Widdowson, 1978, p.144). Deci, o practică a unei anumite competențe nu ar trebui să o excludă niciodată pe alta, toate competențele trebuie să fie integrate cât mai bine posibil, astfel încât să conducă la o achiziție corespunzătoare de cunoaștere a limbii străine.

Metoda comunicativă se bazează pe tehnici care stau la baza dezvoltării abilităților de comunicare fluentă într-o limbă străină, profesorul având datoria de a le adapta și de a le adopta, îmbunătățindu-le cu propriile retușuri, transformându-le astfel în unelte sigure de lucru.

BIBLIOGRAFIE

- Harmer, J., *The Practice of English Language Teaching*, Malaysia, Pearson Education Limited, 2004.
- Littlewood, W., *Communicative language teaching*, Cambridge, New York, Cambridge University Press, 1981.
- Report E. F., *English Proficiency English*, 2018.
- Richards, J., *Communicative language teaching today*, Cambridge University Press, 2006.

LES ACTIVITES LUDIQUES EN CLASSE DE LANGUE

ADELA STOICA
LICEUL TEHNOLOGIC „IORDACHE GOLESCU”,
GĂEȘTI, JUDEȚUL DÂMBOVIȚA

Les activités ludiques dans la classe des langues étrangères en générales

et du français en particulière, représente une revigoration de la leçon en favorisant l'enseignement de la matière d'une manière divertissante.

Les jeux font que les obstacles de la classe de langue étrangère soient plus faciles à surmonter, favorisent la création des habitudes langagières concrètes, exactes. Les jeux représentent également une modalité de rapprochement entre les apprenants eux-mêmes et entre les apprenants et les enseignants.

Les jeux ont une grande efficacité en ce qui concerne l'activation les acteurs impliqués dans le processus d'enseignement / apprentissage et à la création des situations réelles, naturelles de communication. Le jeu représente souvent une source d'inspiration pour la communication dans la réalité.

Le jeu peut avoir la fonction d'un instrument de fixation des connaissances, dans ce cas, le jeu est la partie systématique du processus d'enseignement / apprentissage qui a pour but l'entraînement des matières déjà expliquées, comprises et apprises.

Les jeux sont des activités bien attendues par les apprenants dans la classe de langue parce qu'ils sont motivants et réussissent en générale activer toute la classe. Les jeux simulent des situations réelles, naturelles ce qui favorise la création d'un climat amical dans la classe de langue, une atmosphère détendue qui relâche l'activité des apprenants.

Dans ce contexte, les apprenants s'habituent à utiliser d'une manière naturelle, simple et libre la langue étrangère. Mise en situation de communication, les apprenants sont forcés à penser, réfléchir dans la langue cible ce qui devient pour lui une activité habituelle, une pratique langagière et fait de toutes ses actions une situation réelle.

On doit souligner le fait que tout jeu peut être adapté en fonction des objectifs et du thème de la leçon, il peut également être adapté en fonction du nombre des apprenants et être adapté à l'âge des apprenants.

Pour définir ce que représente le jeu en classe de langue on fait appel aux aspects mise en évidence par Hana Kyloušková dans l'ouvrage « *Jeux et créativité en classe de langue* ».

En premier lieu le jeu en classe de langue: «

- simule la réalité avec une certaine distance,
- attribue à dépasser la timidité,
- est un masque, un déguisement,
- allège le poids d'éventuels échecs,
- devrait conserver son caractère collectif,
- devrait rester bénévole,
- est une activité naturelle de l'enfant, une seule activité que l'enfant prend au sérieux.»¹

En deuxième lieu le même auteur, dans le même ouvrage précise qu'un bon jeu est celui qui: «

- n'exige pas une longue préparation linguistique,
- ses règles ne sont pas trop compliquées,
- suscite l'intelligence et l'activité des élèves,
- ne dure pas longtemps,
- amuse les élèves sans trop relâcher la discipline,
- n'exige pas le temps spécial pour corriger les réponses. »²

Un troisième aspect mise en discussion c'est la motivation, la motivation c'est la plus importante pour pouvoir profiter au maximum d'un jeu proposé en classe de langue. La motivation ludique nous aide à: «

- animer les classes de langue,
- stimuler et maintenir l'intérêt des élèves,
- apprendre à travers la pratique,
- communiquer, échanger, discuter librement,
- habituer les élèves à tout l'espace de la classe en les faisant bouger, susciter de la compétitivité. »³

Par les activités ludiques bien choisies, intégrées dans la classe des langues étrangères, on facilite l'apprentissage de la langue cible par les apprenants à travers la pratique de la langue, par le fait qu'on les initie dans l'art de la communication, on leur impose de communiquer dans la langue cible, on favorise les échanges entre les apprenants et entre les apprenants et les enseignants, on favorise et on stimule les discussions libre ce qui apporte un autre avantage, ainsi on dépasse la limite de reproduire les textes du manuel, on stimule la créativité, l'originalité, l'initiative et l'ouverture vers d'autres civilisation, cultures.

L'intégration des jeux en classe de FLE fait disparaître l'ennui, la monotonie et fait apparaître le plaisir et la performance, à condition que l'enseignant fasse un choix correct et qu'il propose des activités ludiques intéressantes et enrichissantes.

Les activités ludiques – les jeux didactiques, pédagogiques, communicatifs, créatif et culturel sont d'excellents déclencheurs de parole qui favorise l'acquisition des compétences visées en classe de FLE par l'interaction, la communication, le plaisir d'apprendre, la détente, l'efficacité.

¹ Kyloušková, H. *Jeux et créativité en classe de langue* [en ligne], Brno, 2012. Disponible sur :< https://is.muni.cz/auth/el/1441/jaro2011/FJBV_DIVS/um/Jeux-IS-Texte.pdf >p. 2 (le 29 juillet 2017)

² Kyloušková, H. *Jeux et créativité en classe de langue* [en ligne], Brno, 2012. Disponible sur :< https://is.muni.cz/auth/el/1441/jaro2011/FJBV_DIVS/um/Jeux-IS-Texte.pdf >p. 3 (le 29 juillet 2017)

³ Ibidem, p. 1-2

BIBLIOGRAPHIE

- Le Cadre Européen Commun de Référence pour les langues*, Didier, Paris, 2005.
- Georgescu, C.- A., *La didactique du français langue étrangère: tradition et innovation*, Pitești, TIPAG, 2011.
- Henriot, J., *Sous couleur de jouer. La Métaphore ludique*, Paris, J. Corti, 1989.
- Kyloušková, H., *Jeux et créativité en classe de langue* [en ligne]. Brno, 2012. Disponible sur : < https://is.muni.cz/auth/el/1441/jaro2011/FJBV_DIVS/um/Jeux-IS-Texte.pdf >.

LIMBA ENGLEZĂ - ÎNTRE DULCE ȘI AMAR

TATIANA-ELENA STOICA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ MORUNGLAV, JUDEȚUL OLT

---

*M*etodele didactice interactive promovează o învățare activă, implică o

colaborare susținută între elevi care, organizați în microgrupuri, lucrează împreună pentru realizarea unor obiective prestabilite. Cadrul didactic plasează accentul nu pe rolul de difuzor de mesaje informaționale, ci pe rolurile de organizator, facilitator și mediator al activităților de învățare, demersul didactic fiind conceput astfel încât nu îl mai are în centru pe profesor, ci pe elev.

Strategia didactică este o modalitate eficientă prin care profesorul îi ajută pe elevi să accedă la cunoaștere și să-și dezvolte capacitățile intelectuale, priceperile, deprinderile, aptitudinile, sentimentele și emoțiile, constituindu-se dintr-un ansamblu complex de metode, tehnici, mijloace de învățământ și forme de organizare a activității, complementare, pe baza cărora profesorul elaborează un plan de lucru cu elevii, în vederea realizării cu eficiență a învățării.

Atunci când alege o metodă didactică, profesorul are în vedere realizarea unor finalități bine precizate, specificate și concretizate sub formă de competențe. Prin intermediul metodelor activ-participative cadrul didactic trebuie să fie capabil să creeze situații în care elevii să fie obligați să utilizeze o gamă vastă de procese și operații mintale, astfel încât aceștia să aibă posibilitatea de a folosi materialul predat pentru rezolvarea sarcinilor date. Este vorba despre operații cum ar fi: observarea, identificarea, comparația, opunerea, clasificarea, categorizarea, organizarea, calcularea, analiza și sinteza, verificarea, explicarea cauzelor, sesizarea esențialului, corectarea, abstractizarea și generalizarea, evaluarea, interpretarea, judecata critică, anticiparea, conturarea de imagini, formarea propriei opinii, extragerea de informații și comunicarea.

A gândi critic înseamnă a deține cunoștințe valoroase și utile, a avea convingeri raționale, a propune opinii personale, a accepta că ideile proprii pot fi discutate și evaluate, a construi argumente suficiente propriilor opinii, a participa activ și a colabora la găsirea soluțiilor.

Principalele metode de dezvoltare a gândirii critice sunt:

- metoda Ciorchinelui;
- metoda Mozaic;
- metoda Cubul;
- metoda Turul Galeriei;

- metoda 6/3/5;
- metoda Lotus;
- metoda Pălăriile gânditoare;
- metoda Frisco;
- metoda Schimbă perechea;
- metoda Explozia stelară;
- diagrama Venn.

Din toate cele menționate mai sus, rezultă faptul că profesorul trebuie să-și schimbe concepția și metodologia instruirii și educării, să coopereze cu elevii, să devină un model real de educație permanentă, să se implice în deciziile educaționale, să asigure un proces didactic de calitate.

Exemple de activități și metode de predare a limbii engleze adaptate mijloacelor moderne de învățare (folosite la clasă și care au avut un impact benefic asupra elevilor):

1. *Warmer* sau *Icebreaker exercise*: Activitatea se intitulează „The Hungry Monster”, fiind folosită la o lecție de vocabular. Profesorul divide clasa în grupe de 4-5 elevi (deci se pune accent pe cooperare și colaborare), prezintă un poster cu un monstru (fioros și înfometat), îi roagă pe elevi ca în cadrul grupelor formate să scrie cât mai multe produse alimentare (food items). Grupa cu cele mai multe produse (corecte) câștigă „concursul”.
2. *Listening*: O activitate menită să îmbunătățească ascultarea activă a elevilor în vederea unei bune comunicări. Profesorul folosește un material audio-video, o conversație dintr-un restaurant între chelner și un client. Elevii sunt rugați să lucreze în perechi și să completeze o fișă care conține produsele alimentare pe care clientul le-a dorit sau le-a refuzat. Fiecare pereche prezintă ceea ce a realizat, iar cea care conține toate elementele vizate în conversație, câștigă.

Aceste exerciții pot fi considerate și instrumente de evaluare (deși subiective, având în vedere că elevii au lucrat pe grupe/perechi), dar foarte utile, mai ales la clasele din ciclul primar, care vor dezvolta încrederea elevilor în propriile capacități de învățare, vor elimina presiunea pusă pe un singur elev, vor stimula creativitatea și comportamentul pozitiv al copiilor.

BIBLIOGRAFIE

- Bojin, Alexandru, *Studii de metodică a limbii și literaturii*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1974.
- Brough, Sonia, Docherty, Vincent, *Gramatica limbii engleze ușoară și compactă*, Editura Booklet, București, 2021.
- Cerghit, Ioan, *Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii*, Editura Aramis, București, 2002.
- Cerghit, Ioan, *Mijloace de învățământ și strategii didactice*, în Curs de pedagogie, Editura Universității București, 1988.
- Corniță, Georgeta, *Metodica predării și învățării limbii și literaturii române*, Editura Umbria, Baia-Mare, 1993.
- Dinulescu, Dragoș, *Jocuri de vocabular – Nivel A1-A2*, traducere din limba germană, Ed. Booklet, București, 2017.
- Ghioc, Ana-Maria, *English Workbook*, Editura Booklet, București, 2014.
- Goldstein, Ben, Jones, Ceri, McKeegan, David, Rusu, Cristina, Tdorán, Diana, *Limba engleză - studiu intensiv*, Editura Art Educational, București, 2017.
- Mircea, Cristina, Putinei, Liliana, *Caiet de lucru pentru clasa a V-a*, Editura Booklet, București, 2019.
- Moșoiu, Simona, *The Indicative Mood: Present versus Past*, Editura Tiparg, Pitești, 2010.
- Norel, Mariana, Sânmihăian, Florentina, *Didactica limbii și literaturii române*, Program de conversie profesională la nivel universitar, 2011.
- Pamfil, Alina, *Limba și literatura română în școală... Structuri didactice deschise*, Editura Paralela 45, Pitești, 2003.
- Perju, Iulia, *Writing Skills*, Ed. Booklet, București, 2016
- Țăranu, Mariana, *Probleme de gramatică și exerciții pentru elevi*, Editura Leda, București, 1994.

METODE DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE LA VÂRSTELE MICI

CRISTINA-MANUELA ȘTICA
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 1,
ORȘOVA, JUDEȚUL MEHEDIŢI

---

deologia învățării colaborative este de a crea condiții pentru activități active

de învățare comună ale elevilor în diferite situații de învățare. Elevii sunt diferiți: unii „înțeleg” rapid toate explicațiile profesorului, în timp ce alții au nevoie de timp și explicații suplimentare de la profesor, în timp ce alții au nevoie de timp și de completări. Acești copii sunt de obicei timizi de a pune întrebări în clasă. Prin urmare, dacă copiii sunt uniți în grupuri mici (câte 3-4 persoane fiecare) și le dau o sarcină comună, după ce a stipulat rolul fiecăruia în îndeplinirea acestei sarcini, apare o situație în care fiecare este responsabil nu numai pentru rezultatul muncii sale, ci, care este mai ales important pentru rezultatul întregului grup. Prin urmare, elevii slabi încearcă să clarifice toate întrebările de neînțeles de la cei puternici. Astfel, problemele sunt eliminate prin eforturi comune. Aceasta este ideea generală a învățării colaborative. Practica arată că studierea împreună nu este doar mai ușoară și mai interesantă, ci și mult mai eficientă.

Achiziționarea limbajului realizată printr-o lungă muncă de rutină este destul de monotonă: citirea textului, traducerea, memorarea cuvintelor noi, reluarea, exerciții în text. Comunicarea activă implică construirea învățării ca model al procesului de comunicare. Pentru a oferi învățării principalele caracteristici ale procesului de comunicare, în primul rând, este necesar să se treacă la comunicarea personală cu elevii (principiul individualizării în metodologia comunicativă, principiul gândirii orientate spre personalitate în metodologia intensivă etc.), este necesar să se utilizeze toate metodele de comunicare - interactive, atunci când profesorul interacționează cu elevii pe baza oricărei activități. O condiție necesară este crearea motivației comunicative, care îi încurajează pe elevi să participe la comunicare pentru a schimba relația cu interlocutorul. Comunicarea ar trebui construită în așa fel încât să apară o stăpânire treptată a materialului de vorbire.

Diferite stimulente pot motiva comunicarea. Când lucrezi cu o metodologie de proiect, aceasta lucrează la proiecte comune. Același stimulent este utilizat și în tehnica intensivă. Adesea situațiile utilizate în cursul instruirii sunt problematice

Atitudinea ascultătorului poate fi asociată cu înțelegerea informațiilor de bază și semnificative personal, obținerea de informații valoroase pentru activități practice sau pentru comunicarea într-un grup de colegi. În acest sens, sarcinile de verificare a înțelegerii textului pot fi de trei tipuri:

- sarcini de înțelegere a conținutului celor ascultați;
- sarcini pentru procesarea creativă a informațiilor percepute;
- sarcini pentru utilizarea informațiilor primite în comunicare și alte activități;
- sarcinile comunicative sunt asociate cu dezvoltarea abilităților în mod intenționat.

Sarcinile de comunicare de acest tip pot fi variate:

- ascultă povestea și spune-mi despre cine spune și ce spune despre ea;
- ascultă povestea și numește-o;
- ascultați textul și selectați ilustrații pentru acesta.

Cunoașterea mai multor limbi străine devine o condiție necesară pentru educație, un factor care afectează în mod semnificativ progresul cu succes în diferite sfere de activitate din noua societate. Cunoașterea limbilor străine și a tehnologiilor informatice sunt cele mai importante cerințe pentru nivelul și calitatea educației oricărui specialist.

Competențele de comunicare în limbi străine nu sunt direct vizate de curriculumul pentru educația timpurie, dar se recomandă ca, în măsura în care resursele disponibile permit, să fie abordate prin modul de desfășurare a activităților (de ex., CLIL, proiecte / parteneriate cu alte instituții similare din alte țări – de tipul parteneriatelor eTwinning, prin activități opționale etc.).

Tehnicile de predare și metodele folosite pentru elevii de vârstă mică sunt adesea diferite de cele utilizate pentru elevii de vârste mari și este esențial să luăm în seamă inteligențele multiple la care face referire Hower Gardner.

Doar o combinație a activităților care să vizeze diferitele tipuri de inteligență garantează dezvoltarea abilităților de comunicare. Copiii care învață de timpuriu o limbă străină au o receptivitate crescută către asimilarea mai multor limbi străine și conștientizează importanța comunicării cu ceilalți. Lumea este într-o schimbare rapidă, iar dezvoltarea tehnologiei creează legături din ce în ce mai strânse între oameni de culturi diferite. Fiind vorbitor fluent în mai mult decât o singură limbă, va oferi un beneficiu extraordinar copiilor ca cetățeni ai acestei lumi.

BIBLIOGRAFIE

- Coyle, D., Hood, P., & Marsh, D., CLIL, *Content and language integrated learning*, Cambridge: Cambridge University Press, 2010.
- Cameron, L., *Teaching Languages to Young Learners*, Cambridge University Press, 2001.

METODE DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE LA VÂRSTELE MICI

IONELIA-EUGENIA ȚÎNȚARU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN NEGREANU”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDINȚI

În condițiile transformărilor pe care le cunoaște lumea contemporană, în perioada globalizării, a interferențelor și interdependențelor de tot felul, învățarea, cunoașterea și folosirea limbilor străine reprezintă o condiție a progresului, a unei integrări reușite, atât la nivelul individual, cât și social, în structurile de succes ale mileniului III.

Pentru a facilita capacitatea de comunicare în viitor și accesul mai larg al surselor de comunicare este necesară cunoașterea unei limbi străine. Astfel se deschid porți către istoria, geografia, cultura și spiritul altor națiuni. Este astfel facilitată cunoașterea reciprocă, înțelegerea, toleranța, prețuirea diversității. Cu cât mai devreme sunt puse bazele învățării unei limbi străine, cu atât mai mult copilul va fi un vorbitor mai bun al acestei limbi.

Învățarea limbii engleze poate să pară un plan prea ambițios pentru vârsta preșcolară, dar acum, maleabilitatea structurilor operaționale mentale, încă nedefinite, poate constitui un avantaj pentru un educator avizat. De fapt, limba străină nu „se învață” într-un an, iar noi nu ne propunem ca preșcolarii să vorbească cursiv în limba engleză; ne dorim să-și dezvolte un mod specific de articulare a sunetelor și să cunoască câteva elemente de bază ale exprimării în aceasta limbă.

Specificul vârstei preșcolarilor obligă ca metodele folosite să fie bazate pe expunere și repetiție iar activitățile să fie plăcute, bogate în stimuli și adecvate particularităților de vârstă și individuale.

Jocurile și activitățile distractive folosite ca metode de învățare eficiente sunt științific dovedite ca fiind eficiente deoarece tot ceea ce trece prin afect, adică ceea ce produce emoție se învață mult mai ușor. Prin aceste tipuri de activități se pot învăța foarte repede culorile, denumirile animalelor, păsărilor, obiectelor. Jocul este metoda cea mai eficientă, acesta accesează învățarea intuitivă, de aceea cunoștințele sunt asimilate și păstrate mult mai ușor.

Jocurile de mișcare sunt bazate pe metoda *Total Physical Response*, care a fost dezvoltată tocmai pentru a ușura învățarea unei limbi străine. Copiii învață să comunice și se bazează pe interacțiunile fizice și verbale cu cei de la care învață. La început copiii trebuie doar să răspundă prin mișcare și acțiuni fizice la ceea ce educatorul le spune în limba engleză. Apoi, jocurile devin mai complexe.

Metoda C.L.I.L. abordează o învățare integrată a unei limbi străine la grădiniță. Premisele acestei metode sunt că o a doua limbă străină învățată în copilărie încurajează competențele lingvistice și de comunicare ale preșcolarilor, oferind deschidere și capacitate de

a învăța limbi străine, în general. Principiile unei activități C.L.I.L. de succes sunt asigurarea unui mediu sigur și stimulat, focalizarea pe comunicare, stimularea fluentei și nu a acurateții, facilitarea legăturii cu lumea înconjurătoare, conținut corespunzător cu nivelul de dezvoltare intelectuală.

Desenele animate în limba engleză, ca activitate pentru acasă, pe o perioadă moderată de timp, cu specific educativ, ce implică atât stimuli vizuali cât și auditivi. Copiii care sunt expuși la desene animate în limba engleză au șanse să învețe cuvinte, expresii, accentul, asimilarea fiind mult mai rapidă.

Ca mijloc de predare, sunt foarte apreciate cărțile cu ilustrații în limba engleză pentru copii. În cazul în care copilului i se citește acasă cărți de povești și îndrăgește această activitate, această pârgie poate fi folosită pentru a îi deschide apetitul pentru cunoașterea limbii engleze. Există o varietate de cărțile adresate copiilor de vârstă preșcolară, pe diferite teme, de la povești la informații de cultură generală. Ca și particularități, ilustrațiile trebuie să fie calitative, în culori calde, aerisite, textul nu foarte mult pe pagină iar subiectele să fie familiare copiilor.

BIBLIOGRAFIE

InEdu - Inclusive Education Model for Children with Migrant Background in Pre-schools,
Proiect de parteneriat Erasmus+ 2016-2018.

PC-G.A.M.E-Guiding activities and methods for teaching english to pre-primary children,
Proiect de parteneriat Erasmus+ 2015-2016.

A. Ștefan, A. Damian, *Engleză pentru grădiniță*, Editura Elicart, București, 2019.

METODE MODERNE DE ÎNVĂȚARE A LIMBILOR STRĂINE

CORNELIA-RAMONA UDREA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN NEGREANU”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDINȚI

„Instrui pe tineri cum se cuvine nu constă în a le vârî în cap mulțime de cuvinte, fraze, expresii și opinii din diferiți autori, ci a le deschide calea cum să priceapă lucrurile”.

- John Amos Comenius -

În spatele fiecărei metode de predare stă ascunsă o ipoteză asupra mecanismului de învățare a elevului. Învățătorii trebuie să fie preocupați de găsirea unor metode și procedee variate adaptate diferitelor situații de instruire în care elevii vor fi puși. Folosirea acestor metode de predare-învățare-evaluare pentru dezvoltarea gândirii critice a elevilor conduce la formarea unei motivații intrinseci, ce rămâne dezideratul tuturor dascălilor.

Școala este un sistem socio-pedagogic deschis care este creat de societate și este conceput pentru a îndeplini funcții semnificative social. Pe măsură ce societatea se reînnoiește și se schimbă ordinea socială, se schimbă și școala. Situația actuală este caracterizată de schimbări globale în toate sferele vieții și, în special, în educație.

Stăpânirea unei limbi străine diferă de stăpânirea modului nativ de stăpânire; densitatea informațiilor în comunicare; includerea limbajului în activitățile de comunicare; un set de funcții implementate. Conștientizarea necesității de a cunoaște cel puțin o limbă străină a venit în societatea noastră. Pentru orice specialist, dacă dorește să exceleze în domeniul său, cunoașterea unei limbi străine este vitală. Prin urmare, motivația de a o studia a crescut dramatic. Din păcate, aproape toate manualele de limbi străine sunt dezvoltate având în vedere un elev obișnuit. Este posibil și necesar să se compenseze această deficiență prin metodele, abordările și tehnologiile de predare a acestora, studiul și aplicarea lor practică, dezvoltate în metodologie.

Educația orientată spre personalitate este o educație care asigură dezvoltarea și autodezvoltarea personalității unui copil cu identificarea caracteristicilor sale individuale ca subiect de cunoaștere și activitate obiectivă. Se bazează pe recunoașterea dreptului fiecărui elev de a-și alege propria cale de dezvoltare prin crearea unor forme alternative de educație.

Învățarea centrată pe persoană oferă fiecărui elev, pe baza abilităților, înclinațiilor, intereselor și experienței sale subiective, posibilitatea de a se realiza în activitățile de cunoaștere și învățare. Un școlar, după cum știți, percepe doar ceea ce vrea și poate,

refractând predarea și influențele educaționale prin prisma individualității sale integrale, adică ca subiect.

Mediul cultural al școlii este baza pentru formarea unei persoane, deoarece o persoană este cea mai mare valoare și cel mai înalt scop al educației și creșterii. Procesul de formare a unei personalități umane, identificarea potențialului creativ la fiecare copil, dezvoltarea abilităților copilului de a face propria alegere, crearea condițiilor pentru educație variabilă sunt principalele trăsături ale pedagogiei viitorului, mediul școlar orientat spre personalitate.

În mintea liceenilor moderni, există o imagine a unei școli care corespunde pe deplin obiectivelor pedagogiei umaniste, orientate spre personalitate.

Pare logic să apelăm la citirea într-o limbă străină, inclusiv la citirea individuală la domiciliu, ca una dintre sursele importante ale nevoilor cognitive ale elevilor și ca mijloc de predare a comunicării orientate spre personalitate.

Posibilitatea dezvoltării vorbirii orale bazate pe citit nu a fost niciodată pusă la îndoială. Mulți metodologi moderni și profesori practicanți recomandă și folosesc cu succes cititul ca mijloc de predare a vorbirii în toate etapele și în condiții diferite.

Cunoscând alte limbi, o persoană are ocazia să treacă granița culturii sale native și să cunoască alte culturi. Un dialog de culturi are loc. O limbă străină este o parte integrantă a educației culturale. Sarcina educației culturologice, inclusiv cea proiectată într-o limbă străină, este de a crea condiții în care o personalitate umană să se poată manifesta în toată diversitatea și autodeterminarea ei, conducând un dialog în orizontul cultural. Personalitatea este vie doar în atracția sa față de ceilalți, în percepția celui alt în atenția către celălalt, în comunicarea cu celălalt (sau în sine ca celălalt). Aceasta înseamnă că personalitatea este acolo unde există un dialog. Toate metodele, tehnicile și mijloacele de predare a unei limbi străine în contextul unui dialog al culturilor vizează recunoașterea și înțelegerea unei noi culturi. La rândul lor, astfel de atitudini creează necesitatea asigurării unei astfel de organizări a procesului educațional care să contribuie la formarea și dezvoltarea personalității elevului.

Baza predării unei limbi străine în contextul unei abordări personalitate-activitate ar trebui să fie nu numai și nu atât memorarea informațiilor, ci participarea activă a studenților la însușirea cunoștințelor, formarea capacității lor de activitate productivă independentă într-o limbă străină. Aceasta include abilitatea de a utiliza o serie de sarcini creative, jocuri de rol, situații etc. Procesul de cunoaștere, înțelegere, recunoaștere a unei noi culturi este foarte dificil. Deoarece elevul examinează adesea fenomenele culturale ale altui popor din punctul de vedere al unei perspective interne, prin prisma propriei sale culturi, devine clar de ce se fac greșeli grave, uneori perturbând procesul de comunicare și, uneori, făcându-l pur și simplu imposibil. Conform remarcii potrivite a cercetătorului german G. Fischer, avem de-a face în acest caz cu așa-numita „interferență geografică regională”.

BIBLIOGRAFIE

- Cerghit, Ioan, *Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii*, Editura Aramis, București, 2002.
- Dumitru, I. Al., *Dezvoltarea gândirii critice și învățarea eficientă*, Editura de Vest, Timișoara, 2000.
- Nicola, I., *Pedagogie*, București, Editura Didactica și Pedagogica, 1994.

METODE DE PREDARE A LIMBILOR STRĂINE, ADAPTATE MIJLOACELOR MODERNE DE ÎNVĂȚARE

RĂDUȚU-SEBASTIAN UDROIU
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „TAKE IONESCU”,
TIMIȘOARA, JUDEȚUL TIMIȘ

În metodologia modernă, la fel ca în urmă cu mulți ani, problema găsirii și alegerii celor mai eficiente și raționale metode de predare a limbilor străine care îndeplinesc condițiile moderne de învățare și îndeplinesc cerințele standardelor moderne de învățământ rămâne încă relevantă și nerezolvată.

Informațiile despre studiul limbilor străine se referă la vremuri îndepărtate: în perioada de glorie a culturii din Siria, Egiptul antic, Grecia, Roma, limbile străine aveau o importanță educațională practică și generală datorită legăturilor comerciale și culturale pline de viață dintre acestea. țări. De asemenea, rolul lor nu s-a diminuat în timpul Evului Mediu, dovadă fiind monumentele literare din acea vreme și împrumuturile lexicale, marcate de dicționarele de limbi occidentale europene. Mai întâi greaca și apoi latina au fost principalele limbi străine predate în privat și în școli. Cu toate acestea, nici o singură limbă străină de-a lungul istoriei dezvoltării culturii țărilor europene nu a jucat un rol atât de excepțional ca latina (timp de cincisprezece secole). Doar odată cu dezvoltarea limbilor naționale în Europa de Vest, limba latină își pierde rolul dominant, rămânând totuși în sistemul de învățământ general al învățământului timp de mulți ani. Cunoașterea latinei a fost primul semn al învățării. La începutul secolului trecut în Germania, disertațiile erau scrise și susținute în latină. Pentru predarea limbii latine s-au folosit metode de traducere, care au avut ulterior un impact semnificativ asupra metodelor de predare a limbilor din Europa de Vest - franceză, germană și engleză.

Istoria metodologiei predării limbilor străine cunoaște numeroase și variate încercări de a găsi cea mai rațională metodă de predare a limbilor străine. Cea mai veche a fost metoda naturală, care nu era diferită de metoda prin care un copil este învățat limba sa maternă. O limbă străină a fost stăpânită prin imitarea probelor gata făcute, prin repetarea repetată și reproducerea materialului nou prin analogie cu cea studiată. Metoda naturală, care urmărea scopuri pur practice - predarea, în primul rând, abilitatea de a vorbi și de a citi un text ușor - a satisfăcut mult timp nevoile unei societăți, unde o cunoaștere productivă a unei limbi străine era privilegiul straturi superioare.

În următorii sute de ani, a existat o luptă constantă între susținătorii metodelor naturale, ulterior directe și de traducere și, deși metodele temporare de predare a limbilor străine sunt în multe moduri astăzi, problema utilizării limbii materne atunci când predați un străin sau refuzarea acesteia are încă o mare importanță. La stabilirea credo-ului metodologic al unei școli metodologice specifice. Fiecare metodă are valoare obiectivă în anumite condiții.

Metodele directe sunt cele mai potrivite pentru a fi utilizate în grupuri mici, într-o sală de clasă multilingvă sau monolingvă, dacă profesorul nu vorbește limba studenților pentru a preda competența limbii orale într-o disciplină limitată.

Metodele comparative pot fi folosite numai într-o sală de clasă monolingvă atunci când profesorul vorbește limba maternă a elevilor și când sunt stabilite obiective educaționale și practice generale, în special în ceea ce privește dobândirea receptivă a limbajului. Metodele mixte sunt, de asemenea, utilizate în funcție de obiectivele și condițiile specifice de predare a unei limbi străine.

Cunoașterea istoriei metodologiei de predare a limbilor străine va ajuta profesorul începător să fie mai liber să navigheze în alegerea metodelor de predare, să le combine în mod rațional în munca lor și să le aplice în mod conștient și creativ în munca lor.

În acest scop, mai jos este o scurtă prezentare generală a unora dintre metodele de predare a limbilor străine, aranjate aici în ordine cronologică:

Metoda Ratihia. Educatorul german Wolfgang Ratich (Ratich, 1571-1635) a propus principiul învățării conștiente a limbii latine. Materialul lingvistic nu trebuia să fie memorat mecanic: „Ar trebui să avem încredere în memorie doar în ceea ce o atinge prin canalul înțelegerii”. Traducerea a fost folosită ca principal mijloc de semantizare, datorită căreia a crescut rolul limbii materne. Studiul gramaticii a fost subordonat lecturii, analiza formală a textului a urmat-o pe cea semantică. Gramatica unei limbi străine a fost comparată cu gramatica limbii native. Analiza textului în comparație cu limba maternă a fost folosită pe scară largă.

Metoda lui Comensky. Profesorul contemporan, ceh al lui Ratichia, Jan Amos Komensky (1592-1670), a propus principiile vizualizării în semantizarea vocabularului și a activității elevilor în lecție. Principala atenție a studenților a fost acordată stabilirii de asocieri directe între un cuvânt într-o limbă străină și un subiect. Comenius a recomandat ca atunci când comunicați materiale noi să treacă de la ușor la dificil, de la simplu la complex, de la cunoscut la necunoscut.

Traducere gramaticală sau metodă sintetică. Această metodă se bazează pe studiul gramaticii. Principalul mijloc de predare a limbii a fost traducerea literală. Gramatica noilor limbi din Europa de Vest a fost adaptată în mod artificial la sistemul limbii latine. Predarea unei limbi străine a avut ca scop dezvoltarea gândirii logice, formarea abilităților de gândire. Limbajul a fost studiat formal, semi-conștient, semi-mecanic. Toate materialele (reguli și exemple pentru acestea) au fost memorate pe de rost, fără lucrări analitice preliminare, care oferă conștientizarea materialului.

Lexico-traducere sau metodă analitică. Metoda a fost utilizată în diferite țări europene (Anglia, Franța, Elveția). Accentul acestei metode a fost vocabularul. Vocabularul a fost creat prin memorarea operelor originale. Gramatica a fost retrogradată și a fost studiată la întâmplare ca un comentariu la text. Metoda de traducere lexico a urmărit în principal obiectivele educaționale generale și a asigurat dezvoltarea abilităților de lectură și traducere. Reprezentanții metodei de traducere lexicală sunt Chauvanne (Elveția), Jacotau (Franța) și Hamilton (Anglia).

Metoda naturală. Esența metodei naturale a fost aceea de a crea aceleași condiții la predarea unei limbi străine și de a aplica aceeași metodă ca și în asimilarea naturală a limbii materne de către un copil. De aici și denumirea metodei: naturală sau naturală. Cei mai cunoscuți reprezentanți ai acestei metode au fost M. Berlitz, F. Guen, M. Walter și alții. Cel mai popular dintre ei este M. Berlitz, ale cărui cursuri și manuale au fost distribuite în Europa și SUA și de ceva timp în Rusia și URSS. Scopul principal al învățării naturale este de a învăța elevii să vorbească o limbă străină. Susținătorii acestei metode au plecat de la premisa că, după ce au învățat să vorbească, elevii pot citi și scrie în limba țintă, chiar și fără a fi învățați tehnica citirii și scrierii.

Metoda lui Guen... Francois Guin (1831-1898), la fel ca M. Berlitz, a fost un reprezentant al metodei naturale. Este cunoscut în metodologia predării limbilor străine datorită utilizării vizualizării interne, care permite, pe baza experienței senzoriale, conectarea fenomenelor și acțiunilor individuale într-un lanț continuu. Observând jocul copiilor de 2-5 ani, Guen a venit la ideea că baza predării limbii materne este necesitatea de a-și însoți activitățile cu enunțuri într-o succesiune logico-cronologică. Din aceasta F. Guen concluzionează că procesul de stăpânire a unei limbi străine ar trebui să fie similar. Pornind de la aceasta, el propune următoarele prevederi de bază ale metodei sale: învățarea limbajului natural se bazează pe nevoia unei persoane de a-și exprima sentimentele; predarea nu trebuie să se bazeze pe un cuvânt, ci pe o propoziție; cea mai fiabilă și mai eficientă este percepția auditivă, în urma căreia principalele și principalele mijloace de predare a unei limbi ar trebui să fie vorbirea, și nu citirea și scrierea.

Metoda directă: Principalele dispoziții ale metodei directe sunt următoarele: predarea limbilor străine ar trebui să se bazeze pe aceleași tipare fiziologice și psihologice ca și în predarea limbii materne; rolul principal în activitatea lingvistică îl joacă memoria și senzațiile, nu gândirea.

Metoda lui Palmer. Profesor și metodolog de engleză Harold Palmer (Palmer, 1877 - 1950) - autorul a peste 50 de lucrări teoretice, manuale și mijloace didactice. Cele mai valoroase prevederi metodologice ale lui Palmer sunt raționalizarea procesului pedagogic și sistematizarea materialului educațional.

Palmer credea că scopul principal al predării unei limbi străine era stăpânirea vorbirii orale. Metoda sa este denumită *metoda orală*.

Metoda lui West... Profesor de engleză și metodolog Michael West (West, 1886) - autorul a aproximativ 100 de lucrări dedicate predării citirii, vorbirii și compilării dicționarelor educaționale. Vestul este un reprezentant bine cunoscut al metodei directe. În metodologia sa, el pleacă dintr-un set specific de ținte pentru a preda, în cel mai scurt timp posibil, să citească pentru sine și să înțeleagă o carte în limba țintă, datorită căreia metoda sa este cunoscută sub numele de metoda citirii. Scopul lui West rezultă din următoarele prevederi: nevoia de a citi într-o limbă străină este mult mai mare decât nevoia de a vorbi; dezvoltarea unui simț al limbajului și acumularea vocabularului și a bagajului structural prin lectură previn erorile cauzate de influența limbii materne și creează baza pentru însușirea activă a unei limbi străine; dezvoltarea interesului pentru învățarea unei limbi străine este posibilă prin crearea abilităților de citire, deoarece vă face mai ușor să vă simțiți succesul.

Metoda Bloomfield. Una dintre versiunile moderne ale metodei directe este metoda Bloomfield. L. Bloomfield (1887 - 1949) este un celebru lingvist american care a avut un impact semnificativ asupra stării actuale a metodologiei de predare a limbilor străine în SUA și în alte țări. Conceptul lui Bloomfield este următorul: predarea unei limbi străine urmărește obiective practice - abilitatea de a vorbi și de a înțelege vorbirea; învățarea are loc oral și

verbal, prin crearea de asociații; o mare importanță se acordă imitației și memorării; se desfășoară o muncă intenționată pentru a dezvolta percepția auditivă și memoria auditivă.

Metoda audiovizualului. Cele mai raționale în metoda audiovizuală sunt metodele de dezvoltare a percepției auditive și a memoriei auditive, elaborarea activă a modelelor strict selectate, antrenarea tiparelor de vorbire intonaționale.

Metoda lui Georgy Lozanov. Metoda sugestivă (metoda sugestiei) de Georgy Lozanov este o modificare a metodei directe. Aceasta este o metodă accelerată de învățare a limbilor de trei luni. Metoda a fost creată la Institutul de Sugestologie din Sofia (Bulgaria) și a primit numele creatorului său, dr. Georgy Lozanov. Georgy Lozanov este psihoterapeut prin educație. Numeroase observații l-au condus la concluzia că sistemul educațional obișnuit nu face posibilă mobilizarea pe scară largă a rezervelor de personalitate. Această metodă se bazează pe dezvoltarea problemelor de sugestie în pedagogie, așa-numita suggestionstopedia. În această formă de învățare experimentală, se acordă multă atenție conexiunii procesului educațional cu interesele și motivele personale ale elevilor.

Astăzi, accentul se pune pe elev, personalitatea lui și o lume interioară unică. Prin urmare, scopul principal al unui profesor modern este de a alege metode și forme de organizare a activităților educaționale ale elevilor care corespund în mod optim obiectivului stabilit al dezvoltării personalității.

În ultimii ani, problema utilizării noilor tehnologii informaționale în școlile secundare a fost din ce în ce mai ridicată. Acestea nu sunt doar noi mijloace tehnice, ci și noi forme și metode de predare, o nouă abordare a procesului de învățare. Scopul principal al predării limbilor străine este formarea și dezvoltarea culturii comunicative a școlărilor, predarea stăpânirii practice a unei limbi străine.

BIBLIOGRAFIE

- Buchilo N. F., Isaev I. A., *Istoria și filozofia științei*, M.: Prospect, 2012.
- Galskova N. D., *Corelarea didacticii, linguodidacticii și metodelor de predare a limbilor străine // Metode de predare a limbilor străine: tradiții și modernitate*, M.: Titlu, 2010.
- Galskova N. D., *Principalele trăsături paradigmaticice ale științei metodologice moderne // Limbi străine la școală*, 2011. - Nr. 7.
- Galskova N. D., *Probleme ale învățământului modern în limbi străine în etapa actuală și modalități posibile de a le rezolva // Limbi străine la școală*, 2012. - Nr. 9.
- Galskova N. D., Gez N. I., *Teoria predării limbilor străine: lingodidactică și metodologie*, M.: Academie.
- Galskova N. D., Tareva E. G., *Valorile lumii moderne a globalizării și educației interculturale ca valoare // Limbi străine la școală*, 2012. - Nr. 1.
- Gorlova N. A., *Tendențe în dezvoltarea metodelor de predare a limbilor străine: manual*, M.: MGPU, 2010.
- <https://osnovaschool.ru/ro/chemistry/sovremennye-metodiki-prepodavaniya-inostrannyh-yazykov-v/>.

INTERNETUL - MIJLOC MODERN DE PREDARE A LIMBII FRANCEZE

ADRIANA-ROXANA URUCU
LICEUL TEHNOLOGIC „DOMNUL TUDOR”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDIŢI

Integrarea tehnologiilor informaționale în sistemul educațional, este o schimbare majoră și inevitabilă ce a fost accelerată de criza sănătății din primăvara anului 2020.

Pentru limbile străine, mediul digital, oferă un fond inepuizabil de resurse atât pentru suportul didactic cât și pentru practica pedagogică.

Adesea gândite în funcție de o perspectivă acțională preconizată în Cadrul European Comun de Referință pentru Limbi (CECRL), perspectivele de folosire a tehnologiilor informaționale în scopuri didactice, de la exploatarea în clasă a resurselor internetului până la folosirea unui tabel alb interactiv, sunt multiple.

Răspunzând unuia din obiectivele majore stipulate de CECRL: „creșterea expunerii la limba autentică”, internetul permite accesul la o multitudine de resurse:

- site-uri web ce prezintă documente didactice;
- site-uri web comerciale sau nu;
- resurse video: canale TV online precum TV5Monde, site-uri video precum Youtube sau Daily Motion;
- resurse audio: fișiere cu sunet autentic și de actualitate , grație posturilor de radio online: RFI, Canal Academie, France Culture, France Musique, Arte Radio, etc.;
- documente iconografice (imagini, fotografii, desene animate, hărți, webcams);
- dicționare online : Mediadico, Linternaute, Lexilogos, etc.;
- enciclopedii (Wikipedia) sau hărți (Google Maps);
- bloguri cu legături către site-uri Web, documente audio, video, iconografice).

Internetul constituie un mijloc ce facilitează punerea în practică a recomandărilor CECRL: „Demers acțional: a da un sens învățării”, transpusă în pedagogia proiectului.

Internetul permite elevilor:

- ✚ Realizarea de manieră autonomă și individualizată, în sala multimedia sau de acasă , a unei acțiuni de cercetare ghidată de Internet (pentru a se familiariza cu limba țintă, dezvoltarea strategiilor de înțelegere a mesajului scris : informații, imagini, webquest sau căutare pe Internet).

- ✚ Antrenarea la producerea scrisă sau orală (crearea de bloguri sau de site-uri web pe o temă dată, redactarea de comentarii despre articole pe bloguri, grație dicționarilor, enciclopediilor și uneltelor de pronunție).
- ✚ Antrenarea la luarea de cuvânt interactivă (sinteze orale, schimburi plecând de la rezultatele căutării, cooperarea pentru realizarea unei producții comune).
- ✚ Antrenarea la înțelegerea orală (grație podcasturilor sau altor resurse audio-vizuale online).
- ✚ Producerea de expuneri multimedia ,(prin Word, PowerPoint, Movie Maker și prezentarea apoi în fața clasei sau difuzarea către un public mai larg precum corespondenți sau parteneri de proiect).

Multe schimbări decurg din integrarea mijloacelor informaționale moderne în procesul de predare-învățare. Pe de o parte sarcinile asumate în clasă devin mai variate și mai puțin abstracte, realizând noi competențe : accesarea la informație, tratarea informațiilor în paralel (compararea , apropierea sau opoziția) , producerea de mesaje și expunerea acestora. Pe de altă parte, rolul și locul profesorului, respectiv al elevului se schimbă. Dacă profesorul rămâne punctul central al secvenței didactice, ajutând elevul să-și atingă obiectivele fixate, construindu-și demersul , surmontând obstacolele și continuând ca în orice secvență de învățare clasică, să anticipeze, să planifice, să realizeze și să evalueze, el nu mai este referința unică în materie de competență. Profesorul trebuie, mai mult ca niciodată să devină un facilitator de învățare colaborativă și să lucreze la autonomia progresivă a elevilor săi permițându-le acestora să dobândească demersuri și strategii de învățare, competențe metalingvistice și capacitatea de reflecție metacognitivă necesară funcționării atât autonome cât și interactive și indispensabile rezolvării de probleme. Cât despre elev, el este mai mult decât un elev, este un explorator și un utilizator al „lumii online”; el devine actor al propriei formări, o formare pe propria măsură.

Noile tehnologii favorizează autonomia elevului parcurgând o individualizare a învățării, făcând posibilă o diversificare a activităților, a ritmurilor , a modalităților de ajutor și de evaluare; ele facilitează astfel emergența unei noi comunități de învățare, sprijinindu-se pe cooperare și pe împărtășirea cunoștințelor.

Predarea-învățarea cu ajutorul internetului nu constituie decât un mijloc, integrat unui demers construit și structurat și rămâne în serviciul acestuia. Indiferent care sunt vectorii tehnici, strategia profesorului, în elaborarea proiectului său, se îndreaptă spre relevanța documentelor-suport și a sarcinilor propuse elevilor, precum și spre integrarea lor în obiectivele proiectului său pedagogic.

Digitalizarea actului de predare-învățare a limbii franceze facilitează o deschidere internațională, creând condițiile pentru dezvoltarea unei competențe bazate pe plurilingvism și pe interculturalitate, privilegiate ambele prin CECRL:

- trimiterea de e-mail-uri profesorului, corespondenților;
- crearea de site-uri colaborative;
- crearea de bloguri multilingvistice;
- utilizarea de platforme colaborative de tipul e-Twinning în cadrul unui parteneriat;
- participarea la chat-uri , forumuri, grupuri de discuții;
- videoconferințe.

BIBLIOGRAFIE

- Bourguignon C., *Pour enseigner les langues avec le CECRL : clés et conseils*, Paris, Delagrave, 2010.
- Lancien, T., *Le Multimedia*, CLE International, Paris, 1998.

ABORDARE INOVATIVĂ ÎN PREDAREA UNEI LIMBI MODERNE

ELENA VINTILESCU
COLEGIUL NAȚIONAL „GHEORGHE ȚIȚEICA”,
DROBETA TURNU SEVERIN, JUDEȚUL MEHEDINȚI

---

reocuparea principală a unui profesor pentru a-și atinge scopul în

predarea/învățarea unei limbi străine pentru a-și ajuta elevii să comunice, trebuie să vizeze noi metode de abordare în procesul instructiv-educativ.

Predarea unei limbi străine trebuie să vizeze formarea competențelor de înțelegere scrisă și orală, dar și de exprimare scrisă și orală. Metodica predării unei limbi străine trebuie să îmbine realizarea unei predări științifice, sistematice și progresive urmărind o programă bine structurată pe nivele de vârstă, dar și adaptarea metodelor, procedeele și activităților folosite la condițiile clasei. O nouă abordare se impune în formarea elevilor pentru a atinge următoarele obiective: o bună stăpânire a limbii franceze, capacitatea de a pune în practică cunoștințele învățate, o bună cunoaștere a literaturii și civilizației franceze. Aceste obiective sunt importante pentru obținerea unor performanțe care să îi permită elevului să citească literatură în limba franceză, să comunice.

Selectarea materialului pentru orele practice are următoarele obiective: însușirea practică a limbajului uzual, priceperea de a conversa pe teme vizând aspecte de viață cotidiană, însușirea terminologiei într-un anumit domeniu, formarea deprinderii de a citi literatura de specialitate, de a selecta din textul citit informația necesară, de a interpreta, de a forma pe baza textului citit propriile enunțuri, de a forma deprinderi, de a conversa pe teme legate de specialitate, formarea priceperii de a utiliza dicționarul și de a traduce texte din domeniu, formarea deprinderii de exprimare în scris, dezvoltarea interesului pentru studierea limbii străine, pregătirea pentru examenul de competență lingvistică.

Activitățile interactive și cele socioculturale sunt utile: utilizarea materialelor și mijloacelor auxiliare în predare; folosirea unor materiale autentice ca ziare, reviste, articole, vederi, ca tehnici de predare cu caracter aplicativ.

Pentru adaptarea proceselor didactice la specificul elevilor, dar și pentru a-l plasa pe elev în situații de comunicare reală se pot folosi și postere, mimica, participarea la diverse proiecte.

Pentru a aplica diferitele strategii moderne trebuie să ne folosim de materiale, mijloace de predare moderne, cum ar fi: fișe de lucru, imagini, povești în imagini, postere, broșuri, pliante, CD, DVDs (filme, reclame, desen animat), jocuri, poezie. Pentru un act de predare-învățare eficient este bine să alternăm tipurile de materiale de predare.

Pentru ca toate aceste activități didactice să fie în concordanță cu obiectivele, competențele, valorile și cu actualitatea programelor, este nevoie de utilizarea metodelor, strategiilor diverse.

Dezvoltarea tehnicii a avut ca rezultat modificări importante în predarea limbilor străine. Termenul *audiovizual* atât de folosit în zilele noastre, ne interesează în măsura în care se integrează în procesul didactic al unei limbi străine. Prin utilizarea acestor mijloace audio-video, lecția se vrea a fi captivantă, mai antrenantă, mai plăcută.

În mediul de predare online s-a impus transpunerea materiei din offline prin intermediul unor platforme educaționale și prin diverse aplicații google ant, wordwall, slide, whiteboard, aplicații ce permit profesorului să transpună informațiile dar și să evalueze, să măsoare competențele atinse de către elevi, dar și să stimuleze învățarea unei limbi străine prin jocuri și activități de învățare ce pot fi create cu ajutorul acestor aplicații. Astfel s- a apelat la o gamă largă de strategii care să încurajeze participarea activă a elevului la activitățile din clasă pentru a forma aptitudini.

Aceste mijloace audio-video precum televiziunea, radio, film animat, film sonor, cântece, calculator etc sunt doar niște instrumente care ajută la creșterea motivației, plăcerii de a citi, de a vorbi, de a descoperi o limbă străină, dar care nu pot și nu trebuie să înlocuiască profesorul, dimpotrivă sunt menite să mențină interacțiunea profesor-elev.

BIBLIOGRAFIE

D. Girard., *Comment enseigner le FLE*, Paris, 1999.

Tendințe actuale în predare limbilor moderne, București, 1980.

Traian Nica, Cătălin Ilie, *Tradition et modernité dans la didactique du français, langue étrangère*, 1995.

METODE TRADIȚIONALE ȘI MODERNE ÎN PREDAREA LIMBII FRANCEZE

IONELIA-DANIELA VULPE
ȘCOALA GIMNAZIALĂ BROȘTENI,
JUDEȚUL MEHEDINȚI

 „*educa înseamnă a semăna cu înțelepciune și a culege cu răbdare*”

- Augusto Cury -

În contextul actual, se remarcă o necesitate a schimbării în didactica tuturor disciplinelor, inclusiv în didactica Limbii Franceze, deoarece trăim în „era tehnologiei” și ar fi păcat să nu profităm de mijloacele moderne de învățare puse la dispoziție de aceasta.

Astfel, pentru ca ora de Limba Franceza să fie cât mai plăcută, este recomandat să fie folosite cât mai multe metode informativ participative cum ar fi conversația, dialogul și formative participative cum ar fi învățarea prin joc, prin descoperire și prin cercetare individuală.

Poeziile, cântecele, rebusurile, cuvintele încrucișate, sunt foarte apreciate, de către elevi, deoarece le stimulează imaginația, îi motivează să învețe lucruri noi și le sporește curiozitatea.

Orientarea modernă atribuie alte roluri elevului, nu doar acelea de a urmări prelegerea profesorului și de a reproduce ideile auzite, ci aceștia trebuie să își exprime puncte de vedere proprii, să facă schimb de idei cu colegii, să coopereze, în rezolvarea sarcinilor de lucru.

Cheia unei ore reușite, constă în colaborarea și înțelegerea cadrului didactic cu elevul, recomandându-se o împletire a metodelor tradiționale de predare-învățare cu cele moderne, considerând că folosirea calculatorului la clasă este de un real ajutor, ai ales în predarea limbilor străine.

Consider utilă prezentarea unor filmulețe în limba franceză cu regulile de pronunție, în mod special la clasele de debutanți, care au ca studiu Limba modernă L2 pentru că imaginile derulate sunt interesante, le captivează atenția și le sporește interesul pentru învățarea limbii noi predate. Foarte interesant este faptul că observ la clasă o bucurie la începerea orei de franceză și îi văd foarte curioși de a învăța lucruri noi. Poeziile și cântecelele în limba franceză preluate de pe internet i-au ajutat pe elevi să învețe să numere, să învețe zilele săptămânii, lunile anului și i-au stimulat să-și dorească să fie niște mici exploratori ai limbii franceze.

De asemenea, imaginile prezentate, atât cele din manual cât și cele preluate de pe site-urile specializate m-au ajutat foarte mult, mai ales în perioada Școlii on-line, deoarece folosindu-mă de aceste metode moderne de predare, informația a ajuns la elevii mei mult mai ușor, fiind mult mai accesibilă. Cu ajutorul calculatorului dar și al manualului consider că m-am făcut mai ușor înțeleasă, în perioada în care nu ne-am putut vedea față în față.

„Lettre a chercher,, este o altă activitate ludică ce constă în adăugarea unei aceeași vocale la un cuvânt pentru a forma un alt cuvânt. Elevii pot fi împărțiți în grupe, cuvintele sunt scrise pe tablă, iar grupa cu cele mai multe cuvinte găsite, câștigă.

„Știu, vreau să știu, am învățat” este o altă metodă activ-participativă, care constă în a solicita elevilor să prezinte ceea ce știu deja despre o temă dată și de a formula întrebări la care se așteaptă răspuns din lecție.

Jurnalul cu dublă intrare este o metodă modernă de predare-învățare prin cooperare, ce stabilește o strânsă legătură între text și propria curiozitate și experiență a elevilor.

„Bulgărele de zăpadă” este o metodă ce presupune reducerea numărului de elemente ale unei situații pentru concentrarea asupra celor esențiale.

„Răspunde, aruncă, întreabă” (R.A.I) este o metodă activ-participativă folosită pentru fixarea cunoștințelor predate. Ca avantaj, această metodă îi apropie pe elevi unul de celălalt, prin comunicarea directă, clasa devenind mai unită, predominând o stare de prietenie și armonie.

Consider că orice mijloc de predare este util, atunci când iubești ceea ce faci pentru că, iubindu-ți profesia, asta vei transmite și elevilor tăi. Iubind ceea ce faci, cei din jurul tău vor vedea acest lucru și vor fi în asentimentul tău. Fiind un model pentru elevii tăi, aceștia vor participa activ la ore și veți explora împreună tainele cunoașterii. Să nu uităm că „o educație bună este izvorul întregului bine în lume”.(Immanuel Kant)

BIBLIOGRAFIE

Dragomir Mariana, *Puncte de vedere privind predarea-învățarea limbii franceze ca limbă străină*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001.

Păcurari O. (Coord), *Strategii didactice inovative*, Editura Sigma, București, 2003.

Roman Dorina, *La didactique du francais langue etrangere*, Editura Umbria, Baia Mare 2004.

2022
IANUARIE | NR. 90

ȘCOALA , MEHEDINȚIULUI

CASA CORPULUI
DIDACTIC MEHEDINȚI

ISSN 2810 – 2193
ISSN-L 2392 – 7526